

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

GT
55
447

gt 55.447

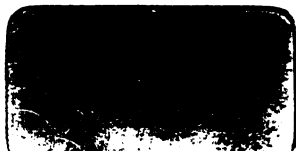

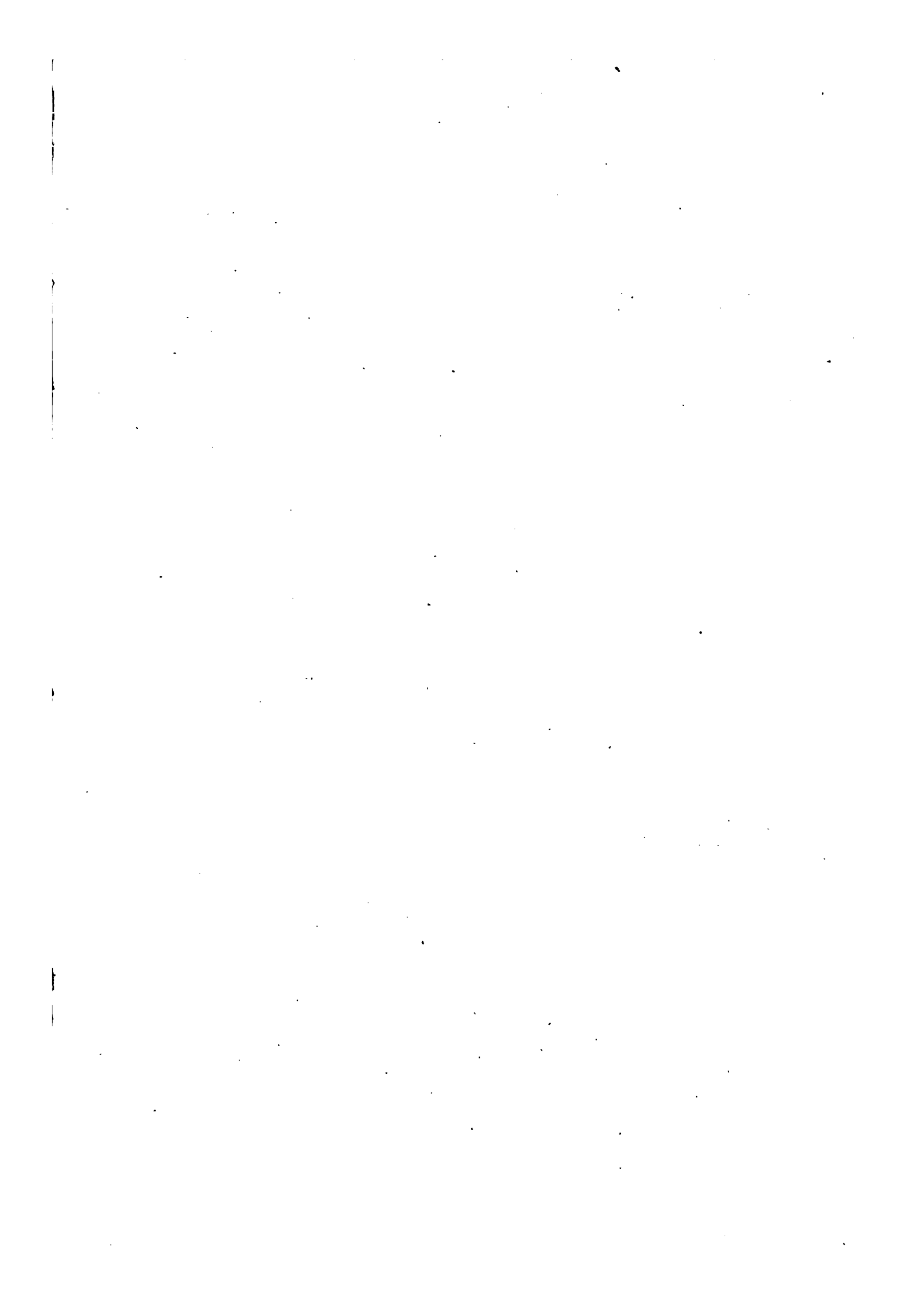
Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books, (the ancient classics) or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." (Will, dated 1880.)

**ADVERSARIA
IN THUCYDIDEM**

SCRIPSIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

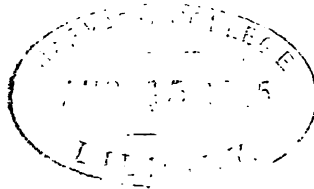
HON. LL.D. DUBLIN. PHIL. D. BUDAPEST. SODALIS SOC. LITT. ATHEN. ETC.
AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCIII.

1927
11/17

gt 55.447

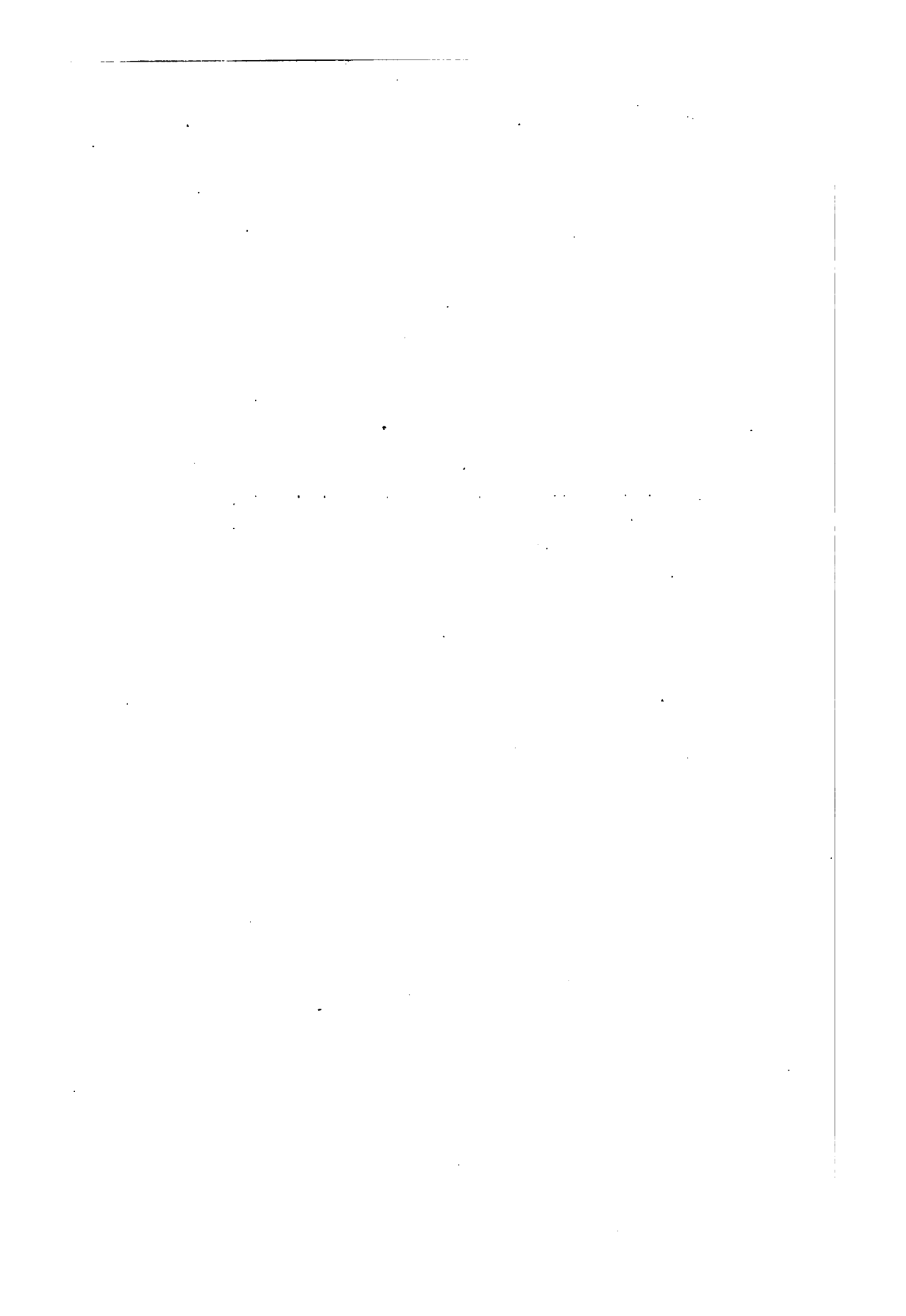
Constantius Fund

AD LECTOREM.

Has meas in Thucydidem, auctorem propter styli obscuritatem magnumque interpolationum numerum saepe intellectu difficilem, observatiunculas, multis abhinc annis scriptas, nunc tandem senectute ingravescente colligere preloque imprimendas committere statui spe inductus editoribus futuris lectoribusque historiographi studiosis utiles eas fore. Bekkeri editione plerumque usus sum.

Quod si forte errata nonnulla in hoc opusculo detegas, facile me veniam tuam impetraturum esse confidenter spero.

Brightoniae, Julii die 31. 1903.

THUCYDIDES.

Bekkeri editio, Londini 1832.

Liber I.

I. Prooem. ἀκμάζοντές τε ἦσαν (ἦσαν Cobet.) ἐς αὐτόν. Cf. Xen. Anab. VII. 27. ἤλθομεν εἰς τὸν πόλεμον — ἔχοντες τριήρεις μὲν κτλ.

I. 1. 1. τὸν πόλεμον τῶν (f. τὸν τῶν) Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. 2. κίνησις γῆρ αὕτη μεγίστη δὴ —] κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη F. Quod fortasse praefendum. Cf. e. g. VI. 103. οὗτος γὰρ δὴ μόνος εἶχε — τὴν ἀρχήν. VII. 170. φόνος Ἑλληνικὸς μέγιστος οὗτος δὴ ἐγένετο πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. Sed I. 50. ναυμαχία γὰρ αὕτη — μεγίστη δὴ τῶν πρὸ αὐτῆς γεγένηται. III. 98. οὔτοι βέλτιστοι δὴ ἄνδρες — διεφθάρησαν. V. 66. μάλιστα δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι. VI. 54. ἐπετήδευσαν ἐπὶ πλείστον δὴ τύραννοι οὔτοι ἀρετὴν κτλ. VII. 75. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο Ἑλληνικῶ στρατεύματι ἐγένετο. VII. 85. πλείστος γὰρ δὴ φόνος οὗτος — ἐγένετο. ἐπὶ πλείστον ἀνθρώπων] Cf. I. 138. τῶν μελλόντων ἐπὶ πλείστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής. II. 34. ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλείστον τοῦ ὀμίλου. ἐκ δὲ τεκμηρίων ὧν —] I. e. ἐξ ὧν —. Cf. III. 56. ἐν καιροῖς οἷς (i. e. ἐν οἷς) κτλ. Schaefer. Mel. Crit. p. 124.

I. 2. 1. τῆς ἐμπορίας — ἀλλήλοις] Cf. Soph. Phil. 70. Tr. 292. ἄδηλον ὅν ὁπότε τις ἐπελθὼν καὶ ἀτειχίστων ἅμα ὄντων ἄλλος (αὐτὰ αὐτὰ πάντα, αὐτὰ προσβαλὼν?) ἀφαιρήσεται. Cf. Isocr. § 34. ἄδηλον ὁπότε τις ἐπιστὰς κοιμώμενον — φονεύσει. τὴν γοῦν Ἀττικὴν ἐκ τοῦ (del. ἐκ τοῦ?) — ἀστασίαστον οὔσαν (εἶναι?) κτλ. Cf. VI. 1. τῆς θαλάσσης διεύρογεται τὸ μὴ ἠπειρος οὔσα (ἴμο εἶναι).

2. τὸ λεπτόγεων] Contra Herod. IV. 23. πεδιάς τε γῆ καὶ βαθύγεως. ἐκ τοῦ — ἀστασίαστον οὔσαν (εἶναι?). 3. διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα μὴ ὁμοίως ἀξήθηται] διὰ τὰς μετοικήσεις τὰ ἄλλα — Ullrich. Recte, opinor, nisi quod praefendum μετοικήσεις.

I. 3. 1. τῶν (τὴν τῶν?) παλαιῶν ἀσθένειαν. εἶχεν] Qu. σχεῖν.

2. ἐπαγομένων αὐτοὺς (αὐτῶν?). τὰ μὲν πρὸ — Λευκαλίωνος καὶ (om. G. recte) πάντῃ οὐδὲ εἶναι κτλ. ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπωνυμίαν παρέχεσθαι] Cf. I. 9. τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας ἐπέηλητην (?)

ὄντα ὁμως σχεῖν. ἡδύνατο] Legendum, ni fallor, ἐδύνατο. 3. ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι] ἀντίπαλον hic ἐπίρρημα sive praedicatum secundarum esse existimat Donaldson, coll. Strab. p. 370. διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνάσ πω, τὸ ἀντίπαλον, εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. et Thuc. VI. 23. ἦν γὰρ ἔλθωμεν ἐνθένδε μὴ ἀντίπαλον (adverb.) μόνον παρασκευασόμενοι, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλοντες τοῖς πᾶσι. Ubi tamen fortasse aut ἀντίπαλοι aut ἀντιπάλως (ut in VIII. 87. 4. ubi opponitur ὑποδεεστέρως) reponendum. Receptam lectionem habet idem Strabo p. 661.: unde in altero loco laudato ejiciendum forsitan est τό. Eustathius (ad II. II. p. 367.) εἰς ἓν ὄνομα ἀντίπαλον construit. τεκμηριοὶ δὲ μάλιστα Ὅμηρος] An τεκμήριον —? 4. Aut κατὰ πόλεις τε delendum censet Dobraeus, aut sic construendum, οἱ δ' οὖν ὡς ἕκαστοί τε κατὰ πόλεις, ὅσοι ἀλλήλων ξυνέεσαν, καὶ ξύμπαντες ὕστερον κληθέντες Ἑλληνες. ὅσοι ἀλλήλων ξυνέεσαν] Vix sanum. Qu. ὅσοι (τὰς φωνὰς) ἀλλήλων ξυνέεσαν. ἀλλὰ καὶ (καὶ ἐπὶ?) ταύτην τὴν στρατείαν — ξυνῆλθον. θαλάσση ἦδη πλείω (τὰ πλείω recte G.) χρώμενοι.

I. 4. τό τε ληστικὸν, ὡς εἰκὸς, καθήρει (ἐκάθηρε recte Cobet.) ἐκ τῆς θαλάσσης. Cf. Plat. Menex. p. 241 D. ἀνακαθηράμενοι (καθ. Cobet.) — πᾶν τὸ βαρβαρικὸν ἐκ τῆς θαλάττης. τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῶ (αὐτῶ aut εαυτῶ?).

I. 5. 2. τὰς πύστεις] Cf. Aesch. Sept. 54.

I. 6. 1. ξυνήθη τὴν δίαitan μεθ' ὄπλων ἐποίησαντο] Qu. ξυνήθη τὴν μεθ' ὄπλων δίαitan ἐποίησαντο. Cf. Herod. II. 68. 6. ἐν ὕδατι δίαitan (τὴν δίαitan?) ποιούμενον. Linwood reddit: 'They began to live armed as a matter of habit.' σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα (I. τὰ τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα τῶν ποτε (f. τότε) — διαιτημάτων.

4. Lege καὶ οὐ πολλὰ ἔτη (ἔστιν) ἐξ οὗ πέπανται (ita Reisk. Cobet., nempe τοῦτο ποιῶντες). Ibid. διαζώματα ἔχοντες [περὶ τὰ αἰδοῖα] Cobet.

I. 7. 1. πλωιμωτέρων ὄντων] Cf. II. 98. ἐπειδὴ ἐτοῖμα ἦν. Herod. VII. 37. 2. ἐπινεφέλων ἐόντων. 2. αἶ τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ (καὶ αἶ?) ἐν ταῖς ἡπείροις. ἔφερον γὰρ ἀλλήλους] ἐφθείρον — Herwerden. Recte. Cf. III. 92. ὑπὸ γὰρ τῶν Οἰταίων καὶ αὐτοὶ ἐφθείροντο. IV. 61. νομίσει τε στάσιν μάλιστα φθείρειν τὰς πόλεις. 66. ἀμφοτέρωθεν τὴν πόλιν φθείρειν.

I. 8. 1. τὰς πλείστας τῶν νήσων ᾤκισαν (sic B. et F. corr. ᾤκησαν ceteri). Cf. ad I. 12. 24. etc. 2. πλωιμώτερα] Lege πλωιμώτερα. ὅτε — τὰς πολλὰς αὐτῶν κατώμιζεν (κατώμισεν?). οἱ παρὰ θάλασσαν ἀνθρώποι (del.?) κτλ. ὡς πλουσιώτεροι ἐαυτῶν (αὐτοὶ ἐαυτῶν Herw., coll. III. 11. 1. VI. 72. VII. 66.) γιγνόμενοι. 3. καὶ ἐν (del.?) τούτῳ τῶ τρόπῳ μᾶλλον ἦδη ὄντες (ἰσχύοντες?) ὕστερον χρόνῳ (ὑστέρῳ χρόνῳ aut ὕστερον?) — ἐστράτευσαν. Cf. III. 104. ἰσχύσας τινα χρόνον ναυτικῶ. I. 9. ναυτικῶ ἰσχύσας.

I. 9. 1. οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων — δεδευμένοι] Imitatur Dio Cass. Fr. Lib. I. φασὶ δὲ οἱ τὰ σαφέστατα Σαβίνων εἰδότες. 2. ἐπηλύτην] ἐπηλυν recte Stahl. Herwerden. Eadem forma restituenda est Xen. Oecon. XI. 4. Altera forma valde novitia est. 3. ναυτικῶ [τε] Donaldson, cui τε ortum ex seq. ναοὶ τε videtur. καὶ ναυτικῶ τε —] καὶ ναυτικῶ δὲ Linwood p. 39. Qu. καὶ ναυτικῶ (ut in G.) —, aut ναυτικῶ τε —. οὐ χάριτι τὸ πλεῖον (l. πλεόν). καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχῶν (?) κτλ.

ὡς Ὀμηρος τοῦτο (del.?) δεδήλωκεν, εἴ τω (εἴ τις?) ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. Qu. οὐκ ἂν ἄλλοι εἴησαν. Vox πολλὰi glossema sapit. αὐται δὲ οὐκ ἂν πολλὰι εἴησαν (ἦσαν F. pr. fort. οὐ πολλὰι ἦσαι).

I. 10. 2. τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας νέμονται] Cf. Arist. Polit. II. 6. ἔστι δὲ καὶ τῶν γυναικῶν σχεδὸν τῆς πάσης χώρας τῶν πέντε μερῶν τὰ δύο. Quem locum apposuit Cobetus. καὶ τῶν ἔξω [ξυμμάχων] πολλῶν Cobet. 3. φαίνοιτ' ἂν ὑποδεστέρα] Sc. ἡ πόλις. 4. τὴν στρατιάν] Ἀν τὴν στρατείαν? Μοχ μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς (αὐτῆς?) Cf. I. 9. τὴν στρατείαν — ξυναγαγῶν. ibid. ταύτη τῇ στρατείᾳ. 7. πρὸς τὰς μεγίστας δ' οὖν (γούν Bekkeri codd. qu. τ' οὖν) καὶ ἐλαχίστας — σκοποῦντι etc.

I. 11. 1. ἐπειδὴ δὲ Bekkeri codd. ἐπειδὴ τε Bekker. Μοχ φαίνονται δ' (del.?) etc. 1. φαίνονται δ' (l. δὴ) οὐδ' ἐνταῦθα etc.

I. 12. 1. ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις (νέας πόλεις Madvig) ἔκτιζον. Qu. ὑφ' ὧν —.

I. 13. 2. καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ (ἐν Κορίνθῳ πρῶτον codex opt. G. nescio an recte) τῆς Ἑλλάδος ναυπηγηθῆναι.

4. ἐπειδὴ τε οἱ Ἕλληες μᾶλλον ἐπλωίζον, τὰς ναῦς κτησάμενοι —. Qu. ἐπεὶ δὲ — ἐπλωίζοντο (sic B.), ναῦς κτησάμενοι —. ἐπλωίζον, τὰς ναῦς] ἐπλωίζοντο — B. Qu. ἐπλωίζοντο, ναῦς. ἀμφοτέρω] Gl. ἀμφοτέρω Ne ἀμφοτέρω corrigendum censeas, cf. 100. 112.

I. 15. 1. οἱ προσχόντες vulg. οἱ προῦχοντες Cobet. οἱ προσχόντες (sic A. Bekk. προσέχοντες recte E. προσχόντες ceteri) αὐτοῖς.

3. ξυνεστήμεσαν] Imo ξυνειστήμεσαν. κατ' ἀλλήλους — ἐπολέμουν] πρὸς ἀλλήλους — Cobet.

I. 16. Δαρεῖος δὲ — τύραννοι δὲ —] Qu. Δαρεῖός τε (sic C. E. f.) — τύραννοί τε (sic C. f.) —.

I. 17. 1. ἐπράχθη τε ἀπ' (ὑπ' Cobet.) αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον εἰ μὴ εἴ τι (εἰ μὴ τι B. E. G. recte) πρὸς περιοίκους etc.

2. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν (imo προχώρησαν) δυνάμεως. Cf. 16. Ἴωσι προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων. Verba οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ — δυνάμεως post πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ (c. 18.) transposuerit Linwood.

I. 18. 1. οἱ πλεῖστοι καὶ τελευταῖοι (δυνατώτατοι vel ἰσχυρότατοι?).

4. ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες] ἐσβάντες C. f. Recte. Cf. I. 74. ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς. II. 67. πρὶν ἐσβαίνειν. 5. δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη] δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα δὴ ἐφάνη optime Badham.

7. ἐς τόνδε ἀεὶ τὸν πόλεμον] Cf. Eur. Fr. 363. εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται. Adesp. 183. τὰ μὲν σπενδόμενοι τὰ δὲ] πολεμοῦντες — Donaldson.

I. 20. 1. χαλεπὰ ὄντα παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι (I. πιστῶσαι. πιστεῦσαι] πιστῶσαι (to substantiate by proof) conj. Linwood, coll. IV. 88. 4. οὕτως ἀταλαίπωρος] Cf. Arist. Fr. 250. οὕτως αὐτοῖς ἀταλαίπωρος ἢ ποίησις διέκειτο. Dionys. A. R. IV. p. 718.

I. 21. 1. ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων] Imo ἐκ τῶν περιφανεστάτων — Cf. ad VIII. 87.

I. 22. 1. ὡς δ' ἂν (I. ὡς οὖν) ἐδόκουν ἔμοι ἕκαστοι etc. παρὰ τῶν ἄλλων] περὶ τῶν ἄλλων Linwood. Recte. 2. ὅσον δυνατὸν ἀκριβεῖα περὶ ἕκαστον ἐπεξελεθῶν] Imo ὅση δυνατὸν ἀκριβεῖα —. 3. κατὰ τὸ ἀνθρώπειον] κατὰ τὸ ἀνθρώπινον recte C. et G. pr. Cf. VIII. 24. εἰ δέ τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγως ἐφορήσαν, etc. V. 103. οἷς παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι etc. IV. 116. 4. καὶ (περὶ) τῶν μελλόντων T. Halbertsma.

I. 23. 1. δεῖν (δυοῖν C. et E. corr.) ναυμαχίαν. Cf. 20. δυοῖν (δυεῖν C.). 4. ἤρξαντο δὲ αὐτοῦ] Qu. ἤρξαν δὲ αὐτοῦ. Cf. Av. 1596. οὕτε — ἡμεῖς ἤρξαμεν πόλεμον πρὸς ὑμᾶς etc. et ad Pac. 605.

τὰς τριακοντούτους σπονδὰς] Qu. τὰς τριακοντατίους —, ut in V. 14. 3. Cf. Arist. Eq. 1388. τὰς τριακοντουτίδας σπονδὰς.

I. 24. 1. προσοικοῦσι δ' αὐτὴν (αὐτῆ?) Ταυλάντιοι. Ταυλάντιοι βάρβαροι] Hinc fortasse hodiernum nomen Dalmati. ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεῖς (κληθεῖς?). 2. ξυνώκισαν δὲ καὶ Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ (ἄλλοι ἐκ τοῦ recte G.) ἄλλου Δωρικοῦ γένους. Errorem peperit oculi aberratio ab ἄλλοι ad sequens ἄλλον. 3. κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ (fort. del.) θάλασσαν. 4. καθεζόμενοι ἐς τὸ Ἡραῖον] Malim καθεζόμενοι —.

I. 25. 1. θέσθαι τὸ παρὸν] Qu. εὖ θέσθαι —. Cf. ad Soph. El. 1434. 3. οὕτε γὰρ (del.?) ἐν πανηγύρεσι etc. 4. Κορινθίῳ ἀνδρὶ] 'By a Corinthian, i. e. employing the services of a Corinthian' vertit Linwood, coll. III. 70. τοῖς προξένοις διεγγνημένοι. VIII. 102.

ὁμοῖα τοῖς —] ὁμοῖοι τοῖς — Linwood, coll. Herod. III. 57. θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται ὁμοῖα (ὁμοῖος ms. Sancroft.) τοῖσι πλουσιωτάτοις. Thuc. VII. 29. ὁμοῖα τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ φονικώτατόν ἐστι. δυνατώτερον] Malim δυνατώτατοι. ναυτικῶ δὲ καὶ πολὺν προέχειν ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι] Lege τῶ δὲ τῶ ναυτικῶ —.

I. 26. 3. ὡς κατάξοντες, καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς προσλαβόντες] Qu. ὡς κατάξοντες αὐτοὺς Ἰλλυριοὺς προσλαβόντες. Aut ὡς κατάξοντες, καὶ τινὰς —.

I. 27. 1. παρεσκευάζοντο στρατίαν (στρατείαν?). εἰ δέ τις — μὴ ἐθέλοι (ἐθέλει recte C.) ξυμπλεῖν etc. Mox enim sequitur βούλεται. πενήτην δραχμὰς καταθέντα Κορινθίας (Κορινθίους, ut

in B.?) μένειν. 3. ἐδεήθησαν — ξυμπροπέμψειν (ξυμπροπέμψαι recte C. G.). εἰ ἄρα κωλύοντο (imo κωλύουσιντο).

I. 28. 1. ἐπειδὴ δὲ ἐπόθοντο] ἐπει δὲ — C. G. Recte. ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμῳ] Cf. Aeschin. I. 78. ὡς οὐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς πόλεως. et ad Arist. Ran. 1163. 3. ἀπὸ Ἐπιδάμῳ ἀπάγωσι] Imo ἀπαγάγωσι, ut mox τοὺς ἐν Ἐπιδάμῳ ἀπαγάγωσι (ἀπάγωσι hic C. G.). Et sic C. G. ἐτοῖμοι δέ] Qu. ἐτοῖμοι τε. Lege μένειν κατὰ χώραν σπονδὰς ποιήσασθαι (del. δέ). ἐτοῖμοι δ' εἶναι καὶ ὥστε ἀμφοτέροισι μένειν κατὰ χώραν σπονδὰς ποιήσασθαι cum Porppone Madvig. σπονδὰς [δὲ] Madvig.

I. 29. 1. ἄραντες ἐβδομήκοντα ναοὶ —] Qu. ἀπάραντες —. διοχιλίους τε ὀπλίταις ἔπλεον] Imo τρισχιλίους —. Cf. 27 f. 2. ἐπειδὴ δ'] ἐπει δ' C. et G. pr. Recte. Error frequens. ἐγένοντο ἐν Ἀκτίῳ (imo ἐπ' Ἀκτίῳ, ut in c. 30.). προέπεμψαν] Scribe προῦπεμψαν. 3. ἀνταναγόμενοι] Lege ἀνταναγαγόμενοι.

I. 30. 3. περιόντι τῷ θέρει] περιόντι — al. Cf. Xen. Hell. III. 2. 25. περιόντι (περιόντι al.) δὲ τῷ ἐνιαυτῷ —. Herod. II. 121. χρόνου περιόντος. IV. 155. Hom. Od. 11, 247. περιηλομένου δ' ἐνιαυτοῦ etc. 4. ἐπέπλεον τε] Malim ἐπέπλεον δέ, ut in G.

I. 31. 2. ἐσεγράφαντο] ἐπεγρ. C. Fort. ἐνεγρ. 3. πρᾶσβευσόμενοι] Qu. πρᾶσβενόμενοι.

I. 32. 1. εὐεργεσίας μεγάλης — προοφειλομένης] εὐεργεσίας — προοφειλομένης recte Cobet. Non tamen dicebant προουρᾶν, προουρμᾶν. Cf. Herod. V. 82. ἡ ἐχθρῆ ἢ προοφειλομένη ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγυπτίων. 3. τὴν μὲν οὖν γενομένην ναυμαχίαν — ἀπεωσάμεθα Κορινθίους] Imo τῇ μὲν οὖν γενομένην ναυμαχίαν —.

I. 33. 1. ὡς ἂν — καταθεῖσθε (pro καταθήσθε) Bekk. Linwood. 2. ἐς μὲν τοὺς πολεμίους ἰσχὺν — ὑμῖν δὲ αὐτοῖς ἀρετὴν Burges ad Phil. 1416., coll. II. 43. ἐς τοὺς πολεμίους ἀνδραγαθίαν. 3. μηδὲ δυοῖν φθάσαι (recte delet Herw., ut v. l. aut gloss. ad seq. προτεροῦσαι) ἀμάρτωσιν, ἢ (ἢ τοῦ?) κακῶσαι ἡμᾶς, ἢ etc. 3. μηδὲ δυοῖν φθάσαι ἀμάρτωσιν] μηδὲ δυοῖν θατέρον ἀμάρτωσιν Linwood. Recte, opinor. ἢ κακῶσαι ἡμᾶς] Lege ἢ τοῦ κακῶσαι ἡμᾶς. τῶν μὲν] Schol. ἡμῶν δηλονότι. Aequè bene convenire posse ἡμέτερον aut ὑμέτερον censet Linwood. τῶν μὲν διδόντων (δόντων?), ὑμῶν δὲ δεξαμένων τὴν ξυμμαχίαν.

I. 34. 1. μαθέτωσαν] Atticum μαθόντων restitui jubet Cobetus.

I. 35. 4. πολέμοι ἡμῖν ἦσαν] Qu. πολέμοι ὑμῖν (sic A.) εἰσιν. Mox ὅπερ σαφειστάτη πίστις] Qu. ἦπερ —. ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας (μὴ ξυστάντας Herw.) βλάψαι. τοὺς μεταστάντας] τοὺς μὴ ξυστάντας Herwerden. Fort. τοὺς διαστάντας. μηδένα ἄλλον εἶν κεκτῆσθαι ναῦς] Subaudiendum δεῖ aut simile quid monet Linwood, coll. I. 142. II. 13. II. 24. IV. 85. VI. 49. ἀλλὰ μάλιστα

μὲν [εἰ δύνασθε] μηδένα ἄλ-λον εἶν κεκτιῆσθαι ναῦς Cobet., coll. Dem. Or. LVII. 1. μάλιστα μὲν [εἰ δυνατόν] — εἰ δὲ μὴ. κτλ.

I. 36. 1. καὶ οὐτω (εἰ τω?) τάδε ξυμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι.

3. τῆς τε γὰρ Ἰταλίας — κείται] Cf. III. 92. τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου καλῶς ἐδόκει αὐτοῖς ἢ πόλις καθίστασθαι. *ibid.* τῆς ἐπὶ Θράκης παρόδου χορησίμως ἔξεν. 4. τὸ ἡμέτερον καὶ (τὸ) τῶν Κορινθίων Cobet. Cf. Dem. p. 1207, 9. τὰ τε τῆς βουλῆς καὶ (καὶ τὰ Cobet.) τοῦ δήμου. ὑμετέρας] ἡμετέρας A. B. E. F. G. corr. Quod unice verum esse censet Linwood.

I. 37. 2. οὔτε (ὥστε T. Halbertsma) παρακαλοῦντες αἰσχύνεσθαι.

Ξύμμαχόν γε (pro τε) — οὐδὲ — Herw. 3. ὅπως ἐν ᾧ μὲν (οὐ μὲν?) ἂν κρατῶσι (σφαλῶσι αὐτὸς τύχῳσι?) πλέον ἔχουσιν, ἣν δὲ πού τι προσλάβουσιν (προλάβουσιν, praesoccupent, Madvig, qui καὶ λάβουσιν), ἀναισχυντῶσιν. ὄσω ἀληπτότεροι ἦσαν (fort. εἶσι) τοῖς πέλας.

I. 38. 2. πλέουσιν] Scribe πλείουσιν.

I. 39. 2. παρέσχοντο] προέσχοντο Valck. προύσχοντο T. Halbertsma. Recte, opinor. Cf. I. 140. 4. ὅπερ μάλιστα προύχονται.

3. ἐγκλημάτων — μὴ κοινωνεῖν] Haec, quae in optimis codicibus desunt, spuria habet Linwood. ἐγκλημάτων δὲ μόνον ἀμετόχως, οὕτω — κοινωνεῖν Donaldson, coll. IV. 20. ἀσαφῶς [ἀσαφῆς δν?] ὀπιτέρων ἀρξάντων. τῶν μετὰ τὰς πράξεις τούτων (ἀκολουθούντων, ἐπομένων, γιγνομένων, ἀποβαιόντων?).

I. 40. 2. ὅστις μὴ ἄλλου αὐτὸν ἀποστερῶν (ἄλλου ἀποστατῶν?).

εἰ σωφρονοῦσι (εἰ σωφρονεῖ τι?). "The whole argument turns upon this — that, if the parties concerned were wise, they would not receive such persons as those decried." (Linwood) 3. Κορινθίους μὲν γε (I. μὲν γὰρ) ἔνοπονδοί ἐστε. 4. εἰ γὰρ τοὺς κακὸν τι (αὐτὸς ποτιὺς κακὸν ἡμᾶς) δρῶντας δεχομένοι φανεῖτε (τιμωρήσετε φανεῖται vulgo), καὶ (καὶ δ vulgo) τῶν ὑμετέρων μέρος οὐκ ἔλασσον ἡμῖν πρόσσειι Badham.

I. 42. 1. ἀμύνεσθαι] ἀμείβεσθαι conj. T. Halbertsma. 2. τῆς — ὑποψίας — ὑφελεῖν (nonne ἀφελεῖν?). Cf. ad Arist. Eq. 920.

3. τῶ ἀντίκα φανεροῦ (ξυμφόρω αὐτὸς ξυμφέροντι?) ἐπαρθέντας.

I. 44. 1. τῆ μὲν προτέρᾳ] Malim τῆ μὲν προτεροῖα. Cf. 54 sq.

τοῖς ἄλλοις (τοῖς ἄλλοις τοῖς recte malit Bekk.) ναυτικὸν ἔχουσιν.

I. 45. 2. τῶν ἐκείνου τι χωρίων] Cf. 53. Arist. Nub. 1261. τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων.

I. 46. 3. ἔξεισι] ἐξίησι C. G. et Elmsl. n. ms. Recte. Cf. IV. 103. Qu. (ἦ) Ἀχερουσία λίμνη ἐς θάλασσαν.

I. 47. 1. Μεικιάδης] Μικιάδης F. G. prob. Elmsl. n. ms. Quod praestare videtur. Confer nomen Μίκυδος.

I. 48. 1. ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν (ναυμαχία recte C.). Cf. 38.

I. 49. 2. ἐπειδὴ γὰρ προσβάλλοιεν (προσβάλοιεν sine causa malit Bekk.) ἀλλήλοις. 4. ἐς τὴν ἠπειρον μέγχι (καὶ μέγχι recte C. G.)

τοῦ στρατοπέδου etc. 6. ἐπεὶ δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο (ἐγένετο C. qu. ἐγίνετο). ξυνέπεσον] ξυνέπεσον B. et G. pr. Recte.

I. 50. 2. οὐ δαδίως τὴν διάγνωσιν ἐποιοῦντο [δοποιοὶ ἐκρά-
τουν ἢ ἐκρατοῦντο] Cobet. "Non erat enim difficile dignoscere
qui vincerent aut vincerentur, sed (ut utar verbis τοῦ δειλοῦ
apud Theophr. Char. 25.) ἔργον ἦν διαγνώσκειν ὁπότεροι εἴεν οἱ πο-
λέμιοι. 3. προσβεβοηθήκει] Imo προσεβεβοηθήκει. 4. οἱ δὲ
ταῖς πλωϊμοῖς [καὶ ὄσαι ἦσαν λοιπαὶ] — T. Halbertsma, coll. I. 52. 1.

ἀντέπλεον] ἀντεπέπλεον recte C. Cf. ad 54 sq. 5. πρύμναν
ἐκρούοντο] Cf. III. 78. ὑπεχώρον ἤδη πρύμναν κρούομενοι. Qu.
— ἀνεκρούοντο. γεγένηται] ἐγεγένητο requirit Linwood. Qu.
ἐγένετο.

I. 51. 1. εἶπον [ὅτι νῆες ἐκείναι ἐπιπλέουσι] T. Halbertsma.
Dicendum fuisset saltem αἱ νῆες ἐκεῖναι.

I. 52. 1. ἀναγόμεναι] ἀναγαγόμεναι C. G. fortasse recte. αἱ τε
Ἄττικαὶ νῆες καὶ (1. καὶ αἱ) τῶν Κερκυραίων etc. 2. τὰς μὲν ναῦς
ἄραντες] Qu. ταῖς μὲν ναοὶ ἄραντες, aut [τὰς μὲν ναῦς] ἄραντες.
Respondent his τοῦ δὲ οἰκαδε πλοῦ etc. πολλὰ τὰ ἄπορα] πολλὰ
καὶ ἄπορα Elmsl. n. ms. 3. διεσκόπουν ὅπη (ὅπως?) κομισθή-
σονται.

I. 53. 1. κηρυκίον] κηρυκίον recte Cobet. προσπέμψαι]
Legē προσπέμψαι. Cf. Herod. IX. 100. προσπέμψαι (προπέμψαι
recte C.) τοῖς Ἀθηναίοις. ἐμβιβάσαντας] ἐσβίβάσαντας E. F. Quod
praefereendum. 4. πέμψαντές τε] Qu. πέμψαντες δὲ —. πλενσεῖ-
σθε] Sic codd. Quae forma ubique Thucydidi restituenda videtur.

I. 54. 4. καὶ ἐπειδὴ ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι, οὐκ ἀντέπλεον] καὶ
ἐπειτα οὐκ ἀντέπλεον conj. Linwood, qui interpolata haec existi-
mat et per errorem repetita ex praec. καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον.
οὐκ ἀντέπλεον] Scribe οὐκ ἀντεπέπλεον cum C. G. Cf. ad 50.

I. 56. Κορινθίων (ὄντας Κορινθίων recte C.) ἀποίκους.

I. 57. 2. Φίλιππῳ τῷ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ?) ἀδελφῷ. Sed cf. I. 138 sq.
ἔπρασεν — ὅπως πόλεμος γένηται] Imo γενήσεται. Cf. 56.
τῶν γὰρ Κορινθίων πρασσόντων ὅπως τιμωρήσονται αὐτούς.

I. 58. 1. κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον] Haec ut interpretamentum
praecedentis τότε δὴ deleri jubet Herwerden. 2. μίαν τε πόλιν
ταύτην ἰσχυρὴν ποιήσασθαι.

I. 60. 2. ἀφικνοῦνται — ὕστερον ἐπὶ (ἐς τὰ ἐπὶ?) Θράκης ἢ
Ποτίδαια ἀπέστη.

I. 61. 3. κἀκεῖθεν ἐπιστρέφαντες καὶ πειράσαντες] Delendum
forsan καὶ. Confer tamen II. 91. φθάσασα καὶ περιπλεύσασα. II. 4.
λαθόντες καὶ διακόφαντες. ἐπιστρέφαντες] ἐπὶ Στρέφαν Pluygers.
prob. Cobet. Cf. Aeschin. de F. L. § 27. εἰληφότος δὲ Ἄνθε-
μοῦντα καὶ Θέρμην καὶ Στρέφαν καὶ ἄλλ' ἅττα χωρία. Emendatio
vere palmaria.

I. 62. 1. στρατηγὸν μὲν (μὲν οὖν G.) τοῦ (τοῦ δὲ C. τοῦ δὲ G. pr.) πεζοῦ — ἤρηντο Ἀριστία, τῆς δὲ ἵππου Περδίκκων. Scribendum videtur aut στρατηγὸν μὲν οὖν τοῦ πεζοῦ —, aut στρατηγὸν δὲ τοῦ μὲν πεζοῦ, etc. 2. ἦν δὲ ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως τὸ — στρατόπεδον ἔχοντι (ἔχοντα recte G. cf. ad 107.) — ἐπιτηρεῖν τοὺς Ἀθηναίους. ἦν δὲ ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως τὸ μὲν μεθ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον [ἔχοντι] ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιτηρεῖν — Madvig, coll. ad III. 12. 2. Qu. αὐτὸν μὲν τὸ μεθ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον ἔχοντα — ἔχοντα] ἔχοντι al. et sic Bekk. Goell. Popp. Male. "The accusative ἔχοντα is supported by βοηθοῦντας following." (Linw.) κατὰ νότου (νότον?) βοηθοῦντας. 3. εἰργωσι] Imo εἰργωσι, impediunt. τὴν — διακοσίαν (διακοσίων?) ἵππων.

I. 63. 1. ἡ ἐπὶ τῆς Ὀλύμπου ἢ ἐς Ποτίδαιαν] Haec ut additamentum expungit Herw. ἐπειδὴ (ἐπεὶ recte C.) δὲ διὰ τάχους etc. 2. ἠπόρησε μὲν ὀποτέρωσε διακινδυνεύση (διακινδυνεύσει recte B. διακινδυνεύσει F. qu. διακινδυνεύσειε).

I. 64. 1. γιγνομένοις (γενομένοις G. fortasse recte). Ἀσωπίου] Idem nomen III. 7. et schol. Arist. Pac. 347. Ἀσώπιχος est apud Paus. I. 23. 10. X. 11. 6. Fortasse recte.

I. 65. 2. ἐπρασεν ὄπη (ὄπως) ὠφελία τις γενήσεται. ὠφελία τις] Qu. ὠφελειά τις.

I. 66. προσγεγένητο] προεγεγένητο E. Lege προσεγεγένητο.

I. 67. 2. προσπαρακαλέσαντες τῶν ξυμμάχων τε καὶ εἴ τις τι ἄλλο (ἄλλος?) ἔφη ἡδικῆσθαι. τῶν ξυμμάχων τε (τε dele Linwood).

I. 68. 1. ἀπιστοτέρους] Cf. Anaxilas Athen. II. 63 B. ἃ ἐμέλωμεν — βλάπτεσθαι (l. βλάψεσθαι).

I. 69. 4. τὸν τε γὰρ Μῆδον αὐτοὶ (αὐτὸν?) ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς — ἐλθόντα] Cf. VII. 42.

I. 70. 2. ἐπὶ (ἐν recte C. E.) τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες. οἶονται γὰρ οἱ μὲν τῇ ἀπουσίᾳ ἂν τι κινῆσθαι (κινήσασθαι?), ὑμεῖς δὲ τῷ ἐπελθεῖν καὶ τὰ εἶδημα ἂν βλάψαι. κρατοῦντές τε (δὲ?) etc. ἐπὶ πλείστον ἐξέρχονται (ἐπεξέρχονται? Cf. supra et infra). τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριώτατοις —] Cf. Isocr. Paneg. alicubi, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μυριάδας, ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύειν. Etym. M. ἐτερόγενθος ἵππος: ὁ σκληρόστομος, ὅλον ὁ ταῖς γνάθους ὡς μὴ ἰδίαις χρώμενος. Seneca consol. § 3. 'veterani — velut aliena corpora exsecari patiuntur.' 4. ἐξέλθωσιν] ἐπεξέλθωσιν melius C. E. G. ἔλωσιν Badham. οἰκεία στέρεσθαι (στερίσκεσθαι? cf. 77.). ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν πράξαντες] ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντ' ἔχειν [πράξαντες] Badham. 5. καὶ μήτε (l. μηδὲ) εορτὴν ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ etc. μήτε τοὺς ἄλλους [ἀνθρώπους] εἶν Cobet.

I. 71. 3. διόπερ καὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων — ἐπὶ πλέον ὑμῶν (i. e. τῶν ὑμῶν, i. e. ἢ τὰ ὑμῶν, quod fortasse reponendum). Mox pro

κεκαίνωται qu. κεκαίνισται. 4. τὴν Πελοπόννησον — ἐξηγεῖσθε] Cf. VI. 85. τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους — ἐξηγούμεθα.

I. 72. 1. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ —] Eadem constructio est I. 115. VIII. 30. καὶ (del.?) ὡς ἦσθοντο —] Cf. ad VIII. 30.

παριητέα] Cf. Arist. Nub. 131. ἱητέον. et Eq. 751. χρῆ παρεῖν' (παριέν') ἐς τὴν πύκνα. 2. καὶ ἅμα τὴν σφετέραν πόλιν [ἐβούλοτο] σημήναι Cobet. πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι [ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν] Cobet. καὶ ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῖς τε πρεσβυτέροις ὧν ἦδεσαν] καὶ τοῖς τε πρεσβυτέροις ὑπόμνησιν ποιήσασθαι ὧν ἦδεσαν transponit Cobetus. οἱ δ' ἐκέλευόν τε ἐπιέναι (παριέναι recte C. G.).

I. 73. 2. ὧν ἀκοαὶ μᾶλλον λόγων μάρτυρες ἢ ὄψεις (ὄψεις Cobet.) τῶν ἀκουσομένων. Hesychius, Ὀψεις: — ὀφθαλμοί. τοῦ δὲ λόγον μὴ παντός (πάντως?) — στερίσκωμεθα. 3. τῷ πλείονι] Legē τῷ πλείονι.

I. 74. 1. ἀκωνοτάτην] Scribe ἀκωνωτάτην. Et sic Elmsl. n. ms. Sic ἀπονώτερον I. 11. τετρακοσίας vulg. τριακοσίας tres codd. prob. Donaldson. Id enim requirere ipsum sententiae contextum, atque ita hanc locum legisse Demosthenem p. 306, 21. καὶ αὐτόν (αὐτοὶ A. E. F.) διὰ τοῦτο ὑμεῖς (om. A. E. F.) δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε (ἐτιμήσατε μάλιστα δὴ C.). Corrigendum suspicor καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦτο μάλιστα δὴ ἐτιμήσατε. προετιμωρήσατε] Scribe προετιμωρήσατε. 4. προεχώρησε] Imo προουχώρησε.

I. 75. 1. ξυνέσεως, ut γνώμης interpretamentum, deleri jubet Donaldson. Synonyma enim apud Thucydidem esse γνώμην et ξύνεσιν. τοῖς Ἕλλησι — ἐπιφθόνως διακεῖσθαι] 'To stand in an invidious relation to the Greeks.' Cf. VIII. 68. ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος.

I. 76. 1. ἀπήχθησθε] ἀπήχθησθε C. Fortasse recte. 2. ἀνιμεν] ἀνεῖμεν Cobet. N. L. p. 379. μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους, ἔπειτα δὲ (om. C. G.) καὶ τιμῆς, ὕστερον (add. δέ?) καὶ ὠφελίας (ὠφελείας?).

3. ὃν (λόγον) οὐδεὶς πω παρατυχὸν (παρατυχῶν C.?) ἰσχύι τι κτήσασθαι προθεῖς τοῦ μὴ (f. τοῦ, aut τὸ μὴ?) πλεον ἔχειν ἀπετραπέτο.

ἐπαινεῖσθαι τε (δέ?) ἀξιοὶ οἴτινες etc. οἴτινες — γεγένηται (γένωνται C. G. fortasse recte). ἄλλους γ' ἂν οὖν (f. ἄλλους γοῦν) οἰόμεθα τὰ ἡμέτερα λαβόντας δεῖξαι ἂν (f. del.) μάλιστα (ὅτι μάλιστα G.) εἶ τι μετριάζομεν. Sed cf. 77. ὑμεῖς γ' ἂν οὖν —.

I. 77. 1. ἐν ταῖς ξυμβολαῖαις — δίκαις] ἐν ταῖς ξυμβολιμαῖαις — δίκαις Cobetus ex Hesychio, Ξυμβολιμαῖαις δίκαις: Ἀτικοὶ τὰς κατὰ συμβόλαια (σύμβολα Cobet.). 2. ἦν τι — ἡ γνώμη ἢ δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχὴν καὶ (imo ἡ) ὀπωσοῦν ἐλασσωθῶσιν. Mox pro πλέονος leg. πλείονος cum G. 4. ὑμεῖς γ' ἂν οὖν —] Cf. 76. ἄλλους γ' ἂν οὖν οἰόμεθα — δεῖξαι etc. ἄμικτα γὰρ τὰ τε καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς νόμιμα τοῖς ἄλλοις ἔχετε, καὶ προσέτι εἰς ἕκαστος ἐξίων τούτοις χρῆται οὐθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει. Legerim — ἐξίων.

τούτοις χρῆται οὐδ' (οὐ δ') οἷς etc. οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλάς νομίζει] Cf. II. 38. ἀγῶσι — διειρησίους νομίζοντες. Plat. com. II. 649. χαλεπῶς ἂν οἰκῆσαιμεν ἐν Βυζαντίῳ, | ὅπου σιδαρεῖς νομίζουσιν. [B. τί δαί;] ubi v. Meinek.

I. 78. 3. τὰ δὲ διάφορα δίκη λύεσθαι (καταλύεσθαι, sc. ὑμᾶς?) κατὰ τὴν ξυνηθήμην.

I. 79. 1. τοιαῦτα δὲ (μὲν recte G.) οἱ Ἀθηναῖοι εἶπον.

I. 80. 2. οἷ γῆν (τὴν γῆν) τε ἐκάς ἔχουσι etc. 3. χρόνος ἐνέσται] Cf. 113. χρόνου ἐγγενομένου. 126. χρόνου δὲ ἐπιγιγνομένου (ἐγγιγνομένου C. G.).

I. 81. τὰ πλείω] Lege τὰ πλείω.

I. 82. 3. ἦν μὲν ἔσακούσωσί (ἔσακούωσί F. ἐπακούωσί recte G.) τι. Cf. ad 126. διελθόντων ἐτῶν καὶ (om. C. F. G.) δύο καὶ τριῶν. Qu. — δύο (aut ἢ δύο) ἢ τριῶν. 5. πόλεμον — οὐ ῥάδιον εὐπρεπῶς θέσθαι (λυέσθαι aut καταλύεσθαι?).

I. 84. 1. δ μέφονται μάλιστα ἡμῶν (f. ἡμῖν). 2. τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ ἐξοιτρονόντων (ἐποιορ. recte A. G.) ἡμᾶς etc. 3. τύχας οὐ λόγῳ διαιρετάς (διαιρετούς?).

I. 85. 1. μηδ' — βουλεύσωμεν (βουλευσόμεθα?), ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν. 2. διὰ ἰσχύν] Lege διὰ τὴν ἰσχύν.

I. 87. 1. τοιαῦτα δὲ (om. C. G. fortasse recte. qu. δὴ) λέξας etc.

2. ὅτω μὲν ὑμῶν δοκοῦσι λελύσθαι — ὅτω δὲ μὴ [δοκοῦσιν] Cobet. τοῦ τὰς σπονδὰς λελύσθαι] Fort. τὸ —. 4. Ἐδβοϊκά (Ἐδβοεικά G. qu. Ἐδβουικά).

I. 89. 3. ὑπεξέθεντο παῖδας —] Cf. Soph. El. 297. ἐκ χειρῶν | κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθεν. πεπτώκεσαν] ἐπεπτώκεσαν C. et G. pr. Recte.

I. 90. 1. τῶν ξυμμάχων ἐξοιτρονόντων] Leg. ἐποιορ. Cf. ad I. 84.

2. ὅσοις εἰστήκει] ὅσοις ξυνειστήκει A. B. E. et (syn.) G. Recte.

3. ἄλλους δὲ (τε?) πρὸς ἐαυτῷ ἐλομένους πρὸς πρόσβεις etc. τειχίζειν δὲ πάντας — καὶ αὐτοὺς (ἄνδρας?) καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. Sed cf. Arist. Ran. 1408. ἐς τὸν σταθμὸν | αὐτὸς, τὰ παιδί', ἢ γυνή, Κηφισοφῶν, | ἐμβὰς καθήσθω. τειχίζειν δὲ πάντας (delet Herw.) πανδημεὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει (delet Krüger. Herwerden) καὶ αὐτοὺς etc. Cf. I. 126. 4. III. 3. m. VI. 65. 1. 4. ὑπειπὼν τἄλλα οὐ (ὅσα?) αὐτὸς τάνει (ἐκεῖ?) πράξει ὄχρετο.

I. 91. 1. τῶν δὲ ἄλλων ἀφικνουμένων καὶ σαφῶς κατηγορούντων] τῶν δ' ἄλλων (τινῶν δ' ἄλλων aut τῶν δ' Herw.) ἀφικνουμένων καὶ (del. Herw.) σαφῶς κατηγορούντων etc. Cf. I. 95. 3. III. 93. Qu. τῶν δὲ ἀγγέλων ἀφικνουμένων —, aut τῶν δὲ ἀφικνουμένων σαφῶς κατηγορούντων.

I. 92. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως] — ἀνεπιλήπτως Cobet., coll. Xen. Anab. VII. 6. 57. νῦν ὑμῖν ἔξεσιν ἀνεπιλήπτως πορεύεσθαι etc. Anglice, without let or hindrance.

I. 93. 1. τὴν πόλιν εἰείχσαν] Ἄν εἰείχσαντο? οἱ γὰρ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται καὶ οὐ ξυνηρωγασμένων (ξυνηρωγασμένων ingeniose Herw.) ἔσιν ἢ. ἔστιν ἢ] Cf. Eur. Hec. 857. ἔστιν γὰρ ἢ —. 3. χάλιξ — πηλός] Cf. Arist. Av. 839. χάλικας (χάλικα?) παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασιν. ὡς ἔμοι δοκεῖ] Qu. ὡς γε ἔμοι δοκεῖ. 5. ταῖς ναοὶ πρὸς (del.?) ἅπαντας ἀνθίστασθαι.

I. 95. 3. ξυνέβη τ' αὐτῷ καλεῖσθαι (ἀνακαλεῖσθαι renocari Herw.). Cf. I. 131. 1. 4. ἀπαλλαξείοντες δὲ (ἴμο τε) καὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου.

I. 96. 2. Ἑλληνοταμίαι — κατέστη ἀρχή] κατέστησαν (del. ἀρχή) Cobet. ad Hyperid. Or. Fun. p. 63. Sed cf. Xen. Vect. II. 7. εἰ μετοικοφύλακας ἀρχὴν καθισταίμεν. Arist. Pl. 917.

I. 97. 2. ξυνετίθεσαν] ξυνετίθησαν B. ξυνετίθη Badham.

I. 99. 1. νεῶν ἔκδειαι] Lege νεῶν ἔνδειαι. λιποστράτιον] ἴμο λιποστράτιον. Et sic Elmsl. in n. ms. Cf. λιποτάξιον. Cf. VI. 76. τοῖς μὲν λιποστρατίαν (λιποστράτιον Cobet.) — ἐπενεγκόντες. Herod. V. 27. κατεστρέφετο τοὺς μὲν λιποστρατῆς (λιποστρατίου Cobet.) — αἰτιώμενος etc. Dem. p. 568, 8. λιποταξίαν (λιποτάξιον Cobet.). Antiph. III. 71. τὰ δ' ἐγγέλεια γράφομαι λιποταξίον.

I. 100. 1. ἐνίκων — ἀμφότερα] Cf. 112. 2. νικήσαντες ἀμφότερα.

3. τῶν μὲν Ἐννέα ὀδῶν αὐτοὶ (fort. αὐτοβοεῖ) ἐκράτησαν.

I. 101. 1. τῶν περιοίκων] τῶν παροίκων C. E. Discrepantia notabilis. οἱ τῶν — τότε (ποτέ?) δουλωθέντων ἀπόγονοι. ἀποδοῦναι] καὶ ἀποδοῦναι Badham (Adhort. a. 1869).

I. 102. 1. βία γὰρ ἂν εἶλον] βία γὰρ ἂν ἐλεῖν conj. Badham. et Linwood, coll. V. 7. μηχανὰς δι' οὐ κατήλθεν ἔχων ἀμαρτεῖν ἐδόκει ἐλεῖν γὰρ ἂν τὴν πόλιν διὰ τὸ ἔρημον.

I. 103. 1. ἐφ' ᾧτε ἐξίασιν] Cf. I. 113. ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομοῦνται. et ad Arist. Plut. 1000. 2. τὸν ἰκέτην — ἀφείναι (ἀφείναι?). καὶ αὐτοὺς Ἀθηναῖοι (οἱ Ἀθ. recte C.) δεξάμενοι etc.

I. 104. 1. τὰ πλείω] Lege τὰ πλείω.

I. 105. 1. ἐς Ἀλιάς] ἐς Ἀλιᾶς Elmsl. n. ms. 3. τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανίας (Γερανείας C. F. G., nescio an recte). 5. τῶν ἐν τῇ πόλει προεσβυτέρων (del.?). ἡμέρας (ἡμέραις Madvig) ὕστερον δώδεκα μάλιστα ἐλθόντες.

I. 106. καὶ τὴν αὐτῶν μέρος] καὶ τὴν αὐτῶν τὴν μέρος B. E. F. Qu. καὶ αὐτῶν τὴν μέρος.

I. 107. 1. Δωριᾶς] Cf. Hesych. Δωριάς: δωριάς (Δωριᾶς: Δωριᾶς Cobet.). Quae glossa huc spectat. 3. ἔδοξε δ' αὐτοῖς ἐν Βοιωτοῖς περιμείνασι (ἴμο περιμείναντας) σκέφασθαι δι' ἄλλο etc.

τὸ δὲ τὴν καὶ —] Cf. 118. τὸ δὲ τὴν καὶ πολέμοις οἰκείους ἐξεργόμενοι. ἐπὶ ἄλλο αὐτοὺς κρύφα] ἐν ἄλλο αὐτοὺς — Valck. apud Cobet. N. L. p. 370., coll. I. 67. κρύφα δὲ ἐν ἄλλο τὸν πόλεμον.

Π. 21. IV. 21. μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐνήγε Κλέων. IV. 24. VI. 15. VI. 61. VII. 18. VIII. 26. 78. Socrat. Epist. p. 22, 7. Recte.

I. 108. 2. τὰ τε τείχη τὰ (om. C. G. fort. recte) τὰ μακρὰ ἐπετέλεσαν.

I. 109. 2. κατέκλησεν] κατέκλησε E. κατέκλεισεν ceteri et Bekk. Lege κατέκλησε.

I. 110. 1. τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα διεφθάρη ἐξ ἔτη πολέμησαντα] τὰ τῶν Ἑλλήνων — πολεμησάντων Cobet. Recte.

I. 112. 1. Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου ἔσχον (ἐπέσχον?) οἱ Ἀθηναῖοι. πενταετείς] Imo πενταετις aut πεντέτεις. 2. νικήσαντες ἀμφοτέρω] Fort. ἀμφοτέρω. Sed cf. 100. ἐνίκων — ἀμφοτέρω Ἀθηναῖοι. καὶ αἱ ἐξ Αἰγύπτου νῆες πάλιν αἱ ἐλθοῦσαι (πάλιν διελθοῦσαι C. qu. πάλιν ἀνελθοῦσαι) μετ' αὐτῶν, sc. ἀνεχώρησαν ἐπ' οἶκον.

I. 113. 1. ὡς ἐκάστοις ἐπὶ τὰ χωρία —] ὡς ἐκάστοις ἔτυχε — Badham. 2. ἐφ' ᾧ (ἐφ' ᾧ τε?) τοὺς ἀνδρας κομοῦνται. Cf. ad I. 103. ἐφ' ᾧτε ἐξίσαιν. Arist. Pl. 1141.

I. 114. 2. Θριῶζε] Θριῶζε F. Recte. Cf. Arist. Av. 645. Κριῶθεν.

I. 115. 2. νεωτερίσαι βουλόμενοι τὴν πολιτείαν (τὴν πολ. recte delet Herw.). "Ferri posset νεωτερίσαι περὶ τὴν πολιτείαν." 4. τῶν δὲ Σαμίων ἦσαν γάρ τινες — ἐς τὴν ἡπειρον, ξυνθέμενοι —] Sic interpungendum. Cf. I. 72. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία — παρούσα, καὶ (del.?) etc. VIII. 30. τοῦ δ' αὐτοῦ χεμιῶνος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις προσοφισμένοι γὰρ ἦσαν —, καὶ (del.?) τὰς ἀπὸ Χίου etc. οὐχ ὑπέμενον] (οὐχ ὑπέμεναν recte C. G.) ἀλλ' ἔφυγον.

I. 116. 1. ἐς προσκοπήν τῶν Φοινισσῶν νεῶν] I. e. προσκοπησόμεναι τὰς etc. 3. ἐπὶ Καύνου καὶ (τῆς?) Καρίας. ἔσαγγελθέντων] ἐπαγγελθέν αὐτῶ Badham. Cf. Xen. Cyr. I. 4. 18. σημανθέντων δὲ τῶ Ἀστυάγει ὅτι πολέμοι εἰσὶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐξεβοήθει.

I. 117. 3. ἐνάτω (ἐννάτω?) μηνί.

I. 120. 2. ἐνηλλάγησαν] συνηλλάγησαν aut ἐν ἀλλαγῇ ἦσαν Madvig. Qu. ὠμίλησαν aut συνεμίγησαν. προεῖντο] προείντο G. προοοντο E. πρόοοντο ceteri et Bekk. Cf. Arist. Av. 628. ἀφείμην.

3. εἰ μὴ ἀδικοῖντο] Nonne ἦν μὴ ἀδικῶνται? τῶ ἡσυχίῳ (I. ἡσυχίῳ) τῆς εἰρήνης ἠδόμενον. ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι] Cf. Arist. Vesp. 866. ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον. 4. καὶ ἔτι πλείω (πλείω recte C.) ἃ (recte om. C. G.) καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι ἐς τὸναντίον αἰσχροῦς περιέστη. Qu. καὶ ἔστι πλείω ἃ —. ὁμοῖα τῇ πίστει] ὁμοῖα τῇ πίστει Reisk. etc. Recte, opinor. Cf. II. 38. ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκιοτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι.

I. 121. 2. ναυτικόν τε. (δὲ recte B.), ᾧ ἰσχύουσιν (del.?), etc.

3. καθαιρετέον ἡμῶν ἐστι μελέτη] καθαιρετέον — Lud. Dind. Recte. Redde, can be mastered by us (non must be etc.). Cf. ad Arist. Lys. 477. οὐ γὰρ ἔτι ἀνεκτέα τάδ' (l. ἀνεκτὰ τάδε γ').

4. ἢ δεινὸν ἂν εἴη — οὐκ ἄρα δαπανήσομεν;] Eadem constructio est Lys. Or. XII. § 36. οὐκ οὖν δεινὸν εἰ τοὺς μὲν στρατηγούς — θανάτῳ ἐξημώσατε — τούτους δὲ δὴ — οὐκ ἄρα χρὴ — κολάζεσθαι; Eur. Herc. 578—582.

I. 122. 1. ξυμμάχων τε ἀπόσταισις, μάλιστα παραίσεις οὐσα τῶν προσόδων] Distingue sic potius, ξυμμάχων τε ἀπόσταισις μάλιστα, παραίσεις —. Nisi corrigendum ἢ μάλιστα παραίσεις etc. 3. πόλιν, τοὺς δ' ἐν μιᾷ μονάρχους ἀξιούμεν καταλύειν] πόλιν, τοὺς δ' ἐν μιᾷ ἐκάστη πόλει — Herwerden. Malim πόλιν μίαν, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ etc.

I. 123. 1. οὐ γὰρ δίκαιον ἂ τῇ ἀπορίᾳ ἐκλήθη τῇ περιουσίᾳ ἀπολέσθαι (imo ἀπολέσαι).

I. 124. 1. τὸ ταῦτα (ταὐτὰ?) ξυμφέροντα — εἶναι.

I. 126. 1. ἦν μὴ τι ἔσακούσωσι (ἔσακούσῃσι G. et F. corr. qu. ἔπακούσῃσι). Cf. I. 82. καὶ ἦν μὲν ἔσακούσῃσι (ἔπακούσῃσι G. ἔσακούσῃσι F.) τι, etc. 2. Θεαγένους] Qu. Θεογένους. Cf. IV. 27. Θεογένους (Θεαγένους G.). ἐν τῇ (τῇ recte om. C. G.) τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἐορτῇ. τὴν (τῶν B.) Ἀθηναίων ἀκρόπολιν. Qu. τὴν τῶν —. Cf. I. 97 f. τῆς ἀρχῆς — τῆς τῶν Ἀθηναίων. 108. τὸ νεώριον τὸ (τῶν C. G.) Λακεδαιμονίων. 115. τοὺς φρούρους τοὺς (τῶν G.) Ἀθηναίων. 4. Distingue sic, ἐν ἣ πανδημει θύουσι, πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα etc. 5. χρόνον δὲ ἐπιγινόμενον (ἐγγιγνόμενον recte C. G. nisi prae-stat ἐγγενομένου) etc. Cf. 80. χρόνος ἐνέσται. 113. init. καὶ χρόνον ἐγγενομένου. 4. ἀγνὰ θύματα ex Polluce Hemst. ἀλλ' ἀγνὰ θύματα Madvig. 7. ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν [ἐν τοῖς βωμοῖς] cum Dobraeo Donaldson, coll. Arist. Eq. 1311. καθῆσθαι μοι δοκεῖ — ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν. ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ] Cf. Aesch. p. 72, 20. ὦ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριε. Dinarch. I. 78. τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον. καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ ὄσα ἀνελόντες [ἐξέβαλον] Cobet.

I. 127. 1. δῆθεν — τιμωροῦντες] Cf. ad Soph. Tr. 382. δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν. Thuc. III. 110. ἅμα ξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δῆθεν. Qu. ὡς δῆθεν, vel τοῖς θεοῖς δῆθεν —. 2. ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν το (τι?) μέρος ἔσται ὁ πόλεμος. νομίζοντες ἐκπεσόντος αὐτοῦ ὄψον (imo ὄψον ἂν) προχωρεῖν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Exciderat ἂν post simile ον.

I. 128. 2. τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον] τὸν Μηδικὸν — Herw.

2. τῷ δὲ ἔργῳ τὸ (βουλόμενος τὰ C. G.) πρὸς βασιλεῖα πράγματα (del.?) πράσσειν. Aut βουλόμενος τὰ corrigendum aut πράσσειν.

3. εὐεργεσίαν — κατέθετο] Cf. Herod. VII. 178. χάριν ἀθάνατον κατέθετο. VI. 41. δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι. 5. ἀποπέμψει] ἀποπέμπω Cobet.

I. 129. 3. οὓς μοι πέραν θαλάσσης [ἐκ Βυζαντίου] ἔσωσας Cobet. τοῖς ἀπὸ σοῦ (malim ἀπὸ σου) ἀρέσκομαι. Cf. μοχ καὶ σε (καὶ σὲ F.) etc. καὶ σε μήτε νῦξ μήθ' (μηδ'?) ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πρόσσειν τι ὧν (f. πρόσσειντι ἃ) ἐμοὶ ὑπισχνῆ (-εῖ?), μηδὲ (μήτε?) χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δαπάνη κεκωλύσθω (κωλυθῆς) μηδὲ στρατιᾶς πλήθει, εἴ ποι δεῖ (δέοι, αὐτ ἦν ποι δέη?) παραγίνεσθαι.

I. 130. 1. πολλῶ τότε μᾶλλον (μᾶλλον τότε melius B.) ἤροτο.

2. τῇ ὀργῇ [οὔτω] χαλεπῇ ἐχρήτο ἐς πάντας [ὥστε μηδένα δύνασθαι προσίεναι] Herw.

I. 131. 1. ἐς δὲ Κολωνὰς τὰς Τρωάδας (τῆς Τρωάδος?) ἰδρυθεῖς etc. 2. ἔξεσσι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο] Haec a Thucydide abjudicat T. Halbertsma, quum rex Spartanorum non fuerit Pausanias, sed Plistarchi πρόδικος. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρείων τοῖς βουλούμενοις περὶ αὐτὸν (αὐτῶν, ut in C.?) ἐλέγχειν.

I. 132. 1. φανερόν μὲν εἶχον οὐδὲν — ὅτω ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο (imo τιμωροῦντο) ἄνδρα etc. 2. μὴ ἴσος βούλεσθαι εἶναι [τοῖς παρούσι] Badham. 4. καὶ (fort. del.?) ἦν δὲ οὔτως. 6. δείσας κατ' ἐνδύμησίν τινα οὐδὲίς πω τῶν πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο, καὶ παραποισάμενος σφραγίδα, ἦν ψευδοῦσῃ τῆς δόξης, ὑπονοήσας τοιοῦτόν τι προαιεπιστάλθαι ἢ κἀκείνός τι μεταγράψαι αἰτήσῃ, λύει τὰς ἐπιστολάς ἐν αἷς αὐτὸν εὔθρον ἐγγεγραμμένον κτείνειν Badham. ὑπονοήσας τι τοιοῦτο (τοιοῦτον recte C. G.) etc.

I. 133. τότε δὲ] Malim τότε δὴ, ut in B. C. G. τότε δὲ [οἱ ἔφοροι] δεῖξαντος αὐτοῦ — καλύβην, [ἐς ἦν] τῶν τε ἐφόρων ἐντός τινας ἔκρυψαν (ἔκρυψε vulgo) Badham. "Non videntur intellexisse interpretes quae hucusque narrata sunt minime Ephoros solos spectare sed Spartiatis Pausaniae infensos. Hi igitur fuerunt qui 'aliquot ex Ephoris' in occulto locaverunt, non nuntius, non Ephori ipsi." (Badham) σκηνησαμένον διπλῆν διαφράγματι καλύβην] σκευασαμένου — Madvig. ἐς ἦν τῶν τε (del.?) ἐφόρων ἐντός τινας ἔκρυψε. Et sic Linwood, coll. I. 67. etc. ὡς οὐδὲν πώποτε (οὐδεπώποτε?) αὐτὸν — παραβάλοιτο. κἀκείνου αὐτὰ ταῦτα (αὐτὰ τε ταῦτα C. G. αὖ ταῦτα conj. Linwood. αὖ ταῦτα τε jure malit Bekk.) ξυνομολογούντος etc.

I. 134. 3. ἀποψύχειν] ἀποψυχεῖν Elmsl. n. ms. et sic C. Qu. ἀποψυχήναι? αἰσθόμενοι τε ἐξάγουσιν] τε om. G. Qu. αἰσθόμενοι οἱ ἐξάγουσιν. ἐμέλλησαν μὲν] Qu. ἐμελλον μὲν. οὐπερ τοὺς κακούργους, ἐμβάλλειν (ἐμβαλεῖν recte E. εἰώθεσαν ἐμβάλλειν F. εἰώθεσαν ἐσβάλλειν G. corr. ἐμβάλλειν, add. sup. v. εἰώθεισαν B.). Scribendum videtur οὐπερ (αὐτ οἴπερ) τοὺς κακούργους εἰώθεσαν, ἐμβαλεῖν.

I. 136. 1. ἀπέχθεσθαι] Ἀν ἐπάχθεσθαι? V. Elmsl. ad Med. 285. Theocr. VII. 45. 2. καθίζεσθαι (καθέζεσθαι?) ἐπὶ τὴν ἐστίαν.

Cf. 136f. ὥσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο. 126. 3. πολλῶ ἀσθενεσιτέρου (-ους?) etc. γενναῖον δὲ εἶναι [τοὺς ὁμοίους] ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖσθαι Cobet. 4. καὶ ἅμα αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ χρείας τινὸς (ἐς χρείαν τινὰ, ἐς χρείας τινὰς, αὐτὸς χρείας τινὸς χάριν sive ἔνεκα) καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα (μὴ? αὐτὸ del.?) σώζεσθαι. σωτηρίας ἂν [τῆς ψυχῆς] ἀποστερηῆσαι Cobet. σωτηρίας (τῆς σωτηρίας?) ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερηῆσαι.

I. 137. 1. ὥσπερ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο] ὥσπερ ἔχων αὐτοῦ ('there') — conj. Linw., coll. I. 134. II. 4. III. 30. VI. 57. VIII. 41. 42. καὶ μέγιστον ἦν ἰκέτευμα τοῦτο] Haec suspecta habet Herw. 2. μέχρι πλοῦς γένηται] Malim μέχρι ἂν πλοῦς γένηται.

4. ἐν τῷ (del.?) ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἢ ἀποκομιδῇ ἐγίγνετο. καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν [ἦν ψευδῶς προσποιήσατο] τότε δι' αὐτὸν οὐ διάλυσιν Cobet.

I. 138. 1. ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν καὶ ἐκέλευε (ἐκέλευσε recte G. ποιεῖν οὕτως. ἡδύνατο] Imo, ni fallor, ἔδυνατο. Et sic ἔμελλεν, non ἤμελλεν, apud nostrum. 2. καὶ τοῦ (τὴν τοῦ?) Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα, ἦν ὑπετίθει αὐτῷ (αὐτῷ?) δουλώσειν. 3. κράτιστος γνώμων (γνώμην ἦν?) etc. 4. κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο] κρῖναι ἱκανῶν — Badham. Praestaret saltem τῶν κρῖναι ἱκανῶν —. Qu. τοῦ κρῖναι ἱκανῶς —, αὐτὸ κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀδύνατος. 6. ἐδόκει γὰρ (Λάμπρακος) πολυνοῦτάτων (-τος?) τῶν τότε εἶναι. 7. ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντος (φυγόντος recte G.). λαμπροτάτους γενομένους τῶν καθ' ἑαυτοὺς (κατ' αὐτοὺς?) Ἑλλήνων. Sed cf. 57. Φιλίππῳ τῷ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ?) ἀδελφῷ.

I. 139. 2. ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς δορίστου (ἀφ.?). προύλεγον — μὴ ἂν γίνεσθαι (γενέσθαι melius A. C.) πόλεμον etc. ἐπεργασίαν — τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς] Ne ἐργασίαν corrigendum censeas, — cf. Paus. I. 36. 3. ὡς μὴ τοῦ λοιποῦ τὴν χώραν ἐπεργάζονται. Harpocr. in Ἀνθεμόκριπος: — ἀπαγορευῶν αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ταῖν θεαῖν ὀργάδα μὴ ἐπεργάζεσθαι. 3. ἀφεῖτε] ἀφῆτε A. B. F. Fort. ἀφείητε. καὶ ἐδόκει ἀπαξ (εἰσάπαξ?) — ἀποκρίνασθαι.

I. 140. 1. πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς —] Cf. Eur. Hel. 321. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάριμα τοὺς γόους τ' ἔχε. 6. σαφὲς ἂν καταστήσαιτε αὐτοῖς] σαφὲς ἐγκαταστήσαιτε (καταστήσαιτε boni codd.) αὐτοῖς (certum iis consilium ingignetis) Madvig. ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμῖν (ὁμῖν δεῖν?) μᾶλλον προσφέρεσθαι.

I. 141. 1. καὶ (καὶ ἢ?) ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων] Verba ἀπὸ τῶν ὁμοίων suspecta habent Dobr. Donaldson. 2. διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ (αὐτοῖς E. αὐτοὺς?) ἐπ' ἀλλήλους — ἐπιφέρειν. 3. οὔτε ναῦς πληροῦντες (l. πληροῦν) οὔτε πεζὰς στρατιάς πολλάκις ἐκπέμπειν δύνανται. Idem proponit Herwerden. 6. τῷ δὲ πλείονι (l. πλείονι) etc.

I. 142. 3. οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς — ἐξείργασθε (ἐξείργασθέ πω C. G. recte, ni fallor). 4. ἐν τῷ μὴ μελετῶντι] Cf. III. 43. ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι.

I. 143. 1. εἴ τε καὶ —] Qu. εἰ δὲ καὶ —. τῶν Ὀλυμπίασιν ἢ (ἢ ἐν?) Δελφοῖς χρημάτων. Cf. 121. ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπία (Ὀλυμπίασιν γρ. A. B. F.) χρημάτων. 2. ἦν τ' ἐπὶ τὴν χώραν] Qu. ἦν δ' —.

I. 144. 2. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς οὔτε τόδε] οὔτε γὰρ ἐκεῖνό πω λύει τὰς σπονδὰς — Cobet. ad Hyper. p. 65. Malim οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύεται —. Et sic Linwood. Cf. ad Arist. Av. 463. 3. πολέμου δ' οὐκ ἄρξομεν, ἀρχομένους (ἀρχοντας aut ἀρχαντας Herw. praestat ἀρχομένου, sc. αὐτοῦ: alioqui dicendum foret τοὺς ἀρχοντας). Cf. III. 17. ἀρχομένου τοῦ πολέμου.

I. 146. ἀκηρυκτῶς] ἀκηρυκτῶς recte C. ἀκηρυκτεῖ plerique. Cf. ἀμαχητί, ἀστενακί, ἀστακί, etc.

Liber II.

II. 2. 2. Πλαταιῶν] Πλαταιέων G. Illud plerumque semper legitur apud nostrum. 3. ἠβούλοντο] ἐβούλοντο C., ut solet, nescio an recte.

II. 3. 2. ἐνόμισαν (adde ἄν) ἐπιθέμενοι ἑαδίως κρατῆσαι. 3. φυλάξαντες ἐτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον ἐχώρου —] φυλάξαντες (τηρήσαντες Thom. M.) ἐτι νυκτὸς κατ' αὐτὸ τὸ περίορθρον ἐχώρου — Herw. Cf. ad IV. 110. 1. προσφέρωνται (οἱ Πλαταιῆς) γίνωνται (οἱ Θηβαῖοι) sec. Linwood.

II. 4. 1. ἐμπίρους δ' ἔχοντες τοὺς διώκοντας [τοῦ μὴ ἐκφεύγειν] Herw. τοῦ μὴ ἐκφεύγειν] τὸ μὴ ἐκφεύγειν Dobr. Linw. Recte. Cf. ad II. 102. 2. διωκόμενοι τε] Lege διωκόμενοι δὲ, ut est in C. G. λαθόντες καὶ διακόπαντες τὸν μοχλὸν] καὶ διακόπαντες τὸν μοχλὸν λαθόντες Marchant vol. V. p. 128. Malim λαθόντες [καὶ] διακόπαντες — cum Herwerdeno. Cf. III. 39. 7. 3. αἱ πλησίον (πλησίον om. C. G. fort. recte) θύραι ἀνεωγμένα ἐτυγον αὐτοῦ. 4. ἐβουλεύοντο εἴτε κατακαύσωσιν —] Cf. VII. 1. 1. ἐβουλεύοντο εἴτε — διακινδυνεύσωσιν etc.

II. 5. 2. τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες ὕστερον (ὕστεροι?) παρεγένοντο. 4. λόγων — ξυμβαίνωμεν] Cf. Arist. Ran. 175. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι, ἔὰν ξυμβῶ τί σοι.

II. 6. 1. ἄγγελον ἐπεμπον] Malim ἐπεμψαν. 2. τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν (τὴν Πλάταιαν) γεγενημένα.

II. 7. 2. καὶ Λακεδαιμόνιοις μὲν — τοῖς τὰκεῖνων ἐλομένοις ναῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι] καὶ Λακεδαιμόνιοι — ναῦς ἐπετετάχθησαν ποιεῖσθαι Cobet. ἐπετάχθησαν] ἐπετάχθη codex Vind. prob. Linwood. “ἐπετάχθη simplifies the construction of the whole pas-

sage." Idem αὐτοῦ et ἐξ Ἰταλίας — una construenda esse monet, coll. V. 83. ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν etc. πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις σξ' (i. e. 260., pro ἐξ) in Ἰταλίας — τοῖς τὰ κείνων ἐλομένους ναῦς ἐπετάχθη σμ' (i. e. 240, pro ἐπετάχθησαν, et ἐπετάχθη est in cod. Vind.) ποιῆσθαι — Donaldson, coll. Diodoro XII. 41. τοὺς κατὰ τὴν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν συμμαχοὺς διαπροσβεβούμενοι διακοσίαις τριήρεσιν ἐπεισαν βοηθεῖν. "Id, inquit, nisi ex hoc loco expiscatus sit Diodorus, nescio equidem ubi invenerit."

II. 8. 3. ἡ δὲ εὐνοια παρὰ πολὺ ἐποίει (ἐπῆει recte G.) — μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους.

II. 9. 3. αὕτη (αὕτη μὲν recte C.) Λακεδαιμονίων ξυμμαχία etc. καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ (om. B. fortasse recte) ὑποτελεῖς οὖσαι etc.

II. 11. 3. πλήθει ἐπιέναι] πλήθει περιεῖναι T. Halbertsma, coll. VI. 22. Herod. IX. 31. Xen. Anab. I. 8. 13. 4. ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι [οὐτω] πόλιν ἐρχόμεθα Madvig. 5. ὄραν πάσχοντάς τι (πάσχοντά τε C.) ἄηθες] Qu. ὄραν πάσχοντας ἑαυτούς τι ἄηθες. Requiritur, ni fallor, pronomen.

II. 12. 1. τὸν Διακρίτου] τὸν Λακρίτου Cobet., coll. nominibus Λακρύδης, Λακράτης, Λαβύτας.

II. 12. 3. Paulo aliter schol. Pac. 435.

II. 13. 1. πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν] Haec ut additamentum excludit Cobet. 2. τοὺς δ' ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίην [καὶ μὴ δηώση] Herw. [τῶν χρημάτων τῆς προσόδου] Herw. οὐκ ἐλάσσονος] οὐκ ἔλασσον unus codex. 6. ἀπὸ τε τῶν πρεσβυτέρων (l. τῶν πρεσβυτέρων) καὶ τῶν νεωτέρων (l. τῶν νεωτέρων) etc.

II. 15. 1. ἡ Ἀττικὴ — ἀεὶ κατὰ πόλεις ᾤκειτο, πρυτανεῖά τε ἔχουσα (ἐχούσας Cobet.) καὶ ἄρχοντας. δεισίαν] δεήσειεν T. Halbertsma. 2. μετὰ τοῦ ξυνητοῦ καὶ δυνατὸς] Cf. Herodian. I. 6. 5. τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισφαλές.

3. καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου, ᾧ (ἐν ᾧ aut οὐ?) τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια — ποιῆται etc. ᾧ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια —] Lege οὐ (ubi) —. 4. ἐκείνη τε] ἐκεῖνοί τε (sc. οἱ παλαιοὶ) conj. Bekk. prob. Linw. τὰ πλείστον ἄξια] Qu. ἐς τὰ πλείστον ἄξια.

II. 16. μετεῖχον] οἱ Ἀθηναῖοι Madvig. διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς] Fort. διὰ τὸ εἰθίσθαι (aut εἰωθέναι) ἐν τοῖς ἀγροῖς ζῆν. πανοικησία γενομένοι] Suspecta locutio. Fort. πανοικία. Cf. III. 57.

II. 17. 2. δν οὐκ ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προῆδει (προῆδε recte Cobet.) etc.

II. 19. 2. ἠγείτο δὲ Ἀρχίδαμος — βασιλεύς] Haec ut invecta ex 47. § 2. et 71. § 1. expulerit Herw., coll. 90. § 3. 12. § 3. et 18. τοὺς Πέτρους] De scriptura et accentu hujus nominis v. Dind. in Lex. Soph. p. 436. Cf. 42. 2. μεταξὺν Χερσονήσου τε καὶ Πέτρων.

II. 21. 3. ἦδον χρησμούς] Cf. Arist. Eq. 61. ἄδει δὲ χρησμούς.

ὄν ἀκροῦσθαι ὡς ἕκαστος (om. cum A. B. E. F.) ὄργητο (l. ὄρ-
μητο cum C. E. G.). Cf. tamen 37. ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ.
ὄργητο] Lege ὄρητο.

II. 22. 3. ἀπὸ τῆς στάσεως ἐκότερος] ἀπὸ τῆς στάσεως ἑκατέρως
unus codex prob. Linw. Et sic legisse videtur schol. 2. καὶ οἱ
Πελοποννήσιοι] καίτοι Πελ. Herwerden. Praestat καίτοι οἱ Πελ.

II. 23. 2. τὴν γῆν τὴν Πειραιϊκὴν καλουμένην] Qu. Πειραιϊκῆν.
Cf. Ar. Nub. 821. Herod. VIII. 44. τὴν πειραιήν (?) τῆς Βοιωτίας.

II. 24. 2. ἐπιπλέωσι τῇ πόλει] Qu. ἐπιπλέωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν.
Sed cf. III. 63. ξυνηπιέναι — ἄλλοις. κατὰ τὸν ἐναντιὸν ἕκαστον]
μετὰ τῶν ναυτῶν ἕκαστον cod. Vind. Unde μετὰ τῶν ναυτῶν ἐκά-
σιων fortasse restituendum censet Linwood.

II. 26. τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ (κατ'
Madvig). Εὐβοίας ἅμα φυλακῆν.

II. 29. 4. Τήρης δὲ οὔτε (οὔτι?) — βασιλεύς τε (δὲ?) πρῶ-
τος etc. πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμψειν (l. πέμψαι) στρατιῶν etc.

5. Τηρέω] Malim Τηρέως. Cf. ad Xen. An. VII. 5. 1. Τήρους
(al. Τήρον et Τηρίον). 4. οὔτε τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων (l. εἶχε) —.

II. 34. 1. τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον (πρῶτων jure requi-
rit Cobet, i. e. eorum qui primi ceciderant) ἀποθανόντων. πρό-
τριτα] Τὰ τρίτα memorantur Arist. Lys. 613. Isae. 2, 46. μία δὲ
κλήνη κενὴ φέρεται —] Cf. Eur. Hel. 1261. καὶ σιρωτὰ φέρεται
λέκτρα σώματος κενά. 3. τοὺς ἐν Μαραθῶν] Cf. Dem. XIV. 30.
οἱ Σαλαμίνοι καὶ Μαραθῶν. 4. ἐπειδὴ καιρὸν ἐλάμβανε] ἐπειδὴ
καιρὸς (sic codd. C. E. F. G.) ἐλάμβανε tuetur Meinekius Fr. Com.
IV. p. XI. Cf. Menand. IV. 115. ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εἶ. ibid.
τοῖς ἀναιδέσων βοηθεῖ γὰρ λόγοις τοῦθ' ἐν μόνον, | ἂν βραχεῖς
αὐτοὺς ποιῇ τις τὸν τε καιρὸν εἶ λάβῃ. ἐλάμβανε] Nonne ἔλαβε?

II. 35. καλὸν] Imo καλὸν ὄν.

II. 36. 2. αὐτοὶ ἡμεῖς οἶδε [οἱ νῦν ἔτι ὄντες] — ἐπηυξήσαμεν
recte Cobet.

II. 37. 1. ὄντες τινὶ] ὄντες τισίν Herw. ad O. R. 1070. καὶ
ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν (imo ἦκειν,
et sic G. corr.) δημοκρατία κέκληται. Cf. ad Soph. Phil. 181.
Arist. Eq. 193. Pl. 919. ὥστ' εἰς ἔμ' ἦκει τῆς πόλεως τὰ πράγ-
ματα. κευόλνται] Qu. κευόλονται. οὐκ ἀπὸ μέρους (l. γένους)
τὸ πλεῖον (τὰ πλέω recte C. G. cf. 86. τὰ πλείω κατορθοῦντες) ἐς
τὰ κοινὰ ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται. ἀπὸ μέρους] ἀπὸ γένους
Herwerden. 2. ἐλευθέρως δὲ τὰ τε (ἔς τε τὰ?) πρὸς τὸ κοινὸν
πολιτεύομεν (πολιτευόμεθα?) καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ'
ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν (ἐποψιν Madvig. qu. ἐπιμέλειαν,
μελέτην, aut ἄσκησιν, Anglice observance, practise) etc.

II. 38. ὦν καθ' ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήττει] Cf.
Aesch. Prom. 136. ἐκ δ' ἔπληξέ μου (ἀρχῶ) τὰν θεμερεῶν αἰδῶ.

Π. 39. 2. οὔτε γὰρ [Λακεδαιμόνιοι] Madvig. καθ' ἐκάστους] 'In single or detached portions' explicat Linwood. Μοx μετὰ πάντων i. q. ξύμπαντες, ut in III. 5. 3. ἀτολμοτέρους] ἀτολμοτέρους recte al.

Π. 40. 1. καὶ ἐτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις —] καὶ ἕτερα — nescioquis. καὶ ἑτεροῖα — Herw. 2. ἐνθυμούμεθα [δρθῶς] τὰ πράγματα T. Halbertsma. ἀλλὰ μὴ προδιδαχθέντες (pro προδιδαχθῆναι) μᾶλλον λόγῳ πρότερον [ἦ] ἐπὶ ἃ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν Cobet. "Dicuntur a Pericle cives sui βλάβην ἠγεῖσθαι μὴ πρότερον λόγῳ προδιδαχθέντες ἔργῳ χωρεῖν ἐφ' ἃ δεῖ." καὶ οἱ αὐτοὶ — plures codd. Recte. 3. καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν (f. ἐπιχειρήσωμεν) ἐκλογίζεσθαι. δ τοῖς ἄλλοις —] Dicturus erat δ (sc. τὸ ἐκλογίζεσθαι) τοῖς ἄλλοις δκνον φέρει, sed subito constructionem mutat. Similis fere structura est V. 95. οὐ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἢ ἐχθρα ὑμῶν etc.

Π. 41. 1. τὴν τε πᾶσαν πόλιν — παίδευσιν εἶναι τῆς Ἑλλάδος] An παιδεύτρια? Sed cf. Eur. Phoen. 1035. ὦ πτεροῦσσα — ἀρπαγὰ (de Sphinge). 2. τῷ πολεμῶ — τῷ ὑπηκόῳ] "Fort. τῷ πολεμῶ — τῷ ὑπηκόῳ." (Linwood) εὐ δὴ τοι (οὐ δὴ που aut οὐ δὴ που?) ἀμάρτυρόν γε —.

Π. 42. 1. οὐκ ἂν πολλοῖς] οὐκ ἂν ἐν πολλοῖς conj. Linwood, coll. Π. 43. ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἦν παίσωσι. Qu. οὐκ ἂν πολλῶν —. ὥσπερ τῶνδε] Qu. ὥσπερ τοῖσδε. 3. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἠγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι] καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ τι παθεῖν (i. e. occumbere) κάλλιον (cum Dobraeo pro μᾶλλον) ἠγησάμενοι — Herw. Legendum videtur καὶ ἐν αὐτῷ τῷ (sic G. et pr. G.) ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἠγησάμενοι ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι, aut — κρεῖττον ἠγησάμενοι etc. δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης — ἀπηλλάγησαν] Pro τύχης qu. τῆς ζωῆς. ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης] Cf. Arrian. Anab. VII. 16. 11. ἐν ἀκμῇ τῆς τε ἄλλης δόξης καὶ τοῦ πόθου τοῦ παρ' ἀνθρώπων ἀπηλλάχθαι. Dion. Cass. LXVI. 18. ἐν ἀκμῇ τῆς δόξης ἀπέθανε. XLIII. 21. XL. 26. ἐν ἀκμῇ τοῦ δέους ὦν.

Π. 43. 3. μὴ περιορᾶσθε (παρατεῖσθε?) τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. ἐν οἷς] Qu. οἷς. ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ (ἢ μετὰ τοῦ ἐν τῷ C. G. qu. ἢ μετὰ τοῦ) μαλακισθῆναι κάκωσις ἢ etc. ἢ ἐν τῷ om. Stobaeus p. 88. ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ — Abresch. Bekk. (Cf. II. 37. ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ.) Qu. ἢ αἰεὶ (vel αἰεὶ) —. De re cf. Plat. Legg. XII. 687 B. ζῶν ἀσχαρὰν ἀρνύμενος μετὰ κάκης μᾶλλον ἢ μετ' ἀνδρείας καλὸν καὶ εὐδαίμονα θάνατον.

Π. 44. 1. τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας] Displicet hic νῦν. τὸ δ' εὐτυχὲς οἷ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν (ἴμο τύχωσιν). καὶ οἷς ἂν εὐ διαπονήσῃαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ εὐ τελεντήσῃαι ξυμμε-

τηρῶν] (partim cum aliis) T. Halbertsma. ἐτελευτήσαι] εὖ τελευτήσαι conj. Herw. 2. ἐθάς] Loge ἤθάς.

II. 46. ἄθλα γὰρ οἷς κείται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ (f. τοῖσδε αὐτ τοῦτοις) καὶ ἄνδρες ἀριστοὶ πολιτεύουσιν.

II. 47. 1. Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι] Imo οἱ Πελ. — λεγόμενον μὲν —] Imo λεγομένη μὲν —. 2. πολλαχόσε] Formatum ut οὐδαμόσε, ἄλλοσε, πλεισταχόσε. ἐγκατασκήψαι] Cf. Trag. adesp. 389, 2. ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος. οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς οὐδὲ φθορὰ οὕτως (τοσαύτη?) ἀνθρώπων etc.

II. 48. 1. ἐς τὴν — πόλιν — ἐνέπεσε] ἐς τὴν — πόλιν — ἐσέπεσε Herwerden. Qu. τῆ — πόλει — ἐνέπεσε.

II. 49. 1. τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὁμολογεῖτο ἐκ πάντων, μάλοισι δὴ ἐκείνο — (sic) Madvig, de ἐκ sic posito coll. I. 20. 3. V. 104. VI. 36. 2. θέρμαι ἰσχυραὶ — ἐλάμβανε] Imo — ἐπελάμβανε. Cf. Menand. IV. 98. θέρμα τε ἐπέλαβεν αὐτόν. Hipp. de intern. aff. II. p. 217. ἔπειτα ἀνήκεν δὲ πόνος καὶ αὐθις ἐπέλαβεν ὁξὺς δι' ὀλίγον. καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα (1. ἐρυθήματά τε) καὶ φλόγους ἐλάμβανε. 2. ἐνέπιπτε] ἐνέπεσε A. B. E. F. Sed cf. 50. προσέπιπτε. 49 m. κατέσκηπτε. ibid. ἐλάμβανε. σπασμόν — τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα (μετ' ὀλίγον αὐτ βραχὺ?) λωφίσαντα, τοῖς δὲ καὶ πολλῶ ὕστερον. 3. μήτε (μηδὲ?) τῶν πάντων λεπτιῶν ἱματίων. μήτε ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ (γυμνὸν al. γυμνὸν ὃν recte Linw.) ἀνέχεσθαι. μηδ' ἄλλο τι [ἢ γυμνὸν] ἀνέχεσθαι T. Halbertsma cum melioribus libris. τοῦτο — ἔδρασαν ἐς φρέατα] I. e. ἔρριψαν σφᾶς —. Cf. III. 10. μὴ δρᾶσαι τοῦτο (sc. καταστρέψασθαι). τοῦτο — καὶ ἔδρασαν [ἐς τὰ φρέατα] τῆ δίψῃ ἀπαύστῳ ἐννεχόμενοι Donaldson, qui verba ἐς τὰ φρέατα ex 46. 1. venisse suspicatur. Idem locum sic resarciri posse existimat, τοῦτο — καὶ ἔδρασαν (δραμόντες) ἐς τὰ φρέατα (ἄτε) —. 4. διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐναταῖοι καὶ ἐβδομαῖοι] Imo ἐκταῖοι καὶ (ἦ?) ἐβδομαῖοι. Porro οἱ πλείους A. F., nescio an recte. 5. κατέσκηπτε γὰρ ἐς (καὶ ἐς τὰ C.) αἰδοῖα καὶ ἐς (ἐς τὰς?) ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. διέφυγον] Qu. διέφυγον.

II. 50. πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων (γυνομένων C. G. fortasse recte). τεκμήριον δὲ τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειμις σαφῆς ἐγένετο] Qu. τεκμήριον δέ τῶν γὰρ τοιούτων etc. οὐχ ἐωρῶντο οὔτε ἄλλως (ἄλλῃ?) οὔτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν.

II. 51. ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιπλάμενοι] Sc. τῆς νόσου. θεραπείας] Tolli volebat Dobraeus. θεραπεία Madvig (recte, opinor). 3. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ (1. πολλοῦ τοῦ) κακοῦ νικώμενοι. Cf. VII. 70 f. καὶ τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν τῶν (om. A. B. D. E. F.) νεῶν etc. 84. ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ.

II. 52. 1. ἐπίεσε] Malim ἐπίεξε. ἡμιδνήτες τοῦ (τῆ τοῦ recte G.) ὕδατος ἐπιθυμία. Cf. VI. τῆς (τῆ?) τροφῆς ζητήσῃ. ὑπερ-

βιαζομένον γὰρ τοῦ κακοῦ (f. ὑπερβιαζομένοι γὰρ τῷ κακῷ) οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔχοντες ὃ τι γένονται (γένονται A. B. prob. Blomf. γένηται E.) etc. Aesch. Prom. 940. οὐδ' ἔχω τίς (l. τί) ἂν γενοίμαν. Cf. Soph. Trach. 991. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσω. Theocr. XV. 51. ἀδίστα Γοργοί, τί γενόμεθα; Sannyr. II. 874. τί οὖν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι; 3. ἐς ἀναισχύντους τέχνας (pro θήκας) ἐτράποντο conj. Madvig.

Π. 53. 1. ἐπαυρέσεις] Cf. Herod. VII. 158. 2. ὠφελία τε καὶ ἐπαυρέσεις γεγόνασι. ὃ τι δὲ ἤδη τε ἡδὺν καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδαλέον] Qu. ὃ τι δὲ ἤδη τε ἡδὺν καὶ πανταχόθεν ἐς τὸ αὐτίκα (aut τὸ παρατίκα) κερδαλέον. Cf. I. 27. εἰ δέ τις τὸ παρατίκα μὲν μὴ ἐθέλει ξυμπλεῖν, etc. 2. τὸ μὲν προσταλαιπωρεῖν — οὐδείς πρόθυμος ἦν] Cf. Soph. El. 1078. τό τε μὴ βλέπειν ἐτοίμα.

3. θεῶν δὲ φόβος —] Eadem constructio est IV. 23. καὶ τὸ περὶ Πύλον — ἐπολεμεῖτο, Ἀθηναῖοι μὲν —, Πελοποννήσιοι δὲ etc. βιοὺς ἂν τὴν (om. G. fort. recte) τιμωρίαν ἀντιδοῦναι.

Π. 54. 2. ἐγένετο μὲν οὖν ἕρις τοῖς ἀνθρώποις —] Malim ἐγεγένητο —. 4. ὃ τι ἄξιον καὶ (καὶ ἄξιον melius G.) εἰπεῖν.

Π. 55. Λαυρίον] Λαυρείου recte A. B. ταύτην] ταύτης conjicit Linwood. περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξίεναι [τοὺς Ἀθηναίους] τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν Cobet. "Pericles ipse στρατηγὸς ὢν ἐπεξίεναι οὐκ ἤξιον." τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν ὥσπερ (ἦνπερ?) καὶ etc. ἢ πρὸς Πελοπόννησον ὄρᾳ] ἦ — Bekk.

Π. 56. 1. [πρὶν ἐς τὴν παραλίαν γῆν ἐλθεῖν] Cobet., qui "Confutat emblema et res ipsa et quod praecedat paullo ante c. 55. ἐπειδὴ ἔτεμον τὸ πεδίον κτλ. et quod statim c. 56. ὅτε δὴ ἀνήγετο κτλ. προεχώρησε] Scribe προχώρησε. Cf. 58, 2. προχώρει.

Π. 58. 1. Ποτίδαιαν] Malim Ποτείδαίαν, et sic ubique.

Π. 59. 2. πανταχόθεν τε (lege δὲ, ut est in C. G.) etc.

Π. 60. 4. οὐκ ἂν ὁμοίως (ὁμῶς Madvig) τι οἰκείως φράζοι. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος —] Imitatur Livius 36, 36. 'Respublica incolumis et privatas res facile salvas praestat; publica prodendo tua nequicquam serves.' χρήμασι δὲ νικωμένον (νικώμενος Cobet.) τὰ ξύμπαντα τούτου ἐνὸς ἂν πωλοῖτο (πολοῖτο, ἀπολοῖτο al. ἀπόδοιτο Cobet. malim ἀποδοῖτο).

Π. 61. 3. αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον] Cf. ad Aesch. Prom. 680. ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος (αἰφνίδιος αὐτὸν?) μόρος | τοῦ ζῆν ἀπειστέρησεν. καὶ τὸ πλείστον παραλόγῳ ξυμβαῖνον] Qu. καὶ τὸ πλείστον παραλόγως —.

Π. 62. 4. οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν (adde ἐστρημένους?) μᾶλλον ἢ οὐ κηπίον (οὐκ ἦπιον A. E. F. qu. οὐ φυνκίον aut φύκιον) καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντας ὀλιγορῆσαι. Legitur quidem κηπίον (hortulus) Polyb. VI. 17. 2., sed vereor ut hic conveniat. Latet aliud quid ornamentum

significans. De constructione cf. III. 36. ὤμὸν τὸ βούλευμα — πόλιν δλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. 4. χαλεπῶς φερεῖν αὐτῶν (αὐτῶ Madvig, i. e. τῶ ἔσπερηθαι τῆς — χρείας).

II. 63. 2. τάχιστ' ἂν τε (ποτε B. fort. τινα) πόλιν — ἀπολέσειαν.

II. 65. 1. κατὰ τὴν χώραν (ἐν) οἰκοδομίαις τε Madvig. 5. διαφανῶς] Qu. καταφανῶς. Cf. Arist. Eq. 943. ἀλλ' ἔχων (l. ἔχειν) ἐπ' ἀξιώσει — τι ἀντειπεῖν. 6. ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς τῶ δήμῳ καὶ (recte om. G.) τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. 7. γνώμης ἀμάρτημα ἦν πρὸς οὐς ἐπήεσαν] Similiter VI. 31. 6. στρατιᾶς πρὸς οὐς ἐπήεσαν ὑπερβολῆ. ἀμβλύτερα] Qu. ἀμβλύτερον. 8. τρία μὲν ἔτη ἀντείχον] ἐς τρία μέρη ἀντείχον Madvig. 9. αὐτοὶ ἐν σφίσι — περιπεσόντες ἐσφάλησαν] Qu. αὐτοὶ σφίσι —, Cf. I. 69. αὐτὸν περὶ αὐτῶ σφαλέντα. VI. 33. Herod. I. 108. μηδὲ — σεωντῶ περιπέσης.

II. 68. 4. προσπαρακαλέσαντες] Malim προσπαρακέλεσαν. Μοχ οἱ δ' pro οἱ Meinek. Fr. Com. IV. p. 10. Sine idonea causa.

II. 70. 2. αὐτοὺς καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας (καὶ γυν. delet Herw.). Sed cf. I. 90. 3. τεχνίζειν δὲ πάντας — καὶ αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. 3. ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ἢ ἐβούλοτο (l. βούλοιντο, cf. 79. ἢ δοκοῖ προσέβαλλον). ἐποίκους ἐαντῶν ἔπεμψαν] ἐποίκους ἔπεμψαν ἐαντῶν C. G. quod fortasse exquisitius est.

II. 74. 1. καὶ γῆν τεμνομένην εἰ δεῖ ὀρῶντας (ὀρῶντες Cobet.) καὶ ἄλλο πάσχοντας (πάσχοντες id.) etc. [ἔτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἔστιν ἃ Λακεδαιμόνιοι προκαλοῦνται] delet Cobet., ut emblemata natum ex cap. 72. ἀπεκρίναντο αὐτῶ ὅτι ἀδύνατα σφίσι εἶη ποιεῖν ἃ προκαλεῖται. Ἀρχίδαμος [ὁ βασιλεὺς] Cobet.

II. 75. 1. ἐπιθειάσας] Leg. ἐπιθεάσας. Cf. VII. 75. ἐπιθειασμῶν (l. ἐπιθεασμῶν). VIII. 53. ἐπιθεάζοντων. Plat. Phaedr. 241 B. ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων. Aesch. Agam. 856. Eur. Med. 1409.

2. καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν (imo ἀνύσειν) μέλλοι. 4. ἐν ἀσφαλείᾳ — εἶναι Cobet., coll. Dem. de F. L. 152. ἄπαντ' ἐν ἀσφαλεῖ τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἔσεσθαι. etc. μήτε πυρφόροις (μήτ' οἰστοῖς βάλλεσθαι Madvig. ἐσεφόρουν τὴν γῆν] Fort. ἐπεφόρουν τῆς γῆς. Cf. § 3. ἐπιβαλλόμενον. et Arist. Pac. 224.

II. 76. 1. ἐνείλλοντες] ἐνίλλοντες requirit Cobet. ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους (l. τεῖχος) — ἐς τὴν πόλιν προσωκοδόμου. Cf. VII. 29. τοῦ δὲ βραχέος ᾠκοδομημένου. ὑπόνομον δ' ἐκ τῆς πόλεως ὀρῶσαντες καὶ (del.?) ξυντεκμαιώμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα.

3. τοὺς Πλαταιᾶς (Πλαταιῆς, Πλαταιεῖς al. scribe Πλαταιᾶς, ut Δωριᾶς est I. 107.). Cf. ad III. 52. V. Cobet. N. L. p. 167. ἡ δὲ δύμη ἐμπύπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

II. 77. 2. ὕλης φακέλλους] Imo ὕλης φακέλους (fasciculos, Anglice faggots). Confer Arist. Ran. 839. κομποφακελο-

ρήμονα. ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον (ἐς ὅσον?) ἐδύνατο.

II. 78. 1. τὸ δὲ πλεόν ἀφέντες] Haec om. A. B. F. secludit Bekker. Injuria, nam respondent haec praecedentibus μέρος μὲν τι etc. ἐπινθεύσαντο] Activa forma est Arist. Nub. 1126. ἦν δὲ πινθεύοντι ἴδωμεν.

II. 79. 5. ἢ δοκοῖ (δοκεῖ E. δοκοίη?) προσέβαλλον. Cf. 70. ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ἢ ἐβούλοντο (βούλοντο?). ἔτρεψαν] 'Fort. ἐτρέψαντο', Elmsl. n. ms.

II. 80. 5. νομίζοντες — ῥαδίως ἂν σφίσι τᾶλλα προσχωρήσειν (προσχωρήσαι recte Cobet.). Cf. 81. 3. ἐνόμισαν αὐτοβοεῖ ἂν τὴν πόλιν ἐλεῖν.

II. 81. 3. διὰ φυλακῆς ἔχοντες] Cf. VII. 8. διὰ φυλακῆς μᾶλλον ἤδη ἔχον. ἀποθεν] Imo ἀπωθεν (ut in C. E.) hic et alibi semper.

II. 83. 1. περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐν Στρατῶ μάχης] — τῇ ἐν Στρατῶ μάχῃ recte Madvig, coll. IV. 101. extr. IV. 129. 2. et ad IV. 46. 1. III. 82. 5. 2. ἔπλεον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν (ναυμαχία C. G. qu. ναυμαχία).

II. 84. 2. τῶν νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν] Malim τῶν νεῶν τῶν — καλλίστην γίνεσθαι] κάλλιστ' ἂν γίνεσθαι Badham. Ipse malim κάλλιστ' ἂν γενέσθαι.

II. 85. 2. ἐξηρτύοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν (imo ναυμαχία). ὑπὸ ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας] Leg. — καὶ ἀπλοίας.

II. 86. 1. προσβεβηθήκει] Imo προσεβεβηθήκει, ut est in E. παρεκελεύσαντο [καὶ ἔλεξαν] τοιάδε Herw., coll. I. 139 f. II. 10 f. 88 in. 90 in. IV. 9 f. VI. 8 f. 15 f. 67 f. 69 f. etc. Vereor ut recte. Cf. IV. 94 f. παρεκελεύετό τε καὶ ἔλεγε τοιάδε. Qu. παρεκελεύσαντό τε etc

II. 87. 3. ἀνδρείαν] Imo ἀνδρείαν.

II. 89. 2. οἴονται σφίσι —] οἴονται σφεῖς — Badham. οὐ δι' ἄλλο τι θαρσοῦσιν ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν — καὶ οἴονται σφίσι (καὶ τὸ οἶσθαι?) καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιήσειν τὸ αὐτό.

τῷ δὲ ἐκάτεροί τι (om. A. B. F. fortasse recte) ἐμπειρότεροι εἶναι etc. 3. μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺν πράξειν] μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺν νικῆσαι (ut in praeced. ἡσσηθέντες παρὰ πολὺν) Badham. μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺν (τοῦ παράπλου ingeniose Herw., coll. 82. § 2. παρέπλευσε δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐπὶ τὸ 'Ρίον etc.). Cf. V. 60. οὐδὲν δρᾶσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς. 4. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους (ἢ πλείους Madvig) etc. οἱ δ' ἐκ πολλῶ ὑποδεεστέρων] οἱ δὲ καὶ πολλῶ ὑποδεέστεροι Badham. 5. στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν] στρατόπεδα ἤδη ἔπταισεν Badham. 7. Qu. ὁ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν [καὶ] ξυμφέροι etc. ταῖς τε ναυσί] ταῖς ναυσί C. G. Recte.

II. 90. 1. ἀναγαγόμενοι C. G. prob. Badham. ἔπλεον ἐπὶ τὴν ἐαντῶν (om. C. qu. αὐτῶν) γῆν etc. ἡγούμενων] ἡγούμενοι C. et

Badham. 2. πλέοντα] πλείοντες Badham. 4. εἶλον ἤδη] Qu. ἐαλώκεσαν. Aoristum tuetur Linwood, coll. III. 32. διέφθειραν. VI. 74.

II. 91. 1. ἴσχυουσαι ἀντίπρωροι] Ἄν σχοῦσαι —? Et sic F. corr. 2. ἡ Ἀττικὴ ναῦς — τῇ [Λευκαδίᾳ] διωκούσῃ — Cobet. καὶ περιπλεύσασα om. codd. nonnulli. Interpolata haec videntur. Nisi quidem περιπλεύσασα (del. καὶ) retinendum. παρεσκευάζοντο ἀμυνοῦμενοι] Imo — ὡς ἀμυνοῦμενοι.

II. 92. 3. τῆς τροπῆς ὡς πρὸς τῇ γῆ ναῦς διέφθειραν] I. ε. τῆς τροπῆς τῶν νεῶν ὡς etc. Cf. III. 68. τοῖς ἄλλοις δ' ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλά. VII. 43. τὰ στρατόπεδα δ' ἦν ἐπὶ τῶν Ἐπιπολῶν τρία. τῆς τροπῆς] Hoc delendum censet Badham, olim τὰς τροπίδας corrigendum ratus: ὡς νενικηκότας enim τὰς ναῦς regere.

II. 93. 2. οὔτε προσδοκία οὐδεμία μὴ ἂν ποτε οἱ πολέμοι ἐξαπιναιῶς οὕτως ἐπιπλεύσειαν] — μηδέν' ἂν ποτε [οἱ πολέμοι] — ἐπιπλεύσαι Badham. Imo — μὴ ποτε — πλεύσειαν. καθ' ἥσυχίαν, οὐδ' εἰ] καθ' ἥσυχίαν δ', εἰ Madvig. Sic Madvig, ἐπεὶ οὔτ' ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τολμῆσαι ἂν, καθ' ἥσυχίαν δ' εἰ διενεοῦντο, etc.

ἐπεὶ οὐδ' — οὐδὲ codd. ἐπεὶ οὔτ' — οὔτε Bekk. Recte. διενεοῦντο (δυνατὸν εἶναι) — conj. Donaldson. Alioquin enim offendere οὐδὲ post οὔτε. 3. τῷ τε (δὲ?) φρουρίῳ προσέβαλον (προσέβαλλον E. fortasse recte) etc. τὴν τε ἄλλην Σαλαμίνα ἀπροσοκῆτοις (malim ἀπροσοκῆτως) ἐπιπεσόντες ἐπόρθουν.

II. 94. 1. φρουκοί τε ἤροντο] Nonne — ἤθοντο (accendebantur)? φυλακὰς — καθίσταντο] Cf. Xen. Cyr. III. 3. 33. φυλακὰς καταστησάμενοι. Herod. III. 72. et ad Arist. Av. 841. 1161.

II. 96. 2. οἱ Δῖοι καλοῦνται] Cf. VII. 27. Θρακῶν τῶν μαχαιοροφῶρων τοῦ Διακοῦ γένους.

II. 97. 1. ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον τὸν (τὸν om. unus codex. prob. Linw. recte) μέχρι Ἰστροῦ ποταμοῦ. Causa mendi obvia est. 3. ὅσον προσῆξαν] ὅσων προσῆξαν al. Madvig. ὅσωνπερ ἤρξαν conj. Dind. Qu. ὅσος προσῆει. Haec, misere turbata, ita concinnari posse arbitratur Badham: κατεστήσαντο γὰρ τοῦναντίον τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, ἢ αἰσχίον ἢ αἰτηθέντα μὴ δοῦναι ἢ αἰτήσαντα μὴ λαβεῖν, τὸν νόμον ὄντα μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις Θραξὶ λαμβάνειν μᾶλλον ἢ δίδοναι. ὅμως δὲ etc. Ὀδρουῶν] Hinc, ni fallor, nomen hodiernum Dobrudscha. 5. πολὺν δεύτερον] 'Quite the next best' vertit Linwood. περὶ τῶν παρόντων (παριόντων conj. Madvig) ἐς τὸν βίον.

II. 100. 4. καθέστησαν] καθέστασαν (uncinis incluso αὐτοῦς) Donaldson.

II. 101. τὴν τε Χαλκιδικὴν — ἐπέχων ἐφθειραν] Cf. ad Arist. Pac. 1121. παῖ' αὐτὸν ἐπέχων. Σπαρδάκου] Σπαρδόκου C. G.

Idem nomen Latinis est Spartacus. Cf. Arist. Ran. 608. ὁ Διτύλας
 χά Σκεβλύας (Σκελλίας?) χά Παρδόκας (Σπαρδόκας recte V.).

II. 102. 3. τῷ μὴ σκεδάννυσθαι] τὸ μὴ σκεδάννυσθαι tres codd.
 prob. Linw. Cf. ad II. 4.

Liber III.

III. 2. 1. καὶ ἃ μεταπεπεμπόμενοι ἦσαν] καὶ ἃ μεταπεπεμμένοι
 ἦσαν verissime Cobet. Cf. ad Dem. p. 271, 14.

III. 3. 4. δλκάδος — ἐπιτυχῶν] Cf. VII. 25. τῶν πλοίων ἐπιτυ-
 χοῦσαι. et ad Arist. Plut. 245. τὰ τε ἄλλα] Anglice, 'and as
 for the rest.' Cf. IV. 55. τὰ ἄλλα ἐν φυλακῇ πολλῇ ἦσαν. περὶ
 τὰ ἡμιτέλεστα — ἐφύλασσον] Cf. IV. 26. περὶ τὰς κατάρσεις τῆς
 νήσου ἐφύλασσον. περὶ] πέριξ Madvig.

III. 6. 1. τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως] Delendum forsitan τῆς πόλεως.

2. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους]
 Qu. καὶ τῇ μὲν θαλάσση —, aut — μὴ χρῆσθαι (αὐτῇ) τοὺς Μυτ.

III. 10. 1. εἰ μὴ μετ' ἀρετῆς δοκούσης (δοκήσεως Herw.) ἐς
 ἀλλήλους γίνονται, sc. φιλία καὶ κοινωνία. Cf. IV. 18. § 3. 87.
 § 1. 126. § 4. VII. 67. § 1. ἀπολιπόντων — ἑμῶν ἐκ τοῦ
 Μηδικοῦ πολέμου] Cf. V. 4. ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακοῦσων.

ἐδυνήθησαν] Imo δυνηθείησαν. Et sic Dobr. Krüger. Linw.
 δρᾶσαι τοῦτο] I. e. καταστρέψασθαι. Cf. II. 49.

III. 11. 1. τὸ πλεῖον] Scribe τὸ πλεόν.

III. 12. 1. αὕτη ἢ φιλία codd. αὕτη ἢ φιλία Lud. Dind. Bekk.
 Linw. etc. παρὰ γνώμην ἀλλήλους ὑπεδεχόμεθα] 'We entertain-
 ed each other with insincere expressions of attachment.' (Linw.)

ὑπεδεχόμεθα] Haasii conjecturam ὑπερχόμεθα amplectitur Her-
 werden. ἐπ' ἐκείνοις εἶναι] ἐπ' ἐκείνοις μεῖναι Madvig. ὑπ' ἐκεί-
 νοις εἶναι Cobet. Badham. Linwood, coll. schol. ὑπ' ἐκείνοις εἶναι
 ἢ ὑπακούειν. Cobetus ἐκ τοῦ ὁμοίου ex vicinis ἐκ τοῦ ἴσου natum
 arbitratur. Cf. III. 59. μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις. Hic de expel-
 lendis verbis ἐκ τοῦ ὁμοίου dubitat, ὁρμωμένους potius aut simile
 quid excidisse ratus. 2. ἀντιμελλῆσαι τι] ἀντιμελετήσαι τι Madvig.
 Recte. πίστιν βεβαιοῖ] πιστὸν βεβαιοῖ Badham. Μοχ τοῦτο forsitan
 ejiciendum.

III. 13. 2. ξὺν κακῶς ποιεῖν] ξυγκακῶσαι nescioquis. ξυγκα-
 κοποιεῖν malit Herwerden.

III. 16. 3. ἐπιπλεύσεσθαι] Annon ἐπιπλευσεῖσθαι?

III. 17. 1. κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον δν αἱ νῆες ἐπλεον ἐν τοῖς
 (post τοῖς quattuor literarum lacuna est in E. qu. αὐτοῖς) πλεῖσται
 δὴ νῆες ἄμ' (del?) αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει (ἄλλαι ἄλλη conj. Herw.
 qu. καὶ καλά, aut τάχει, aut καὶ ταχεῖαι, aut εἴτινες καὶ ἄλλαι)
 ἐγένοντο. Nullus hic locus videtur esse locutioni ἐν τοῖς (ταῖς?)
 πλεῖσται, ut ostendit particula adjecta δὴ. Mendosum igitur haben-

dum est ἐν τοῖς. νῆες ἄμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει (ἄλλαι ἄλλη Dind. prob. Linw., coll. VIII. 64. ἄλλους ἄλλη) ἐγένοντο. ἐνεργοὶ κάλλει] ἐνεργοὶ καὶ ἄλλη Badham. "Quam correctionem sequentia confirmant, ubi diversa loca in quibus Atheniensium classes erant commemorat." κάλλει] καὶ πλήρεις conj. Donaldson.

III. 18. 2. τῶν Ἀντισσαίων] τῶν Ἀντισσέων Cobet. 3. φρούρια δὲ ἔστιν οἷ (οὐ αὐτ' ἄ?) — ἐγκαταρκόδομηται] ἐγκαταρκόδομητο Haase. prob. Linw., coll. III. 21. ὤκοδόμητο. 34. κατώκητο. 83. Xen. An. III. 4. 7. III. 4. 11.).

III. 21. 1. τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο [οἱ ἐκκαίδεκα τόδες] etc. Herw.

2. καὶ τὸ ἔξω] καὶ ἐς τὸ ἔξω vulg. Nil sollicitandum.

III. 22. 2. ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι (ἐν θωρ. Herw.). 3. ἄλλοι] Leg. οἱ ἄλλοι. 5. ὅπως ἀσαφῆ — ἦ] Imo ὅπως ἀσαφῆ — εἶη.

III. 23. 1. ἀναβεβήκεσαν] Imo ἀνεβεβήκεσαν, ut in E. νῦξ — ὑπονειφομένη] G. Discrepantia notabilis. Cf. IV. 103. ὑπένευφεν.

III. 24. 1. νομίζοντες ἦμισα (l. ἦμισ' ἄν) σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι. Δρυὸς Κεφαλᾶς] Idem locus, ut videtur, qui Τροισκεφάλαι apud Herodotum IX. 39.

III. 26. 1. οἱ Πέλοποννήσιοι, ἐπειδὴ (ἐπειδ') τὰς ναῦς ἐς τὴν Μυτιλήνην — ναῦς ἀπέστειλαν ἔχοντα Ἀλκίδα, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν — ἐσέβαλον. Scribe et distingue sic: — ἀπέστειλαν, ἄρχοντα Ἀλκίδα, etc. ἐς τὴν Ἀττικὴν — ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι — ἐπιβοηθήσουσαν (l. ἐπιβοηθήσουσιν aut potius ἐπιβοηθήσειαν). 2. [καὶ] εἴ τι ἐβεβλαστήκει Madvig. καὶ (καὶ del. Linwood) εἴτε ἐβεβλαστήκει. 3. ἐλελοίπει] Lege ἐπελελοίπει. V. ad Arist. Aves 1105.

III. 28. 1. γνόντες — ἀποκωλύσειν (ἀποκωλύσαι Cobet.) δυνατοὶ ὄντες. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι] I. e. magistratus. Cf. Arist. Pol. V. 7. 8. Theophr. Char. VIII. τῶν ἐν τοῖς πράγμασι. Apud Demosthenem utrumque οἱ ἐν τοῖς πράγμασι et οἱ ἐπὶ τοῖς πράγμασι legitur. οὐτ' ἀποκωλύσειν (ἀποκωλύειν aut ἀποκωλύσαι?) δυνατοὶ ὄντες.

III. 29. 1. τῇ Δήλῳ ἔσχον] Qu. ἐς τὴν Δήλον ἔσχον. Cf. tamen

III. 33. ὡς γῆ — οὐ σχέσων ἄλλη etc. Paus. I. 14. 4. τῆς χώρας Μαραθῶνι ἔσχον (οἱ Μῆδοι). I. 32. 3. ταύτη τῆς Ἀττικῆς ἔσχον οἱ βάρβαροι.

III. 30. 2. νομίσαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν (l. τὸν καιρὸν) τοῦ πολέμου ἢ τὸ τοιοῦτον etc.

III. 31. 1. καὶ οἱ Λέσβιοι (οἱ) ξυμπλέοντες παρήνουν Madvig. οὐδενὶ γὰρ ἀκουσίως (ἀκουσίῳ post Lindavium Madvig. Herw. recte) ἀφίχθαι. Cf. IV. 85. 2. οὐδενὶ οὐκ ἀσμένῳ. Qu. καὶ τὴν πρόσσodon ταύτην μεγίστην οὖσαν (δὴ οὖσαν?) Ἀθηναίων ἦν (del.?) ἀφέλωσι (ὑφέλωσι E. G. f. i. e. intercipiunt, fortasse recte), καὶ ἅμα ἦν (μῆ?) ἐφορμοῦσιν αὐτοῖς δαπάνη σφίσι γίγνηται. Sic Donaldson, receptis Dobraei conjecturis, καὶ τὴν πρόσσodon ταύτην

μεγίστην οὖσαν Ἀθηναίων [ἦν] ὑφέλωσι καὶ ἅμα [ἦν] ἐφορμοῦσι σφίσι αὐτοῖς δαπάνη (pro αὐτοῖς δαπάνη σφίσι) γίγνηται. Qui Atheniensium sumptum, non Peloponnesiorum, significari monet coll. 46. 2. αὐτοῖς δαπάνη σφίσι γίγνηται] σφίσι αὐτοῖς δαπάνη γίγνηται Donaldson. αὐτοῖς δαπάνη καὶ μὴ σφίσι γίγνηται tentat Linwood. Idem σφίσι et αὐτοῖς forsan transponenda censet. σφίσι delet Goeller.

III. 32. 1. Μυοννήσῳ] Similiter Πελοπόννησος, Προκόννησος, Ἀλόνησος, etc.

III. 34. 3. ὁ δὲ προκαλεσάμενος —] Eadem constructio est IV. 80. προκρίναντες ἐς διακίλους etc. ὥστε, ἦν μηδὲν ἀρέσκον λέγη, πάλιν αὐτὸν καταστήσειν (leg. καταστήσαι) ἐς τὸ τεῖχος etc.

III. 36. 1. ἔστιν ἃ παρεχόμενον (προεχόμενον?). 2. προσ-ξυνελάβοντο —] Cf. IV. 47. ξυνελάβοντο δὲ τοῦ τοιούτου οὐχ ἦμισα — οἱ στρατηγοὶ etc. Dion. Cass. XIV. 47. 3. πόλιν δλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους] I. e. καὶ οὐ τοὺς αἰτίους. Cf. II. 62. οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον ἢ οὐ — δλιγροῦσαι. 4. αὐθὶς τινας —] αὐθὶς τινα Reisk. prob. Linwood. γνῶμαι ἀφ' (ὑφ' Cobet.) ἐκάστων ἐλέγοντο.

III. 37. 1. ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐτέρων ἀρχεῖν] ὅτι ἀδύνατός ἐστιν — Cobet. 2. οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε] Leg. οὐδ' —.

III. 38. 1. τῷ παθεῖν] Fort. τοῦ παθεῖν. 2. τὰς δὲ ἡμετέρας (sc. ἀδικίας) ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις [βλαβάς] καθισταμένας Madvig. Qu. τὰς δ' ἡμετέρας ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις βλάβας (οὐ βλάβας?) καθισταμένας. 4. μετὰ δεδοκιμασμένου] Leg. μετὰ τοῦ δεδοκιμασμένου.

III. 39. 2. ἡμᾶς στάντες] Malim στάντες ἡμᾶς. Et sic Herwerden Lucubr. Soph. p. 43. ἀπόστασις μὲν γε (μὲν γὰρ?) τῶν βιαιόν τι πασχόντων ἐστίν. 4. εὐπραξία] Leg. εὐπραγία. Qua forma uti Thucydidem testatur Photius. Cf. I. 84. IV. 65. V. 46. VII. 46. et κακοπραγία legitur II. 60. III. 39. IV. 79. VIII. 2. 5. μηδὲν διαφέρειν διαφερόντως Madvig) — τετιμῆσθαι. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλαι μηδὲν διαφερόντως (I. διαφερόντως, ut est in E. G.) τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι. Cf. Dion. Cass. XXXVIII. 39. μὴ οὖν ἀπὸ πρώτης ἐχρῆν μηδὲν διαφερόντως ἡμᾶς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἠδξῆσθαι.

III. 40. 1. λόγῳ πιστῆν] λόγῳ κτητῆν Badham. ὡς ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήγονται] Qu. ὡς ξυγγνώμην τῶν ἀμαρτιῶν ἀπ' ἀνθρώπων (aut ὡς ἀμαρτόντες ἀνθρωπίνως) λήγονται. ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον] Qu. ξυγγνώμην δ' ἔχει —. Cf. Soph. Tr. 328. Eur. Ph. 1009. etc. 3. ὑμᾶς δ' αὐτοὺς μᾶλλον δικαίωσεσθε] ὑμᾶς — ἀποδικαιώσεσθε confidenter reposuerit Badham. δικαιώσεσθε] δικαιώσετε Elmsl. ad Her. 876. et ad Med. 93.

4. παρὰ τὸ εἰκὸς τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι] εἰκὸς τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως κολάζεσθαι Badham. 5. καὶ διόλ-

λυνται] και διολλύντες Donaldson. Qu. επεξέροχονται [και διολλυνται] — τόνκίνδυνον ύφορώμενοι τόν τοῦ. (aut τόν, pro τοῦ) ύπολειπομένον έχθροῦ.

III. 42. 2. εἰ (l. εἰ ἐν) ἄλλω τινι ήγεῖται περι τοῦ μέλλοντος etc.

3. χαλεπώτατοι δ' εκείνοι οἱ ἐπι χροήμασι προκατηγοροῦντες ἀνιλέξειν τινά Badham. χαλεπώτατοι δὲ και (del. Herw.) οἱ ἐπι χροήμασι προκατηγοροῦντες ἐπίδειξιν τινα (προκατηγοροῦντες ἐπίδειξιν τινί Herw. ἐπίδειξιν jam Classen proposuit). Respondent haec Cleonis insimulationi 38. § 2. δηλον δι etc. coll. 40. § 3.

4. ἐλάχιστα γὰρ ἂν πεισθείησαν ἀμαρτάνειν (πεισθείη ἀμαρτάνειν Dobr. πεισθείη συναμαρτάνειν Madvig, coll. III. 43. 4.). Praecessit πλεῖστ' ἂν δοθῶτο ή πόλις. 5. τῷ αὐτῷ χαρίζομενός τι] [τῷ] ἀντιχαρίζομενός τι Badham.

III. 43. 2. περινοίας] Cf. Plat. Ax. 370 A. et ad Ar. Ran. 958.

3. ἐν τοιῷδε ἀξιοῦντι (f. ἀξιώματι). Cf. I. 142. ἐν τῷ μὴ μελετῶντι. 4. Sic Madvig, νῦν δὲ πρὸς δογγήν, ήν τινα τύχητε σφαλέντες, τήν τοῦ πείσαντος κτλ. Qu. — ήν τι (πον, ποτε) τύχητε σφαλέντες, aut ήν ποτε τύχητέ τι σφαλέντες. Cf. Arist. Nub. 593. εἰ τι κάξημάρτετε. Mox μίαν γνώμην mendosum videtur. ήντινα τύχητε] ήν τι ἀτυχῆτε Badham. Recte.

III. 44. 1. εἰ μὴ ξυμφέρον] Qu. εἰ μὴ ξυμφέροι. Sic mox sequitur εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιο. ήν τε και έχοντάς τι ξυγγνώμης (sc. ἀποφήνω αὐτοῦς), εἰεν (let that pass, what of that?); εἰ — Donaldson. Qu. ήν τε και έχοντάς τι ξυγγνώμης, ἀφεῖναι (pro εἰεν), εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φανεῖται (pro φαίνοιο). έχοντας (deleto εἰεν) conj. Dobraeus. ήν τε και έχοντες τι ξυγγνώμης εἰεν] ήν τε και έχοντάς τι ξυγγνώμης (sc. ἀποφήνω), εἶαν Burges. in Class. Journ. XXII. 376. Recte, nisi quod pro εἰεν reponendum potius ἀφεῖναι, quod etiam praecedenti ἀποκτεῖναι melius respondebit. ήν τε και έχοντάς τι ξυγγνώμης, ἀφεῖναι feliciter Badham. Qu. ήν τε και έχοντάς τι ξυγγνώμης (sub. ἀποφήνω), εἶαν, aut εἶσαι, aut ἀπολῦσαι, εἰ etc., aut εἰ τε και έχοντας εἶαν (aut ἀφεῖναι), aut — έχοντες φανεῖεν. έχοντες] έχοντας unus cod. prob. Linw. εἰεν] ἀφεῖναι Dind. εἶαν Lindav. prob. Linw., coll. VIII. 63. ἐσκέπαντο Ἀλκιβιάδην μὲν, επειδήπερ οὐ βούλεται, εἶαν. Subaudiendum ἀποφήνω.

III. 45. 1. θανάτου ζημία πρόκειται] θάνατος — Cobet. Cf. Xen. Vect. IV. 21. προκειμένης (προσκ. libri) ζημίας. οὐδεὶς πο καταγνοῦς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ (τῷ?) επιβουλεύματι ήλθεν ἐς τὸ δεινόν. 3. ὕβρει τήν πλεονεξίαν και φρονήματι, αἰ δ' ἄλλαι ξυντυχία] ὕβρει τήν πλεονεξίαν, φρονήματα δ' αἰ ἄλλαι ξυντυχία Badham. Qui mox φρονήματος ad κρείσσονος intelligit. 4. ὁ ἔρωσ ἐπὶ παντι (πᾶσιν?), ὁ μὲν ήγούμενος etc. 5. και μετὰ πάντων] Qu. και μετὰ πολλῶν. ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασεν vulg. ἐπὶ πλέον

τι αὐτῶν optimi codd. ἐπὶ πλέον περὶ αὐτῶν tentat Linwood. Sincerum videtur αὐτόν. καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅσους οἶται —] Sic supra τό τ' εὐτυχές, εἴ τις etc.

III. 46. 1. τὴν ἀμαρτίαν καταλύσαι] Qu. τὴν ἀμαρτίαν ἀπολύσαι (aut λύσαι). Cf. ad Arist. Ran. 691. 2. παρασκευάσασθαι] Imo παρασκευάσεσθαι, ut mox παρατενεῖσθαι recte Cobet. πολιορκία τε παρατενεῖσθαι] Leges πολιορκία δὲ —. Cf. Arist. Nub. 213.

III. 49. 1. τοιαῦτα δὲ (μὲν recte G.) ὁ Διόδωτος εἶπεν. προεῖχε] Qu. προῆγε. 2. εἰ φθάσαιεν] Imo εἰ φθάσειεν. et sic Elmsl. n. ms. Cf. ad Arist. Equit. 776. οἱ μὲν ὑπνον ἤρουντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαννον] Cf. IV. 26. αἱ μὲν οἶτον ἐν τῇ γῆ ἤρουντο κατὰ μέρος, αἱ δὲ μετέωροι ὄρμουν. 3. τῆς μὲν δευτέρας] τῆς μὲν προτέρας al. prob. Linw.

III. 51. 3. τὸν ἔσπλον — ἐλευθερώσας] Cf. Dion. Cass. XLII. 12. 12. τὸν τε ἔσπλον ἠλευθέρωσεν. 40. 2. (Herw.)

III. 52. 2. εἰρημένον [γὰρ ἦν] αὐτῷ Cobet., coll. Arist. Lys. 13. τοὺς τε ἀδίκους κολάζειν] τοὺς τι — Madvig. ὥστε τοὺς ἀδίκους (aut ἀδικούντας) κολάζειν Herw. 4. οἱ δὲ ἔλεγον αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπῶν — καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε] οἱ δὲ λόγον αἰτησάμενοι μακρότερον εἰπεῖν — [καὶ] ἐπελθόντες etc. Herw., coll. c. 60. et c. 61. § 1.

II. 53. 1. καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἂν ἄλλοις δεξάμενοι, ὧν περ καὶ ἔσμεν, γενέσθαι [ἢ ὑμῖν] Badham.

III. 56. 2. τῷ αὐτίκα [χρησίμῳ] Badham. 3. ἐν καιροῖς οἷς] I. e. ἐν οἷς. Cf. I. 1. ἐκ δὲ τεκμηρίων ὧν (i. e. ἐξ ὧν) ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει. Schaefer. Melet. p. 124. τινὰ ἀρετῆν] τινὰ ἀντιν Badham. Qu. τινὰ στρατιάν. τὰ [ξύμφορα] πρὸς — Badham. ἀσφαλείᾳ] τὰ ἀσφαλῆ Badham. Qu. ἐν ἀσφαλείᾳ aut μετ' ἀσφαλείας. μὴ ἄλλο τι νομίσοι τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ἢ ὅταν — Linwood. "The whole drift of the passage is that principles of honour and gratitude ought to be considered as paramount to any mere temporary good." (Linwood) 4. βέβαιοι τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχουσι (ἔχητε Linw. recte). καὶ τὸ παραντίκα που ὑμῖν ὠφέλιμον καθιστῆται] κἄν τὸ παραντίκα που μὴ ὠφέλιμον καθ. κἄν τὸ παραντίκα που μὴ ὑμῖν (ὑμῖν μὴ?) — Linwood. Exciderat, opinor, μὴ post ὑμῖν. κἄν τὸ παραντίκα που ὑμῖν ὠφέλιμον καθιστῆται, προσκέρασθε (om. τε cum B.) ὅτι — Badham. καὶ τὸ παραντίκα που ὑμῖν (μὴ) ὠφέλιμον καθιστῆται cum Do-braeo Donaldson. Nihil certius Heilmanni correctione et explicatione habet Madvig.

III. 57. 1. ὄρατε ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξονται] Imo — ἀποδέξονται. Et sic V. D. in Class. Journ. XII. 421. 3. θανάτου κρῖνεσθαι] θανάτου δίκη κρῖνεσθαι A. E. F. G. Leges θανάτου δίκην κρῖνεσθαι.

III. 58. 2. καὶ χεῖρας προϊσχομένους [ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλήσιν μὴ κτείνειν τούτους] Cobet. 3. οὗς ἀποθανόντας — ἐτιμῶμεν — δημοσίᾳ ἐσθήμασι τε (ἴμο κτερίσμασι τε) καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις. Cf. Eur. Hec. 576. ἐσθήμασι] ἐσιτάμασι Blomfield. ἐδέσμασι Madvig. πρὸς δὲ καὶ γῆν — δουλώσετε ἱερά τε θεῶν — ἐρημοῦτε (ἴμο ἐρημώσετε). 4. θυσίας τὰς πατρίους τῶν ἐσσαμένων (ἐσσαμένων F. εἰσαμένων E. qu. ἰσαμένων) καὶ κτισαμένων ἀφαιρήσεσθε. Cf. ad VI. 66. VIII. 82.

III. 59. 1. οἴκτω σώφροσι λαβόντας] Lege οἴκτω σώφροσι ἐνδόντας aut εἰκόντας. ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμποραῖς ᾧ τινί (ὁ τινί ex uno codice Donaldson, i. e. quod cuivis vel immerito possit accidere) ποτ' ἂν καὶ ἀναξίω ξυμπέσοι. ξυμπέσοι] ἐμπέσοι Badham. 2. ἰκέται γιγνώμεθα ὑμῶν τῶν (πρὸς τῶν Cobet.) πατρῶων τάφων etc. τῶν πατρῶων τάφων] πρὸς τῶν — Cobet. Badham. Qu. καὶ τῶν —. ἄλλων ante Ἑλλήνων suspectum habet Dobraeus. πείσαι τάδε] Haec delet Badham. Qu. πεισθῆναι, χαρίσασθαι, aut εἶξαι. προφερόμενοι (θ') ὄρκους idem. μὴ ἀμνημονεῖν] Etiam haec deleri jubet Badham. τοὺς κεκμηῶτας] τοὺς κεκμηκότας E. Alibi apud nostrum est τεθνηῶς (non τεθνηκώς).

III. 61. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ (l. τὰ μὲν) ἀντιπεῖν δεῖ.

III. 63. 4. τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι (ἀνταποδιδόναι Herw., ut in § 6.).

III. 65. 2. μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι] Qu. μηκέτι κακὸς γενέσθαι. Aperte vitiosum esse μᾶλλον iudicat Badham. καὶ τῶν σωμάτων, οὐχὶ τῶν σωμάτων Badham. Qu. καὶ τῶν ξυμμάχων.

III. 66. 1. μήτε νεωτερίσαι (νεωτερίσειν G.) ἔργω λόγοις τε πείσειν (l. πείσαι) ὥστε ἐξελεθεῖν. 2. τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευθεῖσαν ὑπόθεσιν?] τὴν περὶ αὐτῶν ἢ μὴν μὴ κτενεῖν ψευθεῖσαν ὑπόθεσιν Badham.

III. 67. 1. παλαιὰς ἀρετὰς τοῖς ἀισχρόν τε (τι?) δρωῖσι διπλοσίας ζημίας (αἰτίας ζημίας Madvig). ἐκ προσηκόντων] Cf. Plut. Vit. Public. 14. τὰς τιμὰς ἐκ προσηκόντων ἔσχε. 3. οὐκ ἀνταποδόντες (ἀντιδόντες Herw.) νῦν τὴν ἴσην τιμωρίαν. οὐκ ἂν ἀνταποδόντες — Linwood, quum requiratur futurum.

III. 68. 1. καὶ ὅτε ὕστερον ἢ πρὸ τοῦ περιειχίζεσθαι προέχοντο (προέτεινον aut ὑπέτεινον?) αὐτοῖς, κοινὸς εἶναι κατ' ἐκεῖνα ὡς οὐκ ἐδέξαντο (qu. κοινὸς εἶναι κατ' ἐκεῖνας, οὐκ ἐδέξαντο). καὶ [ὅτε] ὕστερον ἢ — Donaldson. καὶ ὅτι ὕστερον — εἶναι κατ' ἐκεῖνας (sc. τὰς σπονδὰς) οὐκ ἐδέξαντο Badham. τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει] τῇ αὐτῶν οἰκείᾳ βουλήσει Badham Qu. τῇ ἑαυτῶν ἰδίᾳ —.

ἔκσπονδοι] Qu. ἔκσπονδοι ὄντες. 2. ξυνεπολιοκοῦντο] ξυνεπολιορκητο requirit Herw. 3. περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμενοι (ἀτέραμνοι Herw.) ἐγένοντο Θηβαίων ἔνεκα.

περὶ Πλαταιῶν] Qu. περὶ τῶν Πλαταιῶν. Cf. II. 6. τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα. Mox pro ἀποιετραμμένοι Herwerden ἀτέτραμνοι, conjicit. Sed ita περὶ τοὺς Πλαταιᾶς requiretur. Qu. ἀπειτραμμένοι. 2. καταγώγιον] Malim καταγωγεῖον, ut πανδοκεῖον, κουρεῖον, etc. Eadem forma restituenda est Platoni Phaedr. 259 A.

III. 69. 1. τρεισκαίδεκα] τρισκαίδεκα F. marg. et G. Cf. 79. τρεῖς δὲ καὶ δέκα (.i. q. τρισκαίδεκα δὲ) ναῦς etc.

III. 70. 1. ἔπρασον οὔτοι — ὅπως ἀποστήσωσιν (l. ἀποστήσουσιν) Ἀθηναίων τὴν πόλιν. Cf. Arist. Ach. 756. ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπρασον τᾶ πόλι, | ὅπως (δπα?) τάχιστα καὶ κάμιστ' ἀπολοίμεθα (ἀπολούμεθα?).

III. 74. 2. τὰς οἰκίας — καὶ τὰς ξυνοικίας] Cf. Aesch. XV. 5. οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία.

III. 75. 4. τὴν πρὸ τοῦ Ἡραίου νῆσον] Eandem, opinor, quae hodie Vigo dicitur.

III. 78. 2. πρύμναν κρουόμενοι] Fort. πρύμναν ἀνακρουόμενοι. Cf. I. 50. πρύμναν ἐκρούοντο. ἑαυτῶν σχολῇ τε (τε σχολῇ?) ὑποχωρούντων καὶ πρὸς σφᾶς τεταγμένων τῶν ἐναντίων.

III. 79. τρεῖς δὲ καὶ δέκα ναῦς] τρισκαίδεκα δὲ ναῦς A. E. F. G. et (om. δὲ) B. Cf. 69. τρεισκαίδεκα (τρискаίδεκα F. marg. et G.) τριήρεις.

III. 81. 2. ἀνηλοῦντο] An ἀναλοῦντο? Cf. VIII. 45. ἀνάλουν.

3. τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς (δτι aut ὡς Madvig) τὸν δῆμον καταλύουσιν. Vitium viderat jam Duker.

III. 82. 1. οὕτως ὀμῆ (l. ὠμῆ ἤ) στάσις προυχώρησεν. ξυμμαχίας — αἱ ἐπαγωγαί] Connecte ξυμμαχίας cum αἱ ἐπαγωγαί.

3. ἐνομίσθη] ὀνομάσθη Herwerden (Anal. Crit. ad Thuc. etc. 1868.), coll. schol. (qui προσηγόρευσαν interpretatur), Dion. Hal. (qui ἐκάλουν), et Salust. B. C. 52. (qui hunc locum imitans scribit vocatur). Cf. Lys. III. 5. 5. ἐνομίζετε (ὀνομάζετε Herw.).

4. ἀσφάλεια (ἀσφαλεία G. qu. ἀσφαλεία) δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι.

5. τὸν μέλλοντα κακὸν τι δρᾶν (δράσειν?). ἐταιρίας] ἐταιρείας recte A. Cf. ad Soph. Aj. 683. ἄπιστός ἐσθ' ἐταιρίας λιμῆν.

ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον] ὁ ἐπικωλύων (cf. VI. 17. 5.)

τὸν μηδὲ — Herw. Qu. ὁ ὑπονήσας — οὐ γὰρ μετὰ τῶν κειμένων νόμων ὠφελίας (ὠφελία Popp. Madvig. ὠφελεία, aut ὠφελείας ἔνεκα sive χάρις?) αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ τοὺς

καθεστῶτας πλεονεξία (f. πλεονεξίας). 6. οὐ τῷ θείῳ νόμῳ μᾶλλον ἐκρατύνοντο ἢ τῷ κοινῇ ἢ παρανομήσαι] οὐ τῷ θεῷ καὶ νομίμῳ — Dionysius Hal. p. 995., hunc locum ex Thucyde describens, unde οὐ τῷ δσίῳ καὶ νομίμῳ — Dobr. Adv. I. 58.

prob. Cobet. V. L. p. 357. qui "Saepissime, inquit, conjunguntur δσιος καὶ δίκαιος et δσιος καὶ νόμιμος. Plat. Phaed. p. 108 A. ἀπὸ τῶν δσίῳν τε καὶ νομίμων etc. Legg. IX. 861 D. οὐ γὰρ [ἀν] νόμιμον οὐδ' δσιον ἄν εἴη. Arist. Th. 676. δσια καὶ νόμιμα (cui

opponitur τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια v. 684.) etc." τὰ τε ἀπό (ἐπὶ Cobet.) τῶν ἐναντίων λεγόμενα. 8. πάντων δὲ αὐτῶν [αἴτιον] ἀρχὴ ἢ διὰ πλεονεξίαν Madvig.

III. 85. 1. ἐληίζοντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ] ἐλήζοντο — Cobet. Cf. ad IV. 41. Scribendum suspicor ἐλήζον Attice ut χρηΐζειν, κλήζειν. etc. Cf. Eur. Med. 256. ἐκ γῆς βαρβάρου λελησομένη. Tro. 373. γυναικὸς — οὐ βία λελησομένης. Hel. 475. λελησομεθ' ἐξ ἀντρων λέχος (i. e. uxorem). Epica et Ionica forma est soluta ληΐζεσθαι.

III. 86. 1. Χαροιάδην] Cf. 90. Scribendum forsā Χαρινιάδην, quod nomen legitur Arist. Vesp. 232. Pac. 1155. 2. καταστάντες (i. κατασχόντες) οὖν ἐς Ῥήγιον etc.

III. 89. 2. θάλασσα ἐπελθοῦσα ἀπὸ τῆς —] θάλασσα ἐπανελθοῦσα — al. θάλασσα ἀπελθοῦσα recte Madvig. Cf. ἀποστέλλειν in § 4. ἐπανελθοῦσα frustra requirit Badham, similem ἐπαναχώρησιν in Peperetho factam mox infra memorari admonens. 4. ἀποστέλλειν τε] Qu. ἀποστέλλεσθαι. Cf. § 2. ἐπισπωμένην] ἐπισπώμενον Madvig ex schol., quum ἀποστέλλειν intransitive accipi nequeat. Qu. ἐπανασπωμένην aut ἐπανασπώμενην (αὐτήν).

III. 90. 1. ἐν τῇ Σικελίᾳ [καί] αὐτοὶ οἱ Σικελιώται ἐπ' ἀλλήλους στρατεύοντες Madvig. Qu. ἐν τῇ Σικελίᾳ [καί αὐτοὶ οἱ Σικελιώται] κτλ. V. Classen.

III. 92. 3. τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον —] Cf. I. 36. τῆς τε γὰρ Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς παράπλου κέεται.

III. 93. 2. αἴτιον δὲ ἦν οἷ τε Θεσσαλοὶ — ἐφθειρον] αἴτιον δέ οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ — Cobet. Cf. IV. 26. αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδαιμόνιοι προειπόντες.

III. 95. 1. οἱ προθύμως ἐδόκουν — ξυστρατεύειν (i. ξυστρατεύσειν).

III. 96. 1. Ποιιδανίαν] Scribendum Ποτειδανίαν, ut Ποτειδαία (non Ποτίδαία).

III. 98. 4. οὔτοι βέλτιστοι δὴ —] Cf. I. 1. κινήσεις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλήσιν ἐγένετο.

III. 101. 2. πρῶτον μὲν οὖν (οὖν recte om. G.) τοὺς δμόρους etc.

III. 102. 2. δείσας περὶ αὐτῆς (αὐτῇ bene conj. Bekk.).

III. 104. 2. τὴν πεντετηρίδα — τὰ Δήλια (τὰ Δ. delet Herw.).

3. ἀγὼν ἐποιεῖτο — μουσικὸς] μουσικῆς recte Mein. Vind. Arist. p. 225., quum constanter legatur in codd. μουσικῆς ἀγὼν ἦν. Cf. ad Arist. Pl. 1163. ποιεῖν ἀγῶνας μουσικὸς καὶ γυμνικὸς.

4. ὅταν καθέωσιν ἀγῶνα] ὅταν καθίστασι — cod. Mosq. ὅταν σήσωνται — Homeri edd. ὅταν καθίσωσιν — Herwerden.

III. 107. 1. ἐς τὸν Ἀμβρακικὸν] Sc. κόλπον. Cf. VI. 30. τὸν Ἰόνιον. 34. 104. VII. 33. Κόλπος tamen additur I. 24. II. 97.

III. 108. 2. τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐξηλθον (i. ἐπεξήλθον, ut est in E. G.). 3. ἢ μὲν μάχῃ ἐτελεύτα ἕως (ἕως ἐς F. et G. corr. recte, opinor) ὄψε.

III. 111. 1. ἀποθεν] *Lege semper ἀπωθεν. ὅσοι μὲν ἐτύγχανον οὕτως*] ὅσοι ἐνετύγχανον αὐτοῖς *Madvig. Recte. ξυνηλθόντες*] ξυνηξεληθόντες *tres codd. prob. Linwood.* 2. ἀσπόνδους ὁμοίως] ἀσπόνδους ὁμοίως (i. e. καίτερον ἀσπόνδους ὄντας) *Cobet. Requiritur ἀσπόνδους (ὄντας) ὁμοίως. Cf. I. 19. ἐπηλύτην ὄντα ὁμοίως. VII. 75. ἔχουσα ἴνα ὁμοίως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν.*

III. 112. 2. ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς (οὔσι supplet *Herw.*) — τὰ γεγενημένα. *Recte.* 3. Δωρίδα γλώσσαν ἰέντας] *Cf. Solon. Fr. 36, 9. γλώσσαν οὐκέτι Ἀττικὴν | ἰέντας.*

III. 113. 2. οὐκουν τὰ ὄπλα ταντὶ (τοσαντί?) φαίνεται.

III. 114. 1. τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα —] *Verbum praedicato accommodatum est, non subjecto, ut in IV. 102. τὸ χωρίον τοῦτο ὅπερ Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. et ad IV. 126.*

III. 116. οἱ ἐπὶ τῇ Αἴττῃ τῷ ὄρει οἰκοῦσιν] οἱ ἐπὶ τῇ Αἴττῃ [τῷ ὄρει] οἰκοῦσιν *Cobet. οἱ ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Αἴττῃ — recte G. Sic e. g. VIII. 105. διὰ τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σήμα. Cf. ad Xen. Hell. IV. 3. 8.*

Liber IV.

IV. 1. 1. κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγίνων] *κατ' ἔχθος τῶν Ῥηγίνων Herwerden, coll. 24.* 2. τῶν Ῥηγίνων κατ' ἔχθραν. *Malim κατὰ τὸ ἔχθος — Cf. Herod. IX. 37. κατὰ τὸ ἔχθος τὸ Λακεδαιμονίων.*

2. καὶ ἄλλαι [αἱ] πληροῦμεναι *Madvig.*

IV. 2. 1. ὥσπερ παρεσκευάζοντο] *Qu. ὥσπερ — ἦν βούληται] ἦν βούλεται F. Fort. ἦ βούλεται.*

IV. 3. 2. φύσει καρτερόν ὄν καὶ ἐρῆμον (καὶ ἐρῆμον om. *G.* fortasse *recte*). ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας] *Cf. IV. 12. ἐπὶ πολὺ — τῆς δόξης.* 3. τοὺς Μεσσηνίους οἰκίους ὄντας αὐτῷ (οἰκίον ὄντος αὐτοῦ?) — *πλεῖστ' ἂν βλέπτειν ἐξ αὐτοῦ ὀρμωμένους.*

IV. 4. 1. τοῖς στρατιώταις — ὀρμὴ ἐπέπεσε (i. ἐνέπεσε, et sic *Herw.*) περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι] *περιστάσιν ἐκτειχίσαι Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 50.* 2. ἐγκεκυφότες τε ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν] *Lege ὡς μάλιστα ἂν — ἐπιμενεῖν.*

IV. 5. ὁ στρατὸς ἔτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ὢν] ὁ στρατὸς ἔτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ὢν *Badham. — ἐν τῇ Ἀθηναίων ὢν Herw.*

IV. 6. 2. χειμῶν — ἐπίεσε (ἐπίεξε?) τὸ στρατεύμα.

IV. 8. 4. παρατείνουσα] *Stretching along. Intransitive. V. Elmsl. ad Her. 801.* 5. βύζην (sic *F.* corr. om. *A. B. G.*) κλήσειν (συγκλήσειν *A. B.*) ἔμελλον. I. e. arcte. *Nescio an nusquam alibi reperiatur vox βύζην. Qu. βῦζα (i. e. βῦσδα, cf. κῦβδα, λάβδα) συγκλήσειν —*

IV. 9. 1. μέλλοντας προσβάλλειν (i. προσβαλεῖν). 2. οἱ ἔτυχον παραγενόμενον] *Nonne αἱ ἔτυχον παραγενόμενα.* 3. ἐπιπάσσειν (ἐπιβήσσειν *Madvig*) αὐτοὺς ἠγείτο προθυμήσσειν. *ἐπισ-*

πάσασθαι (ἦ) — Badham, coll. ad IV. 28. ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο [προθυμήσασθαι] Donaldson. ἐπισπασσάσθαι] Cf. Demosth. p. 62, 5. φοβοῦμαι μὴ πάντες — ἐπισπασσῶαν — πολεμήσαι. πειράσειν ἀποβαίνειν] Nonne πειράσασθαι —? 4. κρατηθήσασθαι] κρατήσασθαι plures codd. Herw. οὐκ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον] Legē οὐκ ἰσχυρὸν (δν) — γίγνεσθαι] Imo γενήσασθαι. Cf. IV. 24. τὸ Ῥήγιον ἤλιπζον — ἐφορμοῦντες δαδίως χειρώσασθαι (l. χειρώσασθαι), καὶ οὕτω σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι (l. γενήσασθαι). 71. ἤλιπζον μάχην ἐκότεροι ἔσεσθαι — καὶ οὕτω σφίσι ἀσφαλεστέρως ἔχειν (l. ἔξειν) etc.

IV. 10. 1. οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου] Cf. V. 28. οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου. Sic ξυλλαμβάνεσθαι τινος, Eur. Med. 942. ξυλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου. τὸ περιεστός] τὸ περιεστός G. Cf. ad Eq. 564. 2. ἦν ἐθέλωμέν τε μεῖναι —] Leg. ἦν ἐθέλωμεν μεῖναι τε etc. Aut ἦν ἐθέλωμέν γε μεῖναι etc. καὶ οὐκ ἐν γῆ (ἐν ἧ) στρατὸς ἔσται ἐκ τοῦ ὁμοίου [μείζων] Badham. 3. δ μενόντων (μὲν) ἡμῶν ξύμμαχον γίγνεται (γενήσεται?), ὑποχωρήσασι δὲ (ἐναντιον. ἐκείνοις γὰρ) καίπερ χαλεπὸν δν etc. Herw. μὴ δαδίως αὐτῶ ὁδοῦς τῆς ἀναχωρήσεως] Qu. μὴ δαδίας — ἦν καὶ ὑφ' ἡμῶν βιάζεται] Qu. (ἦ) ἦν —

IV. 11. 3. φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ ξυντριφῶσιν (τῶν νεῶν ξύντριψιν Madvig. qu. τὴν τῶν νεῶν ξύντριψιν, aut περὶ τῶν νεῶν μὴ ξυντριφῶσιν).

IV. 12. 1. ἡ ἀσπίς περιεσφύη ἐς τὴν θάλασσαν] Annon κατεσφύη? Cf. Pac. 71. ξυνεσφύη τῆς κεφαλῆς καταρροεῖς. ἐλειπομύχησε] ἐλιπομύχησε Cobet. Quod recipiendum. Cf. ad Isocr. Aegin. § 39. 3. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίη τῆς δόξης] ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπῆει τὰ τῆς δόξης Herw. Cf. IV. 3. ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας.

IV. 13. 1. ἐλίπζοντες τὸ — τεῖχος — ἐλεῖν (ἐλεῖν ἂν recte Madvig) μηχαναῖς. Et sic Herw. Cf. Xen. Ages. VII. 6. ἤλιπζον ἐλεῖν (ἐλεῖν ἂν Madvig) τὰ τεῖχη. Cyr. II. 4. 15. 2. νῆες — τεσσαράκοντα] Imo — πενήκοντα. Cf. c. 23 f.

IV. 15. 1. παραχοῆμα δρῶντες δ τι ἂν δοκῆ] παραχοῆμα δρῶντες — Cobet. σπονδὰς ποιησόμενοι τὰ (μετὰ τὰ?) περὶ Πύλον.

IV. 16. 2. οἶτον ἐσπέμπειν τακτὸν καὶ μεμαγμένον] οἶτον μεμαγμένον τακτὸν ἐσπέμπειν Cobet. 3. μέχρι οὐ (μέχρι οὐ ἂν?) ἐπανέλθωσιν. Cf. VII. 83. μέχρι οὐ δ' ἂν τὰ χρήματα ἀποδοθῆ, etc.

IV. 17. 3. τοῦ πλείονος recte B.

IV. 18. 2. τὸν τε πόλεμον νομίσωσι —] ἦν τε πόλεμον — Donaldson. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες — ἔθεντο] Eadem constructio est Xen. An. II. 5. 21. παντάπασι ἀπόρων ἔστι — οἵτινες ἐθέλουσι etc. τάγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο] τάγαθ' ἔτ' ἀμφίβολ' ὄντα — Badham. εὐξυνητώτερον] ξυνητώτερον idem. τὸν τε πόλεμον [νομίσωσι] idem. μεταχειρίζειν] μεταχειρίζοιεν idem. [τούτῳ ξυνηῖναι] Idem cum A. τούτῳ ξυνηῖναι] οὕτω τῷ

ξυνεῖναι conj. Linwood, qui in τούτῳ haeret. νομίωσαι] Qu. νομίζουσι.

IV. 19. 2. ἀλλ' ἦν, παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι, πρὸς τὸ ἐπιεικὲς καὶ ἀρετῇ αὐτὸν (ἀρεστὸν αὐτῷ?) νικήσας, παρὰ δὲ (παρ' αὐτῷ?) προσέδεχτο etc. Donaldson. τὰ πλέω] Lege τὰ πλείω. ἀρετῇ αὐτὸ (αὐτὸν?) νικήσας. 3. ὀφείλων — μὴ ἀνταμύνεσθαι (ἀνταμύνασθαι recte B.) ὡς βιασθεῖς, ἀλλ' ἀνταποδοῦναι ἀρετήν.

IV. 20. 1. ἐν ᾧ ἀνάγκη — ἐχθραν — καὶ ἰδίαν ἔχειν (ἔχειν ἡμῶς?). 3. ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων] Qu. ἀσαφῆς (i. e. ἀδηλον) ὅν — καταλύσεως δὲ γιγνομένης (γενομένης melius G.) etc.

Λακεδαιμονίους ἔξεσιν (f. ἐξέσται) ὑμῖν φίλους γενέσθαι βεβαίως (φίλοις γενέσθαι βεβαίως?), αὐτῶν τε προκαλεσαμένων χαρισασμένοις τε μᾶλλον ἢ βιασαμένοις.

IV. 21. 1. ἀσμένως] ἀσμένους Cobet. δέξασθαι] Imo δέξεσθαι.

3. ἀνὴρ δημαγωγὸς — πιθανώτατος] Haec pro scholio marginali, petita ex III. 36 f., habet Herw.

IV. 22. 2. πολλὸς ἐνέκειτο] Cf. Herod. VII. 158. Γέλων δὲ πολλὸς ἐνέκειτο λέγων τοιάδε. σαφῆς δ' εἶναι [καὶ] τῶν Cobet.

3. μὴ ἐς (πρὸς Cobet.) τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν.

IV. 23. 1. ἀφικομένων δὲ αὐτῶν διελύοντο διελέλυτο Cobet.) αἱ σπονδαί. Cf. IV. 47. ἐλέλυτό τε αἱ σπονδαί etc. et ad VII. 27.

2. καὶ τὰ περὶ Πύλον —] Eadem constructio est II. 53. V. Elmsl. ad Her. 40.

IV. 24. 1. οἱ [ἐν τῇ Σικελίᾳ] Συρακόσιοι Herw. 2. ἐσβεβλήκεσαν] Imo ἐσεβεβλήκεσαν. χειρώσασθαι — γίνεσθαι] Imo χειρώσεσθαι — γενήσεσθαι. Cf. ad IV. 9. 4. 3. τὸ Ῥήγιον ἤλιπυον — ἐφορμοῦντες ἑαδίως χειρώσασθαι (χειρώσεσθαι recte E. G.) καὶ ἤδη σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίνεσθαι (i. γενήσεσθαι). τοῖς Ἀθηναίοις τε] τε deest in nonnullis codd. καὶ τοῦ πορθμοῦ κρατεῖν] Qu. καὶ σφίσι τοῦ —.

IV. 25. 1. ἐς τὰ οἰκεία στρατόπεδα [τό τε ἐν τῇ Μεσσήνῃ καὶ ἐν τῷ Ῥηγίῳ] Herw., qui, "Thucydides certe dedisset καὶ τὸ ἐν τῷ Ῥηγίῳ." 2. μίαν ναῦν αὐτοῖς ἀπώλεσαν] μίαν ναῦν αὐτοὶ — Herw. confidenter corrigit Linwood, coll. mox infra ἐτέραν ναῦν ἀπολλύουσι (amittunt). VII. 51. Ἴππους ἐβδομήκοντα ἀπολλύουσι. II. 65. 5. περιπλεύσαντες] παραπλεύσαντες Cobet. Cf. ad IV. 56.

πρὸς τὴν πόλιν ἐσέβαλον (προσέβαλον recte Cobet.). Cf. ad VIII. 31. 9. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι [καὶ] ἀποβάντες — ἐβοήθουν Cobet.

IV. 26. 2. διαμώμενοι] Cf. Eur. Bacch. 708. ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα. Arrian. Anab. VI. 23. χαλεπῶς διαμωμένους τὸν κάχληκα. 3. παρὰ λόγον ἐπιγινόμενος (ἐπιτεινόμενος Cobet.).

δ χρόνος — παρὰ λόγον ἐπιγινόμενος] ἐπιτεινόμενος Herwerden. οἶτον — ἀληλεμένον] οἶτον ἀληλεσμένον al. Cf. Herod. VII. 23. οἶτος δὲ σφίσι πολλὸς ἐφοίτα ἐκ τῆς Ἀσίης ἀληλεσμένους (ita codd.

omnes). Amph. III. 303. βίον | ἀηλεμένον. 3. αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδαιμόνιοι] Cf. III. 93. αἴτιον δὲ ἦν οἳ τε Θεσσαλοὶ. VIII. 9. αἴτιον δ' ἐγένετο οἱ πολλοὶ οὐκ εἰδότες. III. 114. οἱ Ἑλλώτες ἀπαίροντες [ἀπὸ] τῆς Πελοποννήσου ὁπόθεν τύχοιεν Cobet., genitivum ex ὁπόθεν pendere admonens. Et sic Herw. 4. καθεστήκει] Ἰμο καθειστήκει, ut in F. corr. et G. 5. κατάρσεις] Schol. τοὺς ἐπιτηδείους εἰς καταγωγὴν τόπους. A καταίρειν (Av. 1288).

IV. 27. 2. ἐκπλεύσεσθαι] Qu. ἐκπλευσεῖσθαι. ἐπικηρυκεύεσθαι] Lege ἐπικηρυκεύεσθαι. 3. ἀναγκασθήσεται ἢ — ψευδῆς φανήσεσθαι] Qu. ἢ ἀναγκασθήσεται — ψευδῆς φανήσεται. ὠρμημένους τι τὸ (τι om. A. dele τὸ?) πλεόν τῇ γνώμῃ στρατεύειν.

4. ἐς Νικίαν — ἀπεσήμαινεν ἐχθρὸς ὢν [καὶ ἐπιτιμῶν] Cobet.

IV. 28. 1. πλείη] Scribendum πλεῖ. Sic ἐσπλεῖ IV. 27. τῶν Ἀθηναίων τι ὑποθορυβησάντων] τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τι θορυβησάντων Cobet., coll. Xenarch. Athen. 693 C. ὡς ὑπὸ τι νυστάζειν γε καὶ τὸς ἄρχομαι. 3. οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ [ἔτι ἀπαλλαγῇ Cobet. lege ἔτι ἀπαλλαγῆσεται]. Ionibus et tragicis relinquendum ἐξαπαλλάσσειν, ut monuit Cobet. 3. πλεύσεσθαι] Malim πλευσεῖσθαι, ut alibi apud nostrum. οἱ ἦσαν ἕκ τε (ἐξ?) Αἴνου βεβοηθηκότες. 4. ἐπέπεσε μὲν τι γέλωτος τῇ (ἐπὶ τῇ Herw.) κουφολογία αὐτοῦ. λογιζόμενοις — ἢ Κλέωνος ἀπαλλαγῆσεσθαι — ἢ — Λακεδαιμονίους σφίσι χειρώσασθαι (κεχειρώσεσθαι, i. e. κεχειρωμένους ἔσσεσθαι, Cobet.). χειρώσασθαι] χειρώσεσθαι E. G. et sic Badham. Recte. Cf. ad IV. 9.

IV. 29. 1. τὴν ἀγωγὴν (ἀναγωγὴν Cobet.) διὰ τάχους ἐποιεῖτο. τὴν διάβασιν αὐτὸν ἐς τὴν νῆσον διανοεῖσθαι (διανοεῖσθαι ποιεῖσθαι Cobet.). πυνθανόμενος] Qu. πυνθόμενος. τὴν ἀπόβασιν] Delendum videtur τὴν. 4. τῶν πλεόνων ἀπείρων] Qu. τῶν πλεόνων ἀπείρων (ἂν εἶναι). οὐκ οὔσης τῆς προόψεως (προσ. codd.) ἢ χρῆν (χρη?) ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν.

IV. 30. 2. ὑπονοῶν πρότερον ἐλάσσοσι τὸν οἶτον αὐτοῦ (αὐτοῦς?) ἐσπέμπειν. 3. ὡς ἦζων καὶ ἔχων στρατιὰν —] καὶ om. cod. Voss. deleri jubet Cobet. Recte. ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρία τηρήσονται] Qu. — φυλακῇ μετρία (aut φυλακῇ τῷ μετρία) τηρήσονται.

IV. 31. 1. ἐπ' ὀλίγας ναῦς — ἐπιβιβάσαντες] Annon — ἐμβιβάσαντες? λίθων] Qu. ἐκ λίθων. 2. μέσον (τὸ μέσον?) δὲ καὶ δμαλώτατόν τε (del.?) καὶ (καὶ τὸ?) περὶ τὸ ὕδωρ etc. Mox pro εἶχεν qu. εἶχον, et pro αὐτὸ qu. αὐτῶν. μέρος δὲ τι οὐ πολὺ αὐτοῦ (αὐτῷ unus codex. αὐτὸ Bauer. Bekk. αὐτῶν recte Linw.) τὸ ἔσχατόν ἐφυλασσε τῆς νήσου. Paulo ante dixerat οἱ πλείστοι αὐτῶν.

IV. 32. 2. ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινον] Nonne — ἀπέβαινεν? ἐκ μὲν νεῶν —] His mox respondent verba καὶ ἄλλοι ὅσοι περὶ Πύλον κατεῖχον etc. 4. Sic Donaldson, κατὰ νότου τε αἰεὶ ἐμελ-

λον αὐτοῖς ἢ χωρήσειαν [οἱ πολέμοι] ἔσεσθαι [ψιλοὶ] καὶ οἱ ἀπορώτατοι τοξεύμασι — [οἷς μὴδὲ ἐπελθεῖν οἶόν τε ἦν] κτλ. ἢ χωρήσειαν οἱ πολέμοι] Delendum forsān οἱ πολέμοι. ἔσεσθαι ψιλοὶ (l. οἱ ψιλοὶ, cf. 34.) καὶ οἱ ἀπορώτατοι, τοξεύμασι (l. οἱ τοξεύμασι) — ἔχοντες ἀλκήν. οἱ ψιλοὶ καὶ ἀπορώτατοι Madvig. Qu. — ψιλοὶ ὄντες ἀπορώτατοι. οἷς μὴδὲ ἐπελθεῖν οἶόν τε ἦν] Cf. Paus. IX. 1. 3. τῆς Ἀτικῆς, ἢ μὴδὲ σκοπὸς ἐτέτακτο.

IV. 33. 2. καθευστήκεσαν] Imo καθευστήκεσαν. 3. ἢ μάλιστ' αὐτοῖς προσθέοντες (ἐπιθέοντες nonnulli codd. Herw. προθέοντες Badham). προσκείοντο. Cf. ad 103. 5: καὶ οἱ ὑποστρέφοντες] ἐκείνοι δ' ὕπ. idem.

IV. 34. 1. βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῶ (ἐς τὸ? aut del.?) ἀμύνασθαι. ἀμύνασθαι] ἀμύνεσθαι tres codd. prob. Linw. 3. ἐναποκέκλαστο] Imo ἐναπεκέκλαστο. τὰ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα οὐκ ἔσακούοντες (f. ἐπακ. aut ἔτ' ἀκ.).

IV. 35. 1. πλείον] Lege πλείον. 2. χωρίον ἰσχύϊ] Propter fortitudinem loci. Cf. 36. χωρίον ἰσχύϊ πιστεύσαντες. ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου] Nonne ἐξελάσαι —? 3. δίφους] δίφης recte E. ἡμύνοντο] ἡμύνοντο al. prob. Herw.

IV. 36. 1. δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον] Imo δοκεῖν ἂν βιάσασθαι —, aut δοκεῖν βιάσεσθαι. 2. λαβῶν δ' δ (οὗς Herw., sc. τοὺς τοξότας etc.) ἠτήσατο etc. Cf. 30. § 3. ἔχων στρατιὰν ἦν ἠτήσατο.

IV. 37. 1. γνούς — ὅτι, εἰ ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτούς —] Delendum videtur ὅτι, nisi potius corrigendum γνούς — ὅτι — διαφθαρήσονται αὐτοὶ —. εἰ — μᾶλλον ἐνδώσουσι] Lege εἰ — μαλακὸν ἐνδώσουσι. Cf. Arist. Pl. 488. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μὴδέν.

IV. 38. 1. παρήκαν τὰς ἀσπίδας] παρείκαν — cod. Voss. παρεῖσαν recte Cobet. Cf. ad Antiphont. VI. 44. Thuc. I. 76. ἀνείμεν (ἀνιμεν libri). I. 139. ἀφεῖτε (ἀφῆτε al. ἀφείητε Cobet.). 2. αὐτῶν δὲ [τῶν Ἀθηναίων] Cobet.

IV. 39. 1. ἀπήσαν] ἀπῆσαν Cobet., coll. V. 44. Xen. Hell. VII. 5. 10. Cf. ad IV. 42. 2. καὶ ἦν σῖτος —] καὶ μὴν σῖτος — feliciter Herw. ἐγκατελήφθη] ἐγκατελείφθη A. B. Cf. 35. 2. ἐγκατελαμβάνοντο.

IV. 40. 1. ἀλλ' ἔχοντας (ἀντέχοντας Herw.) καὶ μαχομένους ὡς (ἕως id.) ἐδύναντο ἀποθνήσκειν. 2. ἀπιστοῦντές τε μὴ εἶναι —] ἠπίστουν τε μὴ εἶναι confidenter corrigit Madvig. δι' ἀχθηδόνῃ] 'In order to annoy.' Cf. IV. 102. διὰ τὸ περιέχειν αὐτήν. II. 89. V. 53. VI. 9. [δήλωσιν ποιούμενος — διεφθείρετο] Herw.

IV. 41. 2. ἐλήζοντο τὴν Λακωνικὴν] ἐλήζοντό τε — Cobet. Cf. ad III. 85. Scribendum ἐλήζοντο, et sic ubique apud Atticos scriptores. δμόφωνοι ὄντες, ut interpolatum ex 3. § 3. deleri

jubet Herw. 3. ἀμαθεῖς ὄντες — ληστείας] ἀπαθεῖς — Herw., coll. Her. V. 19. κακῶν ἀπαθήs. ἐπρεσβεύοντο] *Legē epresbeuōn te.*

4. πολλάκις φοιτῶντων αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον] Imo πολ-
λάκις φοιτῶντας —. Cf. Arist. Pac. 638 sq.

IV. 42. 2. ῥεῖτον] Cf. ad II. 19. τοὺς ῥεῖτους. 3. ἀπήσαν] ἀπήσαν Cobet. Cf. V. 44. et ad IV. 39. Xen. Hell. VII. 5. 10.

IV. 43. 1. πρὸ τῆs Χερσονήσου] πρὸs — Herw.

IV. 44. 3. ἐν τῇ Κερχρεῖ] τῇ om. G. Recte. Cf. 42. VIII. 23. 20.

IV. 45. 2. τὸν τῆs Χερσονήσου ἰσθμὸν — ἐν ᾧ (ἧ, sc. pen-
insula, Herw.) ἡ Μεθῶνη ἐστὶ. 3. Μεθῶνη] Μεθάνα Cobet. ex
Strabon. VIII. p. 374. "ubi legendum χωρίον ἦν ἐρυμνὸν Μεθάνα."
Idem nomen esse Μεθῶνη et Μεθάνα (formam Doricam, ut πρᾶ-
τος, θεαρός, etc.) monuit Cobetus, quem ad N. L. p. 339. φρου-
ριον ἐγκαταστησάμενοι Herw.

IV. 46. 1. ἐπὶ τοὺs ἐν τῷ ὄρει [τῆs Ἰσιῶνης] Herw., coll.
IV. 2. et 48. τῆs Ἰσιῶνης] τῇ Ἰσιῶνῃ Dobr. Krüger. Madvig.

τῆs Ἰσιῶνης deleverit Herw., coll. 2. § 3. "Nomen montis jam
memoratum III. 85 f. ἀναβάντες ἐs [τὸ ὄρος] τὴν Ἰσιῶνην. κατὰ
δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῦτα (καθ' ὃν ταῦτα recte G.) ἐγίνετο etc.

3. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται τῶν Κερκυραίων (τῶν K. delet Herw.)
δεδιότεs μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺs (αὐτοὺs id.) ἐλθόντας οὐκ ἀποκτι-
νωσιν. τῷ δήμῳ τῶν (l. τῷ) Κερκυραίων.

IV. 47. 1. ὡs δ' ἔπεισαν] ὡs δ' ἐπέισθησαν Herw. ἐλέλυτό
τε αἱ σπονδαὶ καὶ παρεδέδοντο (παρεδίδοντο Cobet.) οἱ ἄνδρες.

2. ἐπετάχνον τῆs ὁδοῦ] Cf. ad Ran. 174. ὑπάγεθ' ὁμεις τῆs
ὁδοῦ. τοὺs σχολαίτερον προσιόντας] *Legē τοὺs σχολαίτερον προϊόν-
τας.* Et sic Cobet.

IV. 48. 3. καὶ ἐκ κλιῶν τινῶν αἱ ἔτυχον αὐτοῖs ἐνοῦσαι
(leg. ἐτι οὔσαι) τοῖs σπάρτοιs — ἀπαγχόμενοι. σπάρτοιs] Qu.
σπαρτίοιs. Cf. Herod. V. 16. δέουσι τοῦ ποδὸs σπάρτιῳ. Sed Pol-
lux X. 36. utrumque σπαρτία et σπάρτα memorat. παραιρή-
ματα] παραιωρήματα G. Recte, ut videtur. ἀναδοῦντες codd.
ἀναλοῦντες (i. e. διαφθείροντες, ut paullo supra) Heilmann. Bekker.
Et sic Suid. Zonar. Phavor. παντί (τε) τρόπον Madvig. et jam
Porro. 5. ἵνα περ τὸ πρῶτον ὄρμητο] ὄλεπε — Herw. Cf. ad
c. 74. in.

IV. 49. ἐκπέμψαντες Κορινθίους (τοὺs Κορινθίους?) etc.

IV. 51. ποιησάμενοι — πίστειs] Ὑπὸ σπονδᾶs ποιείσθαι.

IV. 52. 3. καὶ τῆs ἄλλης παρασκευῆs (εἰς πορία ἦν) Madvig.
et jam Haack. Goeller. καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ (ἰσχυε) Donaldson,
coll. I. 2. 1. οὔτε μεγέθει πόλεων ἰσχυον οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ.
Excidisse videtur ἰσχυε post simile παρασκευῇ. χειρώσασθαι] Imo
χειρώσεσθαι.

IV. 53. 1. *Διοτρέφους*] *Διοτρεφούς* E. Qu. *Διοτρέφους*, ut legitur nomen apud Aristophanem. Cf. IV. 119. *Νικόστρατος Διοτρέφους*. III. 75. *Νικόστρατος ὁ Διοτρέφους* (*Διοτρεφούς* G. *Διοτρεφους* E.).

2. *ἀρχή*] interpolatum esse indicavit Cobet.

IV. 54. 3. *ἀνέστησαν γὰρ* (*γὰρ ἂν* recte Heilmann) *οἱ Ἀθηναῖοι* etc.

IV. 55. 2. *ὀπιλιῶν πλήθος ὡς* (*δοσὸν* Herw.) *ἐκασταχόσε* *ἔδει τοῦ ἐπὶ* (*ἐν* Cobet.) *τῇ νήσῳ πάθους*. *τὰ ἄλλα* —] Anglice, 'for the rest' Cf. III. 3. *τὰ τε ἄλλα τῶν τειχῶν* — *περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φραζάμενοι ἐρύλασον*. *πολέμου ταχέος*] Herwerden confert VI. 45 f. *καὶ τὰλλα ὡς ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ καὶ δοσὸν οὐ παρόντι καθίσταντο*. Dion. Cass. LI. 5. 6.

IV. 56. 1. *ἐν τῷ τοιοῦτῳ γενόμενοι* Donaldson, coll. I. 74. 1. VI. 15. 1. 2. *Ἀφροδισίαν*] *Ἀφροδιτίαν* Cobet. ex Steph. Byz. in h. v. 3. *περιέπλεονσαν*] *παρέπλεονσαν* Cobet. Cf. ad IV. 25.

IV. 57. 4. *Τάνταλον δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ* (*ἐκ τῆς νήσου* Lindow. Herw.) *Λακεδαιμονίους καταδῆσαι*. Idem Herwerden *τοὺς Ἀθηῆνοι Λακεδαιμονίους* fortasse latere suspicatur. Qu. *Τάνταλον δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους* — *καταδῆσαι* (f. *καταθέσθαι*, ut paullo supra).

IV. 59. 1. *ἐς κοινόν*] Imo *ἐς τὸ κοινόν*. 2. *τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων* — *μακρηγοροῖη*] *τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν εἰπεῖν λέγων* — Herw. 3. *τὰ γὰρ ἴδια ἕκαστοι εὐβουλεύομενοι* (*βουλόμενοι* recte B. C. D. Cobet. Herw.) *δὴ θέσθαι* — *ἐπολέμησαν*.

IV. 60. 2. *τετραχωμένους*] *τετρυνμένους* Cobet. Cf. ad VII. 28. *τάδε πάντα πειράσασθαι* recte E. G.) etc.

IV. 61. 5. *οἱ τ' ἐπίκλητοι εὐπροεπῶς* [*ἄδικοι*] Badham.

IV. 62. 2. *οἱ μὲν οὐχ ὅσον* (*ὄπως?*) *οὐκ ἡμύναντο ἄλλ' οὐδ' ἐσώθησαν*. 3. *οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως* *οὐκ εὐτυχεῖ δίκαι* Badham. *προμηθία*] *προμηθεία* G. Quod praefertendum videtur.

IV. 63. 1. *διὰ τὸ ἤδη φοβερούς παρόντας Ἀθηναίους*] Corrigendum aut *διὰ τοὺς ἤδη* —, aut *διὰ τὸ ἤδη* — *παρεῖναι Ἀθηναίους*. Qu. *δι' ἤδη* —. Cf. V. 7. *οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ* (*del. διὰ τὸ?*) *ἐν τῷ αὐτῷ* etc. *τὸ ἔλλιπες τῆς γνώμης ὧν ἕκαστός τι* (*τις* recte A. G.) *φῆθημεν* (*φῆθη μὲν* A. F. *lege φῆθη ἂν*) *πράξειν* (*πρᾶξαι* recte G.). *ὧν ἕκαστός τις*] I. e. *ἐκείνων ἃ τις* etc. Cf. II. 40. *δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σώζειν*. II. 65. *γνώμης πρὸς οὗς ἐπήεσαν ἀμάρτημα*. VI. 31. *στρατιᾶς πρὸς οὗς ἐπήεσαν ὑπερβολῇ*. IV. 92. *οὐ γὰρ τὸ προμηθῆς οἷς ἂν ἄλλος ἐπῆ* etc. *εἰρχθῆναι*] Scribe *εἰρχθῆναι*. 2. *πειθόμενοι*] *πιθόμενοι* Cobet. Recte. Opponitur *ἀπιστήσαντες*. *ἀρετῇ ἀμννούμεθα*] *ἀνταμννούμεθα* Badham. 3. *ἀλλὰ καὶ ἄγαν εἰ τύχοιμεν*] *ἀλλὰ πᾶν εὐτυχῶμεν* Cobet. *φίλοι μὲν ἂν* — *γιγνώμεθα* (imo *γιγνώμεθα*).

IV. 64. 1. *κοῦκ* (*αὐτ καὶ μὴ*) *ἐπιὼν τῷ μᾶλλον ἢ ἀμννόμενος* conj. Lenting. ad Med. 546. *προειδομένους* libri. *προειδόμενος*

Reisk. Debebat προϊδόμενος. Fort. προαισθόμενος. αὐτῶν] Suspectum. Qu. αὐτά. Linwood confert Herod. V. 39. 2. ὑφ' ἑμῶν αὐτῶν — τοῦτο παθεῖν] Qu. ὡσθ' (aut ὡστε) ὑφ' ἑμῶν —.

IV. 65. 4. οὕτω τῇ (τῇ τε A. B. E. F. G. τῇ τότε conj. Bekk. recte) παρουσία εὐτυχία χρώμενοι etc. χρώμενοι] ἐρρωμένοι Madvig, coll. II. 8. 1. ἐρρωντο ἐς τὸν πόλεμον. VI. 17. 6.

IV. 66. 1. φθείρειν] φθείρειν ἔαν Herw.

IV. 67. 1. ὄθεν ἐπλίνθενον (ἐπλινθεύοντο F. corr. fortasse recte) τὰ τεῖχη. 2. Ἐννάλιον] Ἐνναλλεῖον recte Cobet. ἦσθετο οὐδείς εἰ μὴ [οἱ ἄνδρες] οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι Cobet. εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν [εἰδέναι] τὴν νύκτα ταύτην Donaldson.

ἄποθεν] Scribendum ἄπωθεν et hic et alibi semper. οἱ προδιδόντες τῶν Μεγαρέων [οὔτοι] τοιόνδε ἐποίησαν Cobet. ἐπειδὴ ἕως ἔμελλε γίνεσθαι (γενήσεσθαι?). 3. ἀκάτιον ἀμφηρικὸν] I. q. ἀμφῆρες. τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν] Haec spuria esse censet Badham, qui τεθεραπευκότητες ad ἀκάτιον refert. 4. ὅπως τοῖς — Ἀθηναίοις ἀφανῆς (ἀφανές, sc. τὸ ἀκάτιον, cum Krügero) δὴ εἴη [ἢ φυλακῇ — μηδενός] Herw.

IV. 68. 3. καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν, πλῆθος δ' ξυνηῖδι] καὶ ἄλλο μετ' αὐτῶν πλῆθος — Abresch. prob. Linwood. Cf. tamen IV. 55. φρουρὰς διέπεμψαν, ὀπλιτῶν πλῆθος, etc. ἀνοίγειν] Forma semper Thucydidi usurpata, nunquam ἀνοιγνύναι. V. Herw. ad O. R. p. 223. 5. καὶ οἱ ξυστραφέντες] Qu. οἱ καὶ ξυστραφέντες. αὐτοῦ (f. ἀτῶ) τὴν μάχην ἔσεσθαι.

IV. 69. 1. εἰ πρὶν ἐπιβοηθῆσαι τινας ἐξέλοιεν (I. ἔλοιεν). ἀρξάμενοι δ' (fort. del.) ἀπὸ τοῦ τείχους etc. 2. τάφρον τε καὶ τεῖχη διελομένη (διήλανεν Madvig), ἢ στρατιὰ etc. "Hoc additur quod superiora de στρατηγούσι dicta erant. — Male interpungitur ante τάφρον. Transverso muro contra Megarenses ducto ab illo inde loco ubi is erant usque ad mare ab utraque parte Nisaeae fossam murumque perduxerunt." (Madvig) αἱ οἰκίαι — ἐπάλλεις λαμβάνουσαι (f. λαβοῦσαι) etc. 3. ἀποτετέλεστο] ἀπετετέλεστο A. B. E. G. Λογε ἐπετετέλεστο. ὄπλα παραδόντας] Ἴμο τὰ ὄπλα παραδόντας. Cf. e. g. IV. 30. 37. 38. 4. τὰ μακρὰ τεῖχη ἀπορρήξαντες ἀπὸ (τὰ ἀπὸ?) τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως etc. τὴν Νισαίαν] Qu. [τῆς Νισαίας].

IV. 70. 3. λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν (ἀναλαβεῖν ἄν?) Νισαίαν. Cf. VII. 46. ὡς ἐν ἐλπίδι ὦν καὶ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων αἰρήσειν βίᾳ.

IV. 71. 2. ἔχειν] Ἴμο ἔξεν. Cf. ad IV. 9. et IV. 24.

IV. 72. 2. ἀπροσδοκῆτοις] I. e. non exspectantibus. Cf. ad 103. § 5. 3. προσελάσαντας οἱ Ἀθηναῖοι [καὶ] ἀποκτείναντες ἐσκόλευσαν post alios Madvig. "καὶ additum postquam scriptum erat προσελάσαντες." Qu. κρατήσαντες. Mox idem ἀλλ' expelli jubet.

οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν] οὐδέτεροι τέλει εὐτυχήσαντες — Madvig. 4. οὐδέτεροι τελευτήσαντες] οὐδέτεροι πλεονεκτήσαντες Badham. Ipse malim οὐδέτεροι εὐτυχήσαντες —.

IV. 73. 2. καὶ αὐτοῖς (αὐτοῖς?) — τὴν νύκην δικαίως ἂν τίθεσθαι. Sed cf. VII. 48. 2. 3. ἡσσηθέντων] ἡσσηθέντες unus codex. Quod verum videtur. Cf. ad VII. 58. Sed cf. VII. 48. 2. ἄλλως τε καὶ — θαλασσοκρατούντων (f. θαλασσοκρατοῦντες aut — ας). ἀμαχεί] ἀμαχητι G. Quod nescio an praestet. 4. τοῖς δὲ ξυμπάσης τῆς δυνάμεως — μέρος ἕκαστον κινδυνεύει] οἷς δὲ — ἕκαστον κινδυνεύει Madvig. Qu. — ἕκαστον ἂν κινδυνεύειν. Pro ἕκαστον qu. ἕκαστω aut ἕκαστον. προεκεχωρήκει] Lege προυκεχωρήκει, ut alibi apud nostrum. ὡς (ἡσύχαζον) οἱ Ἀθηναῖοι Badham.

5. καὶ τῶν παρόντων] ἐκ τῶν παρόντων idem. ἀκεραίου (sc. οὔσης) τῶν παρόντων conj. Linwood. ἄλλων παρόντων Popp. Donaldson. οὐδὲν ἀφ' ἑκατέρων ἐπεχειρεῖτο] I. e. ἐκατέρωθεν. Qu. οὐδὲν ὑφ' ἑκατέρων —. Vulgatam tuetur Cobet. V. L. p. 277.

IV. 74. 2. ἴνα περ καὶ τὸ πρῶτον ὄρητο] ὄπερ — Herw. Cf. ad IV. 48 f.

IV. 75. 1. τὴν παρασκευὴν (κατασκευὴν Herw.) τοῦ χωρίου.

IV. 76. 1. Δημοσθένης [Ἀθηναίων στρατηγός] Herw. πράγματα ἀπὸ (ὑπὸ Cobet.) τινων ἀνδρῶν ἐπράσσειτο. 2. αἱ δὲ Σῦραι — ἐπιθαλασσιδιοὶ] Suspecta haec habet Herw. βουλομένων μεταστῆσαι τὸν κόσμον [καὶ] ἐς δημοκρατίαν [ὡςπερ οἱ Ἀθηναῖοι] Herw.

4. νεωτερίζοι τι] νεωτερίζοιτό τε Donaldson ex Aug., coll. IV. 42. VIII. 73. 1.

IV. 77. 2. τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη (ἐκεῖ Herw.). "Idem vitium passim tollendum." Cf. ταύτη, τῆδε, ἧ etc.

IV. 78. 2. ἐκ Δαρίσσης recte A. B. G. καὶ μετὰ ὄπλων γε δὴ καὶ τοῖς πᾶσι γε (πᾶσιν, om. γε?) ὁμοίως Ἑλλήσων ὑποπτον καθεστήκει (leg. καθειστήκει). 3. τὸ ἐγχώριον] κατὰ τὸ ἐγχώριον conj. Linw., coll. VI. 27. κατὰ τὸ ἐπιχώριον. Qu. τὸ ἀρχαῖον, ut in II. 99. Τημενίδαι τὸ ἀρχαῖον ὄντες. IV. 3. VI. 2.

IV. 80. 1. ἤλιζον ἀποστρέφαι (ἀποτρέφαι G. ἀποτρέφειν al. ἀποστρέφειν recte Cobet. Madvig. ἀποστρέφειν aut ἂν ἀποστρέφαι Herw.). φοβούμενοι αὐτῶν τὴν νεότητα (sic A. pr. E. F. corr. G. σκαιότητα A. corr. ἀβεβαιότητα conj. Herw.) καὶ τὸ πλῆθος. καθεστήκει] Imo καθειστήκει. προεῖπον αὐτῶν ὅσοι —] Qu. προεῖπον οὖν —. 3. προκρίναντες —] Eadem constructio est III. 34. ὁ δὲ προκαλεσάμενος etc. ἐν τοῖς πολεμοῖς (πολεμικοῖς recte Herw.) — ἀριστοί.

IV. 81. 1. ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν (ἀνταποδοχὴν?) χωρίων.

τό τε (τότε?) γὰρ παραντίκα ἐαυτὸν παρασχῶν δίκαιον etc.

2. Qu. μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποιεῖ τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχους (τραπέσθαι) ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους.

IV. 83. 1. Βρασιίδας λόγοις (ἐς λόγους?) ἔφη βούλεσθαι πρό-
τον (πρότερον Herw.) ἐλθῶν etc. 2. κοινῇ — ἤξιον πράσσειν]
κοινῶς (sine studio) — Herw.

IV. 84. 2. διὰ τοῦ καρποῦ τὸ δέος ἔτι ἔξω ὄντος] τοῦ καρ-
ποῦ τῷ φόβῳ — Herw. Cf. ad 88. 1. οὐδὲ (l. οὐκ) ἀδύνατος
— εἰπεῖν (l. λέγειν). Cf. Eurpol. 95. λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος
λέγειν.

IV. 85. 2. ἀνερορίψαμεν] ἀνερορίψαμεν Donaldson. Linwood.
Herw. 4. οὐκ εἰκός — αὐτοῖς — ἀποστεῖλαι (l. ἀποστελεῖν, et
sic Herw.). Pro πλείους malim πλείονες. νηῖτη — στρατῷ] Cf.
II. 24. νηῖτη στρατῷ. Arist. Eq. 567. ἔν τε ναυφάρκτω στρατῷ.
Verba τῷ ἐν Νισαίᾳ interpolata esse jure censent Arnold. Linw.
ἦν νῦν ἐγὼ ἔχω (ἔχω ἐγὼ al. ἔχω recte G. et sic Herw.). τῷ
ἐν Νισαίᾳ στρατῷ] Madvig. τῷ ἐκεῖ στρατῷ E. prob. Herw.

IV. 86. 2. πίστεις τε διδοῦς] πίστεις γε διδοῦς Reisk. Donaldson.
3. οὐδ' ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν, εἰ — δουλώ-
σαιμι] οὐδ' ἂν σαφῆ — post Bauerum Dobr. Donaldson. Madvig.
"Facillima et certissima emendatio." Fort. οὐδὲ ἀσαφῆ — ἂν φέ-
ρειν, aut οὐδ' ἂν ἀσαφῆ — φέρειν. Locus obscurior. τὸ ἔλασ-
σον τοῖς πᾶσι (τοῖς πολλοῖς aut τοῖς πλείοσι?) δουλώσαιμι.

IV. 87. 1. Ita Badham: εὐνοὶ δ' ὄντες ἀξιῶσθε μὴ κακουμένους
ἡμῖν φαίνεσθαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν μὴ ἀκίνδυνον οὖσαν διωθεῖσθαι.
2. τῷ ὑμετέρῳ εὐνῶ] Ob benevolentiam erga vos (Madvig).
3. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν τάδε πράσσοιμεν] οὐ γὰρ δὴ εἰκῆ
οὕτως γ' — Madvig.

IV. 88. 1. καὶ περὶ (del. Herw.) τοῦ καρποῦ φόβῳ ἔγνωσαν etc.
Cf. ad 84. 2. διὰ τοῦ καρποῦ τὸ δέος ἔτι ἔξω ὄντος etc.

IV. 89. 1. τῷ Ἴπποκράτει — τὰ ἐν τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοδο (ἐπ.?).
ἐς τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι (ὑπ.?). 2. ὁ μὲν Δημοσθένης πρότε-
ρον (πρότερος Herw.) πλεύσας. Cf. 90. 1. ὁ δ' Ἴπποκράτης ὕστερος
ἀφικνεῖται. 3. οὐ (οὐδὲν Herw.) γὰρ πῶ Ἴπποκράτης παρελύπει
ἐν τῇ γῆ ὧν (ἤδη ὧν Herw.).

IV. 90. 1. Δήλιον εἰτείχιζε τοιῷδε τρόπῳ [τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλω-
νος] Herw., coll. c. 76. Δημοσθένην] Δημοσθένη G. Quod prae-
ferendum. 3. καταπεπιώκει] Imo κατεπεπιώκει. 4. καθίστατο
φυλακάς (φύλακας A. B. E.). Cf. ad Arist. Av. 841. 1161.

IV. 91. 2. τῆς ἡγεμονίας οὔσης αὐτῷ (τότε) conj. Herwerden.

IV. 92. 2. ἐν ᾧ τε ἂν χωρίῳ καταληφθῶσι] ἐν ὅτῳ τ' ἂν —
Herw. πάτριόν τε ὑμῖν στρατὸν ἀλλόφυλον — ἀμύνεσθαι (ἀμύ-
νασθαι G.), Ἀθηναίους δὲ — πολλῶ μάλιστα δεῖ (δὴ recte Herw.,
virgula tantum posita post ἀμύνεσθαι). 3. οἱ καὶ μὴ (μὴ ὅτι
Herw.) τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπωθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι.

Εὐβοέας] Εὐβοᾶς scribendum, ut monuit Cobetus V. L. p. 326.

ὡς αὐτοῖς διάκεινται] ὡς αὐτοῖς διάκεινται (sc. οἱ Ἀθηναῖοι, i. e.

'in what relation they stand towards them, in what light they are viewed by them.') Linwood, coll. I. 75. ἀρ' ἀξιοί ἐσμεν ἀρχῆς γε ἧς ἔχομεν τοῖς Ἑλλήσι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακειῖσθαι; VIII. 68. ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακειμένους. VIII. 63. διὰ τὸ ἀλλήλοις ὑπόπτως ἔχειν. 7. πρὸς τοὺς μὴ ἀμνηνομένους (ἀμνηνομένους Cobet.) ἐπιόντος. et 93. ἀντικατέστησαν τοὺς ἀμνηνομένους (ἀμνηνομένους idem).

IV. 93. 2. τῷ δ' Ἰπποκράτει ὄντι περὶ τὸ Δῆλιον ὡς αὐτῷ (αὐτῷ delet Herw.) ἠγγέληται ἔτι etc.

IV. 94. 2. παρεκελεύετό [τε καὶ ἔλεγε] τοιάδε Herw. Cf. ad II. 86.

IV. 95. 1. τὸ ἴσον δὲ πρὸς τε (γε?) τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας etc.

IV. 96. 2. ξυνεστήκει] Ἴμο ξυνεστήκει. Cf. § 4. καθεισθήκει.

IV. 97. 3. τοὺς δμωχέτας δαίμονας] Leg. τοὺς ὄμοφυκέτας (aut ὄμφικ.) — I. e. ὄμοικέτας. Suid. ὄμοχαίτας (v. l. ὄμοχ.). Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὄμοροφίους. Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. Similiter Phot. ὄμοχέτας. et Hesych. ὄμοχέται. Plut. Qu. Gr. p. 292. τίς δ' παρὰ Βοιωτοῖς πλατυχαίτας (πλαφυκέτας Ahrens Dial. Aeol. p. 192.); τοὺς οἰκία γετινῶντας ἢ χωρίους ὄμοροφίους αἰολίζοντες οὕτω καλοῦσιν ὡς τὸ πλεῖστον (πλησίον Ahrens) ἔχοντας. Cf. voces Θεταλοικέται (ap. Athen. p. 264.), πληγενῆς, πλησίοικος, πλησιόχωρος. Nostro loco ὄμοχέτας (ex ὄμοφυκέτας corruptum) per ὄμοικέτας explicat Ahrens l. 1. Similiter ὄμοχέτον (i. e. ὄμοφάχέτον) in ὄμοχέτον, ὄμοχάχέτον, ὄμοχέτον abiit Arist. Lys. 170. et γερωφία in γερωφία ibid. προαγορεύειν αὐτοὺς (αὐτοῖς?) — ἀποφύρεσθαι etc.

IV. 98. 2. οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσι καὶ δύνωνται] οἷς ἂν προτοῦ εἰώθωσι καὶ δύνωνται Badham. Qu. οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσιν ἢ δυνατὸν (aut ἀεὶ δύνωνται). ὅσοι ἐξαναστήσαντες τινα (τινας?) βία etc. 4. πᾶν — κατειργόμενον] Qu. παντὶ — κατειργόμενον. Et sic Poppo. Cf. VI. 6. κατειργον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ. Nisi πᾶν εἰκὸς construendum, ut πᾶν τοῦναντίον, πᾶσα ἀνάγκη.

5. τοὺς νεκροὺς σπένδουσιν ἀναιρεῖσθαι] τοὺς νεκροὺς σπεύδουσιν — post Popponem Madvig. τὰ μὴ πρόποντα κομίζεσθαι] τὰ πρόποντα νομίζεσθαι Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 149. σπένδουσιν ἀναιρεῖσθαι] Qu. σπενδομένοις — Sic mox ἐσπένδοντο.

6. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι] πᾶν δ' — Herw.

IV. 99. Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι] Ἀθηναίων οὐκέτι ὑπήκοον εἶναι Badham. Deinde idem: ἢ κἂν αὐτοὺς βία σφῶν κρατήσῃ αὐτῶν, οὐδ' ἂν ἐσπένδοντο δῆθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων.

IV. 101. 4. Cf. IV. 101. Σεύθης δὲ ὁ Σπαραδόκου (sic) ἀδελφιδοῦς. Σπαραδόκου] Lege Σπαραδόκου aut Σπαραδάκου. Ex ditto-graphia orta est vulgata. Cf. ad II. 101.

IV. 102. 2. ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο] Non ἐκαλεῖτο. Cf. III. 114. τὰ νῦν ἀνακείμενα — σκῦλα Δημοσθένει ἐξη-

ρέθησαν τριακόσαιο πανοπλῖαι. Plat. Resp. 422 E. ἐκάστη αὐτῶν πό-
λεις εἰσὶ πάμπολλαι.

IV. 103. 2. ὑπένηφεν] ὑπένηφεν Cobet. Et sic codex E. Cf.
III. 24. ὑπονηφομένη (ὑπονηφομένη Cobet.). 3. πρὸς ἔω cod.
Cassel. in marg. prob. Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 199.

4. ἀπροσοδοκῆτος προσπεσῶν (ἐπιπεσῶν cod. Par. corr. sec. m.
prob. Herw.). Idem ἀπροσοδοκῆτοις ἐπιπεσῶν conjicit apte coll.
72. 2. οἱ ἐπιπῆς ἀπροσοδοκῆτοις ἐπιπεσόντες τοῖς, ψιλοῖς.

IV. 104. 2. δς ἐκ τῶν Ἀθηναίων παρῆν] δς ἐκ τῶν Ἀθηναίων —
conj. Bekker. Qu. δς ἐξ Ἀθηναίων —. Dicebant enim ἐν Ἀθήναις,
ἐξ Ἀθηναίων, etc. 3. ἐβούλετο φθάσαι μάλιστα μὲν οὖν (del.?) τὴν
Ἀμφίπολιν.

IV. 105. 1. χρυσίων μετάλλων] Corrigendum videtur aut χρυ-
σίων μετάλλων aut simpliciter χρυσίων. Cf. Xen. Hell. IV. 8. 37.
Polyb. III. 57. 3. XXXV. 10. 10. et ad Arist. Av. 593.

IV. 108. 2. τότε δὲ ῥάδια ἤδη [ἐνομιζέτο] γεγενῆσθαι Cobet. Cf.
ad VIII. 2. 3. ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι] Schol. ἐαντοὺς δηλονότι.
Cf. Soph. Phil. 972. νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς, οἷς εἰκός, etc. Eur. Phoen.
21. δ δ' ἠδονῆ δοὺς etc. ἐπὶ Νισαίαν] ἐπὶ Νισαίᾳ conj. Duker.
Βοηθήσαντι ante οὐκ ἠθέλησαν forsā excidisse suspicatur Lin-
wood. Idem subaudiendum jam conjecerat Poppo, coll. c. 85.

IV. 109. 2. ἐς τὸ πρὸς Εὔβοιαν (Εὔβοιαν D. unde Σιδονίαν
eruit Herw., ut intelligatur sinus Singiticus) πέλαγος τετραμμένον.

IV. 110. 1. ἀφικόμενος ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον] ἀφικόμενος νυκτὸς
ἔτι κατὰ τὸ περίορθρον Herw., coll. ad II. 3. 4. Διοσκοῦρειον]
Ἄν Διοσκοῦρεῖον? 2. Sic Cobetus, εἰδότες ὅτι ἤξει, [καὶ] προελ-
θόντες — ὀλίγοι (ὀλίγον, coll. 111. ὁ Βρασίδης ἠσύχαζεν ὀλίγον
προελθόν) ἐτήρουν τὴν πρόσοδον.

IV. 111. 2. αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι — ἀνεφύγοντο (ἀνεφύγατο?).

IV. 112. 2. τῷ τείχει πεπτωκότι καὶ οἰκοδομουμένῳ (κάνουκ.
Herw. qu. καὶ ἀνοικ.).

IV. 114. 4. οὐδ' ἂν σφῶν πειρασσάμενος αὐτοὺς [τῶν Λακε-
δαιμονίων] — Cobet., coll. schol. σφῶν: τῶν Λακεδαιμονίων.

IV. 115. 1. τοιαῦτα [εἰπὼν καὶ] παραθαρούνας Herw. Cf. ad
II. 86. 2. ἀπὸ τῶν ἐναντίων] ὑπὸ τῶν ἐναντίων Cobet. ἀφ' ἧς
πῦρ ἐνήσειν (l. ἐνέειν) διανοοῦντο. Cf. 125. 2. διανοεῖτο ἀναχωρεῖν.

IV. 116. 2. ὅτε ἔμελλε βάλλειν (προσβάλλειν G. προσβαλεῖν
recte E.).

IV. 117. 1. νομίσαντες — καὶ (l. κἂν) ξυμβῆναι τὰ πλείω.

2. ἀπερ ἐδέδισαν] ἀπερ ἔδεισαν al. ἀπερ ἐδέδισαν Cobet. N. L.
p. 466. Cf. ad IV. 55. V. 14. 3. τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος
ἐπιούντο κομίσασθαι ὡς ἔτι (ἔως ὅτε ὁ schol. Arist. Pac. 479.
ὡς ὁ τε Linwood) Βρασίδης εὐτύχει, καὶ ἔμελλον ἐπὶ μείζον χω-
ρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος τῶν μὲν στέρεσθαι
(στερησέσθαι?), τοῖς δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι (μαχόμενοι aut

ἀμυλλόμενοι, αὐτ τοὺς δ' — ἀμυνόμενοι?), κινδυνεύειν (κινδυνεύειν recte G.) καὶ κρατήσῃεν (κρατεῖσθαι αὐτ κρατηθῆναι?). Tentabam etiam — κομίσασθαι ἕως ἔτι Βρασίδης εὐτύχει, ἐπεὶ ἔμελλον etc. Cf. IV. 79. ὡς τὰ τῶν Ἀθηναίων εὐτύχει. ἀντίπαλα καταστήσαντος] Qu. ἀντιπάλου κατασταθέντος. Nisi hic potius sensus est, 'having established an equality (in the Athenians, by renewed efforts). καὶ κρατήσῃεν] Haec interpolata esse recte iudicat Linwood. Qu. κρατεῖσθαι. καὶ ἔμελλον ἐπὶ μείζον χωρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος (ἀντιπάλου καταστάντος?) τῶν μὲν στέρεσθαι (στερησεσθαι?), τοῖς δ' (τοὺς δ' Madvig, i. e. τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι κινδυνεύειν (κινδυνύσειν?) καὶ κρατήσῃεν (εἰ καὶ κρατήσειαν Madvig). "τῶν μὲν ad captivos ex Pylo quin pertineat dubitari non oportuit." (Madvig). τῶν μὲν (μὴ) στέρεσθαι Badham.

IV. 118. 4. τῶν παρὰ τοῦ Νίσου] τῶν ἀπὸ τοῦ Νισαίου Herw. ex codd. 7. ἰόντων] Eadem forma legitur Plat. Legg. XII. 956 C. Sed ἴτων est Aesch. Eum. 32. ἴτων πάλω λαχόντες. Iph. T. 1480. ἴωσαν (ἴτων νυν?) εἰς σὴν — γαῖαν. 9. ἐκκλησίαν ποιήσαντας τοὺς στρατηγούς — βουλευσασθαι Ἀθηναίους] Mendum in hac conjunctione agnoscit Madvig. καθ' ὃ τι ἂν ἐσὶν ἢ προσεια] Etiam haec vitio laborare censet Madvig.

IV. 119. 1. Ἐρυξίδαδα codd. Ἐρυξιλάδα probabiliter Valck. Cobet. Confer nomen Σθενελαΐδας VIII. 5. Εὐφραμίδας] Cf. Vesp. 599. ἀνὴρ Εὐφρημίον (Εὐφρημίδου?) οὐδὲν ἐλάττων. Εὐπαΐδας] Epidaurii nomen. Confer Πολυπαΐδης Cyrni Theognidei appellationem patronymicam.

IV. 120. 1. αἷς ἐπήρχοντο] Aut mostrum aliquid hic ali aut haec delenda censet Cobetus. Cf. ad IV. 121. Qu. αἷς ἐπεμύγγντο, aut ἐν αἷς —. Cf. IV. 39. περὶ εἴκοσιν ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ πρέσβεις περὶ τῶν οπονδῶν ἀπῆσαν. 2. τρέψασθαι] τρέψεσθαι recte Cobet.

IV. 121. 1. προσήρχοντο ὡσπερ ἀθλητῆ] προσήεσαν — Cobet. ex Polluce III. 152. ubi Xenophonti haec tribuntur. Cf. ad IV. 120. περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας αἷς ἐπήρχοντο —. Dem. p. 346, 16. προσῆμεν τῇ βουλῇ. V. Elmsl. ad Her. 210. Cobet. V. L. p. 32.

IV. 122. 1. οἱ δὲ τῷ (ξὺν τῷ Madvig) Βρασίδα ἀνήγγελλον (ἀπ.?) τὴν ξυνθήκην. Qu. οἱ δὲ τοῦ Βρασίδα (aut οἱ δὲ μετὰ τοῦ Βρασίδα) —.

IV. 123. 2. τῶν πρασσόντων σφίον (σφίον delent Krüger. Madvig) ὀλίγων τε (ὀργίλων τε aut οὐκ ὀλίγων τε Madvig) κτλ.

IV. 124. 4. τῆς τε Μένδης περιορώμενος (lego προορώμενος aut προνοοώμενος), μὴ — τι πάθη. Cf. I. 17. τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι. VIII. 48. σφίσι δὲ περιοπτέον (i. προοπτέον) εἶναι — ὅπως μὴ etc. περιορώμενος] Schol. κηδόμενος. προορώμενος Herw.

IV. 125. 1. ὡσπερ φιλεῖ Herw. ἀσαφῶς] Qu. ἀσφαῖ aut ἀπροφασίστως. ἐκπλήγνυσθαι] Qu. ἐκπλήσσεσθαι aut ἐκπλαγῆναι. ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς (sic F. corr. σαφῶς A. B. E. G.) ἐκπλήγνυσθαι. Sic vulgo legitur. ἀσαφῶς jam suaserat Kistemaker a. 1791. Pro monstroso ἐκπλήγνυσθαι reponendum, ni fallor, ἐκπλήσσεσθαι (ἐκπλαγῆναι, aut ἐκπεπληγῆναι), et pro ἀσαφῶς (quid enim, quaeso, significat ἀσαφῶς ἐκπλήσσεσθαι?) aut ἀσφαῖ aut ἀσαφέσι. Cf. VI. 33. τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ δύναμιν μὴ ἐκπλαγῆ. VI. 11. ἡμᾶς δ' ἂν μάλιστα ἐκπεπληγμένοι εἴεν. Soph. El. 1045. Phil. 226. Herod. I. 116. etc. Vulgata orta forsan est ex dittographia ἐκπλήσσεσθαι ἐκπλαγῆναι. Pro ὅπερ φιλεῖ corrigendum censeat aliquis ὡσπερ φιλεῖ, et huc spectare ὡς in ἀσαφῶς, sed cf. ad Arist. Ran. 1368. εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με, | ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι (l. τυροπωλεῖν τὴν) τέχνην. Scriptura ἐκπλήγνυσθαι orta videtur ex dittographia ἐκπλήσσεσθαι ἐκπλαγῆναι. Cf. VII. 80. Paus. X. p. 853. ἐν τῇ νυκτὶ φόβος σφίον ἐμπίπτει Πανικός. τὰ γὰρ αἰτίας οὐδεμιᾶς δείματα ἐκ τούτου (Πανός) φαοὶ γίνεσθαι. 2. ἀποθεν] Imo ἀπωθεν. ξυναγαγῶν καὶ αὐτὸς ἐς τετράγωνον τάξιν (ἐς πλαίσιον Herw.) τοὺς ὀπλίτας. Constanter in hac re ἐς πλαίσιον dixisse veteres monet Herwerden, qui jure vulgatam pro interpretamento habet. Cf. VI. 67. ἐν πλαισίῳ (schol. ἐν τετραγώνῳ σχήματι).

IV. 126. 2. ἐν αἷς οὐ (del.?) πολλοὶ ὀλίγων ἄρχονων. οὐδὲ νῦν ἀπειρία δέδωκε (δέδευτε E. lege δεδίκατε). 4. πλήθει ὄψεως] Nonne πλήθους ὄψει? 6. κόσμῳ — ὑπαγαγόντες (ὑπάγοντες?). ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρείον μελλήσει ἐπικομποῦσιν ἀπειλὰς τῆ (τοῦ ἀνδρείου?) μελλήσει ἐπικομποῦσιν Badham. Qu. ἀπειλαῖς [τὸ ἀνδρείον] —. Pro ἀποθεν hic ut alibi corrigendum ἀπωθεν. τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς (ὀξεῖ?) ἐνδείκνυνται.

IV. 127. 1. νομόσαντες φεύγειν τε αὐτὸν καὶ καταλαβόντες διαφθεῖρην (διαφθερεῖν aut ἂν διαφθεῖρην recte Cobet.).

IV. 128. 1. ἐπιόντας] ἐπόντας cum Poppone Donaldson, coll. IV. 131. 2. 4. τῶν δὲ ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστάς] τῷ δὲ ἀναγκαίῳ ξυμφόρῳ διαναστάς (διαστάς?) Madvig. Haec plane mendosa sunt. Qu. τῷ δὲ ἀναγκαίῳ ξυμφόρῳ πιεσθεῖς (aut ἀναπεισθεῖς). Schol. ἐνεκεν τοῦ ἀναγκαίῳ ξυμφόροντος. Qui singularem legisse videtur. Idem διαναστάς per ἀποστάς explicat. τῆ μὲν γνώμῃ] 'In his heart.'

IV. 129. 3. ἐχώρουν ἐς (ἐπὶ recte Herw.) τοὺς Μενδαίους. 5. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο — νικηθῆναι] ἐς om. duo codd. παρ' ὀλίγον — recte Herw., coll. VII. 71. αἶε γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλλυντο. VIII. 76. III. 49. 79.

IV. 130. 1. περιπεύσαντες ἐς τὸ (τά?) πρὸς Σκιώνης. 3. καὶ τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ (del. Herw.) τοῦ δήμου ἀντειπόντος — καὶ θορυβηθέντος (θορυβήσαντος id.) etc. 4. ἐσπεσόντες ἐς τὴν [Μέν-

δην] πόλιν Cobet., coll. schol. ad IV. 101. 102. 103. 104. 105. 107. 108. 110. 113. 119. Aut *Μένδην* aut πόλιν exprunxerit Herw.

5. καὶ φυλακὴν ἐπεκαθίσταντο] καὶ — ἐπεκαθίσταντο E. corr. Lege καὶ φυλακὴν ἐπικατεστήσαντο. Solennis locutio erat φυλακὴν (φυλακάς) καθίστασθαι. Cf. ad Arist. Av. 841. 1161.

IV. 133. 1. ὁ τι ἦν αὐτῶν ἀνθος ἀπωλώλει] ὁ τι περ ἦν — Cobet. V. L. p. 312. ex Dione Cassio, qui nostrum imitatur. ἀπολώλει] ἀπωλώλει recte A. B. F. G. 2. ἐκ [τοῦ νόμου] τοῦ προκειμένου (pro re nata) Madvig. Cf. ad III. 12. 2. κατεστήσαντο Φαεινίδα ὄνομα (τοῦνομα?). δτε ἐπεφεύγει] δτι ἔφυγε Herw. "nisi utrumque vocabulum exprungendum."

IV. 135. 1. τοῦ γὰρ κώδωνος περινεχθέντος (pro παρενεχθέντος) οὕτως ἐς (ἐν τοσούτω Cobet. prob. Herw.) —. Idem verba πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα αὐτὸν exprungit.

Liber V.

V. 1. 1. αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέντο μέχρι Πυθίων] Similis structura est I. 71. μέχρι τοῦδε ὠρίσθω ὑμῶν ἢ βραδυτῆς. III. 108. ἡ μάχη ἐτελεύτα ἕως ὄψε. I. 51. ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα. III. 79. 104. IV. 48. S. Luc. Evang. XXII. 51. ἔατε ἕως τούτου. Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ Δήλου (ἐκ Δήλου del. Herw.) Ἀδραμύτιον] Ἀτραμύτιον B. F. Ἀδραμύντειον E. Scribe Ἀδραμύτειον.

V. 2. 1. κατέπλευσεν ἐν τὸν Κολοφωνίων λιμένα, τῶν Τορωναίων ἀπέχοντα —] κατέπλευσεν ἐς τὸν Κωφὸν λιμένα τῶν Τορωναίων, ἀπέχοντα — Cobet. (τὸν Κωφὸν λιμένα corrigendum esse viderat jam Pluygersius), coll. Xen. Hell. II. 4. 23. παρῆλθεν εἰς τὸν Κωφὸν λιμένα. Strab. VII. fr. 32. ἀντικρὸν Κανάστρου ἄκρου τῆς Παλλήνης ἡ Δέρρις ἐστὶν ἄκρα πλησίον Κωφοῦ λιμένος, καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. Phot. p. 200. Κωφότερος τοῦ Τορωναίων λιμένος: περὶ Τορώνην τῆς Θράκης καλεῖται τις Κωφὸς λιμὴν. Zenob. IV. 68. Diogenian. V. 43. et al. Suid. "Habebat, inquit, Torona duos portus, alterum ipsi urbi adjectum, alterum τὸν Κωφὸν λιμένα, οὐ πολὺ τῆς πόλεως ἀπέχοντα. Dirimebat utrumque promontorium in mare longe procurrans, quamobrem ὁ Κωφὸς λιμὴν, στενάς ἔχων τὰς εἰσβάσεις Diogen. l. l.), et interiorum recessum habens erat ἄκλυτος, ὥστε μὴ ἐξακουέσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον (Zenob. l. l.): unde ei nomen inditum. Cleon igitur τῇ μὲν στρατιᾷ τῇ περὶ ἡ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα ἐς τὸν λιμένα περιπλεῖν, quae naves ἐκ τοῦ Κωφοῦ λιμένος τὴν ἄκραν κάμψασαι εἰς τὸν (τῶν) Τορωναίων λιμένα εἰσέπλευσαν." 2. ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα ἐς τὸν λιμένα περιπλεῖν (hoc injuria delet Herw.). Cf. c. 3. τὸν λιμένα] ἐς τὸν

λιμένα Bekk. Cf. V. 3. 1. αἱ νῆες ἅμα περιέπλεον αἱ ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι.

V. 3. 1. καὶ αἱ (l. αἱ ἐς cum Cobeto) νῆες ἅμα περιέπλεον ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι. Temere περιπεμφθεῖσαι deleverit Herw.

V. 4. 4. τὸν δῆμον τῶν (imo τὸν) Λεοντίνων. Solennis error. Cf. e. g. § 3. τῆς πόλεως — τῆς Λεοντίνων. 5. ὁ δὲ Φαίαξ οὐκ ἐπι (πρὸς supr. in cod. Voss. prob. Cobet.) τοὺς ἄλλους ἔρχεται (sc. ut legatus). αἰσθόμενος οὐκ ἂν πείθειν (l. πείσαι) αὐτούς.

V. 5. 2. τοῖς κομιζομένοις] προσκομιζομένοις (om. τοῖς) F. corr. ἀποκομιζομένοις conjicit Bekk. (Recte.) ἐπ' οἶκον κομιζομένοις conj. Linwood, coll. II. 33. ἐκομίσθησαν ἐπ' οἶκον. I. 52. τοῦ οἴκαδε πλοῦ μᾶλλον διεσκόπονν ὅπη κομισθήσονται. VII. 26. ἀπεκομίζετο — ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ἐπ' οἶκον.

V. 6. 1. Ἀνδρῶν ἀποικία, ut ex IV. 88 sq. invectum, et τὴν Θασίων ἀποικίαν, ex IV. 107. expungit Herw. 2. ἄξοντα] ἄξοντας Linwood, coll. VII. 12. ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γύλιππος οἴχεται — στρατιᾶν πεζὴν — ἄξων. 3. αὐτόθεν ὀρμώμενος] Delendum videtur αὐτόθεν. 4. τὸ δ' ὀπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη (ἠθροιστο Herw.): recte enim sequi εἰτετάχατο.

V. 7. 1. Qu. καὶ οὐ βουλόμενος αὐτούς [διὰ τὸ] ἐν τῷ αὐτῷ καθήμενος βαρύνεσθαι ἀναλαβὸν ἤγεν. Deleantur verba διὰ τὸ, aut pro καθήμενος reponatur καθήσθαι. Minus placeret — διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθήμενον (καθήμενος F.) βαρύνεσθαι. Cf. IV. 63. διὰ τὸ ἤδη φοβερούς παρόντας Ἀθηναίους (qu. διὰ τοὺς aut παρεῖναι Ἀθ.). VIII. 105. [διὰ τὸ] κρατήσαντες ἀδεῶς ἄλλοι ἄλλην ναῦν διώκοντες. Cf. Arist. Ran. 1103. ἀλλὰ μὴ ἔν ταῦτῳ καθήσθον.

2. κατὰ θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μεῖζω παρασκευὴν περιέμενεν (περιμένειν?) etc. 3. ὥστε καὶ μηχανὰς οὐ κατήλθεν (οὐκ ἦλθεν malit Linwood. qu. οὐκ ἀνήλθεν, ut conj. Bekk.) ἔχων.

V. 8. 2. καὶ [μὴ] ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως Donaldson. καταφρονήσεως] καταφρονησάντων Linwood. τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευσεν καθαρὸν ἐξῆλθε] τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὁ τι περ [ἐστράτευσεν] καθαρὸν ἐξῆλθε Cobet.

V. 9. 3. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει δ (οἷς aut οὐ ubi?) τὸν πολέμιον μάλιστ' ἂν (μάλιστά?) τις ἀπατήσας τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. Aut — μάλιστ' ἂν — μέγιστα ὠφελήσειεν. 5. ἔλπις γὰρ μάλιστα (l. μάλιστ' ἂν) αὐτούς οὕτω φοβηθήναι.

9. καὶ ὑμεῖς — ἀκολουθήσατε ἀνδρείως (γενδρείως cod. Lugd. corruptum ex γενναίως, γρ. ἀνδρείως, quod est in cod. Par. sec. Herw.). Cf. ad Arist. Ran. 1019.

V. 10. 4. ὡς δ' αὐτῷ ἐδόκει σχολή (σχολῆ Cobet.) γίνεσθαι. Cf. III. 46. εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῆ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι. 5. οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίνηται — τοὺς ἐπιόντας] Suspecta haec habet Herw. προκεχωρήκει] Imo προυκεχωρήκει, ut supra in init. 10. οὕτω

δὲ (δὴ?) τὸ σφάτευμα etc. τραπόμενοι] Qu. τραπόμενον. Nisi praestat ἐκέλευεν — παράγγελλε (sic E. G.).

V. 11. 1. περιέρξαντες] Imo περιείρξαντες.

V. 12. καθίσταντο ὅ τι αὐτοῖς ἐδόκει μὴ καλῶς ἔχειν] μεθίσταντο — Herw.

V. 13. νομίσαντες οὐδένα καιρὸν εἶναι ἔτι (ἔτι εἶναι melius E. F. G.) etc. δρᾶν τι ὧν ἀκείνος (ἐκείνος Linwood) ἐπενόει.

V. 14. 1. ἐδεδίεσαν codd. omnes. ἐδέδισαν (non ἐδεδίεσαν) reponi jubet Cobetus N. L. p. 466. Cf. ad IV. 55. 117. III. 52.

2. γεγένητο] Imo ἐγεγένητο. 3. τὰς τριακονταετίες σπονδάς] Qu. τὰς τριακοντούτιες —. Cf. I. 23. 115. II. 2. V. 27. Arist. Eq. 1388. τὰς τριακοντούτιδας | σπονδάς. et v. κατατριακοντουτίειν ibid. 1391. καὶ ἄλλας οὐκ ἤθελον σπένδεσθαι οἱ Ἀργεῖοι εἰ μὴ αὐτοῖς τὴν Κυνουσουρίαν γῆν ἀποδώσει (ἀποδώσοι?).

V. 15. 1. ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς] ὁμοῖοι καὶ σφίσι ξυγγενεῖς Linwood. 2. μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους] μᾶλλον ἐν ἐνδεξαμένους in F. μᾶλλον ἂν δεξαμένους cum nonnullis codicibus Donaldson, coll. VI. 20. 1. Et sic Dobraeus Adv. I. 107. et Cobet. Frequens hic error librariorum. Cf. ad V. 94. VIII. 25. 71. II. 80.

V. 16. 1. ἐτεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασιδάς] Fort. ἐτεθνήκεσαν.

2. οἱ ἐν (οἱ ἐν deest in plerisque codd.) ἐκατέρῃ τῇ πόλει σπεύδοντες tuetur Linwood. 3. προεθνυμούντο] Scribe προθυμούντο.

5. ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάζειν (εὐλάζειν A. B.)] Qu. ἀργυρέα αὐλοκι (ἄλακι) αὐλακιζειν (ἄλ.). V. Hes. Op. 437. 441. Herod. II. 14. Sed scriptura valde incerta est, neque alibi occurrunt formae εὐλάκα (aut εὐλαξ), εὐλάζειν (εὐλακίζειν?). 6. Λύκαιον] Qu. Λύκειον.

V. 17. 2. προεπανεσείσθη ἀπὸ (ὑπὸ recte Cobet.) τῶν Λακεδαιμονίων.

V. 18. 1. τὸ δὲ ἱερὸν — ἐν Δελφοῖς [τοῦ Ἀπόλλωνος] — Cobet.

θύειν καὶ ἰέναι (θύειν ἐξεῖναι Herw.) καὶ μαρτεύεσθαι καὶ θεωρεῖν — τὸν βουλόμενον. 2. μήτε τέγγη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ] Cf. Lys. XIII. 95. μήτε τέγγη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ θάνατον ἐκείνων καταψηφίσθηθε. 3. δικαίῳ χρήσθων καὶ ὄρκοις] δίκαις — Herw. ex quibusdam codd. 4. τὰς δὲ πόλεις φέρονσας (l. τὰς φερ., ut in G.) τὸν φόρον etc. 5. ἦν δὲ Ἀθηναῖοι πείθωσι τὰς πόλεις, βουλομένας ταύτας (αὐτάς?) ἐξέστω ξυμμάχους ποιεῖσθαι αὐτοὺς (del.?) Ἀθηναίους. 10. Πυθοῖ καὶ ἐν Ἰσθμῷ καὶ ἐν Ἀθήναις] Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Ἀθήνησιν Cobet., coll. Lys. II. 45. τὸ ἐν Ἰσθμῷ (τὸ Ἰσθμοῖ Cobet.) τεῖχος. Plat. Alc. I. 129 A. ὁ τοῦτο ἀναθῆς εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ (τὸν Πυθοῖ Cobet.) νεών. Arist. Eq. 1271. Πυθῶνι ἐν (ἐν delet Bergk.) δία. καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν πόλει (l. ἐν πόλει καὶ) —. ἐν Ἀθήναις] ἐν om. A. B. E. F. Male. Cf. e. g. 23. ὁποτεροιοῦν καὶ ὅτου (l. ὀτουοῦν?) πέρι.

V. 20. 2. τῇ ἀπαριθμήσει τῶν ὀνομάτων tentat Linwood. 'Rather believing the enumeration of the names of those who either were

archons in any place or who from holding any other office served as a mark for past events.' (Linw.) Ita Badham, *καὶ μὴ τῶ τῶν ἑκασταχοῦ ἀρχόντων ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος ὀνομαστών τὴν ἀπαριθμησιν ἐς τὰ προγεγενημένα σημαίνοντι πιστεύσας μᾶλλον. τὴν ἀπαριθμησιν τῶν ὀνομάτων (ἐνιαυτῶν?).* Construe *εὐρήσει ἑκατέρου (θέρους καὶ χειμῶνος) ἔχοντος ἐξ ἡμισείας τὴν δύναμιν τοῦ ἐνιαυτοῦ.*

3. *ἑκατέρου τοῦ ἐνιαυτοῦ]* Delendum forsā τοῦ. Redde, 'each having the value of a year by half (i. e. of half a year).'

V. 21. 2. *κατελιημμένας]* *κατελιημμένους* Poppo. *κατελιημμένα* malit Linwood, coll. II. 10. *εἰσὶμα γίνονται.* I. 8. *πλωϊμώτερα ἐγένετο.* IV. 20. *ἔτι δ' ὄντων ἀρκίων. μάλιστα μὲν καὶ (del.?) τὸ χωρίον παραδοῦναι, etc.*

V. 22. 1. *οὐκ ἔφασαν δέξασθαι (δέξεσθαι recte Cobet.) αὐτοὶ ἔτυχον ὄντες]* *καὶ αὐτοὶ — conj.* Poppo, coll. VI. 50. *προσέθετο καὶ αὐτὸς (καὶ om. B. E. F. G.) etc.* Recte. 2. *νομίζοντες ἦμισια ἂν σφίσι τοὺς τε Ἀργείους]* *ἐπιτίθεσθαι* supplet Madvig. *Addendum videtur ἐνοχλεῖν, πράγματα παρέχειν, πολεμεῖν, aut aliquid simile.* Scholiasta *νομίσαντες* ad Argivos recte refert. *Structura involuta et non accurate formata.* [*νομίσαντες αὐτοὺς]* et [*οὐδ' δεινός* Herw. *πρὸς γὰρ ἂν τοὺς Ἀθηναίους, εἰ ἐξῆν (εἰ ἐξεῖη?), χωρεῖν.*

V. 23. 2. *τρόπῳ ὀπιῶν (οἴῳ G.) ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ.* I. e. *ὅπως ἂν δύνωνται ἰσχυρότατα. Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους]* Qu. *Ἀθ. καὶ Λακ.* 5. *ὅ τι ἂν δοκῆ εὐορκον ἀμφοτέροις εἶναι]* *ὅ τι ἂν δοκῆ ἀμφοτέροις εὐορκον εἶναι* Herw., coll. c. 18 f. et c. 29. et Cobet.; coll. Xen. Hell. VI. 3. 18. *τὸν μὲν βουλόμενον βοηθεῖν ταῖς ἀδικουμέναις πόλεσι, τῷ δὲ μὴ βουλομένῳ μὴ εἶναι εὐορκον συμμαχεῖν τοῖς ἀδικουμένοις.*

V. 25. 3. *ἐπὶ ἐξ ἔτη — ἀπέσχογτο μὴ (l. τὸ μὴ) ἐπὶ τὴν ἑκατέρων χώραν στρατεῦσαι.* Cf. III. 1. *τὸν πλείστον ὄμιλον — εἶργον τὸ μὴ — κακουργεῖν.* Plat. Resp. I. 354 D. *οὐκ ἀπεσχόμεν τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν.* Scilicet exciderat τὸ post simile — *το.*

V. 26. 1. *τὴν τε ἀρχὴν κατέπανσα τῶν (l. τὴν) Ἀθηναίων.* Cf. 23. *ἦν δὲ τινες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν — τῶν (l. τὴν) Λακεδαιμονίων.* et ad 44. etc. 2. *δήρηται]* Cf. Herod. VII. 47. 1. VII. 103. 2.

3. *δεκαετεί]* *δεκαετεί* B. Recte, opinor.

V. 27. 1. *αἴπερ παρεκλήθησαν ἐς αὐτά (αὐτάς?).* 2. *δίκας ἴσας — δίδωσι]* Cf. Aesch. Suppl. 701. *ξένοις τ' εὐξυμβόλους — δίκας ἄτερ πημάτων δίδοιεν.*

V. 28. 3. *οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου]* Cf. IV. 10. *οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου.*

V. 29. 1. *οἱ ξύμμαχοι [αὐτῶν] — τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας κατέστραπτο [ὑπήκοον]* Herw. 2. *ὡς καὶ σφίσι ποιητέον (ἴμο ποιητέον ὄν) τοῦτο.*

V. 30. 1. μέλλοντας σπείσασθαι (σπείσεσθαι recte G. corr. Cobet.).

V. 31. 5. ἡσυχάζον περιορώμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων] ἡσύχαζον πολυωρούμενοι (?) — Herw. ἡσύχαζον — [ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων] Madvig. ἡσύχαζον περιορώμενοι τὰ ἀπὸ — Haase. prob. Linw., coll. VI. 93. μέλλοντες ἔτι καὶ περιορώμενοι. 103. οἱ πρότερον περιωρώντο.

V. 32. 1. Δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον (ἐς Δῆλον del. Herw.). 4. τὰς τε δεγημέρους ἐπισπονδὰς] Qu. — ἔτι σπονδὰς. πεντηκονταετίδων] Ἄν πεντηκοντουτίδων? Cf. ad 14. τριηκονταέτις (-ούτις?).

V. 33. 2. τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρου] Ἴμο τὴν ξυμμαχικὴν —.

V. 35. 1. Verba οἱ τε Ἀθηναῖοι καὶ (οἱ) Λακεδαιμόνιοι ut emblema expungit Herw. 2. ἀποδεδώκεσαν] Ἴμο ἀπεδεδώκεσαν. ὑπετόπενον] Nonne ὑπώπτενον, ut paullo supra § 1? 3. μένοντες ἕως σφίσι κάκεινοι ποιήσειαν (1. ποιήσοιεν) τὰ εἰρημένα. 5. ἐξαγαγεῖν] Qu. ἐσαγαγεῖν, sc. ἐς τὰς σπονδὰς. Cf. paullo supra τοὺς ἀπὸ Θράκης] Fort. τοὺς ἐπὶ Θράκης, ut in § 3.

V. 36. 1. ταῦτά τε γινώσκειν] Qu. ταῦτά τε —. 2. ἥμιστα ἀναγκασθῆναι] ἥμιστ' ἂν ἄν. recte Elmsl. ἐλέσθαι γὰρ —] Lege ἐλέσθαι γὰρ ἂν —. 3. ἀεὶ καλῶς ἠπίσταντο — σφίσι φίλιον γενέσθαι transponit Herw. ἡγούμενοι (ἡγουμενούς?) τὸν ἔξω etc. τὸ μέντοι Πάνακτον ἐδέοντο Βοιωτοὺς διπῶς παραδώσι (παραδώσωσι F. παραδώσουσι recte E. G.) Λακεδαιμονίους. Cf. ad Arist. Nub. 739.

V. 37. 3. ἐς τὰ ὁμοῖα σπεύδειν] τὰ ὁμοῖα σπεύδειν Krüger. Herw. Cf. ad V. 38. 1. τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι] Anglice, proffering the said terms. Ne ἐς τὰ — requiras, cf. Arist. Ach. 652. Eq. 796. τὰς πρεσβείας — αἱ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται. 4. πρεσβεῖς παρήσαν] Fort. πρέσβεις παρήσαν. Cf. ad Arist. Eq. 751.

V. 38. 1. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν (ἔσπευδον Herw.), coll. 37. § 4. [ἐς] τὰ ὁμοῖα σπεύδειν. 4. οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι ἢ ἂ σφίσι (σφεῖς recte conj. Bekk.) προδιαγνόντες παραινοῦσιν.

V. 40. 3. ἡγούμενοι ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα (1. κράτιστ' ἂν) — ἡσυχίαν ἔχειν.

V. 41. 2. ἐτοῖμοι εἶναι] Ἄν ἐτοίμους εἶναι?

V. 42. 2. εὖρον] ἠῦρον recte B. E. F.

V. 43. 3. πανταχόθεν τε (δὲ recte G.) νομίζων ἐλασσοῦσθαι etc.

V. 44. 2. ἐπὶ κακῶ τῶν (ἴμο τῶ) Ἀθηναίων. Cf. ad 26. et 47. ἐς τὴν γῆν τὴν (τῶν B.) Ἀθηναίων.

V. 45. 1. καὶ λέγοντες ἐν τῇ βουλῇ περὶ τε τούτων — τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν μὴ καὶ ἦν (μὴ ἦν καὶ?) ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγων, ἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος etc. 4. ἐτοῖμοι ἦσαν εὐθὺς

παραγόντος Cobet., sc. τοῦ Ἀλκιβιάδου) τοὺς Ἀργείους — ξυμμάχους ποιεῖσθαι.

V. 46. 1. τῇ δ' ὑστεραία ἐκκλησίᾳ] τῇ δ' ὑτέρῳ — Cobet.

ὁ Νικίας καίπερ [τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἡπατημένων] καὶ αὐτὸς ἡπατημένος [περὶ τοῦ — ἤκειν] ὁμως — Herw., qui priora scholium marginale ad verba καὶ αὐτὸς, posteriora ad verba περὶ — ἤκειν esse arbitratur. πεποιθῆσθαι] Qu. ἐπεποιήντο. Vulgatam tuetur Linwood, coll. IV. 37. γνούς ὅτι, εἰ καὶ ὀποσονοῦν μᾶλλον (l. μαλακόν) ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους (l. διαφθαρήσονται). Xen. Hell. II. 2. 2. VI. 5. 42.

V. 47. 1. σπονδὰς ἐποιήσαντο ἑκατὸν (ἐς ἑκατὸν?) Ἀθηναῖοι ἔτι etc. 8. ἡ πόλις ἢ μεταπεμψαμένη διδότω σίτον (imo μισθόν), τῷ μὲν δαλίτῃ — τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγυπταίου, etc. 13. ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ] Glossema sapit τῷ ἱερῷ.

V. 49. 1. εἰρχθῆσαν] Imo εἰρχθησαν. ἦν (δίκην) ἐν (del.?) τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἡλείοι κατεδικάσαντο (κατεδικάσαν?) αὐτῶν φάσκοντες σφᾶς (φάσκοντές σφας?) etc. καὶ ὄπλα οὐδαμῶσε ἔτι (ἐπ'?) αὐτοῖς ἐπενεγκεῖν. Cf. § 1. φάσκοντες σφᾶς] φάσκοντες ἐς σφᾶς R. Shilleto, ne σφᾶς eos significet. Cf. ad VIII. 10.

V. 50. 1. ἀπομόσαι — ἢ μὴν ἀποδώσειν] Imo ἐπομόσαι — Et sic Herw. Cf. Arist. Nub. 1227. καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμυς τοὺς θεούς. 2. εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ θυσίας (καὶ θυσιῶν?) καὶ ἀγώνων. 3. Ἀρκεσιλάου] Ἀρκεσίλα Cobet. Cf. ad VIII. 39.

V. 51. 1. Μηλιάς] Μηλιάς Cobet. 2. ἐτελεύτα exulare jubet Herw. et hic et in c. 56. § 5.

V. 52. 2. καὶ οἷς ἦν ἐν (imo ἐπι) βλάβῃ τειχισθέν.

V. 53. 1. Πυθαέως] Πυθαῶς Cobet.

V. 54. 2. ὡς δ' αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις (θύουσι aut θυόμενα?) οὐ προουχώρει. καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην πάντα τὸν χρόνον ἐσέβαλον] Qu. καὶ ἄρχοντες τῆς ἡμέρας ταύτης — ἐσέβαλλον (sic B.). 3. τινες οἱ (del. Herw.) μὲν — οἱ δὲ etc.

V. 55. 2. ἐφ' ἑκατέρων — duo codd. et sic Goeller. Madvig.

3. τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο] Schol. καλὰ δηλονότι. Qu. — ἐγίγνετο. Cf. V. 116. ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια [ἱερὰ ἐν τοῖς ὄροις] οὐκ ἐγίγνετο. Xen. Anab. VI. 4. 13. οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ (καλὰ add. plures codd.). VI. 5. 2. γίγνεται τὰ ἱερὰ (καλὰ add. plures codd.).

V. 56. 5. Prius ἐτελεύτα deleverit Herw. Cf. ad 51. § 2.

V. 58. 2. ἀναστήσας τὸν στρατὸν καὶ (dele καὶ) λαθῶν ἐπορεύετο etc. 4. ὄρθριον] ὄρθριοι (matutini) Donaldson. 4. ὄρθριον ἐτέραν ἐπορεύοντο] Imo ὄρθριον (mane), ut in A. B. E. F. G. Cf. Arist. Eccl. 377. 526. et ad 741. Aut ὄρθριοι.

V. 59. 3. τὸ δὲ πρὸς Νεμέας] Malim τὸ δὲ πρὸς Νεμέαν. Cf. III. 6. τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως. IV. 23. τὰ πρὸς τὸ πέλαγος

5. Ἀργείους (post ἐπικαλοῦσιν) et mox (c. 60. 1.) τῶν Ἀργείων deleri jubet Herw.

V. 60. 3. στρατιόπεδον γὰρ δὴ τοῦτο (δὴ om. G. τοῦτο δὴ?) κάλλιστον Ἑλληνικὸν etc. οὐ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχία ἀλλὰ καὶ (κἂν malit Bekk.) ἄλλη ἔτι (ἔτ' ἂν?) προσγενομένη. 5. τὰς ἀπὸ στρατιᾶς (στρατείας F. corr. l. qu. ἐπὶ στρατιᾶς, coll. Vesp. 354.) δίκας.

τὸν τε Θράσυλλον (καὶ τὸν Ἀλκίφρονα) — ἤρξαντο λεύειν· (καὶ ὁ μὲν ἀποθνήσκει), ὁ δὲ καταφυγὼν περιγίγνεται. Vix enim intelligi potest cur Thrasyllum lapidibus obruant, dum ne verbum quidem de Alciphronē eidem crimini obnoxio fiat.

V. 61. 1. πρὶν ἢ — κατηνάγκασαν] Fort. πρὶν δὴ —. 3. πείσαντες ἐκ (διὰ Herw.) τῶν λόγων τοὺς ξυμμάχους. καὶ αὐτοὶ ἦλθον Herw., male expuncto ὕστερον. καὶ ὄμηροι — ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι (κατατεθειμένοι?).

V. 62. 2. αὐτῶν Τεγεατῶν] Nonne αὐτῶν τῶν Τεγεατῶν?

V. 63. 1. [αὐτὸν ἐνόμιζον] Badham. 3. ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ ὄυσεσθαι (ἀπολύσεσθαι Herw. recte, opinor) στρατευσάμενος· ἢ τότε (delet Herw.) ποιεῖν αὐτοὺς ὁ τι βούλονται.

V. 64. 1. Ὀρέσθειον τῆς Μαιναλίας] Qu. Ὀρέστειον —.

3. διελεθεῖν τὴν πολεμίαν· ξυνέκλεγε (ξυνεχῆς conj. Herw., sub πολεμία, coll. Dion. Cass. LV. 20. πολλὴ γῆ διὰ μέσου ἐστί. Qu. — διὰ μέσου (οὔσα).

V. 65. 2. δηλῶν τῆς — ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον (ἄκαιρον τὴν παροῦσαν?) προθυμίαν. 3. ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν] εἶτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι δόξαν Badham. 4. βοηθοῦντας] βοηθήσοιτας Herw. [τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους] Badham. Καταβίβασαι enim regere τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου βοηθοῦντας. Ita etiam Herwerden. 6. ληφθέντας πρὸς Ἀργεῖ] ληφθέντας ἐν προσάντει Badham. Haec enim ἐν τῇ Μαντινικῇ acta esse.

V. 66. 1. μάλιστα δὴ (καὶ ἥκιστα δὴ?) Λακεδαιμόνιοι — ἐξεπλάγησαν. μάλιστα δὴ Λακεδαιμονίους, ἐς δ' ἐμέμνηντο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν Madvig. Non enim terrorem sed admirabilem disciplinam bellique artem Lacedaemoniorum significari.

ἦν περιτύχῳ] Sc. τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ellipsis admodum dura. In uno codice ἦν περὶ τύχῳσι, quod probat Linwood. 3. ταχέϊαι ἐπέρχονται] ταχέϊαι περιέρχονται Cobet.

V. 67. 2. καὶ παρ' αὐτοὺς Ἀρκάδων Ἠραιῆς] Imo καὶ παρ' αὐτοῖς —, ut paullo supra. 3. παρὰ δ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι] Imo et hic παρὰ δ' αὐτοῖς, ut in A.

V. 68. 1. ἀριθμὸν δὲ γράφαι — οὐκ ἂν ἐδυνάμην (δυναμην cod. I. δυναίμην in marg., quod jure probat Herw.).

V. 69. 3. καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων] καὶ ξύμπαντες μετὰ — tentat Linwood.

V. 70. Praestat lectio νόμῳ ἐγκαθεστῶτων.

V. 71. 1. προστέλλειν] προσείλειν [προσειλεῖν?] aut προσίλλειν malit Badham. Qu. προσκλίνειν aut προσκεπάζειν. 3. ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν] Cf. VI. 87. ἐξισῶσαντες τοῖς ἄλλοις. τοῦτο παρήγγελλεν (παρήγγελεν G. qu. παρήγγειλεν) ἀπὸ τοῦ δεξιῦ κέρως.

V. 72. 1. ἐξ ὀλίγου παραγγέλαντι] δι' ὀλίγου — recte Herw., coll. 65. § 5. 66. § 1. 69. § 2. προσμίξαι, μὴ δυνηθῆναι ἐτι (sic) Badham. τοῖς πρεσβυτέροις καὶ πέντε λόχοις (πεντελόχοις G. et F. corr. recte, opinor) ὀνομασμένοις. ἔστιν οὗς καὶ καταπατηθέντας] Cf. Xen. Anab. VI. 2. 6. ἔστι δ' οἱ καὶ Ξενοφῶντα. Isocr. p. 283. ἔστι δ' οὗς καὶ ἐπαινεῖν αὐτούς. Eur. Fr. 506. ἔστιν οἷς βίος | δ μικρὸς εὐκράς ἐγένεθ'. 2. [ἐλασσωθέντες] τότε τῇ ἀνδρεία Madvig, qui ad utrumque dativum pertinere περιγενόμενοι arbitratur. Qu. οὐκ ἐλασσωθέντες τότε τῇ ἀνδρεία, aut νικήσαντες (ὑπερσχόντες) —. 3. τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν] Ne se circumventio praecurreret. (Madvig)

V. 73. 1. τὸ τῶν Ἀργείων καὶ (καὶ τῶν Herw.) ξυμμάχων στρατεύματι. 5. καὶ τῶν μὲν Μαντινέων καὶ (οἱ?) πλείους διεφθάρσαν.

V. 75. 2. Κάρονεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον (imo ἐτύγχανεν) ὄντα. Cf. 6, 62. 3. τῇ δὲ προτεραία [ἡμέρᾳ] Cobet. Herw. Cf. VII. 51. τῇ μὲν προτεραία — τῇ δ' ὑστεραία. 5. ξυγκαταλιπόντες ἅπαντες (om. B. prob. Herw.).

V. 76. 2. ἐβούλοντο δὲ πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες (ποιησάμενοι? cf. 47.) πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους αὐθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν καὶ (καὶ αὐθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν?) οὕτως ἤδη τῷ δήμῳ ἐπιτίθεισθαι. ἀφικνεῖται — δύο λόγῳ φέρων ἐς τὸ Ἄργος, τὸν μὲν καθ' ὃ τι (καθ' ὃν ἔσται?) εἰ βούλονται πολεμεῖν, τὸν δ' ὥς (l. αὐ) εἰ εἰρήνην ἄγειν.

V. 77. 1. καττάδε δοκεῖ (l. δοκίει) etc. ξυμβαλέσθαι] Imo συμβαλέσθαι, et sic in seqq. ἐκβῶντας] Qu. ἐκβῶντας. Alterum ἀποδιδόντας expungit Herw. ἀναιροῦντας] Imo ἀναιριόντας. 2. πολεμίους] Lege πολεμίως. περὶ δὲ τῷ (imo τῷ τῷ) σιῶ σώματος. ἐμελήν] ἐμεν λῆν F. ἐμέλην A. B. Fort. δόμεν λῆν. Vel εἰμεν λῆν, se velle esse. 3. αὐτονόμους] Lege αὐτονόμως. εἰμεν] ἤμεν Ahrens Dor. p. 322. et 79. § 1. ἀλεξέμεναι ἀμοθεί] ἀλεξέμεναι corruptum habet Ahrens D. Dor. p. 303., qui Laconicum ἀλέξην requirit D. Dor. p. 481. Fort. ἀλεξέμεν ἀμοθεί. βουλευσαμένους] Lege βουλευσαμένως. δπα] I. q. ὄπως. Qu. ὄπα. δοκῆ] Imo δοκίη. Cf. ad Arist. Lys. 198. 1148. 4. αἰ δέ τι δοκῆ] Lege αἰ δέ κα δοκίη. ἀπιάλλην.] Cf. Arcestratum ap. Athen. 321 A. μεγάλου δ' ἀπὸ χεῖρας ἴαλλε.

V. 79. 1. κοιναεόντων Valck. ad Phoen. 196. κοινῶν ἐόντων (κοιναεόντων Cobet.) τῶν σπονδῶν. Lege κοιναιόντων. τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ξυμμαχίᾳ (τῆς ξυμμαχίας recte Cobet.). 2. αἰ δὲ ποι

στρατιᾶς δέη κοινᾶς] Qu. αἰ δέ κά ποι στρατείας (στρατιᾶς E. F.) —.

Λακεδαιμονίους καὶ Ἀργείους scribendum suspicatur Ahrens Dor. p. 170. ὅσα κα δικαιοῦτα κρινάστας (κρινώντι?) τοῖς ξυμμάχοις. Lege ἄντινα κα — δοκίη. Cf. ad Lys. 1148. 3. αἰ δέ τινι τᾶν πολλῶν] Imo αἰ δέ κά τινι —. περι ἄλλον (l. ἄλλω) τινός. αἰ δέ (l. αἰ δέ κά) τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει (l. πόλι) ἐρίζοι (l. ἐρίσθη). ἔλθειν ἄντινα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πόλεσι δοκεῖοι] Qu. ἔλσῃν ἄντινά κα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πόλεσι (πολλέσσι B. E. F.) δοκίη (δοκοίη G.). δικάσασθαι] Lege δικάσασθαι.

V. 80. 1. ἐγεγένητο] ἐγένετο requirit Herw., coll. c. 78 sq.

V. 82. 3. ἀγγέλων] Corruptum ex Ἀργείων arbitratur Bekker. Delendum videtur ut additamentum. 4. νομίζων μέγιστον [ἄν] σφᾶς ὠφελήσεν Donaldson. νομίζων μέγιστον ἄν (μέγιστ' ἄν?) σφᾶς ὠφελήσεν (l. ὠφελῆσαι, ut in G. corr.). ἡ κατὰ θάλασσαν σφᾶς μετὰ (ἀπό?) τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγῇ etc.

V. 83. 1. ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ [ἐκ τοῦ Ἀργους] Cobet., coll. schol. αὐτόθεν: ἐκ τοῦ Ἀργους. 4. κατέκλεσαν — Μακεδονίας] Qu. ἀπέκλεσαν —. Cf. Dion. Cass. XLVIII. 30. ἀπέκλεισεν οἱ καὶ τὴν θάλατταν. Μακεδόνας Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον ἐπικαλοῦντες — Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 131., coll. schol. Qu. — Πελοπόννησον δ' ἐπικαλοῦντες etc., virgula posita post Ἀθηναῖοι. ἐκείνον ἀπάραντος (fort. οὐ παρόντος).

V. 84. 2. Λεσβίαν δὲ δυοῖν] Λεσβίας — A. B. E. F. Male. Dicebant Attici ἡμέραι (aut ἡμέρα) δύο, sed ἡμέραι δυοῖν, non ἡμέραι δύο, etc.

V. 89. 2. πράσσοι] Qu. ἐπιτάσσοι —.

V. 90. Ita Badham ἴσμεν (ἦι μὲν B. ἦιμεν F. ἦι μὲν E. ἦ μὲν A. G. ἡμεῖς vulg.) δὴ νομίζομεν τε χρήσιμον (ἀνάγκη γὰρ, ἐπειδὴ ὑμεῖς οὕτως ὑπέθεσθε, παρὰ τὸ δίκαιον τὸ ξυμφέρον λέγειν) etc. τῶ ἀεὶ ἐν κινδύνῳ γιγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα δίκαια (καὶ δίκαια recte E. G.), καὶ τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς πείσονται (πείσονται aut πείθονται?) τινὰ ὠφελήθηται.

V. 91. 1. ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἦν καὶ πανθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν (τῆ τελευτῆ?)

V. 94. οὐκ ἄν δέξοισθε (δέξασθε recte Cobet.).

V. 95. οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἢ ἐχθρὰ ὑμῶν ὅσον ἢ φιλία μὲν (f. μετὰ) ἀσθενείας —] I. e. οὐ γὰρ τοσοῦτον — ὅσον ἢ φιλία· ἢ μὲν γὰρ φιλία (βλάπτει) ἀσθενείας etc.

V. 96. σκοποῦσι δ' — (παρὰ) τὸ εἶδος Badham.

V. 97. δικαιοῦματι γὰρ οὐδετέροις] δικαιοῦματα — unus codex. Unde δικαιοῦματα γὰρ οὐδετέροις tentat Linwood. νηιοῦται ναυκρατόρων καὶ ἀσθενέστεροι ἐτέρων ὄντες] Qu. νηιοῦται ναυκρατόρων ἀσθενέστεροι ὄντες.

V. 98 sq. μελλήσοντας γενέσθαι] μέλλοντας γενήσασθαι recte

Herw., cui error natus videtur ex scriptura μέλλοντας γενέσθαι (supr. ησ).

V. 99. πολλήν τὴν διαμέλλησιν (διαμίλλησιν Herw. qu. ἐπιμέλειαν) τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται. τοὺς νησιώτας τέ που ἀνάγκτους] τοὺς νησιώτας τοὺς τ' ἀνάγκτους Badham.

V. 100. ἡ που ἄρα] ἡ τᾶρα Elmsl. ad Her. 651.

V. 102 sq. ἔτι καὶ (malim κᾶν) στήναι ὀρθῶς (ὀρθοῖς recte Herw., sc. ἡμῖν).

V. 103. 1. δάπανος γὰρ φύσει] δάπνοσ — A. F. Qu. δαπανηρὸς (aut δαπανηρὰ) —. Sc. ἐλπίς. οὐκ ἐλλείπει] οὐκ ἄλλο λείπει tentat Linwood. Fort. οὐκ ἐπιλείπει (sc. ἐλπίς). Cf. prox. seqq. ἐπειδὴν — αὐτοὺς ἐπιλείπων αἱ φανεραὶ ἐλπίδες. ubi tamen objectum additur. καὶ ἐν ὅτῳ ἔτι (om. G.) φυλάξεται τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει (sc. ἐλπίς). Qu. καὶ ἐν ὅσῳ (aut ἐς ὅσον) φυλάσσειται τις —. Sed locus obscurior est. 2. ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μῖας (μῖας om. G.). Cogitabat, opinor, librarius de locutione ἐπὶ μῖας ἀγκύρας ὀρμεῖν. ἐπὶ ῥοπῆς μῖας ὄντες] Leg. ἐπὶ ῥοπῆς σμικρᾶς ὄντες. Cf. Soph. O. R. 961. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' ἐνθάξει ῥοπή. Eur. Hipp. 1163. δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς. Plut. Artax. 30. ἦν — ἐπὶ ῥοπῆς μικρᾶς — διὰ τὸ γῆρας. Cf. tamen Eur. Hel. 1090. μέγας γὰρ ἀγὼν καὶ βλέπω δύο ῥοπᾶς.

V. 105. 1. πρὸς τὸ θεῖον] πρὸς τοῦ θείου Krüger prob. Linw. Qu. παρὰ (aut ἀπὸ) τοῦ θείου (aut τῶν θεῶν). 2. τὸ ἀπειρόκακον] Cf. Eur. Alc. 926. σοι — ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' ἄλγος.

109 sq. ὥστ' οὐκ εἰκὸς ἐς νῆσόν γ' αὐτοὺς (lege ἂν αὐτοὺς) — περαιωθῆναι.

V. 110. τῆς οἰκειότερας ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς] τῆς οἰκειότερας τε καὶ ξυμμαχίδος γῆς tentat Linwood. Qu. — ξυμμαχίδος τε [καὶ γῆς] ὁ πόνοσ ὑμῖν ἔσται.

V. 111. 1. τούτων μὲν καὶ (δῆ?) πεπειραμένοις etc.. καὶ οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὅτι —] Qu. οὐκ ἀνεπιστήμοσιν οὖσιν ὅτι —. νομίσειεν] L. νομίσειαν. 3. πολλοῖς γὰρ —] Leg. πολλοὺς γὰρ —. 5. ἦν μῖας πέρι (μίαν πάρα Linw. qu. μῖας ἔπι, sc. ἀγκύρας) τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν ἔσται (ἴστε al. κατορθώσουσαν ἴστε Linwood). Qu. ἦν μῖας πέρι καὶ ἐς μίαν βουλὴν τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν (dele ut gloss. ad τυχοῦσαν adscriptum) ἔσται (ἔσται ὁ ἀγὼν?). Aut ἦν μῖας ἔπι — τυχεῖν τε καὶ μὴ κατορθῶσαι ἂν ἴστε. μῖας πέρι] μῖας γνώμησ Badham. (ἡ ἀπολομένην ἰδεῖν ἢ) κατορθώσασαν ἔσται idem. τυχοῦσαν — ἔσται] ἴστε pro ἔσται codd. Vind. et Par. prob. Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 8. γρ. ἴσταται marg. al. cod. Par. ἔσται] ἴστε aut ἴσταται codd. ἴστατε Donaldson.

V. 112. 2. Qu. ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων [καὶ Λακεδαιμονίων] τιμωρία πιστεύοντες.

V. 113. *τύχη — πιστεύσαντες*] Cf. Joseph. B. J. III. 8. 47. *πιστεύων τῷ κηδεμόνι θεῶ τὴν σωτηρίαν παραβάλλεται. και πιστεύσαντες*] Haec deleverit Herwerden.

V. 116. 1. *ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια [ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις] οὐκ ἐγίνετο Herw. Cobet., coll. V. 55. τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο (ἐγίνετο?). Ubi Schol. καλὰ δηλονότι. et alius τὰ διαβατήρια: τὰ ἱερεῖα (ἱερὰ Cobet.) εἰς διάβασιον.*

Liber VI.

VI. 1. *Σικελίας γὰρ περίπλους — οὐ πολλῶ τινι ἔλασσον (ἴμο ἐλάσσων) ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν. ἐν (fort. del. et sic Herwerden) εἰκοσι σταδίω μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης διεύρεται —. Cf. ad I. 2.*

τὸ μὴ ἠπειρος εἶναι Poppe, coll. Polyae. II. 2. 4. *ποταμὸς ἐκκυκλοῦτο τὴν χώραν ἐλαχίστῳ διεργόμενος ἰσθμῷ μὴ (1. τὸ μὴ) νῆσος εἶναι. Lectio οὔσα venit fortasse a praecedenti τοσαύτῃ οὔσα. τὸ μὴ ἠπειροῦσθαι R. Shilleto, coll. II. 102. ἠπειρῶνται (have become mainland).*

VI. 2. 4. *Σικελοὶ δ' — κατιόντος τοῦ ἀνέμου*] Eadem de re eundem secutus auctorem, Antiochum Syracusanum, Dionysius Hal. I. 22. 1. *οἱ δὲ Σικελοὶ — κατασκευασάμενοι σχεδίας ἐπὶ τῷ πορθμῷ και φυλάξαντες κατιόντα τὸν ῥοῦν (ἄνεμον οὐριον recte Herwerden, coll. III. 56. 1.) ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διέβησαν etc. 4. τάχα ἄν δὲ] Leg. τάχα ἄν δὲ, aut potius τάχα δ' ἄν. Cf. ad 10. § 2.*

5. *οὕτως [Ἰταλία] ἐπωνομάσθη Herw.*

VI. 3. 1. *Ἑλλήνων δὲ πρῶτον (πρῶτοι recte Cobet.) Χαλκιδῆς — Νάξον ᾤκισαν.*

VI. 4. 1. *Τρώϊλον*] Blomfieldus confert Polyae. V. 5. 2. *Μεγαρεῖς τῶν Λεοντινῶν ἐκπεσόντες Τρώϊλον (Τρώϊλον Masvic. Blomf.) κατόκησαν. Verum videtur Τρώϊλον. 3. ἐπελθὼν] ἐπελθὼν A. πλήθος ἐλθὼν Badham, coll. seqq. ὕστερον δὲ και ἀπὸ Χαλκίδος — πλήθος ἐλθὼν etc. et cap. 5. οἱ πλείους ἦλθον (non ἐπῆλθον). ἐποίκους] ἀποίκους Herw. ex codd.*

VI. 6. 2. *ἐγεσταίων τε*] Respondet infra και τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς. *ἐπαγόμενοι] ἐπαγαγόμενοι Herw. κατεῖργον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ] Cf. IV. 98. τῷ πολέμῳ και δεινῶ τινι κατεργόμενον.*

3. *διαφθείροντες] διαφθείραντες Herw. cum Stephano.*

VI. 9. 2. *νομίζων ὁμοίως (ὁμῶς Cobet.) ἀγαθὸν πολίτην εἶναι etc. Cf. ad III. 111. οὔτε νῦν ἀλλ' ἢ ἄν (ἃ ἄν Reisk. ἄν Madvig) γιγνώσκω βέλτιστα.*

VI. 10. 1. *ἔπραξαν αὐτὰ] L. ἔπραξαν αὐτὰς (sc. τὰς σπονδάς), coll. V. 43. Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου και Λάχητος ἔπραξαν τὰς σπονδάς. Et sic aliquot mss. αὐτὰ defendit Linwood. 2. τάχα ἄν δ' ἴσως] τάχα δ' ἄν (del. ἴσως) Herw. Qu. τάχα δ' ἄν ἴσως. Non raro consociantur τάχα et ἴσως. 3. και μὴ μετεώρω τε*

πόλει (1. τῇ πόλει) ἀξιοῦν κινδυνεύειν. Imitatur Dio Cassius 254, 19. μετεώρου τῆς πόλεως οὔσης. πρὶν ἢν ἔχομεν —] Leg. πρὶν ἂν ἢν ἔχομεν —. Et sic Herwerden. ὑφ' ὧν δ' αὐτῶν πάλαι ἀφεσιῶτων ἀδικούμεθα] ὑφ' ὧν δ' αὐτοὶ (cum Reiskio) πάλαι [ἀφεσιῶτων] ἀδικούμεθα Cobet.

VI. 11. 4. τὰ γὰρ διὰ πλείστον (πλείστον addit Herw.) πάντες ἴσμεν θαυμαζόμενα. Cf. ad VII. 71.

VI. 12. 2. εἴ τε τις ἄρχειν] Leg. εἰ δέ τις —. πρᾶγμα — μὴ οἶον νεωτέρω] Similiter Arist. Nub. 1109. οἶον δικιδίους (στόμωσον αὐτόν).

VI. 13. 1. ἐνθάδε τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ παρακελευστοὺς —] ἐνθάδε ἐν τῷ αὐτῷ, ὧ ἀνδρες, παρ. conj. Linwood, qui tούτω τῷ ἀνδρὶ potius exspectabat. Qu. ἐνθάδε ἐν τῷ αὐτῷ ἡμῖν παρ. παρακελευστούς] Imo παρακελευστάς. 2. ἐπιθυμία μὲν ἐλάχιστα κατορθοῦνται (κατορθοῦνται Cobet.), προνοία δὲ πλείστα.

VI. 14. γνώμας προτίθει — Ἀθηναίους] Cf. Arist. Eccl. 397. περὶ σωτηρίας γνώμας προθεῖναι τῇ πόλει (καθεῖναι τῆς πόλεως libri). κήδεσθαί τε] Imo κήδεσθαί τι. βουλευσαμένης] κακῶς βουλευσαμένης al., quod necessarium esse censet Linwood. ἢ ἐκὼν εἶναι μηδὲν βλάβη] καὶ ἐκὼν — Herw. τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι δεῖ ἂν (1. οὔσις ἂν coll. III. 45. 5. πολλῆς εὐθελείας οὔσις οἴεται etc.) τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ.

VI. 15. 3. διαθέντα] διαθέντι unus codex. Bekk. Linw. Quod pendet ab ἀρχεσοθέντες. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ] 'On account of his ways.'

VI. 16. 3. αὐτῇ ἰσχὺς] Imo αὐτῇ ἰσχὺς. 4. δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα (προσαρκοούμεθα, levamur ope, dubitanter Madvig).

VI. 17. 1. λόγοις τε πρόπουσιν] Qu. λόγοις τε εὐπρεπέουσιν. μὴ πεφόβησθε] Fort. μὴ φοβηθῆτε. 2. ὄπλοις ἐξήρτηται] Cf. Herod. VII. 147. τοῖσι τε ἄλλοισι ἐξηρτημένοι (al. -ημένοι). Aesch. Prom. 736. ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι (al. ἐξηρτημένοι). ὁ τι δὲ ἕκαστος — οἴεται ἢ στασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λαβῶν (ἂν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λαβεῖν?), ἄλλην γῆν μὴ κατορθώσας οἰκήσιν (οἰκήσων?) etc. ταῦτα ἐτοιμάζεται] Ne τοῦτο requiras, cf. cum Poppone Xen. Cyr. I. 6. 11. ὁ τι ἂν — λαμβάνη τις, ταῦτα τιμὴν νομοῦσι. πείθειν] Imo πείσειν. 4. βάρβαρους τε γὰρ] Delendum τε.

VI. 18. 2. φυλακρῖνοι] φυλοκρίνησις est Clem. Alex. item φιλοκρῖνησις. Qu. φιλακρῖνοι. Nisi praestat ἡσυχάζομεν — φιλακρῖνομεν. Alii κινδυνεύοιεν pro κινδυνεύοιεν corrigunt. Pro πάντες πάντως malit Linwood. 3. ἀλλὰ καὶ μὴ ὅπως ἐπεισι προκαταλαμβάνει] ἀλλὰ καὶ μὴ (ἐπιόντα) ὅπως (μὴ) ἐπεισι. — R. Shilleto. Transpone ἀλλὰ καὶ ὅπως μὴ ἐπεισι —. 5. προσχωρῆ] προσχωρῆ recte Reisk. 7. ἂν μὲν ἡσυχάζῃ] Qu. ἦν (aut ἐὰν) —. οἱ ἂν — ἤμισα διαφόρως πολιτεύοι] Qu. — πολιτεύονται.

VI 20. 1. οὐδ' ἄν τὴν ἀρχὴν — προσδεξομένους (προσδεξα μένους recte Dobr. Cobet.) etc. Cf. ad V. 15.

VI. 21. 1. εἰ ξυστώσιν] Leg. ἦν ξυστώσιν. 2. οὐκ ἐν τοῖς ὁμοίω στρατευσόμενοι καὶ οὐκ (ὅτε?) ἐν τοῖς etc. καὶ οὐκ ἐν τοῖς —] καὶ [οὐκ] ἐν τοῖς — Herm. Bekk. καὶ εἰ ἐν τοῖς — conj. Goeller. καὶ εἰ τοῖς Linwood. καὶ ὅτε ἐν τοῖς — Badham, sententiae hoc prorsus necessarium esse admonens. ἀλλοτριὰν πᾶσαν] ἀλλοτριὰν νῆσον Badham. Non esse enim hunc locum ubi intelligi possit. αὐτόθεν δὲ (δεῖ) παρασκευῆ ἀξιόχρεω ἐπιέναι Madvig.

VI. 23. 1. ἦν γὰρ αὐτοὶ ἔλθωμεν —] ἦν γὰρ αὐτοῖς (ἀντίπαλον) — conj. Linwood. μὴ ἀντίπαλον μόνον παρεσκευασμένοι] Qu. ἀντίπαλοι aut ἀντιπάλως (coll. VIII. 87. 4.). [πλήν γε πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν τὸ ὀπλιτικόν] Badham, qui: "Quae uncinis inclusi orationis tenorem mire turbant, neque quamdiu de Syracusanorum copiis intelliguntur aliud praeter tenebras offundunt; sed in suam sedem restituta, hoc est in initium capitis, et ad Eggestanorum pollicitationes relata sensum praebent percommodum."

VI. 24. 1. ἦ — μάλιστα οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι] ἦ — μάλιστ' ἄν — recte Cobet. Sic in hoc ipso capite ὡς ἡ καταστρεφόμενοι — ἦ οὐδὲν ἄν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν. οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι (ἐκπλεύσειν G. corr.). 2. τοῖς μὲν γὰρ (imo γε) πρᾶσβυτέροις, — τοῖς δ' —, ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος etc. ἦ οὐδὲν ἄν σφαλεῖσαν (σφαλεῖσι τὴν?) μεγάλην δύναμιν. εὐέλπιδες ὄντες] Quasi praecessisset ἠράσθησαν, non τοῖς δὲ ἔρωσ ἐνέπεσε. 3. ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος —] Cf. II. 31. ὁ ἄλλος ὄμιλος ψιλῶν οὐκ ὀλίγος. 98. ὁ ἄλλος ὄμιλος — ἠκολούθει. ἀργύριον οἴσειν καὶ προσκλήσασθαι (προσκοπήσεσθαι recte G.) δύναμιν etc.

VI. 25. 1. παρελθὼν τις τῶν Ἀθηναίων] Sc. Demonstratus, ut constat ex Plut. Nic. 12.

VI. 26. 1. πρᾶσσειν ἢ ἄν αὐτοῖς δοκῆ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίοις] Haec, ut interpretamentum praegressi αὐτοκράτορας εἶναι, deleverit Herw., addens "Si genuina sunt, certe scribendum καὶ περὶ στρατιᾶς τε πλήθους καὶ etc."

VI. 27. 2. ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ἅμα νεωτέρων πραγμάτων — γενήσθαι] Sc. ἐδόκει. Cf. Plut. Alc. 20. ὡς ἀπὸ μᾶς ἐπὶ νεωτερισμῷ συνωμοσίας (νεωτερισμοῦ συνωμοσία recte Herw.) πεπραγμένων.

VI. 28. 1. μηνύεται — ἀπὸ (ὑπὸ recte Cobet.) μετοίκων τινῶν.

VI. 29. 2. ἐπεμαρτύρητο μὴ ἀπόντος αὐτοῦ (delet Herw.) διαβολὰς ἀποδέχεσθαι. πρὶν διαγνώσι] πρὶν διαγῶναι recte G. 3. ὀήτορας ἐνιέντες, οἳ ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν (πλεῖν δεῖν jure requirit Herw.) αὐτόν. Cf. Arist. Av. 550. καὶ (1. δεῖν) δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι. τὴν ἀγωγὴν] τὴν ἀναγωγὴν recte E.

VI. 30. 1. τὸν Ἴόνιον] Sc. κόλπον (I. 24. II. 97.). Cf. VI. 34. 104. VII. 33. Dion. Cass. LXIII. 7. Sic III. 107. ἐς τὸν Ἀμβρα κικόν.

VI. 31. 1. ἀλλήλους ἀπολείπειν cod. Par. Elmsl. ad Her. 710. αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ] Cf. Aesch. Pers. 850. ὦ δαίμων, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ (κακῶν?) | ἄλγη. Herod. III. 14. VI. 125. Plat. Resp. I. p. 372. διὰ τὸ πλῆθος ἐκάστων ὧν ἐώρων] Suspectum mihi ἐκάστων. ὡς ἤδη ἔμελλον μετὰ κινδύνων ἀλλήλους ἀπολιπεῖν (ἀπολείπειν?) μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ [ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν delet. Cobet.]. παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη (I. ἢ πρώτη) etc. Cf. c. 44. τοσαύτη ἢ πρώτη παρασκευὴ πρὸς τὸν πόλεμον διέπλει (sic Dobr.). 2. ἢ αὐτὴ ἐς Ποτιδαίαν] Qu. ἢ αὐτὴ ἐς Ποτιδαίαν. 4. ἐπίδειξιν — τῆς [δυνάμεως καί] ἐξουσίας Herw. 5. ἀνάλωσιν δημοσίαν] Qu. τὴν ἀνάλωσιν τὴν δημοσίαν. Sunt qui δημοσίαν deleri jubent. Cf. VIII. 1. στερόμενοι καὶ ἰδία ἔκαστος καὶ ἡ πόλις δπλιτῶν τε πολλῶν etc. καὶ τριήραρχος ἐς (ὄσ' ἐς Herw.) τὴν ναῦν ἀναλώκει (Imo ἀνηλώκει). 6. στρατιᾶς πρὸς οὗς ἐπήεσαν ὑπερβολῇ] Eadem structura est II. 65. γνώμης ἀμάρτημα ἦν πρὸς οὗς ἐπήεσαν. μέγιστος ἤδη (imo δὴ, quod suadet etiam Bekk.) ὄδε διάπλους — ἐπεχειρήθη.

VI. 32. 1. οὐ κατὰ ναῦν ἐκάστην (ἕκαστοι Cobet.), ξύμπαντες δέ.

2. παιωνίσαντες δὲ καὶ τελεώσαντες (τελέσαντες recte E.) τὰς σπονδὰς etc. 3. ἐλέχθησαν τοιοῦδε λόγοι ἀπὸ (ὑπὸ Cobet.) τε ἄλλων etc. [ἔλεγε καί] παρήγει τοιάδε Herw. Cf. ad II. 86.

VI. 33. 2. πρόφασιν μὲν Ἐγεσταιῶν (ἐπ' Ἐγ. Herw.) ξυμμαχία.

4. οὐδ' ὅτι μεγάλῳ στόλῳ ἐπέρχονται ἀνωφελεῖς (ἀνωφελές recte Herw.) ἀλλὰ — πολὺν ἄμεινον. 6. κἄν — πταιῶσιν (πταίωσιν melius E. G.). Pro κἄν (καὶ ἦν) malim ubique κἦν. ὅπερ (ὥσπερ jure Herw.) καὶ Ἀθηναῖοι αὐτοὶ οὗτοι, etc. ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτο (τοιοῦτον G. lege τοιοῦτ' ἂν) ξυμβῆναι. Cf. III. 30. et (cum fut.) VIII. 1. 2. ἀνέλπιστοι ἦσαν — σωθήσεσθαι. et ad IV. 70. 3.

VI. 34. 1. ὅπως ἢ ξυμμαχίαν ποιῶμεθα (ποιῶνται?) ἡμῖν.

4. τὸ δὲ πέλαγος αὐτοῖς πολὺν περαιοῦσθαι (περαιοῦται?) 5. κατὰ λόγον] κατ' ὀλίγον al. prob. Linw. τὰ τῶν πόλεων οὐκ ἂν (ἔτι?) βέβαια ἔχοντες. 8. καὶ παραστήναι (παραστήτω?) παντὶ etc.

VI. 35. 1. οὐδ' ἀληθῆ ἔστιν ἃ λέγει (λέγεται Madvig), τοῖς δὲ (οἱ δὲ id.), etc. ὀλίγον δ' ἦν τὸ πιστεῦον —] Cf. Arist. Ran. 783. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἕνθαδί.

VI. 36. 3. οὐ γὰρ αὐτοὺς εἰκὸς Πελοποννησίους τε ὑπολιπόντας καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους (-ον?) ἐπ' ἄλλον πόλεμον (del.?) οὐκ ἐλάσσω ἐκόντας ἐλθεῖν (ἂν ἐλθεῖν?).

VI. 37. 3. παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω] 'So completely am I of opinion.'

VI. 38. 4. μάλιστα γὰρ δοκῶ ἂν μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας (τὰς κακουργίας Herw.). πότερον ἄρχειν ἤδη (δὴ Herw.) —.

VI. 39. 1. φήσει τις δημοκρατίαν οὔτε ξυνετὸν οὔτ' ἴσον εἶναι, τοὺς δ' ἔχοντας τὰ χρήματα καὶ ἄρχειν ἄριστα βελτίστους (aut ἄριστα aut βελτίστους deleverit Herw.). 2. Sic Madvig, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, — εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ὧν ἐγὼ οἶδα Ἑλλήνων ἢ ἀδικιώτατοι κτλ. Qu. ἢ πάντων ἀξυνετώτατοι, εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἢ ἀμαθέστατοί ἐστε —. Aut — εἰ μὴ (γὰρ) μανθάνετε — [ἀλλ'] ἤτοι μαθόντες γε κτλ. ἀξυνετώτατοι et ἐστε includit Arnold. prob. Linw. Locus interpolatus. [ἀμαθέστατοί ἐστε] Madvig.

VI. 40. 1. ἡγησάμενοι τοῦτο (οὔτω?) μὲν ἂν καὶ (dele cum A.?) ἴσον — μετασχέιν. 3. ἐφ' ἐαυτῆς σκοποῦσα τοὺς λόγους] Cf. Dem. de Cor. 224. τότε δ' αὐτὸ τὸ πρῶγμα ἂν ἐκρίνετο ἐφ' ἐαυτοῦ.

VI. 42. ὥσπερ ἔμελλον δομῆσθαι τε καὶ στρατοπεδεύεσθαι (στρατοπεδεύεσθαι recte Cobet.). 2. καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν] ἐς Ἰταλίαν — Herw.

VI. 43. 1. δυοῖν Ῥοδίων (melius Ῥοδίων F. corr.) πεντηκοντόροι.

VI. 44. 2. Λεγε εὐθυπορῆσαι.

VI. 45. πρὸς δὲ τοὺς (ἄλλους, aut ἑτέρους, aut τοὺς ἄλλους? cf. 34. ἐς δὲ τὴν ἄλλην Σικελίαν πέμπωμεν πρέσβεις) πρέσβεις, sc. περιέπεμπον. καὶ τᾶλλα ὡς ἐπὶ ταχεῖ (τραχεῖ?) πολέμῳ. — καθίστατο. Cf. ad IV. 55. 2.

VI. 46. 2. τοῖν δὲ ἑτέροι καὶ ἀλογώτερα] Malim ἀλογώτατα. ἃ ὄντα ἀργυρᾶ πολλῶ πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως (qu. δαπάνης) χρημάτων παρείχετο.

VI. 48. 1. τοὺς δὲ φίλους ποιῆσθαι, ἵνα οἶτον καὶ στρατιῶν ἔχῃσι (παρέχῃσι Madvig, de Siculis intelligens). Cf. VII. 57. 4. ναῦς δὲ παρέχοντες (Χῖοι) — ξυνέσποντο. ἐφόρμησιν] ἐφόρμῃσιν cod. reg. prob. Schaefer.

VI. 49. 3. ἐφορμηθέντας] ἐφορμισθέντας Schaefer.

VI. 50. 1. ὡς οὐκ ἔπειθεν (ἔπεισεν?), ἀλλ' ἀπεκρίναντο etc. δέξασθαι al. et Dobr. Adv. I. 107.

VI. 51. 1. πυλῖδα τινὰ ἐνοικοδομημένην] Cf. Arrian. Exped. VI. 29. τὴν θυρίδα δὲ ἀφάνισαι τὰ μὲν αὐτῆς λίθῳ ἐνοικοδομήσαντα. ἔλαθον διελόντες] Malim ἔλαθον διαλέγοντες. Cf. Arist. Lys. 720. τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν | κατέλαβον.

VI. 53. 1. καταλαμβάνουσι τὴν Σαλαμνίαν [ναῦν] — ἐπὶ τῇ Ἀλκιβιάδῃ [ὡς κελεύουσας ἀποπλεῖν] ἐς ἀπολογία — Cobet.

3. ὑπο (ὑπὸ τῶν bene G.) Λακεδαιμονίων.

VI. 54. 6. ἐπεμέλοντο] Qu. ἐπεμελοῦντο. Cf. VII. 39. ἐπιμελομένους (ἐπιμελουμένους A. B. D. F.). ἤρξαν τὴν ἐναυσίαν (ἐνιαύσιον recte G.) Ἀθηναίους (Ἀθήναις?) ἀρχήν.

VI. 55. 1. *παῖδες γὰρ αὐτῶ μόνῳ* (μόνον A. B. E. F. G.) *φαίνονται* etc. Cf. c. 56. *ἐν ἧ μόνον ἡμέρα. ἡ στήλη περι —] ἡ στήλη ἢ περι — conj. Bekk. Recte.* 2. *ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ] ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ* unus cod. prob. Linw. qui *πρώτῃ* ab seq. *πρώτος* venisse suspicatur. *ἀπεικόςως] ἀπεικίως* Cobet. Cf. ad VII. 71.

VI. 56. 1. *πείρασιν] πειρασίαν* E. Nonne *πείραν?* 2. *τοὺς τὴν πομπὴν πέμπαντας] τοὺς — πέμποντας* recte Cobet. Fort. *τοὺς — πέμποντας.*

VI. 58. *τὰς πομπὰς ποιεῖν] τὰς πομπὰς πέμπειν* (aut *ποιεῖσθαι*) malit Herw., qui tamen haec Thucydidi abjudicanda esse suspicatur. *τοὺς πομπέας [τοὺς ὀπλίτας]* Herw. *ἀγγελθέντος] ἀγγελθὲν* Herw.

VI. 60. 2. *οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνεται] οὐκ ἀνάπαντα ἐφαίνεται* Reisk. Toup. Madvig.

VI. 61. 1. *μετὰ τοῦ αὐτοῦ λόγον [καὶ τῆς ξυνωμοσίας ἐπὶ τῷ δήμῳ]* Herw. *ἀπ' (ὕπ' Cobet.) ἐκείνου ἐδόκει πραχθῆναι.*

2. *πρὸς Βοιωτοὺς [τι] πράσσοντες* Herw. 3. *καὶ τινα μίαν νυκτα —] τινες —* Herw. *περιεστήκει] Imo περιεστῆκει.* 4. *θεραπεύοντες τὸ τε (τε τὸ?) — μὴ θορυβεῖν. τὴν Σαλαμυνίαν [ναῦν]* Cobet. Cf. ad VI. 53. VIII. 74. *δι' ἐκείνου] Malim δι' ἐκείνον.* Cf. 29. *οὐ δι' ἐκείνον οἱ τ' Ἀργεῖοι ξυνεστράτευον* etc. *πεισθῆναι σφᾶς] πεισθῆναι σφίσι* conj. Bekk. et Lindau. Haec verba deleri jubet Goeller, coll. 29. *οὐ δι' ἐκείνον* etc. Qu. *πεισθῆναι ἂν σφίσι.*

VI. 62. 4. Lectio *ἐγένοντο* ab *ἀπέδοντο* sic olim scripto, ni fallor, venit. *Νικίας — παρῆν ἐς τὸ στράτευμα καὶ τάνδράποδα ἀπέδσαν* (*ἀπέδοντο* Bekk. et sic aut *ἀπέδοτο* Cobet.), *καὶ ἐγένοντο* (imo *ἐγένετο*) *ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. τάνδράποδα ἀπέδσαν καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα]* *τάνδράποδα ἀπέδοντο καὶ ἐγένετο —* Cobet. Recte.

τάνδράποδα ἀπέδσαν] τάνδράποδα ἀπεδόθησαν Madvig. Lege *ἀπέδοντο.* Cf. ad Eur. Cycl. 239. *ἔφρασκόν — ἐς θάδῶλια | τῆς νῆος ἐμβalόντες ἀποδώσειν ἠνὶ | πέτρους μοχλεῦν.*

VI. 63. 2. *καὶ ἐπειδὴ πλείοντες τὰ τε ἐπεκείνα] Qu. — πλείουσι ἐς τὰ ἐπεκείνα. ἐφαίνοντο] ἐφαίνεται* G. Recte.

VI. 64. 2. *τοὺς σφῶν] τῶν σφῶν* al. unde *τῶν σφετέρων* conj. R. Shilleto. Cf. ad VI. 89. *τῶν δ' ἡμῶν (ἡμετέρων aut ἐμῶν?) προγόνων.* 5. *ἐπὶ τὸ στράτευμα (σταύρωμα Herw.) ἐλθεῖν. ἑαδίως [τὸ στράτευμα]* Herw.

VI. 65. 2. *προεῖπον πανδημὶ πᾶσιν* (delevit Herw.) *ἐξίεναι.* Cf. ad I. 90. 3. *ἐξέβαινον ἐς τὸν (τὸ E. qu. τὰ) κατὰ τὸ Ὀλυμπεῖον. ἐν τῇ Λεοντίνῃ (τῇ Λεοντίνων aut τῇ τῶν Λεοντίνων?).*

VI. 66. 1. *καθίσαν τὸ στράτευμα] καθίσαν aut ἐκάθισαν* codd. Bekk. Scribe *καθείσαν.* Cf. ad VII. 82. *πρὸς μετέωρον τι καθείσε* (sic A. D. E. F. G. *ἐκαθείσε* B.) *τὴν στρατιάν.* Hom. II. 5, 36.

τόν μὲν ἔπειτα καθέισεν — 14, 204. Herod. I. 88. κατεῖσε (κάτισε al.) αὐτὸν ἐγγὺς ἑαυτοῦ. III. 61. εἶσε ἄγων ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον. et ad Arist. Ran. 911. χωρίον — ἐν ᾧ μάχης τε ἄρξεν ἐμελλον δόποτε βούλοιντο καὶ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων ἦμιστ' ἄν (l. ἦμισα) αὐτούς — λυπήσειν. Nisi legendum potius ἦμιστ' ἄν αὐτούς — λυπήσειαν. τῇ μὲν γὰρ τειχία τε καὶ οἰκίαι εἶργον —, παρὰ δὲ τὸ (τὸ δὲ?) κρημνοί. 2. ἢ ἐφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις] ἢ εὐδοώτατον — conj. Bekk. ἢ εὐεφοδώτατον — Cobet., coll. Xen. Cyr. II. 4. 13. etc.

VI. 68. 1. οἱ πάρεσμεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν (ἐπὶ τοιοῦτον?) ἀγῶνα. Et sic Herwerden. ὥσπερ ἡμᾶς (del. καὶ) Herw.

VI. 69. 4. τὴν οἰκίαν μὴ βλάψαι ἡσώμενοι (ἡσσημένοι?).

5. εἴ τι ἄλλο — ὑπακούσεται] εἴ τι ἄλλους — ὑπακούουσιν ἔσται Badham. Madvig. ἔσται jam Boehm. Qu. εἴ τι ἄλλους —, 'if in any way having assisted them in subduing others.' "Credebant nempe, si in aliis subigendis operam praestitissent suam, sibi servitutem mitiorem fore." Ceterum passivo sensu accipiendum ὑπακούσεται, pro quo ὑπακουσθήσεται sine causa conjicit Poppo. ὑπακούσαι cod. Mosq. prob. Goeller. ad Dion. Hal. de C. V.

VI. 70. 3. ἐπακολουθήσαντες δὲ ἀθρόοι ὄσον (ἐς ὄσον?) ἀσφαλῶς εἶχε.

VI. 72. 1. ἐς Νάξον καὶ Κατάνην] ἐς Κατάνην καὶ Νάξον malit Herw. 2. ἄλλως τε τοῖς πρώτοις] ἄλλως τε καὶ — unus codex prob. Linw. καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν] Haec pro interpretamento ad v. πολυαρχίαν habet Herwerden, qui καὶ ante πολ. etiam vertit.

VI. 73. Ἡρακλείδην] Qu. Ἡρακλείδαν, ut Περικλείδας.

VI. 74. 2. ἐς Νάξον καὶ Θραῦκας] ἐξ Νάξον κατὰ τάχος conj. Linwood. ὅπως ἅμα τῷ ἦρι παραγένωνται] Qu. ὅπως ἂν ἅμα —. Exciderat ἂν ante simile ἅμ. Sed cf. VII. 17. ὅπως (f. ὅπως ἂν) ναυμαχίας τε ἀποπειράσσοι etc.

VI. 75. 1. καὶ τὰ (καὶ τὸ κατὰ?) Μέγαρον φρούριον καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπίῳ ἄλλο.

VI. 76. 3. ἀπὸ σφῶν (αὐτῶν addit Herw., i. e. sponte sua, coll. V. 60. VIII. 47.). τοὺς μὲν λιποστράτιαν, — τοῖς (τοὺς?) δ' ὡς ἐκάστοις τινὰ εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῆ ἐπενεγκόντες κατεστρέψαντο. λιποστράτιαν] λιποστράτιον Cobet. ex usu linguae, coll. I. 99. τοῖς μὲν λιποστράτιον, τοῖς δὲ etc. Cf. Dem. p. 568, 8. λιποταξίαν (λιποτάξιον Cobet.). Herod. V. 27. λιποστράτης (λιποστράτιον Cobet.).

VI. 77. 1. οὐκ Ἴωνες τὰδε εἰσὶν (delendum videtur εἰσὶν, cf. Cobet. N. L. p. 236 sq.) οὐδὲ Ἑλλησπόντιοι etc. 2. μᾶλλον τὸν πάσχοντα (ἦ) καθ' αὐτὸν δυστυχεῖν Madvig.

VI. 78. 2. τῇ δ' ἐμῇ προφάσει] I. e. τὴν δὲ ἐμὴν πρόφασιν ἔχοντα, explicat Linwood. εἴ τέ τις φθονεῖ] Qu. εἴ δέ τις φθονεῖ.

3. ἀδύνατον] Qu. ἀδύνατα, ut alibi saepe apud nostrum cum v. 1. ἀδύνατον. προεμένω] Qu. προεμένω (ἡμῶς).

VI. 79. 2. βούλεσθε] βουλήσεσθε malit Dobraeus ad Arist. Pl. 329. Cf. ad Arist. Av. 1226. οὐ γὰρ ἦν ἡμεῖς ξυστώμεν πάντες δεινὴ ἔσιν (δεινὴ ἔσται), ἀλλ' ἦν etc.

VI. 80. 1. ὠφελίας] Imo ὠφελείας. Et sic ubique. 3. οἱ Συρακόσιοι delet Herw. Idem mox εἰ (καὶ) μὴ πείσομεν. 4. τιμηθήσονται] Leg. τιμήσονται. Et sic Herw. Cf. II. 87. 9. Aesch. Ag. 532. 979. 1540. Pers. 589. Sept. 198. Suppl. 169. Eur. Fr. 360, 49. Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.

VI. 82. 1. ἀφικόμεθα μὲν ἐπὶ τῆς (imo ἐπὶ τῇ τῆς) πρότερον οὔσης ξυμμαχίας ἀνανεώσει. ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν ὡς εἰκότως ἔχαμεν (imo ἄρχομεν, coll. infra). καὶ παροικοῦσιν] Qu. παροικοῦντες. 2. ἐσκεψάμεθα ὅτω τρόπῳ ἡμισα αὐτῶν (αὐτοὶ Cobet. Madvig) ὑπακουσόμεθα. 3. οὐς ξυγγενεῖς φάσιν ὄντας ἡμῶς Συρακόσιοι δεδουλώσθαι (f. δουλώσασθαι, aut ἡμῶν). 4. ἦλθον γὰρ ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' (delet Cobet.) ἡμῶς — δουλείαν (δουλεύειν Cobet.) δὲ αὐτοὶ τε ἐβούλοντο etc. Lectio δουλείαν orta fortasse est ex glossemate ad τὸ αὐτὸ adscripto.

VI. 83. 2. καλλιπούμεθα] Cf. Plat. Apol. 17 B. κεκαλλιεπημένοι λόγοι. Arist. Th. 49. ὁ καλλιπέτης Ἀγάθων. καὶ ὑμῖν ταῦτα (leg. ταῦτά, ut in E. cf. supra) ξυμφέρονα.

VI. 85. 2. νεῶν παροχῆ] νεῶν παροκωχῆ recte Cobet. Sic συνοκωχῆ, i. q. σύμπτοις (Hesych.). τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους — ἐξηγούμεθα] Nonnihil suspectum. Cf. I. 71. τὴν Πελοπόννησον πειράσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι.

VI. 86. 2. ἡμεῖς μὲν γε (imo γὰρ) οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ etc. ἀδύνατοι κατασχεῖν διὰ μῆκος τε πλοῦ καὶ ἀπορία (ἀπορίαν?) φυλακῆς etc. μὴ ὑπ' αὐτοῦς (αὐτοῖς Cobet.) εἶναι. 4. νομίσαι τε —] An νομίσαι δὲ —?

VI. 87. 2. οὐκ ἄκλιτοι [παρακληθέντες δὲ] ἦκειν Herw. 4. καὶ ᾧ (οὐ?) μὴ ὑπάρχομεν. ὃ τ' οἴομενος ἀδικήσεσθαι (ἀδικηθῆναι?). μὴ ἀδελῆς (pro ἀδελῆς) Reisk. Dobr. Donaldson. 5. ταύτην οὖν τὴν κοινὴν τῷ τε (imo τε τῷ) δεομένῳ —. ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις] Schol. ἐξισωθέντες καὶ ὁμοιωθέντες. Cf. V. 71. ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν. Qu. ἐξισωθέντες. καὶ ἀντεπιβουλεύσαι] Qu. καὶ τοῦ ἀντεπιβουλεύσαι. μεταλάβετε] Imo μεταμάθετε. Aliter enim requireretur articulus τοῦ ante ἀντεπιβουλεύσαι.

VI. 88. 1. ταῦτα δὲ (imo μὲν aut δὴ) ὁ Εὐφημος εἶπεν. τῶν δὲ τὴν μεσόγαίαν ἐχόντων αὐτόνομοι οὔσαι καὶ πρότερον αἰ αἰ (αἰ om. codd. Bekk.) οἰκήσεις (αἰ πόλεις?) εὐθύς πλὴν ὀλίγοι (ὀλίγων) μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἦσαν. ἀφειστήκεσαν] Imo ἀφειστήκεσαν, ut in G.

VI. 89. 1. τῶν δ' ἡμῶν προγόνων] [Leg. τῶν δ' ἡμετέρων (ἡμῶν) προγόνων. Cf. ad VI. 64. τοὺς — ψιλοὺς τοὺς σφῶν (σφε

τέρων?). Plurali de se ipso non usus fuisset Alcibiades, ut monuit R. Shilleto. 2. ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν περιέθετε (qu. περιήγατε). 5. ἐπεὶ δημοκρατίαν γε καὶ ἐγινώσκομεν (κἄν κατεγινώσκομεν?) etc.

5. προέστημεν] Scribe προύστημεν. καὶ αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον, ὄσῳ καὶ (ἡδίκημαι), λοιδορήσαιμι supplet Donaldson, omissis αὐτήν et τὰ μέγιστα ὑπ' αὐτῆς ut scholiastae additamentis. ὄσῳ καὶ λοιδορήσαιμι ἀλλὰ —] ὄσῳ κἄν λοιδορήσαιμι. — Blomf. ὄσῳ κἄν λοιδορήσαιμι μᾶλλον — conj. Linwood. Similis structura est V. 90. ὄσῳ καὶ ἐπὶ μεγίστη τιμωρίᾳ σφαλέντες ἂν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε.

VI. 90. 3. τρίηρεις τε (δὲ?) πρὸς ταῖς ἡμετέραις etc.

VI. 91. 1. παρὰ τοῦ [τὰ] ἀκριβέστατα εἰδότες ἀκηκόατε καὶ ὄσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρίων (ἰμο ἐργαστηρίων). 6. τοῦ Λαυρίου] Ἰμο τοῦ Λαυρείου. Error solennis. ὄσα ἀπὸ γῆς (l. τῆς γῆς) καὶ δικαστηρίων (δεκατετηρίων dubitantur Madvig. lege ἐργαστηρίων) πῦν ὠφελοῦνται. ἥσσον διαφορομένης, οἱ — ὀλιγορήσουσιν] ἥσσον διαπορευσομένης (vel διακομουμένης), εἰ — Madvig, qui de correctione εἰ dubitari non posse contendit. Qu. ἥσσον ἀπαξομένης (προσιούσης, διαφορησομένης?) —. τὰ παρ' ὑμῶν (ὑμῖν?) νομίσαντες etc.

VI. 92. 3. τὴν οὐκ οὖσαν ἀνακτᾶσθαι] τὴν οὐκέτ' οὖσαν — Herwerden.

VI. 93. 1. μέλλοντες δ' ἔτι (δέ τι A. B. E. F.)] I. e. cunctantes. 2. τῇ ἐπιτείχσει τῆς Δεκελείας προσεῖχον ἤδη τὸν νοῦν καὶ τὸ (τῶ?) παραντίκα καὶ (etiam) τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ πέμπειν ἐνὰ τιμωρίαν. Idem suadet Linwood. Κλεανδρίδου] Κλεαρίδου (sup. vδ) G. Recte. Nomen Κλεαρίδας occurrit IV. 132. V. 6. 8. 10. 21.

VI. 94. 2. τό τε πεδίον ἀναβάντες (ἰμο ἀποβάντες) ἐδήουν etc. Cf. 105. 3. [ἄνευ τῶν ἵππων] μετὰ τῆς σκευῆς Cobet.

VI. 96. 2. καὶ ἐπιφανὲς πᾶν εἶσω· καὶ ὀνόμασται] καὶ ἐπιφανὲς πᾶν· εἰς δ καὶ ὀνόμασται Badham. Praestat, nisi fallor, — πᾶν· δι' ὁ —. 3. ἑξακοσίους (ἑπτ. G.) — ἑξέκρωιναν πρότερον (?). Fort. ὅπως τῶν τε Ἐπιπολῶν εἶησαν φύλακες καὶ, ἦν ἐς ἄλλο τι δέη, ταχὺ ξυνεσιῶτες παραγίγνωνται (qu. καὶ, εἰ — δέοι, — παραγίγνοντο). παραγίγνωνται] παραγίγνοντο Herw.

VI. 97. 1. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταύτης τῆς νυκτὸς τῇ (ἢ τῇ Popp. Madvig) ἐπιγυγνομένη ἡμέρᾳ ἐξητάζοντο καὶ (καὶ delet Madvig) ἔλαθον. Qu. — ἅμα (aut ἥς) τῇ ἐπιγυγνομένη ἡμέρᾳ etc. Vel — ἢ ἐπιγυγνομένης ἡμέρας etc. 2. ἔστι δὲ χειροσόνησος μὲν ἐν (del.?) στεναῶ ἰσθμῶ προύχουσα etc. 3. ὡς ἐκάστος τάχους εἶχε (εἶχον Herw.).

VI. 98. 2. ἐχώρουν πρὸς τὴν Συκῆν (ἰμο Τυκῆν, unde Lat. Tyce, non Tyche, et τυκῆν exhibet F. corr.). ἵνα περ καθεζόμενοι εἰτείχουσαν (εἰτείχιζον?) τὸν κύκλον.

VI. 99. 3. καὶ (γὰρ) εἰ φθάσειαν ἀποκλήσεις γίνεσθαι (κωλύειν) καὶ ἅμα [καὶ ἐν τούτῳ] εἰ ἐπιβοηθοῖεν Badham. ἀποκλήσεις γίνεσθαι] Fort. ἀποκλήσαι (ἀποκλήειν) τὸ ἔργον, aut simile quid. ἀντιπέμπειν αὐτοὺς] ἀντιπέμπειν αὐτοῖς Bekk. ex conj. ἐκείνους δὲ ἄν (αὐ?) πανομένους (ἀναπανομένους B.) τοῦ ἔργου πάντας (πάντως?) ἄν (om. B.) πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι. Ita etiam Badham, gemini ἄν vitandi causa.

VI. 101. 1. μέχρι τῆς θαλάσσης ἀποτειχίσαι (περιτειχίσαι?).

VI. 102. 2. ὡς ἔγνω ἀδύνατους ἔσομένους] ὡς ἔγνω ἀδύνατος ἔσομενος Cobet., coll. II. 81. ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. III. 28. γνόντες — ἀποκωλύσαι δυνατοὶ ὄντες.

ξύλα ὅσα πρὸ τοῦ τείχους ἦν καταβεβλημένα (ἴμο παραβεβλημένα, coll. 99. οἱ δὲ λίθους καὶ ξύλα ξυμφοροῦντες παρέβαλλον etc. VII. 2. λίθοι τε παραβεβλημένοι.

VI. 103. 4. Εὐκλέα] Εὐρουκλέα B. Fortasse recte.

VI. 104. 2. τὴν δὲ Ἰταλίαν βουλόμενος περιποιήσαι (περιποιεῖσθαι aut περιποιήσασθαι?) etc. πλεύσεσθαι] Malim πλευσεῖσθαι.

3. ἀρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου] Cf. Act. Apost. XXVII. 15. συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου. ὃς ἐκπνεῖ ταύτη μέγας] ὃς ἔπνει ταύτη — Badham.

VI. 105. 3. Πρασιάς καὶ ὅσα ἄλλα (qu. καὶ ἄλλα ἄττα, ut est in B.) ἐδήωσαν τῆς γῆς.

Liber VII.

VII. 1. 1. ἐβουλεύοντο εἶτε — διακινδυνεύσωσιν —] Cf. II. 5. 2. ἄς ὁ Νικίας ὁμως (ἅμα recte D.) πυνθανόμενος etc. 4. Ἄρχωνίδου] Ἄν Ἀρχώνδου? 5. Ἰμεραίους δὲ (τε?) δπλίτας etc.

VII. 2. 3. ὁ δὲ Γέτα (γε τὰ A. B. γέτας E. et marg. A. γε D. F. G.) τό τε τείχος ἐν τῇ παρόδῳ τῶν Σικελῶν ἐλών. ὁ δὲ Γέτα τε τείχος Arnold. Linwood. In istis γέτα τό τε latet, ni fallor, nomen oppidi alicujus. 4. ἀπειτετέλεστο] ἴμο ἐπιτετέλεστο, ut in A. D. E. F. G. Cf. 4. 2. τὸ ἐπὶ θαλάσῃ τείχος ἐπιτετέλεσαντες. 5. τὸν Τρωγίλον] ἴμο τὸν Τρωγίλον. Cf. VI. 99. τὰ δὲ καὶ ἐξευρασμένα κατελείπετο (κατελέλειπτο Cobet.). Cf. ad IV. 23. τῷ πλείονι] ἴμο τῷ πλείονι.

VII. 4. 1. πρὸς τὸ ἐγκάρσιον] Ut alibi πρὸς τὸ σιμὸν, πρὸς ὀρθάς (at right angles, Polyb.). ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ δύναιτο (f. ἦν μὴ δύνωνται) κωλύσαι, μηκέτι οἷοί τε ὄσιν ἀποτειχίσαι. 2. ἀναβεβήκεσαν] ἴμο ἀνεβεβήκεσαν. 4. Πλημύριον] Πλημύριον plerique codd. Bekk. Quod praefendum. ὄσιν αὐτῷ ἐφαίνετο ἢ ἐσκομιδῇ τῶν ἐπιτηδείων ἔσεσθαι] Ne ὄσιν requiras, cf. IV. 10. μὴ ὄραδιως αὐτῷ πάλιν οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως. VII. 28. ἡ τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδῇ — θᾶσον οὔσα.

VII. 6. 1. *παρειηλύθει* | Qu. *παρειηλύθει*.

VII. 7. 1. *καὶ ξυντείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς Συρακοσίοις μέχρι τοῦ ἐγκαροίου τείχους* | Aliunde haec invecta videntur. 2. *καὶ ναυτικὴν καὶ πεζὴν* (pro *πεζικὴν*) [*ξυλλέξων*] Cobet. *ἀφροστήκει* | ἀφροστήκει recte G. *ἐπὶ στρατιὰν ὄχητο καὶ ναυτικὴν καὶ πεζὴν* [*συλλέξων*] Cobet.

VII. 8. 1. *ἔπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλων* — *νομίζων* (l. *νομίζειν*) *ἐν δεινοῖς τε εἶναι καὶ etc.* *τὰ γράμματα* | Qu. *τά τε γράμματα. μάλιστα δὲ καὶ τότε* [*νομίζων*] Cobet. 3. *ὁ δὲ* (δὲ *τὰ* recte A. E. F. G.) *κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς μᾶλλον* (om. A. D. E. F. G. fortasse recte) *ἤδη ἔχων* (*σφῶν* conj. Bekk.) *ἢ δι'* (*ἤδη* A. D. E. F. om. G.) *ἐκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο.* Aut *εἶχεν* pro *ἔχων* aut potius *ἐκουσίων* (*ἰόν*) correxerit Badham. Quid hic lateat incertum est. *τὰ γράμματα καὶ ὅσα* — Imo *τά τε γράμματα* —. *ὁ δὲ κατὰ* (l. *τὰ κατὰ* cum A. E. F. G.) *τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς* — *ἔχων.* *διὰ φυλακῆς* — *ἔχων* | Cf. II. 81. *τεταγμένοι τε προσήεσαν καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες.*

VII. 10. *ὁ δὲ γραμματεὺς ὁ* (om. cum A. D. E. F. G.) *τῆς πόλεως etc.*

VII. 11. 2. *τῇ δ' ὑστεραία* (sc. *μάχη*) | *τῇ δ' ὑστερα* Cobet.

VII. 12. 3. *οὐ γὰρ ἐφορμοῦσιν ἄλλοις* (f. *ἄλλοι*, sed cf. supra).

VII. 13. 3. *ναυτικὸν τε δὴ* | *ναυτικὸν τε ἤδη* Linw. Qu. *τὸ ναυτὸν τε ἤδη.* *ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται* *ἐπ' αὐτομολίας* — Kock Ver. p. 272. Badham. *ἐπ' αἰχμαλωτίας* — Madvig. Quid vix satisfacit. Qu. *ἐπὶ ὕλουργίας* (*σπισμοῦ, φρυγανισμοῦ, ὕλουργίας, ξυλοκοπίας, αὐτοτροφίας, αὐτοφορβίας?*) —. Qu. *ἐπειδὴ παρὰ γνώμην* (*τὸ*) *ναυτικὸν τε δὴ* (?) *καὶ τᾶλλα* (*τὰ*) *ἀπὸ τῶν πολεμίων etc.* *εἰσὶ δ' οἱ καὶ αὐτοὶ* (*αὐτοῦ* recte A. D. E. F. G.) *ἐμπορευόμενοι etc.*

VI. 14. 1. *βραχεῖα ἀκμὴ* (l. *ἢ ἀκμή*) *πληρώματος. οἱ ἐξορμῶντες τε ναῦν καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν* | 'Qui et navem ex portu in mare propellunt et continuam remigationem exercent.' I. q. *ξυνεχῆ ἔχοντες* aut *ξυνεχῶς μελετῶντες.* I. e. *semper ἐν μεταβολῇ sunt.* Qu. *ξυνεχῆ ἔχοντες τὴν εἰρεσίαν.* *τά τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα* | *τὰ ὄντα* — E. Qu. *τὰ πανταχῇ ἀναλισκόμενα.* *τὸ τε μὴ οἶόν τε εἶναι ταῦτά μοι* (*μοι ταῦτα?*) *κωλύσαι.* 2. *διαπεπολεμήσεται* (pro *διαπολεμήσεται*) *αὐτοῖς* [*ὁ πόλεμος*] Cobet., i. e. *debellatum erit.*

VII. 15. 1. *ὥς* — *τῶν στρατιωτῶν* — *τὴν γνώμην ἔχετε* | Cf. Xen. Cyr. I. 6. 11. *ὥς ἐμοῦ μὴ ἀμελήσοντος οὕτως ἔχε τὴν γνώμην.* VIII. 4. 27. Anab. I. 3. 6. *ὥς ἐμοῦ μὲν ἰόντος* — *οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε.* *διὰ νόσον* (del. Herw.) *νεφροῖταιν.*

VII. 16. 1. *στρατιὰν* — *πέμπειν ναυτικὴν* (qu. *καὶ ναυτικὴν* cum A. D. E. F. G.) *καὶ πεζὴν.* Cf. 15. *στρατιὰν* — *καὶ πεζὴν καὶ ναυτικὴν.*

VII. 17. 2. τῷ αὐτῷ τρόπῳ [πέμψοντες] Herw. Delenda videntur verba τῷ αὐτῷ τρόπῳ πέμψοντες, ut et sequentia ἐν τῇ Ναυπάκτῳ.

VII. 18. 1. προεδέδοκτο] Qu. προυδέδοκτο. μὴ ἀνέιναι (ἀνεῖναι B. fortasse recte) τὸν πόλεμον. 3. ἐνεθυμοῦντο τὴν τε περὶ Πύλον ξυμφορὰν καὶ εἴ τις ἄλλη αὐτοῖς γένοιτο (ἐγεγένετο B. ἐγένετο Badham. lege ἐγεγένητο). 5. σίδηρόν τε περιήγγελλον κατὰ (ἐς?) τοὺς ξυμμάχους.

VII. 19. 2. παραπλήσιον δὲ καὶ (om. A. D. E. F. G. qu. ἦ) οὐ πολλῶ πλεόν καὶ ἀπὸ τῆς Βοιωτίας.

VII. 20. 1. παρακαλεῖν] Imo παραλαβεῖν. Cf. 20 sq. καὶ τὸν Χαρικλέα τοὺς Ἀργεῖους παραλαβεῖν. 26. παραλαβόντες τῶν Ἀργείων ὀπλίτας. 2. Ἀργείων τε (del.?) ὀπλίτας. 3. παραπλέοντα] An παραπλέοντι? Cf. 2, 80. τῷ ναυτικῷ παρήγγειλε παρασκευασαμένῳ πλεῖν. Sed v. Lob. Aj. 1006.

VII. 21. 1. καὶ ναυμαχίας ἀπόπειραν (πεῖραν?) λαμβάνειν. 2. ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσασθαι (κατεργάσασθαι recte Cobet). ξυνέπειθε δὲ καὶ ὁ Ἐρμοκράτης οὐχ ἦμισα τοῦ (om. cum G.) ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν (ἐπιχειρήσειν? aut μαχομένους?) πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

ξυνέπειθε] ξυνανέπειθε Badham, qui excidises aliquid ante πρὸς τοὺς Ἀθηναίους suspicatur, quum τοῦ ἀθυμεῖν a ξυνέπειθε pendere non possit. Certe enim sententiam esse βλέπειν κελεύων πρὸς τοὺς Ἀθ. ἐπιχειρήσειν] Malim ἐπιχειρήσαι aut ἐπιχειρεῖν. Ita etiam Badham. Ceterum cf. Plat. Menex. p. 241 D. ἐπιχειρεῖν πάλιν πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 3. πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς οἴους καὶ (f. τοὺς) Ἀθηναίους τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους ἄν (om. A. D. E. F. Bekk.) αὐτοῖς (αὐτοῦς A. F.) φαίνεσθαι vulg. — ἄν [αὐτοῖς] φαίνεσθαι Badham. ἄνδρας τολμηροὺς οἴους καὶ Ἀθηναίους] Similiter Hermippus 79. τὴν κεφαλὴν ἔχει | ὄσσην κολοκύντην. Soph. Trach. 444. κάμοῦ γε (ἄρχει)· πῶς δ' οὐ χιτέρας οἴας γ' (om.?) ἐμοῦ; 4. ἐκπλαγέντων αὐτῶν περιγενησομένους (περιεσομένους A. D. E. F. G.). καὶ σφᾶς ἄν — ὑποσχεῖν] καὶ σφίσειν ἄν — ὑπάρχειν (sic unum cod. corr.) Linwood. Ipse malim καὶ σφίσειν — ὑπάρχειν. Ita etiam Badham. 5. τοῦ τε Γυλίππου καὶ (καὶ τοῦ recto A. D. E. F. G.) Ἐρμοκράτους.

VII. 22. 1. Πλημυρῶ] Πλημμυρῶ recte A. B.

VII. 23. 2. κρατούντων [τῇ ναυμαχίᾳ] Badham. 3. ταραχθεῖσαι περὶ ἀλλήλας (ἴμο περὶ ἀλλήλαις). 4. ταύτας τε γὰρ ἔτρεψαν καὶ (καὶ τὰς injuria Cobet.) ὑφ' ὧν — ἐνικῶντο etc.

VII. 24. 2. ὥστε γὰρ ταμείῳ —] ἄτε — unus codex. ὥσπερ — conj. Poppo, coll. Joseph. Ant. XVIII. 9. ἐχρῶντο δὲ ὥσπερ ταμείῳ ταῖσδε ταῖς πόλεσιν. Quae ex hoc loco expressa sunt.

3. οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς (l. ἐσαγωγῆς) τῶν ἐπιτηδείων.

VII. 25. 2. πλοῖα — γέμοντα χρημάτων (χρημάτων γέμοντα B. fortasse melius). 4. ἔκ τε τῶν ἀκάτων (κεράτων Madvig. qu. κεραιῶν) ὄνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς καὶ (dele?) ἀνέκλων etc. ναῦν μυριοφόρον] Qu. ναῦν μυριάμφορον. Idem suadet Lobeck.

VII. 26. 1. ἄρας ἔκ (ἀπό?) τῆς Αἰγίνης.

VII. 27. 1. τοῦ Διακοῦ γένους] Cf. II. 96. τῶν θραινῶν Θορκῶν πολλοὺς τῶν αὐτονόμων καὶ μαχαιοφόρων, οἱ Δῖοι καλοῦνται. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον (ὑστεροί?) ἦκον etc. ὄθεν ἤλθον [ἔς Θορκίην] ἀποπέμπειν Herw. 2. τειχισθεῖσα] Qu. εἰρηχισθη. ἐν τοῖς πρώτοις] ἐν τοῖς πρώτῃ Attice Herw. πλεόνων] πλειόνων recte B. 3. τῆς Ἰσῆς φρουρᾶς] τῆς οὔσης φρουρᾶς Reisk. prob. Linw. 4. τὸ πολὺ μέρος χειροτέχναι] Qu. χειροτέχναι τὸ πολὺ μέρος. πάντα ἀπωλώλει] ἀπωλώλει πάντα A. B. melius, ni fallor.

VII. 28. 1. κατὰ γῆς (imo γῆν) — θάσσον οὔσα. Pro θάσσον malim θάσσων (i. e. ταχύτερα), ut in A. B. D. E. F. Cf. 29. οὐδεμιᾶς ἦσσαν (ἦσσαν D.). 2. ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας, τὸ γὰρ αὐτοὺς πολιορκουμένους] ἠπίστησεν ἂν ἀκούσας τὸ γ' αὐτοὺς πολιορκουμένους Badham. 3. τῆς Ἀθηναίων] τῶν Ἀθηναίων A. D. E. F. G. Malim τῆς τῶν Ἀθηναίων. Cf. 19. 2. τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως. τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι τῆς δυνάμεως — ὄσον (ὄσῳ?) — ἐνόμιζον περιοίσειν (lege περιέσεσθαι, coll. V. 11. ἀφανίσαντες εἴ τι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι) αὐτοὺς, — ὥστε etc. Respondet ὥστε praecedenti τοσοῦτον. τὸν παράλογον] Cf. c. 55. ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν. τετροχωμένοι] τετρομένοι Cobet. Cf. ad IV. 60. ὄσον κατ' ἀρχὰς] ὄσοι — Badham. Qu. ὄσῳ. οὐδεὶς πλείω χρόνον] οὐκ εἰς πλείω χρόνον Badham. περιοίσειν] Suidas per ἀνθέξιν καὶ περιέσεσθαι explicat. Cf. Dion. Cass. Fr. 28. οὐ γὰρ περιοίσειν ἔτι τοὺς ἔνδον. Qu. ὑπερέξιν (cf. ad Arist. Pac. 19.). 4. τὴν εἰκοστὴν — τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν] τὴν εἰκοστὴν — ἐπέθεσαν Badham. Imo τὴν εἰκοστὴν — ἐπέταξαν.

VII. 29. 2. ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ' (fort. del.) ἐσπέρας διέπλευσε etc. μὴ ἂν ποτέ τινα (τινας B.) σφίσιν ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντα (ἐπαναβάντας A. D. E. F. G. fortasse recte) ἐπιθέσθαι. τοῦ δὲ βραχέος ᾠκοδομημένου] Construe τοῦ δὲ ᾠκοδομημένου βραχέος, and another part (of the wall) being built only to a moderate height. Cf. II. 76. 4. καθειστήκει] Imo καθειστήκει. καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάση (om. G.) οὐδεμιᾶς ἦσσαν μᾶλλον (del.?) ἐτέρας ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὐτῇ καὶ δεινῇ.

VII. 30. 2. ἐν τῇ ἐσβάσει] Qu. ἐν τῇ ἐμβάσει. δι' ἀρπαγῆν] Qu. δι' ἀρπαγῆς, in the act of plunder. 3. τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκαλησῶν πάθει χρησαμένων (imo χρησαμένην) — δλοφύρσασθαι ἀξίῳ τοιαῦτα ξυνέβη. Idem suadet Badham.

VII. 31. 1. *δλκάδα δρμουσαν* — *εδρών* (om. A. D. E. F. G. Bekk. male), *ἐν ἧ* etc. *ἐν ἧ* — *ἐμελλον περαιουῖσθαι* (l. *περαιώσεσθαι*). 3. *οὔτε καταλύουσι τὸν πόλεμον* (*τὴν φρουρὰν* aut *τὴν φυλακὴν*, aut simpliciter *καταλύουσι* requirit Madvig). *οὔτε καταλείπουσι τὸν πορθμὸν* Badham. *μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνικῆς* (*ἐν τῇ Λακωνικῇ?*) *τείχιον*.

VII. 32. 1. *Κεντόριπας τε*] Qu. *Κεντοριπαιούς τε* aut *Κεντοριπείς τε*. *Oppidum Siculorum Κεντόριπα* memoratur VI. 94. *Ἄλικυαίους*] *Ἄλικυαίους* B. *Ἄλικυαίους* E. *Scriptura incerta est*. *ὅπως μὴ διαφρήσουσι τοὺς πολεμίους*] Cf. Arist. Av. 193. *τῶν μηρίων τὴν κῆσαν οὐ διαφρήσετε*.

VII. 33. 1. Interpunge sic: *ἰππέας διακοσίους· σχεδὸν — ἦσαν· οἱ δ' ἄλλοι* etc. *κατίσχοουσιν*] Cf. 70. *κατίσχοιεν*. Herod. VIII. 40. *κατίσχει τὰς νῆας*. Hom. Od. 11, 455. *νῆα κατισχέμεναι*. 6. *ὑπολέλειπτο*] *ὑπελέλειπτο* plerique codd. Bekk. *Quod recipiendum*.

VII. 34. 7. *ἐνόμζον ἡσοῦσθαι* *δι οὐ* (*εἰ μὴ* A. D. E. F. G. nescio an recte) *πολὺ ἐνικῶντο*. *πολὺ ἐνίκων*] Cf. Aesch. Cho. 1052. *μὴ φοβοῦ νικῶν πολὺ*. Arist. Nub. 1335. Ach. 651.

VII. 35. 2. *τῷ Ὑλία ποταμῷ*] Fort. *τῷ Ὑοία* —.

VII. 36. 2. *ὥς ἐκ τῆς προτέρας ναυμαχίας τι πλεόν ἐνεῖδον* (*εἶδον* B. fort. recte) *σχήσουτες*. *πρώρας*] *πρώρας* E. F. et mox *πρώραις*, *πρώραθεν*, *ἀντιπρώροι*. *Quod notandum*. 3. *καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ* (*καλῷ* Herw. qu. *στενῷ*) *πολλαῖς ναυσὶν οὔσαν, πρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι*. 4. *ἀντιπρώροι γὰρ ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι*] Imo *ἀντιπρώροις* —, ut paullo supra *διὰ τὸ μὴ ἀντιπρώροις* — *ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι*. et c. 40. *ταῖς τε ναυσὶν ἀντιπρώροις χρώμενοι*. *τὸ μὲν οὐ δώσειν* [*διεκπιεῖν*], *τὸ δὲ τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν* [*ὥστε μὴ περιπλεῖν*] Cobet., Herw., coll. schol. *Refragatur* Linwood. *στερίφοις — παρέχοντες τοῖς ἐμβόλοις*] *παρέχοντες* plane vitiosum est. *προέχοντες* conj. Linw., coll. II. 76. *τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς*. *παίοντες* Donaldson. Qu. *προσβάλλοντες*. 5. *τὸ ἀντιπρώρον ξυγκρούσαι*] *ἐς τὸ ἀντιπρώρον ξυγκρούσει* (*ξυγκρούσει* codd.) Madvig. *τῇ τε πρότερον ἀμαθία τῶν κυβερνητῶν δοκούση εἶναι, τὸ (τὸν A. F. et γρ. B.) ἀντιπρώρον ξυγκρούσαι* (*ξυγκρούσει* aut *συγκρούσει* A. D. E. F. G.), *μάλιστ' ἂν αὐτοὶ χρῆσασθαι*. Qu. *τῷ ἀντιπρώρον ξυγκρούσαι* aut *τῇ ἀντιπρώρῳ ξυγκρούσει*. Cf. infra *τὴν — ἀνάκρουσιν*. 7. *ἄλλως τε καὶ τοῦ Πλημμυρίου πολεμίῳ τε* (*τε πολεμίῳ?*) *αὐτοῖς ἐσομένου* etc.

VII. 37. 1. *προεξαγαγὼν*] *προεξαγαγὼν* melius A. 2. *ἡ γυμνητία* (melius *γυμνητεία* B. F. *γυμντεία* D. G.) *τῶν Συρακοσίων*.

3. *ἀντανῆγον — ναῦς*] Imo *ἀντανῆγον* — *ναοὶ*, quod suadet Bekk. Cf. 52. *οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀντανῆγον ναοὶν* etc. Nisi *ἀντανῆγοντο* potius legendum, ut est in 40. *ἐσβάντες — ἀντανῆγοντο*.

VII. 39. 1. τῆς μὲν ὄρας προφαίτερον, τῇ δ' ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ —] Qu. τῇ μὲν ὄρα —. ὅπως αὐτοῖς (l. αὐτοῦ) ἐκβιβάσαντες τοὺς ναύτας εὐθὺς παρὰ τὰς ναῦς ἀριστοποιήσονται (sic A. D. F. ἀριστοποιήσονται B. corr. E. G. ἀριστον ποιήσονται B. pr. recte). Cf. 40. καὶ εὐθὺς ἐκβάντες αὐτοῦ ἀριστον ἐποιούντο. 2. ἐπιμελομένους] ἐπιμελουμένους A. B. D. F. fort. melius. τὴν ἀγορὰν τῶν πωλουμένων μεταναστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι] — παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστήσαι κομίσαντας A. D. E. F. G. et γρ. B. Notabilis discrepantia. ὅπως — ἀπροσοκῆτοις (leg. ἀπροσοδοκῆτως) τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειροῦσιν.

VII. 40. 3. οἱ δὲ διὰ πολλοῦ θορύβου] Qu. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι —, ut est in E. ἀντανήγοντο] Activa forma ἀντανῆγον est 37. 52., ubi tamen ἀντανήγοντο corrigendum suspicor. κόπῳ ἀλλοσκεσθαι] κόπῳ ἀναλλοσκεσθαι (consumi, conteri) Madvig. Mendosum videtur διαμέλλοντας.

VII. 41. 2. ἐδόκουν δὲ καὶ τὸν πεζὸν χειρώσεσθαι] ἐδόκουν — οὐ χεῖρω ἔσεσθαι feliciter eruit G. Burges. Epist. Crit. p. 81.

VII. 42. 1. τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων (Ἀθηναίων codd. Bekk.) βοήθειαν. 3. νομίσας οὐχ οἶόν τ' εἶναι —] νομίσας οὐ καιρὸν εἶναι (nisi excidit ἀνευ κινδύνου aut simile quid) requirit Badham. Facillime enim et morari potuisse eum et idem quod Nicias acciderat experiri. 4. ὥστε μὴδ' εἰ μετέπεμψαν (τινα?) εἴ μοιῶς ἂν αὐτοὺς ὠφελεῖν. γινώσκων ὅτι — δεινότητός ἐστι (ἔσται?) τοῖς ἐναντίοις etc. 5. ἀπλοῦν δὴν] ἀπλοῦν τε δὴν A. D. E. F. G. Quod recipiendum. καὶ οἱ (οἱ om. A. D. E. F. G. γρ. B.) ξυνητομωτάτην ἠγεῖτο διαπολέμῃσιν] Qu. καὶ ἡ ξυνητομωτάτη ἠγεῖτο διαπολέμῃσιν (sic B.) ξυνητομωτάτην (ταύτην) ἠγεῖτο διαπολέμῃσιν Madvig, coll. VII. 86. 1. ἀσφαλεστάτην (ταύτην) εἶναι νομίσαντες τήρησιν. Recte. Exciderat ταύτην post simile — τάτην.

VII. 43. 2. παρασκευὴν τοξευμάτων (μοχλευμάτων Madvig). 5. ἐς τὸ πρόσθεν vulg. ἐς τὸ ἔμπροσθεν G. ἐς τοῦμπροσθεν Badham. [ὅπως] — μὴ βραδεῖς γένωνται idem. τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης (f. τῆς ἀρχῆς) παρατείχισμα] I. e. primam muri adversi partem. τοῦ περαινέσθαι] τῷ περαινέσθαι (βραδεῖς, coll. IV. 34. βραδύτερους τῷ ἀμύνεσθαι) conj. Linwood. 6. ἀδοκῆτου τοῦ τολμήματος] Qu. ἀπροσοκῆτου —.

VII. 44. 2. τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι] τοῦ οἰκείου ἀποστερεῖσθαι Badham. 3. ἀναβεβήκει] Imo ἀνεβεβήκει, ut in A. E. F. Μοχ προσανῆγει imperfecti sensu, accedebat. 6. κρείσσους ὄντες] κρείσσοσιν οἷσι Badham. διέφευγον (sc. hostes) αὐτοὺς ἀτε ἐκείνων (Atheniensium) ἐπισταμένοι τὸ ξύνημα. 2. ἡ μόνη δὴ — ἐν γε (γε om. A. D. E. F. G. fort. recte) τῷδε τῷ πολέμῳ ἐγένετο. πῶς ἂν τις σαφῶς τι ἦδει (ἦδει B. D. lege εἶδει); 3. ἀναβεβήκει] Lege ἀνεβεβήκει. 8. ῥίπτοντες] ῥίπτουντες B. Fortasse recte.

VII. 45. φίλοι [ἄνευ τῶν ἀσπίδων] οἱ μὲν ἀπόλωντο (pro ἀπόλλυντο), οἱ δ' ἐσώθησαν Cobet. Badham. ἢ οἱ Βοιωτοὶ πρώτον (qu. πρώτοι, ut in A. om. B.) ἀντέστησαν. Cf. supra.

VII. 46. ὅπως ὑπαγάγοιτο (qu. προσαγ.) τὴν πόλιν. ἐν ἐλπίδι ὦν — αἰρήσει] Cf. IV. 70. ἐν ἐλπίδι — ἀναλαβεῖν (l. ἂν λαβεῖν). Xen. Hell. VII. 2. 10. παραστήσεσθαι. V. 4. 43. ποιήσασθαι (ποιήσεσθαι?) V. Madvig. Adv. I. 179 n.

VII. 47. 2. τῆς τε ὄρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὕσης ἐν ἧ ἄσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα, καὶ τὸ χωρίον ἄμα — ἐλώδες καὶ χαλεπὸν ἦν (ἦν om. B. qu. τοῦ χωρίου — ἐλώδους ὄντος καὶ χαλεποῦ). ἄσθενοῦσιν ἄνθρωποι (qu. ἄνθρ.) etc. τά τε ἄλλα ὅτι (ἔτι?) ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο. ἀλλ' ἄπερ (ὅπερ?) καὶ διανοηθεὶς ἐς τὰς Ἐπιπολάς διακινδυνεύσαι (l. διεκινδύνενυσεν, ut in B. G.), ἐπειδὴ ἐσφαλτο, ἀπιέναι ἐψηφίζετο. ἕως ἔτι τὸ πέλαγος οἷον τε περαιοῦσθαι (περαιῶσαι?) καὶ τοῦ στρατεύματος (θεραπεύματος Madvig qu. ἐπισκενδάματος) ταῖς — ναυσὶ κρατεῖν. καὶ τοῦ στρατεύματος (τῶν Συρακοσίων conj. Herw.) — κρατεῖν.

VII. 48. 2. θαλασσοκρατούντων] Fort. θαλασσοκρατοῦντες. Sed cf. IV. 73. 2. ὅπερ ἤσοηθέντων (ἤσοηθέντες?). Ita Badham, καὶ γὰρ οὐ τὰ πράγματα ὥσπερ καὶ αὐτοὶ ὄρωντας καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσεις (pro ἐπιτιμήσει) ἀκούσαντας γνώσεσθαι, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν τις εὖ λέγων διαβάλλῃ (pro διαβάλλοι) Badham, deletis additamentis scribarum. 4. ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι (πέιδεσθαι E. qu. πεισθήσεσθαι). 5. τά τε Συρακοσίων ἔφη ὁμοῦς (ὁμοίως?) ἔτι ἤσσω τῶν σφετέρων εἶναι. 6. τριβεῖν οὖν ἔφη χρῆναι προσκαθημένους καὶ μὴ χρήμασιν, ὡς (ὧν B. οἷς Coraes. ᾧ conj. Bekk. recte, opinor) πολὺ κρείσσους εἶσι, νικηθέντας ἀπιέναι. Cf. 49. 2. τριβεῖν αὐτοὺς ἔφη χρῆναι.

VII. 49. 1. καὶ ὅτι ἦν αὐτόθι πον (om. A. E. F. G. Bekk.) τὸ βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίνεσθαι (fort. ἐνδοῦναι) τὰ πράγματα etc. Cf. c. 48. καὶ ἦν γὰρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι, etc. καὶ ἄμα ταῖς γοῦν (γ' ἂν D. E. F. corr. et γρ. G. γὰρ A. et pr. F.) ναυσὶν ἢ (θαρρῶν ἢ B.) πρότερον θαρρήσει (θαρρήσας A. corr. ἐθάρρησε B.) κρατηθεὶς. Qu. καὶ ἄμα ταῖς γοῦν (aut γε) ναυσὶ μᾶλλον ἢ πρότερον θαρρήσας κρατήσιν (aut ταῖς γ' ἂν ναυσὶ — κρατῆσαι), aut ταῖς γοῦν (γε) ναυσὶ μᾶλλον ἢ πρότερον θαρρήσας κρατήσιν. ταῖς γοῦν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρρήσει κρατηθεὶς] ταῖς γοῦν ναυσὶ μᾶλλον ἢ πρότερον θαρρήσας κρατήσιν conj. Linwood, qui tamen clausulam interpolatam esse suspicatur. πον] πολὺ — conj. Linwood, coll. Dion. Cass. XLV. 8. πλείστον γὰρ ἐστὶ τὸ βουλόμενον πάντας τοὺς δυναμένους ἀλλήλοις διαφέρεσθαι. θαρρήσει] ἐθάρρησε B. ἐθάρρει Badham. ἢ (μᾶλλον ἢ Herw.) πρότερον ἐθάρρησε κρατήσιν. 2. ἀλλὰ τριβεῖν αὐτοὺς (αὐτοῦ aut αὐτόθι, i. e. in Sicilia?) etc. 3. ἐν ἧ τὰ τε τῆς ἐμπειρίας χρήσιμα

σφῶν (σφίσιν?) ἔσται. 4. καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι] ἐξανίστασθαι καὶ μὴ μέλλειν Badham. μέλλον] μέλλειν Dobr. ad Pl. 227. Donaldson.

VII. 50. 1. ἡ τοῖς Συρακοσίοις στάσις ἐς φιλίαν (στάσις φιλία aliquot mss. recte, opinor) ἐξεπεπτώκει. Sunt qui τοῖς Συρακοσίοις a φιλίαν pendere arbitrantur, coll. V. 5. ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν ἐ χρημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις. De articuli ἡ ante ἐς φιλίαν omissione Linwood conferri jubet III. 44. τὴν — ὄργην ἐς Μυτιληναίους. II. 52. VI. 55. Latet nomen aliquod loci. 2. ὅθεν πρὸς Σικελίαν ἐλάχιστον δυοῖν ἡμερῶν — πλοῦν (πλοῦς A. D. E. F. G.). ἀπέχει (πλοῦς ἐστί)? δυοῖν ἡμερῶν] δύο ἡμερῶν A. D. F. G. Recte, opinor, nam alioqui dicendum fuisset δύοῖν ἡμερῶν (non ἡμερῶν). Cf. I. 23. δυοῖν ναυμαχίαν. 3. μάλιστα δὲ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πιεζόμενα (πιεζομένων?). ἡδύναντο] Lege ἐδύναντο. πάσσελῆνος] πανσέληνος A. B. D. F. G. Eadem discrepantia lectionis est in πασουδι πανουδί. ὡς οἱ μάντις ἐξηγοῦντο] Cf. Herod. I. 78. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τῶν ἐξηγητέων Τελμησοῦν. 4. θειασμῶ] Cf. VIII. 1. καὶ ὁπόσοι τι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐτίηλπισαν (ἐπήσαν aut ἐπείσαν?) ὡς λήφονται Σικελίαν. θειασμῶ — προσκειμένος] Anglice addicted to (given to) superstition. Cf. Paus. I. 34. 4. δοκῶ δὲ Ἀμφιάραον δνειροτάων διακρίσει μάλιστα προσκειῖσθαι. Herod. I. 33. οἴνω δὲ κάρτα προσκέαται. πρὶν, ὡς (δς ὡς B. om. G.) οἱ μάντις ἐξηγοῦντο, τρὶς ἐννέα ἡμέρας μῆναι, ὅπως ἂν (del.?) πρότερον κινηθεῖη (καλλιερηθεῖη?). Quid lateat non perspicio. ὅπως ἂν πρότερον κινηθεῖη] οὐχ ὅπως ἂν πρότερον κινηθῆναι ('much less would he set out before then') Linwood.

VII. 51. 1. ἐγηγερομένοι] ἐπηρομένοι B. prob. Badham. 2. ἀνεπιρῶντο] ἀνεπαύοντο B. D. E. F. C. Quod recipiendum videtur. οἱ Ἀθηναῖοι ἔππουσ (f. ἐππῆς, sed cf. c. 54 f.) τε ἑβδομήκοντα ἀπολλύασι etc.

VII. 52. 2. ἐν τῷ [κόλφῳ καὶ] μυχῶ τοῦ λιμένος Herw., coll. VII. 4. 5.

VII. 53. 2. τρέπουσι (τρέπουσί τε?) καὶ ἐσβάλλουσιν etc. 3. οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ (del. οἱ?) σύμμαχοι. Cf. 70. τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων. 78. 4. ἀφείσαν [τὴν ναῦν] Herw. Intelligi enim e praegressis δλκιάδα.

VII. 54. ὅθεν καὶ (om. B.) τοὺς ἔππους ἔλαβον] Cf. c. 51 f. Haec fortasse delenda.

VII. 55. 1. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν] Fort. ἐν πάσῃ δὴ ἀθυμία ἦσαν. Sed cf. Plut. Mar. 36. ἐν παντὶ δὴ γεγονῶς ἀπορίας. πολὺν δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατείας ὁ μετὰ μελος] Monstrum hic ali videtur. Qu. πολὺν δὲ μείζων — τὸ μετὰ μελον. ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν] Cf. c. 28. τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι —

τῆς τόλμης — ὥστε etc. πολλῶν κρείσσους ὄντας (ὄντες recte B. om. A. D. E. F. G. ὄντας Bekk. prob. Linw.), σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλείω. 2. πόλει γὰρ ταύταις μόναίς (μόναις ταύταις melius D. cf. 58, 1. μόνοι Ἑλληνες) ἤδη (l. δὴ) ὁμοιοτρόποις ἐπελθόντες etc.

πόλει — και ναῦς και ἵππους (ναοὶ και ἵπποις D. E. F. G.) και μεγέθη (μεγέθει A. D. E. F. G.) ἔχουσαι. Qu. — ναοὶ και ἵπποις και μεγέθει ἰσχυρούσαις (aut προυχούσαις, coll. c. 66.).

VII. 56. 1. τὸ στόμα αὐτοῦ διανοοῦντο κλήσειν (l. κλῆσαι). τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο — ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι (imo κωλύσουσι). V. ad Arist. Nub. 739. 2. τοὺς τε γὰρ ἄλλους Ἑλληνας εὐθὺς (ἂν εὐθὺς?) τοὺς μὲν ἐλευθεροῦσθαι, τοὺς δὲ φόβον ἀπολύσθαι.

αὐτοὶ δόξαντες αὐτῶν αἴτιοι (αἴτιοι αὐτῶν melius B. qu. αἴτιοι, del. αὐτῶν). 3. και ἦν δὲ ἄξιος ὁ ἀγών —] Lege ἦν δὲ ἄξιος —. Irrepsit και propter praec. simile — θαι. τὴν σφετέραν πόλιν ἐμπαρασχόντες προκινδυνεύσαι] Nonne — παρασχόντες ἐμπροκινδυνεύσαι? αὐτοὶ αὖ μόνοι cum Kruegero Madvig, qui sic interpungit, και οὐδ' αὐτοὶ — σφίσι — προκίοντες, interpositis illis ἡγεμόνες τε γενόμενοι — μέγα μέρος, et post μέγα μέρος subintelligit tantum παρασχόντες ex praec. ἐμπαρασχόντες. ἐμπαρασχόντες (ἔτι παρασχόντες?) προκινδυνεύσαι τε (del.?) και τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος. Alienum hinc est compositum ἐμπαρῆχειν.

τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκίοντες (imo πορίσαντες). 4. πλήν γε δὴ τοῦ ξύμπατος λόγου (ξυλλόγου post Heilmannum Madvig. ξυλλεγέτος στόλου Badham) τοῦ etc.

VII. 57. 1. ὡς ἐκάστοις — ἀνάγκη (ἀνάγκης recte B.) ἔσχειν.

2. Αἰγινήται [οἱ τότε Αἰγίναν εἶχον] και ἐτι Ἑστιαῖς [οἱ ἐν Ἐυβοίᾳ Ἑστίασαν οἰκοῦντες] — Herw. 4. ἀπ' Ἀθηναίων] ἀπ' Ἀθηναίων recte conj. Bekk. Solennis error. Ἴωνες τε (malim γε cum B. nisi potius delenda particula) —. ναῦς δὲ παρέχοντες [αὐτόνομοι] ξυνέσποντο Madvig, qui, "ad αὐτονόμους pervenit § 6." Qu. — αὐτόματοι ξυνέσποντο. 6. τῶν τε (δὲ recte B.) περὶ Πελοπόννησον. κατὰ τὸ (om. A. D. E. F. G.) ἔχθος. Cf. paullo infra § 6. 8. Δωριῆς ἐπὶ Δωριᾶς μετ' [Ἀθηναίων] Ἴωνων ἠκολούθουν Herw. εἰωθότες ἰέναι | ἰέναι εἰωθότες A. D. E. F. G. fort. melius. 10. κατελιμμένων] κατελιμμένοι unus codex, ut conjecit Reiskius. Fortasse recte. στασιωτικῶν] στασιαστικῶν G. Recte, opinor. ξυνεστράτευσαν] Imo ξυνεστράτεον.

VII. 58. 1. Interpunge sic, Ἴμεραῖοι δ' — ἐν ᾧ και μόνοι Ἑλληνες οἰκοῦσιν· οὗτοι δὲ και ἐξ αὐτοῦ μόνοι ἐβοήθησαν. 2. ἀφέστασαν] Imo ἀφείστασαν (pro ἀφειστήμεσαν). 3. [δύναται δὲ τὸ νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι] Herw.

VII. 59. 1. οἱ τε οὖν Συρακόσιοι —] Qu. οἱ μὲν οὖν Συρακόσιοι —. και οἱ ξύμμαχοι om. A. D. E. F. G. 2. ἔκληρον οὖν τὸν τε (del.?) λιμένα εὐθὺς τὸν μέγαν, — και τᾶλλα παρεσκευά-

ζοντο, etc. λιμένα — έχοντα τὸ (om. D. fort. recte) στόμα δὲ τῶν σταδίων μάλιστα.

VII. 60. 2. καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλήρωτοι (pro ἀπλοῦτεραι) con]. Badham. 4. ξυγκαλέσας ἀπαντας παρεκελεύσατό [τε πρῶτον καὶ ἔλεξε] τοιάδε Herw. Cf. ad II. 86.

VII. 61. 1. Scribe δὲ μὲν ἀγῶν — κοῖνος ἄπασιν ἔσται περὶ τε σωτηρίας etc. ἔστι τῶ —] Scribe ἔσται τῶ —. 2. ὅσον αὐτοὶ (αὐτοῦ?) ἑμῶν αὐτῶν ἐφορᾶτε. Cf. supra.

VII. 62. 1. πάντα καὶ (δὴ?) ἡμῖν νῦν etc. 4. ἄλλως τε καὶ τῆς γῆς πλὴν ὅσον ἂν ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχη (ἐπέχει E. F.) πολεμίας οὐσης. Fort. — πλὴν ὅσον ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχει etc.

VII. 63. 3. Meliorum codicum lectionem δικαίως ἂν αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοιτε injuria tuetur Madvig. 2. ἐκείνην τε τὴν ἡθονὴν ἐνθυμειῖσθαι ὡς ἀξία ἔστι (ἀξιών ἔστι?) διασώσασθαι. πλείον] πλέον recte B.

VII. 65. τὰς γὰρ πρόρας καὶ τῆς (l. τὰ τῆς) νεῶς ἄνω etc. ὅπως ἂν (del. ἂν) ἀπολισθάνοι. Nisi forte potius corrigendum ὅπως ἂν ἀπολισθάνη — ἔχη etc. Cf. ad Herod. I. 75. 99.

VII. 66. 2. ἐπὶ τῆς (τῆ G. corr. recte) Σικελίας καταδουλώσει. ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην (l. δὴ μεγίστην aut μεγίστην δὴ) τῶν etc.

VII. 67. 1. τὸ κρατίστους εἶναι] τοῦ — Port. Linwood. πράξαντες Dobr. I. 107. 2. τὰ τε (l. τὰ δὲ) τῆς ἀντιμμήσεως etc. καθεστήκασιν — [οὕτως ὅπως δύνανται] Badham.

VII. 68. 1. ἄμα δ' ἐχθρὸς ἀμύνασθαι ἐκγενησόμενον ἡμῖν καὶ (κατὰ Badham. qu. del.) τὸ λεγόμενον πον (πολὸν Badham) ἤδιον εἶναι. τῆς γνώμης] τῆ ῥώμῃ Burges. ad Soph. Phil. 324.

3. τὸ δὲ πραξάντων (ἡμῶν recte addit B.) ἐκ τοῦ εἰκότος etc.

VII. 69. 2. ἐμελλον ἀνάγεσθαι] Imo ἀνάξεσθαι. ὅπερ πάσχουσιν (ἀνθρωποὶ?) ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσιν. πατρόθεν τ' ἐπονομάζων καὶ αὐτοὺς (αὐτοὺς καὶ recte Herw.) ὀνομασι καὶ (κατὰ Herw.) φυλῆν. ἀξιῶν — τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ὧν (l. ἀφ' ὧν) ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι μὴ ἀφανίζειν. 3. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς — μὴ ἀφανίζειν] Annon τὰς πατρώας —? εἶποιεν ἂν, καὶ ὑπὲρ ἀπάντων] [εἶποιεν ἂν] καίπερ ὑφ' ἀπάντων Badham.

VII. 70. 2. τῶν Συρακοσίων καὶ (imo καὶ τῶν) ξυμμάχων. Cf. c. 59. etc. 3. ὅποτε κελουσθεῖη] ὅποι κελουσθεῖη Badham.

5. ἐπειδὴ δὲ προσμύξειαν (προσμύξειεν?) etc. 6. ἀπὸ πολλῶν τῶν (om. A. B. D. E. F. Bekk.) νεῶν ξυμπιπτοῦσῶν. Recte additur articulus. Cf. e. g. 84. ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ. II. 51. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ (l. πολλοῦ τοῦ) κακοῦ νικώμενοι. 7. [ἐπιβοῶντες] καὶ [περὶ] τῆς — ἀντιλαβέσθαι Badham. "Auctor ipse saltem ἐπιβοῶμενοι scripsisset." ἤδη τινες —] Qu. ἤδη καὶ τινες —. 8. πρύμναν κρουόμενον] Qu. πρύμναν ἀνακρουόμενον.

VII. 71. 2. καὶ διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν] καὶ διότι — Dobr. Linwood.

καὶ διὰ τὸ (ἀγχώμαλον τῆς ἀμίλλης) ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας Donaldson. Excidit haud dubie aliquid, sed idem epithetum iteratum esse ipsa sententia ostendit, eaque causa erroris fuit quum librarii oscitantis oculus ad posterius pro priori aberraret. Lege igitur καὶ διὰ τὸ (ἀνώμαλον τῆς ἀμίλλης) ἀνώμαλον καὶ etc. Cf. § 3. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης. sed § 4. ἕως ἀγχώματα ἐναυμάχουν. εἰκῶς] εἰκῶς Cobet. Cf. ad VI. 55. Mibi quidem corrigendum videtur καὶ διὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς γῆς ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἠραγκάζοντο ἔχουν. ἀνεθάρσησάν τε ἄν] Qu. ἀνεθάρσησάν τε (ἄν om. B.). Cf. tamen Xen. Cyr. VII. 1. 10. ὁπότε προσβλέψειε τινας — εἶπεν ἄν — ἄν ἔλεξεν — ἄν προῖόν εἶπεν. καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν — ἐτρέποντο. 3. ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντίπαλόν τι (πρὸς τὸ ἀντίπαλον?) τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες etc. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης] Qu. διὰ τὸ ξυνεχῶς ἄκριτον —. 4. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ —] Malim ἦν δὲ —. Qu. ὄλοφρυμός, βοή, [νικῶντες, κρατούμενοι], ἄλλα (καὶ ἄλλα aut ἄλλα τε, ut in 76. ἄλλα τε ὅσα εἰκὸς etc.) ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο (ἀναγκάζεται?) φθέγγεσθαι. ὄλοφρυμός, βοή] Si faverent libri, βοή, ὄλοφρυμός malit Elmsleius ad Her. 833. Cf. Aesch. Agam. 332. 5. τότε δὲ (δὴ?) ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς etc. 6. πεπόνθεσαν] Lege ἐπεπόνθεσαν. παραπλήσιά τε πεπόνθεσαν] Lege παραπλήσια δὲ ἐπεπόνθεσαν.

VII. 72. 1. οἱ Συρακόσιοι] Qu. οἱ μὲν Συρακόσιοι. 2. ὡς — τὴν γνώμην εἶχον] Cf. Arist. Nub. 157.

VII. 73. 1. τὰ στενόπορα τῶν χωρίων διαλαβόντας (προφθάσαντας A. D. E. F. G. cf. paullo infra φυλάσσειν. 2. ἔτυχε γὰρ αὐτοῖς Ἡρακλεῖ (Ἡρακλεῖα recte B.) ταύτην τὴν ἡμέραν (1. ταύτη τῇ ἡμέρᾳ) θυσία οὔσα. καὶ πάντα μᾶλλον ἐπιτίθειν ἂν σφῶν (σφίσι?) πείθεσθαι αὐτούς. 3. καὶ οὐκέτι ἔπειθεν αὐτούς] Sic codd. Bekk. καὶ οὐκ ἔπειθεν — Herw., ut olim legebatur.

VII. 74. 1. ὅπως ξυσκενάσαιντο (ξυσκενάσωνται D. et συσκ. γρ. G. fortasse recte) etc. ἀναλαβόντες δὲ αὐτὰ —] Lege ἀναλαβόντας (sic B.) δὲ ταῦτα —. 3. ἐπέπρησαν δὲ —] Lege ἐνεπρησάν τε —.

VII. 75. 1. ἡ ἀνάστασις] ἡ ἀπανάστασις Herw. "Ἀνάστασις, inquit, describitur v. c. II. 14 f. ἀπανίστασθαι contra solemnī usu dicitur de exercitu qui re infecta abducitur." 3. εἴ τῳ δὲ προλίποι (ἐπιλίποι?) ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα. οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς (οἰμωγῶν cod. Mosq.) vulg. οὐκ ἄνευ πολλῶν (aut ἀλόγων) ἐπιθειασμῶν — Madvig. οὐκ ἄνευ λυγρῶν ἐπιθειασμῶν — Heilmann. οὐκ ἄνευ ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῶν Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 200., qui ὀλίγων ex ὀλολυγῶν corruptum in textum irrepsisse censet. πρὸς ἀντιβολίαν — τραπόμενοι] Cf. Eurpol.

Fr. 317. κατ' ἀντιβολίαν δέκα τάλαντ' ἀπειύσαμεν. 6. ἡ ἄλλη αἰκία (αἰκεία?). ἀφίκτο] ἀφίκατο Badham.

VII. 76. βοῆ τε χρώμενος ἔτι μᾶλλον (qu. ἐπὶ πλεῖστον, ut mox ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων) ἐκάστοις etc.

VII. 77. 4. ἀπὸ τοῦ θεοῦ] ἀπὸ τοῦ θείου cum Kruegero Donaldson. Apud Thucydidem enim, nisi certus quidam deus significetur, aut τὸ θεῖον dici (ut V. 104. 105. 112.) aut plurale οἱ θεοὶ adhiberi. 6. οἰτία ἄλλα κομίζεν] οἰτία ἅμα κομίζεν Badham.

VII. 78. 2. καὶ ἐπειδὴ τε ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει —] ἐπειδὴ τε —, aut καὶ ἐπειδὴ δὲ — Linwood. Qu. καὶ ἐπειδὴ (aut ἐπειδὴ δὲ, aut potius ἐπεὶ δὲ) —. Irreperat, opinor, καὶ propter simile praec. -ται. 4. καὶ οἱ — αὐτοὺς ἱππῆς — ὄντες πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἐκώλων] Malim καὶ οἱ — ἱππῆς — ὄντες πολλοὶ ἐκατέροι (sic A. D. E. F. G.) αὐτοὺς ἐκώλων etc.

VII. 79. 1. εὗρον] ἤυρον recte E. et hic et 80. στρατιάν παρατεταγμένην (qu. παρατεταμένην) οὐκ (del.?) ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων· στενὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον. 3. προεληλύθεσαν] Qu. προειληλύθεσαν.

VII. 80. 1. ἐδόκει — πυχὰ καύσαντες (καύσαντας recte A. B. D. F.) ὡς πλεῖστα ἀπάγειν τὴν στρατιάν. Cf. VII. 74. ἔδοξεν αὐτοῖς — ἀναλαβόντες (ἀναλαβόντας recte B.) — ἀφορμαῖσθαι. et ad Arist. Eq. 1312. 2. καὶ ἀπὸ πολεμίων οὐ πολὺ ἀπεχόντων ἰοῦσι] Aut ἀπὸ aut ἀπεχόντων delendum censet Linwood.

VII. 81. 2. δίχα δὴ ὄντας] Malim δίχα ἤδη ὄντας, ut in B. 3. τὸ δὲ Νικίον στράτευμα ἀπεῖχεν ἐν τῷ πρόσθεν καὶ (ἐκατὸν καὶ B. om. A. D.) πενήκοντα σταδίους. Recipienda videtur lectio codicis B. Exciderat ἐκατὸν propter simile vicinum καί. θᾶσσόν τε (del.?) γὰρ ὁ Νικίας ἦγε etc. ὅσα ἀναγκάζονται] Lege ὅσα ἀναγκάζονται, aut ὅσα ἂν ἀναγκάζονται. ὁδὸς δὲ ἐνθεν τε καὶ ἐνθεν (adde ἦν, quod exciderat post simile -εν). 5. ἐβάλλοντό τε (om. τε?).

VII. 82. 1. ἐπειδὴ γοῦν (l. οὖν) δι' ἡμέρας βάλλοντες etc. τοὺς Ἀθηναίους καὶ (καὶ τοὺς?) ξυμμάχους. 3. ταύτη τῇ ἡμέρᾳ ἀφικνοῦνται] ἀφικνοῦνται αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ A. D. E. F. G. Fort. ἀφικνοῦνται τ. τ. ἡ. πρὸς μετέωρόν τι καθῖσε (καθεῖσε recte A. D. E. F. G. ἐκαθεῖσε B.) τὴν στρατιάν. Cf. ad VI. 66. et ad Arist. Ran. 911.

VII. 83. 3. ἔμελλον πορεύεσθαι] Imo πορεύσεσθαι, ut est in D. E. F. G.

VII. 84. 1. καὶ τοῦ πιεῖν ἐπιθυμία] Fort. καὶ τῇ τοῦ πιεῖν —.

2. οἱ δὲ ἐμπαλασοόμενοι κατέρρεον] Qu. οἱ δὲ ἐμπασσαλευόμενοι —.

3. πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἀσμένους (ἀσμένως recte B.) etc. ὁμοῦ τῷ πηλῷ —] Qu. ἅμα τῷ πηλῷ —.

VII. 85. 3. διεπλήσθη πᾶσα (πᾶσα ἢ? Σικελία) αὐτῶν.

VII. 86. 1. ἀσφαλεστάτην (ταύτην) εἶναι νομίσαντες τήρησιν Madvig, coll. VII. 42. 5. ξυντομωτάτην (ταύτην) ἡγήετο διαπολέ-

μῆσιν. 3. κάκεινος οὐχ ἤμισα διὰ τοῦτο (δ. τ. om. A. D. E. F. G. recte, opinor) πιστεύσας ἑαυτὸν etc. Praecessit enim ἀνθ' ὧν.

4. μὴ χρήμασι δὴ (δὴ om. A. D. E. F. G. nescio an recte) πείσας τινάς.

VII. 87. 2. ξυννενημένων] ξυννενημένων G. pr. Lege ξυννενημένων. Cf. ad Arist. Nub. 1203. καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν καὶ τὸ τοιοῦτον (τοιοῦτο A. D. E. F. G. fort. πῆγος) ἀπέθνησκον. Latet nescio quid. Μοχ καὶ (del.?) ὄσμαι ἦσαν etc. et pro δίφει recte δίψη D. 3. κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας (χοίνικας?) σίτου.

Libër VIII.

VIII. 1. 1. πασσυδί] πανσυδί A. B. C. F. G. Sic πανσέληνος et πασσέληνος. πανσυδί probat Blomf. Gl. Prom. 216. πασσυδί διεφθάρθαι (ἐφθάρθαι E.). Natum fortasse est δι — ex praec. — δί.

ὄργιζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησολόγοις — καὶ ὁπόσοι τι (om. G.) τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν (qu. ἔπεισαν, ut in B. aut ἐπῆραν, aut ἐλίπαι ἐποίησαν aut ἐς τὴν ἐλίπαιδα ἤγαγον) ὡς λήφονται Σικελίαν. ἐπήλπισαν] Mendosum. Quod ad θειάσαντες, cf. VII. 50. καὶ Νικίας, ἦν γὰρ τι καὶ ἄγαν θειασμῶ τε καὶ τῶ τοιοῦτῳ προσκειμένος, etc. Cf. c. 54. δεισας καὶ ἅμα ἐπελιζῶν (sic A. B. E. F. ἐλιζῶν cet.) ὡς καὶ μεταβαλεῖται. στερόμενοι (στερούμενοι A. F. qu. στερισκόμενοι). 2. ἀνέλιπτοι ἦσαν — σωθήσεσθαι] Cf. VI. 33. 6. καὶ ἡμῖν οὐκ ἀνέλιπτον τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι. et ad IV. 70. 3. 4. καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι] ἀπὸ τῶν ξυμμάχων ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι Herw. Qu. — ἐν ἀσφαλείᾳ ποιεῖσθαι (aut potius τίθεσθαι).

VIII. 2. 1. καὶ ἅμα [ἠγούμενοι] βραχὺν ἔσεσθαι τὸν λοιπὸν πόλεμον Cobet. Cf. ad IV. 108. 2. ξυμπροθυμηθέντες ἐπὶ (ἔτι Madvig) πλέον. ξυμπροθυμηθέντες — ἀπαλλάξεσθαι (l. ἀπαλλάξασθαι cum G.) etc. διὰ τὸ ὀργῶντες (ὀργῶντας recte B.) κρίνειν τὰ πράγματα καὶ μὴδ' ὑπολείπειν (ὑπολιπεῖν A. E. ὑπολείπειν F. qu. μὴ δοῦναι ἐθέλειν) λόγον αὐτοῖς (l. αὐτοῖς, ἑαυτοῖς) ὡς τὸ γ' ἐπιὸν θέρος οἳ τ' ἔσονται περιγενέσθαι.

VIII. 5. 1. Σθενελαΐδου] Σθενελαΐδα Cobet. Cf. nomen Ἐρξυλαΐδας IV. 119. 5. ἢ ζῶντα ἄξειν ἢ ἀποκτεῖναι (ἀποκτείνειν al. ἀποκτενεῖν recte Cobet. Madvig).

VIII. 6. 2. τῶν ἐν τῇ Λακεδαίμονι] I. e. τῶν πρεσβενομένων. αὐτῶν — conj. Haase. Latet mendum. 3. ἢ οἰκία αὐτῶν] "I. e. Ἀλκιβιάδου καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, understood from πατρικὸς ξένος." (Linw.). Qu. ἢ οἰκία αὐτοῦ (aut αὐτῶ) —. "Ἐνδῖος γὰρ Ἀλκιβιάδου (ὁ Ἀλκιβιάδου aut Ἀλκιβιάδης, ut in A. E. F.?) ἐκαλεῖτο.

VIII. 8. 3. ὅπως μὴ — πρὸς τὰς ἀφορμωμένας τὸν νοῦν

μᾶλλον (μᾶλλον τὸν νοῦν melius A. C. E. F. G.) ἔχωσιν ἢ etc. καταφρονήσαντες τῶν (l. τὴν τῶν) Ἀθηναίων ἀδυνασίαν.

VIII. 9. 2. διατριβῆς ἐγγενομένης οἱ Ἀθηναῖοι ἦσθοντο (ἦσθάνοντο melius in B.) τὰ τῶν Χίων μᾶλλον.

VIII. 10. 2. ἄλλας προσπληρώσαντες ἐπιτὰ (ἐς ἐπιτὰ recte R. Shilleto) καὶ τριάκοντα. Cf. ad V. 49.

VIII. 12. 2. δι' ἐκείνου] Sc. Ἀλκιβιάδου (cf. VIII. 17.) "ἐκείνου is said in the person of the historian, as in II. 13." (Linwood)

VIII. 14. 2. γενομένων λόγων ἀπὸ (ὑπὸ Cobet.) τε τοῦ Χαλκιδέως etc.

VIII. 15. 1. τά τε χίλια τάλαντα ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο (leg. ἐφείδοντο) μὴ ἄψασθαι. Cf. schol. Arist. Lys. 174.

εὐθύς ἔλυσαν τὰς ἐπιχειμένας ζημίας — καὶ ἐψηφίσαντο κινεῖν] εὐθύς λύσαντες — [καὶ] ἐψηφίσαντο κινεῖν Cobet. 2. ἀνακεχωρήκεσαν] Imo ἀνεκεχωρήκεσαν.

VIII. 17. 3. τὸ πλεῖστον τοῦ πλοῦ] Malim τὸν πλεῖστον —, ut alibi. Cf. I. 30. Dem. p. 1326. τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου.

VIII. 20. ἐς Κεγχρειάς] Imo ἐς Κεγχρειάν. Cf. 23. τῶν ἐν Κεγχρειᾷ ξυμμαχίδων. IV. 42. 4.

VIII. 22. 1. οὐδὲν ἀπολείποντες προθυμίας] Leg. οὐδὲν ἐλλείποντες —. τὰς πόλεις, καὶ (om. καί?) βουλόμενοι etc. πλήθει παρόντες] πειθοῖ πειρῶνται Madvig, qui "Duas res susceperunt Chii, alterum ἀνευ Πελ. sine armis, alteram ipsi cum Peloponnesiis conjuncti armis."

VIII. 24. 4. καὶ ὄσω ἐπεδίδου ἢ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσω (τοσῶδε recte B.) καὶ ἔκοσμοῦντο ἐχυρῶτερον. 5. εἰργόμενοι] Imo εἰργομένοις.

VIII. 25. 1. ὧν ἦσαν καὶ (l. κά, i. e. viginti una) ὀλιταγωγοί. 2. Τισσαφέρνους τι ξενικὸν ἐπικουρικὸν] ἐπικουρικὸν om. G. fortasse recte. ξενικὸν temere tollit Schaefer. 3. προεξάξαντες] προεξάξαντες Dind., coll. Herod. IX. 62. προεξαΐσσοντες κατ' ἓνα. Cf. ad Ar. Ran. 1001. εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις (sc. πλέων) etc.

4. νομίζοντες ῥαδίως ἂν σφίσι — προσχωρήσειν (προσχωρήσαι Cobet.). ῥαδίως σφίσι καὶ τᾶλλα προσχωρήσειν [ἂν]? Donaldson.

VIII. 26. 2. ἐς Λέρον (sic B. Bekk. Ἐλεὸν al.) πρῶτον [τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον] Herw., qui Laden insulam in codice suo legisse interpolatorem suspicatur: non enim pro Mileto sitam esse Lerum, sed prope Icarum et Pathmon. Cf. autem c. 17 f. et c. 27. in.

VIII. 27. 3. ἢ μόλις — ἐνδέχεσθαι (ἐγγενέσθαι aut ἂν γενέσθαι?) μετὰ βεβαίον παρασκευῆς καθ' ἑκουσίαν (καθ' ὑποταγὴν?) etc.

ποῦ δὴ (σπουδῆ al. οὐ δὴ Madvig. qu. οὐχ ὅπως) μὴ βιαζομένη γε etc. ἢ πού (γε) δὴ — (i. e. a fortiori) suadet Donaldson, coll. I. 142. 1. VI. 37. 3. Herod. II. 12. Recte, opinor. προτέρα (πρότερα E. Fort. πρότερον) ποι ἐπιχειρεῖν.

VIII. 28. 3. Ἀμόργην ζῶντα λαβόντες [Πισσοῦθου νόθον υἷον, ἀφειστώτα δὲ βασιλέως] Herw., cui male haec repetita ex c. 5. videntur. 4. [ἐς τὴν Μίλητον] Herw. δαρεϊκὸν [στατήρα] Herw.

VIII. 29. 2. ἐς γὰρ πέντε ναῦς καὶ πενήκοντα τρία (τρία om. cod. Vat. τριάκοντα Madvig) τάλαντα ἐδίδον τοῦ μηνός. Exciderat, ait, τριάκοντα post simile πενήκοντα. Porro necessario retinendum esse παρὰ πέντε ναῦς πλέον monet Madvig. "Triginta talenta stipendium menstruum erat sexaginta navium, si bini oboli in diem darentur. Cum igitur hoc in 55 naves daretur, nautae παρὰ πέντε ναῦς plus accipiebant, i. e. tanto plus quantum adjiciebat quinque navium stipendium in reliquas 55 distributum." (Madvig)

Ita etiam Herwerden, qui, "Ita salva res est, inquit, nam subductis rationibus videbis singulos milites accepisse $3\frac{3}{5}$ obolos, cui rei optime conveniunt quae modo dixerat, ὅμως δὲ παρὰ πέντε ναῦς (i. e. πλὴν ἐ νεῶν, schol.) πλεῖν ἄνδρσι ἐκάστῳ ἢ τρεῖς ὄβολοι. Universum enim navium numerum 55. fuisse novimus, de quo si quinque quae exceptae fuerant dempseris, restant illae 50 naves quas Thucydidi restituiimus."

VIII. 30. 1. τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος — τοῖς — Ἀθηναίοις προσ-
αφιγμένοι γὰρ ἦσαν —] Eadem structura quae in I. 72. τῶν δὲ
Ἀθηναίων ἔντυχε γὰρ πρῆσβεία — παροῦσα, καὶ ὡς ἦσθοντο etc. 115.

καὶ τὰς ἀπὸ Χίου —] Qu. τὰς (aut τὰς τε) ἀπὸ Χίου —. Cf. ad I. 72.

VIII. 31. 2. Μαράθουσαν — Δρύμουσαν] Nonne Μαραθοῦσαν — Δρυμοῦσαν? Cf. ad 42. 3. Τεύτλουσαν (Τεντλοῦσαν?). Cf. nomen Πιτύουσα (Πιτυοῦσα?). ἐσβολὴν ποιησάμενοι τῇ πόλει —] προσβολὴν — recte Cobet. Cf. IV. 25. πρὸς τὴν πόλιν ἐσέβαλον (προσέβαλον Cobet.).

VIII. 32. 3. ἢ γὰρ ξυμμάχους πλείους σφᾶς (σφεῖς Bekker) ἔξεν, etc.

VIII. 33. 2. καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα λόφον (λόφῳ Popp. prob. Linw.) διείροντος [καὶ] καθωρμίσαντο Krüger.

VIII. 34. 1. ὥσπερ ἰδόντες] ὡς εἶδον Vat. ὥσπερ εἶχον ἰδόντες R. Shilleto. Quidni ὥσπερ εἶχον (sine ἰδόντες)?

VIII. 35. 2. ἀφειστήκει] Imo ἀφειστήκει, ut est in A. E. F. προσέβαλλον] Fort. προσέβαλον. Sed obstat sequens ἔβλαπτον.

VIII. 36. 1. ὑπῆν] Cf. Herod. I. 31. τούτοιαι — βίος τε ἀρκέων ὑπῆν etc.

VIII. 37. 1. μήτε τοὺς Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους [τῶν Λακεδαιμονίων] Herw., et sic etiam mox. [ξυνθῆκαι] Λακεδαιμονίων — καὶ τοὺς παῖδας τοῦ (i. τοὺς) βασιλέως — Cobet.

VIII. 38. 3. καθειστήκει] Lige et hic καθειστήκει. Cf. ad 35. 2.

VIII. 39. 2. Ἀρχεσιλάου] Ἀρχεσίλα Cobet. Cf. ad V. 40.

VIII. 42. 1. τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὄντα] Qu. τὰ τοῦ οὐρανοῦ etc. 3. Τεύτλουσαν] Nonne Τεντλοῦσαν? Cf. ad 31. 2.

VIII. 45. 3. ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται τὰ σώματα χεῖρω (χεῖρον Cobet.) ἔχωσι δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ (ἡ delet Cobet.) ἀσθένεια ξυμβαίνει. Cf. Xen. Hell. VI. 2. 27. ἄμεινον (non ἀμείνω) τὰ σώματα ἔχειν τοὺς ἄνδρας ἐποίει. τὸν προσοφειλόμενον μισθόν] τὸν προουφειλόμενον μισθὸν recte Cobet. Cf. ad Dem. p. 945, 20. προσώφειλε (προώφειλε Cobet.) τὰ ἔνδεκα τάλαντα. Ἐρμοκράτης τε] Aut interpolatum τε aut alius vocabuli locum occupare arbitratur Linwood. 4. ἀναίσχυντοι εἰεν πλουσιώτατοι ὄντες codd. ἀναίσχυντοῖεν, εἰ πλουσιώτατοι ὄντες eruit Madvig. 5. ἐτελεῖ —] Cf. Arist. Eq. 1366. καταγομένους τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἴτελεῖ.

VIII. 46. 1. καὶ βασιλεῖ ἐξεῖναι ἀεὶ (solus B.) ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ (ἐπὶ τοὺς ἀεὶ αὐτῶ recte Herw.) τοὺς ἑτέρους ἄγειν. εὐτελέστερα δὲ τὰ δεινὰ (τάδ' εἶναι?) βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης. 4. ἦν μὴ ποτε αὐτοὺς μὴ ἐξέλωσι] ἦν μὴ ἐξέλωσι (sc. τοὺς βαρβάρους) Donaldson Praef. ad Pind. p. XII. Fort. ἦν δὴ ποτε αὐτοῖς ἢ ἡ ἐξουσία, aut ἦν δὴ ποτε αὐτοῖς ἐξῆ. 4. Qu. καὶ οὐκ εἰκὸς εἶναι Λακεδαιμονίους ἀπὸ μὲν σφῶν [τῶν Ἑλλήνων] ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἑλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων [τῶν βαρβάρων] ἦν [μὴ ποτε αὐτοὺς] μὴ ἐξέλωσι, μὴ ἐλευθερώσαι. Verba μὴ ποτε αὐτοὺς interpretamentum esse monuit Donaldson. ἦν μὴ ποτε αὐτοὺς μὴ ἐξελῶσι] ἦν μὴ ποτε αὐτοὺς ἐξελῶσι Madvig. Qu. — ἐξέλωσι. Tres interpolationes hic sunt sec. Madvig.

VIII. 47. 2. μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς (πρὸς Cobet.) τοὺς βελτίστους (ὡς βελτίστου Madvig) τῶν ἀνθρώπων. "Omnium optimum praedicabant quod ἐπ' ὀλιγαρχία redire vellet. ἐς τοὺς ortum ex eo quod praecedat ἐς τοὺς δυνατωτάτους." (Madvig)

VIII. 48. 1. Qu. sic πολλὰς ἐλπίδας εἶχον αὐτοὶ θ' ἑαυτοῖς οἱ δυνατοὶ (δυνατώτατοι B.) τῶν πολιτῶν τὰ πράγματα, οἷπερ καὶ ταλαιπωροῦνται μάλιστα ἐς αὐτοὺς (ἑαυτοὺς A. E. G. αὐτοὺς F.), περιποιήσεν καὶ τῶν πολεμίων ἐπικρατήσεν (ἔτι κρατήσεν?). Quid in istis οἷπερ — ἐς αὐτοὺς lateat non perspicio. ὑπὸ τῶν ἐταίρων [παρακληθεὶς] κάτειον Cobet. 3. σφίσι δὲ περιοπτέον (l. προοπτεῖον) εἶναι τοῦτο μάλιστα, ὅπως μὴ στασιάζουσιν (l. στασιάζουσιν, coll. c. 54. etc.). Cf. IV. 124. 4. τῆς Μένδης περιορώμενος (προορώμενος?). 4. τῶ βασιλεῖ τε οὐκ εὐπορον εἶναι] τῶ τε βασιλεῖ — B. τῶ βασιλεῖ (om. τε) — A. E. F. G. Qu. βασιλέα δὲ οὐκ εὐλογον εἶναι —. Πελοποννησίων ἤδη ὁμοίως (ὁμοίων?) ἐν τῇ θαλάσῃ. τῶν ἀπὸ (ὑπὸ Cobet.) Ἀλκιβιάδου — πρᾶσσομένων.

VIII. 50. 5. οὐ καλῶς ἐκρύφθη] οὐ καλῶς οὐκ ἐκρύφθη conj. Linw. μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων αὐτῶν (αὐτὸς Cobet. αὐτὸς (aut αὐτοῦ) — conj. Linw.) διαφθαρήναι.

VIII. 51. 2. καὶ ὡς μέλλουσα] Quod ad καὶ ὡς cf. 56. ἐπειδὴ ἐώρα ἐκείνον καὶ ὡς οὐ ξυμβασίοντα. - Post μέλλουσα inserendum forsitan ἐπιτίθεσθαι

VIII. 52. 1. βουλόμενον δὲ ὄμως, εἰ δύνατό πως, πεισθῆναι (πιστευθῆναι G. fortasse recte. Qu. σπεισθῆναι (?) aut σπείσασθαι).

2. ὧν ποτε [καὶ πρότερον] — ἤρχον Herw.

VIII. 53. 2. μαρτυρομένων καὶ ἐπιθεαζόντων] Cf. Aesch. Cho. 856. τάδ' ἐπενχομένη κάπιθεάζουσ'. Eur. Med. 1409. τάδε καὶ θρηγῶ κάπιθεάζω | μαρτυρόμενος δαίμονας. ἐπιθεαζόντων] Nonne ἐπιθεαζόντων? V. Blomf. ad Cho. 843. Attamen ἐπιθειασμῶν legitur VII. 75.

VIII. 54. 2. πράσσειν ὅπως ἂν αὐτοῖς δοκοίη (l. δοκῆ, δοκῆι) —.

VIII. 55. 1. ἀφικμένοι ἤδη ἐπὶ (ἐς Herw.) τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς.

VIII. 56. 4. ὥστε τῶν Ἀθηναίων] ὥστε τὸ τῶν Ἀθηναίων unus codex. ὥστε ὑπὸ (aut πρὸς) τῶν — conj. Linwood, coll. Xen. An. III. 1. 5. Scholiastæ explicatio est, ὥστε τοὺς Ἀθηναίους αἰτίους γενέσθαι τοῦ μὴ συμβῆναι. Ἰωνίαν τε γὰρ πᾶσαν ἤξιον (ἤξιου recte Valla et Reisk. cf. infra) δίδοσθαι. 5. παραπλεῖν τὴν ἑαυτοῦ γῆν] ἑαντιῶν nonnulli codd. prob. Linw. οὐκέτι [τι] ἀλλ' ἄπορα νομίσαντες] οὐκέτι ἄλλο τι ἢ ἄπορα νομίσαντες conj. Linwood. — οὐκέτι ἀλλ' ἢ ἄπορα νομ. Lindav. Madvig. Qu. οὐκέτι ἀνασχετὰ νομίσαντες.

VIII. 57. 2. μὴ τῆς (l. τῆ τῆς) τροφῆς ζητήσῃ πορθήσῃ τὴν ἡπειρον. Sed fortasse articulo ante τροφῆς nihil opus est. Cf. e. g. c. 81.

VIII. 60. 1. ἀδύνατα ἦν — μὴ οὐ μεγάλα βλάπτειν —] Cf. Herod. III. 82. δῆμον τε αὐτῶν ἄρχοντος ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι.

VIII. 62. 1. Δερκυλίδου] Δερκυλίδα Cobet.

VIII. 63. 2. βεβαιότερον κατέλαβον] Qu. βεβαιότερα —.

3. ἐσκέψαντο] Qu. ἐβουλεύσαντο.

VIII. 64. 3. δοκεῖ δέ μοι —] δοκεῖν δέ μοι — al. Fortasse recte: cf. ad Arist. Av. 1225. σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις] Malim μαθοῦσαι. Cf. ad Arist. Ran. 251.

VIII. 65. 3. λόγος τε — προσείργαστο αὐτοῖς ὡς —] προείργαστο G. pr. Qu. προώργαστο.

VIII. 66. 1. ἐπεὶ ἔξεν γε τὴν πόλιν (πολιτείαν Herw.) οἵπερ καὶ μεθίστασαν ἐμέλλον. Cf. c. 74. καὶ ἀντειπεῖν ἔστιν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν. προουκέπιτο] προύσκεπιτο Elmsl. ad Her. 148. ἐσκεμμένοι. ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου (Angl. in some convenient manner) τεθνήκει (ἐτεθνήκει recte A. E. F. G.).

2. τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις οὔτ' εἰ ὑποπιεύοντο (ὑπωπιεύοντο G. ὑποπιεύοντο E. pr.) δικαίως ἐρίγνετο. 3. οὐκ εἶχον] οὐκ εἶχον αὐτοὶ ἐξευρεῖν A. B. E. F. Qu. καὶ αὐτὸ διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως — οὐκ εἶχον αὐτοὶ (f. del.) ἐξευρεῖν. ἐξευρεῖν αὐτὸ ἀδύνατοι ὄντες (fort. ἀδύνατον ὄν, aut potius del.) — οὐκ εἶχον.

VIII. 67. 2. ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνεπιεῖν (εἰπεῖν Cobet.) γνώμην ἦν ἂν τις βούληται. Sic statim ἦν δὲ τις τὸν εἰπόντα γραφῆται παρανόμων.

VIII. 68. 2. ἐκούσιος] Imo ἐκουσίως, ut in A. E. F. G. καὶ αὐτὸς τε] καὶ αὐτὸς δὲ Linwood, coll. I. 132. IV. 24. VI. 71. VII. 56. VIII. 67. 4. ἀπ' (ὅπ' Cobet.) ἀνδρῶν πολλῶν — πραχθέν τὸ ἔργον. ἐπ' ἔτει ἑκατοσιῶ μάλιστα ἐπειδὴ —] Malim ἔτει ἑκατοσιῶ —.

VIII. 69. 3. ἔφερον δὲ αὐτοῖς — αὐτοὶ καὶ ἐξιοῦσιν ἐδίδοσαν] φέρειν δ' αὐτὸν (sc. τὸν μισθὸν) — αὐτοῖς etc. Herw.

VIII. 70. 1. πλὴν — οὐ κατῆγον] I. e. πλὴν οὐ —. Cf. Xen. An. I. 8. 20. I. 8. 25. (Linw.).

VIII. 71. 1. ὁ δὲ νομίζων τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν (ἴμονοεῖν Donaldson) etc. Verba τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν vitiosa esse censet Dobraeus, qui malit νομίζων οὐτ' εὐθὺς —. νομίζων οὐκ ἂν ἡσυχάσειν (ἡσυχάσαι Cobet.). 2. πρὸς αὐτὰ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων (Ἀθηναίων recte Herw.).

VIII. 73. 1. [καὶ ὄντες δῆμος] Herw. 4. [ἐν τῇ νηὶ πλέοντας] Herw. 3. μοχθηρὸν ἀνθρώπων] Cf. Arist. Eq. 1304. ἀνδρα μοχθηρὸν πολίτην ὄξινην Ὑπέρβολον.

VIII. 74. 1. τὴν δὲ Πάραλον [ναῦν] ἀποπέμπουσι — Cobet. Herw. etc. 2. ἄλλην στρατιῶτιν [ναῦν] Herw. 3. διανοοῦνται — τοὺς προσήκοντας λαβόντες εἶρξαι] Imo εἶρξαι aut εἶργειν. Cf. ad Arist. Pl. 573. ζητεῖς τοῦτ' ἀναπέσειν (leg. ἀναπέθειν) ἡμᾶς.

VIII. 75. 1. ἐπὶ — τοὺς μετασχόντας τὸ μὲν πρῶτον ὠρμησαν βάλλειν (πλεῖν?) etc. καὶ διδαχθέντες (δείσαντες?) μὴ τῶν πολεμίων ἀντιπρῶρων ἐγγὺς ἐφορμούντων ἀπολέσσει αὐτὰ πράγματα ἐπαύσαντο. 2. ἢ μὴν δημοκρατήσασθαι (δημοκρατήσεσθαι recte G.) — καὶ οὐδὲν ἐπικηρυκεύεσθαι (1. ἐπικηρυκεύεσθαι cum Cobeto). προεστήκεσαν] Imo προειστήκεσαν. πολέμοι τε ἔσεσθαι παὶ οὐδὲν ἐπικηρυκεύεσθαι (-σεσθαι recte Cobet.).

VIII. 76. 1. ὑπειόπειον] ὑπειόπουν Herw., qui vulgatam ex glossemate superscripto ὑπώπτεον natum jure suspicatur. Forma ὑποτοπεῖν legitur I. 20. 51. II. 13. V. 116. etc. Sed ὑπώπτεον est V. 14. 3. τοὺς τε πολεμίους — ἀμύνεσθαι] Imo ἀμυνεῖσθαι, ut est in B. 4. ἐς τοιοῦτον καταστήσονται μὴ βουλομένων —] Qu. — καταστήσεσθαι μὴ βουλομένους etc. ἐς τοσοῦτον A. F. ἐς τοσοῦτο G. ἐς τοιοῦτον unus cod. prob. Bekk. ἐς τοιοῦτο οὐ — conj. Linw.

VIII. 77. [οἱ δέκα πρεσβευταὶ] Herw.

VIII. 79. 1. εἰσηγγέλλετο] εἰσηγγεῖτο Cobet. 3. προήσθοντο γὰρ αὐτοὺς (αὐ τοὺς Reisk. δὴ τοὺς Herw.) ἐκ τῆς Μιλήτου ναυμαχησίοντας.

VIII. 80. 2. τὸ Βυζάντιον ἐπικηρυκεῖτο αὐτοῖς ἀποσιῆναι (imo ἀποσιῆσαι. ἀποσιῆναι deleri jubet Herwerden).

VIII. 81. 3. πιστεῦσαι δ' ἂν μόνοις Ἀθηναίοις εἰ αὐτὸς (εἰ ὡς αὐτὸς A. E. F. εἰ ὡς αὐτοῦς B. εἰ ὡς αὐτὸς A. corr. recte). αὐτῷ (αὐτοῖς A. B. E. F. recte) ἀναδέξαιτο. εἰ — ἀναδέξαιτο] Qu. εἰ — ἀναδέξαιτο. Ἀναδέχεσθαι τί τιμ dicebant: cf. Xen. Cyr. I. 6. 18.

VIII. 82. 1. στρατηγόν τε αὐτὸν εὐθὺς εἴλοντο — καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνείθεσαν] Sub. αὐτῷ. Cf. Nub. 1453. ὑμῖν ἀναθεῖς θεῖς ἅπαντα τὰμὰ πράγματα. Arist. Av. 546. Plut. Per. 32. κατὰ τὸ αὐτίκα] διὰ — B. Qu. παρὰ —.

VIII. 83. 1. καὶ τὸν — ἐπίπλου] κατὰ τὸν — Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 235. μετὰ τὸν — Duker. Bekk. Qu. διὰ — καὶ ἐς τὸ μισεῖσθαι ἐπ' αὐτῶν] Qu. ὥστε καὶ μισεῖσθαι — πρότερον ἔτι τούτων] Post haec μισούντων requirit Linwood, coll. schol. τοῖς Πελοποννησίοις καὶ πρότερον μισοῦσιν αὐτὸν ὡς φθείροντα τὰ πράγματα συνέβη τότε διὰ τὸ μὴ προθύμως μισοδοτεῖν ἐπιτείνει τὸ ἐς αὐτὸν μῖσος. Scilicet excoiderat μισούντων propter τὸ ὁμοιτέλευτον.

VIII. 84. 1. ἐλεύθεροι ἦσαν [τὸ πλήθος] οἱ ναῦτα aut — τὸ πλήθος [οἱ ναῦται] Haack. Donaldson. Herw.

VIII. 85. 3. τὴν ἔχθραν οἱ προθεῖτο (πρόδοιτο A. B. E. F. leg. προσθεῖτο). 4. διεβεβήκει recte plerique libri, sed διαβεβήκει G.

VIII. 86. 1. πρεσβευταὶ] πρέσβεις Herw. Semper enim hanc formam reperiri apud Thucydidem. 2. ὡς — ἡ μετὰστασις γίγνοιτο (γένοιτο recte G. γίνεται A. E. F. G. sup.). 3. σαφέστατα — εἶχον] Lege σαφέστατ' ἂν —. 4. ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἂν (οὐδ' ἂν εἰς G. fort. recte) ἰκανὸς ἐγένετο etc. λοδορῶν ἀπέτρεπεν] λοιδορῶν ἀπέτρεπεν Madvig. 5. πρὸς μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς πολλὴν ἐλπίδα εἶναι καὶ (κἂν?) ξυμβῆναι. εἰ δὲ ἅπαξ τὸ ἕτερον σφαλῆσεται, ἢ τὸ ἐν Σάμῳ ἢ κείνοι (ἐκεῖνο recte G. ἐκεῖνοι A. E. F.).

VIII. 87. 1. ἀπολύεσθαι — τὰς ἁμαρτίας] Cf. V. 75. τὴν αἰτίαν ἀπελύσαντο. VIII. 109. ὅπως μέμνηται καὶ τὰς διαβολὰς ἀπολογῆσθαι (ἀπολυσθαι?). 3. τῷ λέγεσθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ] τὸ — E. F. G. Qu. τοῦ λέγεσθαι —. 4. ἐπεὶ εἴ γε ἐβουλήθη] Qu. ἐπεὶ εἰ ἐβουλήθη γε. ἐπιφανὲς δῆπου οὐκ ἐνδοιαστῶς] περιφανὲς B. et γρ. G. περὶ ἐπιφανὲς A. F. Qu. περιφανὲς δῆπου ἦν τὸ ἀποβησόμενον (μέλλον, ἐσόμενον). ἐπιφανὲς] ἐπιφανείς (i. e. 'by making his appearance' Reisk. Linw., coll. Xen. An. III. 3. 6. ἐπιφαίνεται πάλιν ὁ Μιθριδάτης. III. 4. 13. Τισσαφέρους ἐπεφάνη. 4. ἐπεὶ εἴ γε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι (ἂν) — cum Dobraeo Donaldson. Madvig. et (qui δοκεῖ subaudit) Linwood. Deinde aut mendosum aut glossema esse videtur. ἐπιφανείς cum Reiskio, et διαπολεμῆσαι ἂν cum Dobraeo Madvig.

VIII. 88. ἢ γὰρ αὐτὸς ἄξιεν Ἀθηναίους τὰς Φοινίσσας ναῦς] ἢ γὰρ αὐτοῖς ἄξιεν [Ἀθηναίοις] — Cobet.

VIII. 89. 2. ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάντων (?) στρατηγῶν (στρατηγούτων Bekk. qu. τῶν πάλοι στρατηγησάντων —) τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ — ὄντων. οἶον (del.?) Θηραμένην τε — καὶ ἄλλους. "Dubitari potest praestetne articulum ante τὸ σχῆμα deleri an legi πρόσχημα." (Monk. ad Iph. A. 885.). φοβούμενοι δ', ὡς ἔφασαν, τό τ' ἐν τῇ Σάμῳ στρατεύματα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην σπουδῇ πάντων τοὺς τε (om. B.) ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρεσβενομένους ἐπεμπον, μὴ τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι (δράσειαν B.) τὴν πόλιν, οὐδὲ τὸ (τῶ B.) ἀπαλλάξειν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ etc. Locus vexatissimus emendatricem manum nondum expertus. Ita Donaldson, οἱ μετέσπον μὲν ἐν τοῖς πρώτοι τῶν πραγμάτων, φοβούμενοι δὲ, ὡς ἔφασαν, τό τ' ἐν Σάμῳ στρατεύματα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην τοὺς τ' ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρεσβενομένους, μὴ τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν, σπουδῇ πάντων ἐπέμπον, οὐτι ἀπαλλάξειν τοῦ ἄγαν εἰς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους ἔργω καὶ μὴ ὀνόματι χρῆναι ἀποδεικνύειν καὶ τὴν πολιτείαν ἰσοιτέραν καθιστάναι. τοὺς τε — πρεσβενομένους, μὴ τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν (ἔλεγον aut simile aliquid, ex schol.), οὐτοι ἀπαλλάξειν (sic Abresch. Pierson. Goeller. fort. οὐχ ὅτι ἀπαλλάξιοιεν) τοῦ ἄγαν — conj. Linwood. Pro οὐδὲ τὸ (sic vulg. οὐδὲ τῶ B.) qu. οὐτι. ἐπεμπον om. tres codd. et schol. prob. Madvig. οὐπω (οὐτωι, οὐτω, non οὐδὲ τὸ, codd.) ἀπαλλάξειν (ἡξίον) τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν Madvig. Qu. οὐπω ἀπαλλάξειν (ἔφασαν aut ἡξίωσαν) —. Schol. ἔλεγον οὐδὲ ἀπαλλακτικῶς ἔχουσι τῆς ὀλιγαρχίας. 4. ἡγωνίζετο (ἡγωνίζοντο Herw.) οὐδὲ εἰς ἕκαστος αὐτὸς πρῶτος (jure delet Herw.) προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι etc.

VIII. 90. 1. πρέσβεις τ' ἀπέστειλλον σφῶν (delet Herw.) ἐς τὴν Λακεδαίμονα. 4. τοὺς ἐν Σάμῳ] τοὺς ἐκ Σάμῳ B. Qu. τοὺς ἐκ Σάμου. 6. ἐντεῦθεν προαιρουῦντας] Cf. ad Arist. Thesm. 419.

VIII. 91. 2. λήσειν διαφθαρέντας (διαφθαρείσας? sc. τὰς ναῦς).

3. μὴ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ δήμου γε (τε A. B. E. F. om. G.). Qu. μὴ γούνη ὑπὸ τῶ δήμῳ αὐθις γενόμενοι (sic G.) αὐτοὶ πρὸ τῶν ἄλλων μάλιστα διαφθαρήναι. Cf. Dem. in Timocr. 148. ἰνὰ μὴ οὐδὲν (?) ἐπιβουλεύειν ἐδόκει.

VIII. 92. 2. ἐν [τῇ] ἀγορᾷ πληθούσῃ Cobet. 3. καταδεδραμήκεσαν] Ἰμο κατεδεδραμήκεσαν. 7. ἄστεος] ἄστεως recte E. F. G.

9. ὄσον καὶ (del.?) ἀπὸ βοῆς ἔνεκα] Cf. Xen. Hell. 2. 4, 26. προσέβαλεν (?) ὄσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν. 11. ἀντικρὺς ἂν δήμον (adde εἶναι aut γενέσθαι?) ἡγούμενοι.

VIII. 93. 3. ἐκκλησίαν ποιῆσαι ἐν τῶ Διονυσίῳ (leg. Διονυσιακῶ, coll. c. 93. ἐς τὸ — Διονυσιακὸν θέατρον ἐλθόντες).

VIII. 94. 1. ἡ ἐν Διονύσου ἐκκλησία] Cf. Aesch. II. 64. τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν. 3. ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ (ἢ B. om. Bekk.) — ὄντος. μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων] ἢ

delendum censet Linwood. Qu. *μείζονος τοῦ ἀπὸ* etc. *ἐς τὰς παρούσας*] *ἐς τὰς παρορμούσας* Donaldson.

VIII. 95. 1. *Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς — πάντα ἦν*] Cf. Dem. p. 660, 8. *πάντ' ἦν Ἀλέξανδρος*. p. 240, 12. Lucian. Abdic. 2. *σωτήρ καὶ εὐεργέτης καὶ πάντα ἦν ἐγώ*. 4. *Εὐβοιάν τε ἀπασάν ἀποστήσαντες (ἀπέστησαν?)*.

VIII. 96. 1. *ὡς ἦλθε*] *ὡς ἠγγέλθη* Duker. Herw. 2. *ἀπολωλέκεσαν*] *ἀπωλωλέκεσαν* recte A. 3. *ἢ ἐπολιόρκουν μένοντες*] *ἢ εἰ ἐπολιόρκουν* — Linwood. p. 87.

VIII. 97. 1. *μηδεμᾶ ἀρχῆ*] *μηδεμᾶς ἀρχῆς* Popp. Krueger. Madvig. 2. *ἐγίνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον πυνκναὶ (πυνκνὴ Kuhn. ἐν πυνκνὴ Herw., vereor ut recte) ἐκκλησίαι*.

VIII. 98. 2. *διαφθορᾶς*] *διαφθορὰν* recte Reisk. *προσπαρκαλέσαντες*] *προσκαλέσαντες* G. fortasse recte.

VIII. 99. 1. *καὶ αἱ Φοίνισσαι νῆες οὐδὲ ὁ Τισσαφέρνης τέως που* (f. *τέως πω*, aut *ἐξ Ἀσπένδου?*) *ἦκον. ἐπεστάλκει*] Qu. *ἐπεστάλκει. ἄλλος*] *ἄλλοις* recte Reisk. *ἀνὴρ Σπαρτιάτης καὶ ὦν* (*διάγων pro καὶ ὦν?*) *ἐν Φασήλιδι*. 3. *ἐς αὐτὸν νῆες ἐσέπλευσαν (ἐπέπλευσαν* recte B. E. F. G.).

VIII. 101. 1. *δυοῖν ἡμέραις*] *δυοῖν ἡμέραιν* recte Lobeck. Scribendum *δυοῖν ἡμέραιν*. Cf. VI. 34. *δυοῖν μηνῶν*. 2. *καὶ Λάρισαν καὶ Ἀμαξιτὸν*] *καὶ Ἀμαξιτὸν καὶ Λάρισαν* Herw., locorum situ postulante.

VIII. 102. 2. *προειρημένης φυλακῆς τῷ φίλῳ ἐπίπλω*] Qu. — *τοῦ εἴσω ἔσπλον*. Cf. c. 104. *ἀποκλῆσαι τοῦ ἔξω αὐτοὺς ἔκπλον. ποιούμενοι*] *ποιουμένων* Duker. *ποιουμένου* Ben. Goeller. *ποιουμένας* Blomf. (probat Linwood). Frustra. Corrigendum videtur *τὴν δῖωξιν ἐνθὺς ποιούμενοι οὐ φθάνουσι πάσας (καταλαβόντες) —*.

VIII. 104. 1. *παρέτειναν τὸ κέρας*] Cf. Herod.

VIII. 105. 2. *διὰ τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα*] Ne interpretamentum τὸ Κυνὸς σῆμα esse putes, cf. 106, 3. et VII. 3. *τὴν ἄκραν τὴν Τεμενῆτιν καλουμένην. διὰ τὸ κρατήσαντες — διώκοντες*] Delendum videtur, ut emblema, istud *διὰ τό*. Cf. ad V. 7. IV. 63.

VIII. 106. 3. *ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ οὐ τὸ Κυνὸς σῆμα* (del. *οὐ — σῆμα?*).

Πελληνέων] Corrigendum, ni fallor, *Πελληναίων*. Cf. Aesch. c. Ctes. 165. *πλὴν Πελληναίων (Πελληνέων* Cobet.).

VIII. 107. 1. *καθ' Ἀρπάγιον καὶ Πρίαπον*] *κατὰ Πρίαπον καὶ Ἀρπάγιον* malit Herw. Cf. ad c. 101 f.

VIII. 108. 1. *Ἀλικαρνασέας*] *Ἀλικαρνασσεᾶς* recte A. *Ἀτραμύτιον*] *Ἀδραμύτιον* recte A. *Ἀδραμύτιον* E. F.

VIII. 109. 2. *πορεύεσθαι διανοεῖτο πρὸς αὐτοὺς, ὅπως μέμνηται (μέμνηται* Cobet.) — *καὶ τὰς (πρὸς τὰς id.) διαβολὰς ἀπολογήσεται (ἀπολογήσεται id. ἀπολύσεται idem serius)*. Vereor ut recte. Qu. — *ὅπως μέμνηται — καὶ τὰς διαβολὰς ἀπολύσεται*. Cf. V. 75. *καὶ τὴν αἰτίαν ἀπελύσαντο*. VIII. 87. *βουλόμενος ἀπο-*

λύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς. 59. ὁ δὲ ἀπολύόμενος (ἀπολο-
γούμενος unus codex) ἔφη etc. Adde Arist. Ran. 691. λύσαι τὰς
πρότερον ἁμαρτίας. ὅπως μέμνηται τε τῶν περὶ τὴν Ἄτανδρον
γεγενημένων καὶ τὰς διαβολάς (ἀπόσσηται addit marg. G.) καὶ (del.?)
περὶ τῶν Φοινισσῶν νεῶν — ἀπολογήσεται.

ADDENDA.

I. 9. 3. ὡς Ὅμηρος [τοῦτο] δεδήλωκεν, εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμη-
ριῶσαι. III. 104. τσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν etc.

I. 52. 2. ἐκ τῶν Ἀθηναίων (Ἀθηναίων C. G.). Cf. IV. 16. οἱ
ἐκ τῶν Ἀθηναίων — πρέσβεις. 23.

I. 69. 4. αὐτὸν περὶ αὐτῶ — σφαλέντα] Cf. II. 65. 9. αὐτοὶ
ἐν (del.?) σφίσι — περιπεσόντες ἐσφάλησαν. VI. 33. Herod. I. 108.
μηδὲ — σεωντῶ περιπέσης.

I. 71. 2. Cf. VI. 82. Δωριεῦσι καὶ πλείοσιν οὔσι καὶ παροι-
κοῦσιν. III. 93. 2.

I. 76. 3. τὸ πλεόν] τὸ πλεῖον C. G. Recte.

I. 90. 2. τὸ βουλόμενον] Cf. Eur. Iph. A. 1270. τὸ κείνου
βουλόμενον.

I. 103. 2. τοῦ Ἰθωμήτα] τοῦ Ἰθωμάτα Cobet. ex Steph. Byz.
v. Ἰθώμη.

I. 134. 3. ἀποφυγεῖν] Cf. λιποφυγεῖν IV. 12.

I. 139. 3. εἰώθεσαν] Sic legitur in libris mss. εἰώθεσαν (sic)
dixit Thucydides teste Photio p. 47, 17. Quod vix crediderim.

I. 144. 1. ἐλίδα τοῦ περιέσεσθαι] Cf. VIII. 89. καὶ Πελοπον-
νησίων περιέσεσθαι.

II. 21. 4. Σιτάλκου] Σιτάλκου metro postulante legitur Arist.
Ach. 134.

II. 35. 1. ὡς καλὸν —] Lege ὡς καλὸν ὄν —.

II. 44. 1. λάχωσιν — τελευτήης] Lege τύχωσιν —.

II. 51. 2. ἀναπιμπλάμενοι] Cf. Soph. Phil. 520. ὅταν δὲ πλη-
σθῆς τῆς νόσου ξυνουσία, etc. 3. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ (l. πολλοῦ τοῦ)
κακοῦ νικώμενοι.

II. 52. 2. οὐκ ἔχοντες ὃ τι γέονται] Cf. Herod. IV. 156. οὐ
γὰρ εἶχον ὃ τι ποιέωσι ἄλλο.

II. 65. 9. αὐτοὶ ἐν (dele?) σφίσι κεραιπεδόντες. Cf. Herod. I. 108. μηδὲ — σοὶ ἐωντῶ περιπέσης.

II. 70. 3. ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ἢ ἐβούλοντο (βούλοντο?).

II. 75. 4. ἐσεφόρουσιν τὴν γῆν] Qu. ἐπεφόρουσιν τῆς γῆς. Cf. Arist. Pac. 224. ὄσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων.

III. 23. 5. ὑπονευρομένη] ὑπονευρομένη Cobet. Cf. IV. 103. ὑπένευφεν (ὑπένευφεν Cobet.).

III. 31. 2. τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν — προσμῖξαι] Cf. Herod. I. 120. 5. ταύτῃ πλεῖστος τῇ γνώμῃ εἰμί. VII. 220. ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι.

III. 38. 4. Λεγε μετὰ (τοῦ) δεδοκιμασμένου — ξυνέπεσθαι.

III. 40. 1. ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον] Leg. συγγνώμην δ' ἔχει — Activum sensum habet ξυγγνώμων.

III. 46. 1. τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι (qu. ἀπολῦσαι).

III. 53. 2. φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν (leg. ἡμαρτήκωμεν).

III. 57. 4. δέδιμεν] δεδίαμεν unus codex. Cf. IV. 55. ἐδέδιεσαν (ἐδέδιεσαν Cobet.). V. 14.

III. 95. 1. οἱ προθύμως ἐδόκουν — ξυστρατεύειν (leg. ξυστρατεύσειν) ἢ κἂν βία προσαχθῆναι.

III. 108. 1. κατὰ νότον] Cf. Herod. I. 75. 5. ὅπως ἂν τὸ στρατόπεδον — κατὰ νότον λάβοι.

III. 112. 3. Δωρίδα τε γλώσσαν ἰέντας] Cf. Herod. IX. 16. Ἑλλάδα γλώσσαν ἰέντα.

IV. 8. 5. βύζην] Cf. φύρδην. (Aesch. Xen. Polyb.).

IV. 12. 1. Cf. VII. 34. 4. Plut. II. 347 B. Arrian. Peripl. p. 4. ὡς μὴ κατὰ τὰς κόπας μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὰς παρεξαιρεσίας ἐπεισεῖν ἡμῖν — τοῦ ὕδατος.

IV. 26. 3. σῆτον — ἀληλεμένον] Cf. Herod. VII. 23. 4. σῆτος — ἀληλεμένος. Amph. com. III. 303. βίον | ἀληλεμένον.

IV. 28. 1. τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι] Cf. VIII. 48. 6. τὸ ἐπ' ἐκείνους εἶναι.

IV. 48. 3. σφαγᾶς] Guttura. Cf. Soph. Tr. 717. σφαγῶν διελθῶν.

IV. 67. 3. ἀκάτιον ἀμφηρικόν] Cf. Eur. Cycl. 15. ἀμφῆρες δόρυ.

IV. 98. 4. τῷ πολέμῳ — κατειργόμενον] Cf. VI. 6. 2. κατειργον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ.

IV. 110. 1. Διοσκούρειον] Leg. Διοσκόρειον.

IV. 116. 1. ἐγκατέλαβε] Cf. VII. 30. μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἀρπαγὴν ἐγκαταληφθὲν ἀπώλετο. V. 3. ἐγκαταληφθῆ. V. 72. 3. ἐγκατάληψιν.

IV. 124. 4. τῆς τε Μένδης περιορῶμενος (l. προορῶμενος). Cf. VIII. 48. 3. σφίσι δὲ περιοπτέον (l. προοπτέον) εἶναι —.

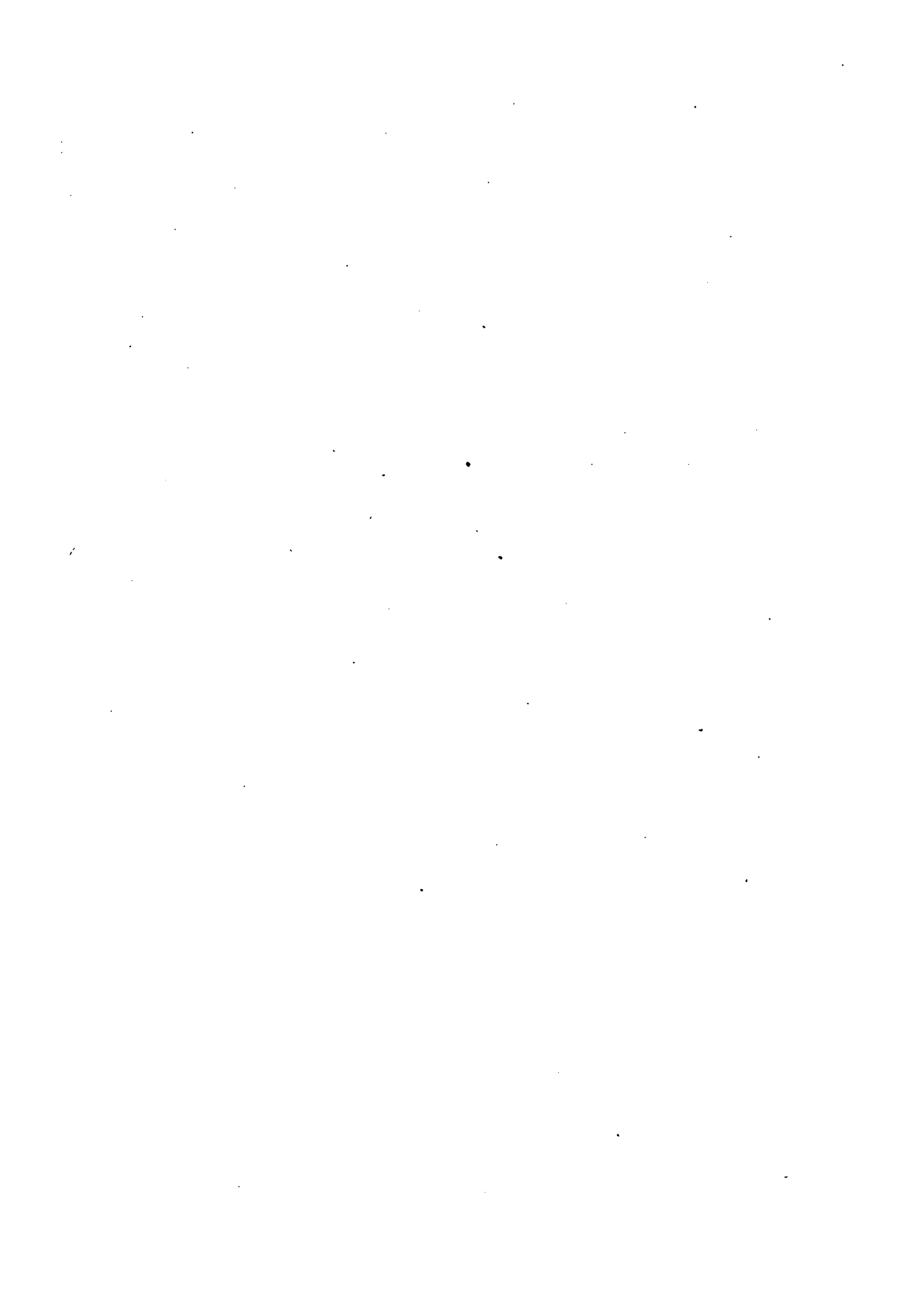
IV. 125. 1. ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι Vauv. ad Soph. Trach. 139.

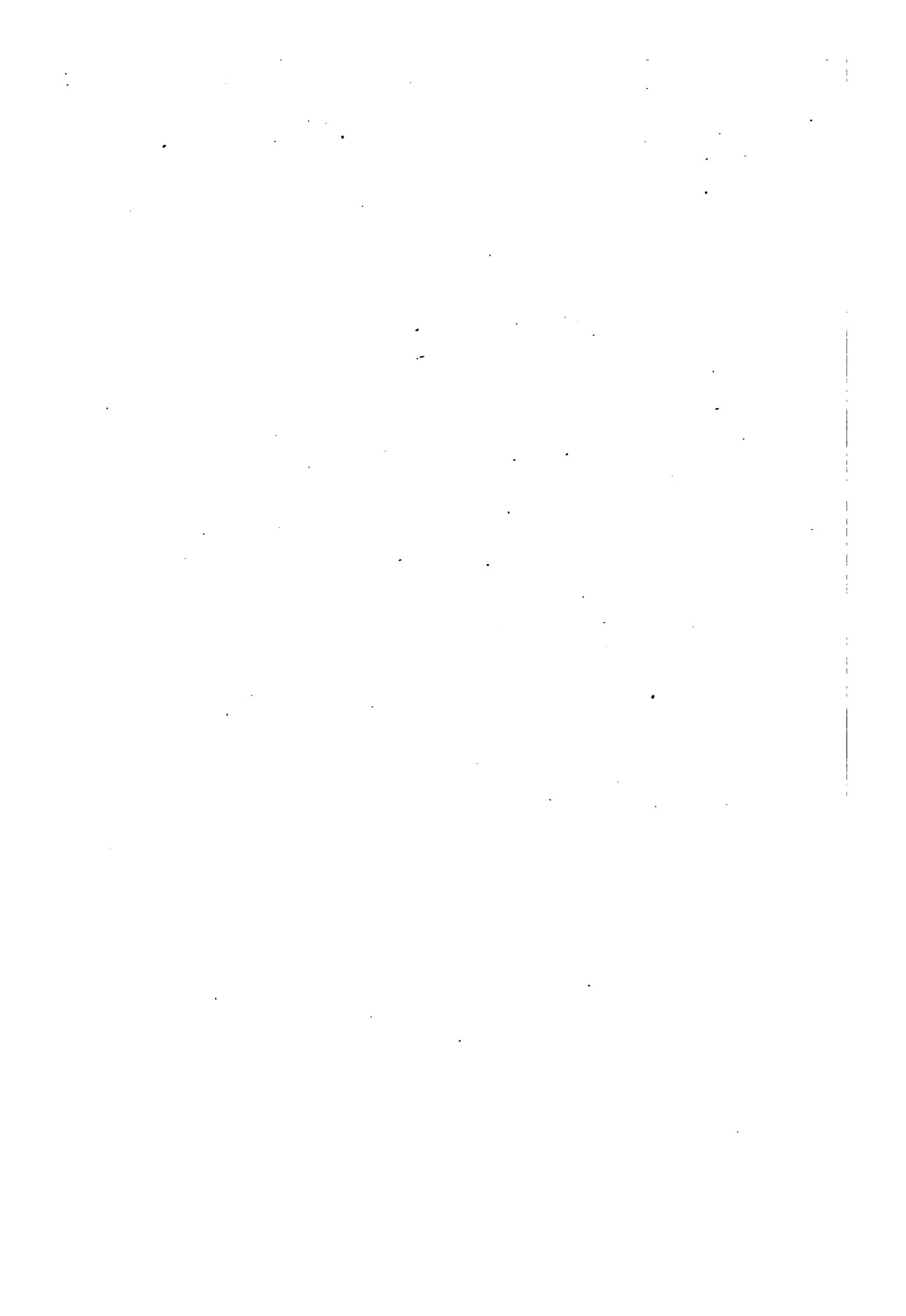
- V. 16. 5. ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάξειν (εὐλαξεῖν recte Cobet).
 VI. 9. 3. ἐφ' ἃ ὄρμησθε] Cf. VIII. 47. 2. ὄρμητο ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν. 60, 2.
 VI. 17. 2. ὄπλοις ἐξήρτηται] Cf. Aesch. Prom. 711. τόξοισιν ἐξηρτημένοι (ἐξηρτημένοι fere omnes mss.). Herod. VII. 147. 4. ἐξηρτημένοι (ἐξηρτημένοι al.) — σίτω.
 VI. 34. 7. ἰσοκινδύνους ἡγούμενοι] Cf. Dion. Cass. 41, 55. ὀνοκινδύνους Badham.
 VIII. 25. 3. προεξέξαντες] Cf. Arist. Ran. 567. ὁ δ' ὄχρε' ἐξέξας. Herod. IX. 62. προεξαΐσσοντες.
 VIII. 57. 2. τῆς τροφῆς ζητήσει] Cf. II. 52. ἡμιδνήτες τοῦ ὕδατος ἐπιθυμία.
 VIII. 83. 2. ἐπιφέροντα ὄργας Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη] I. e. χαριζόμενον καὶ συγχωροῦντα (sec. schol.). Qu. συμφέροντα —.

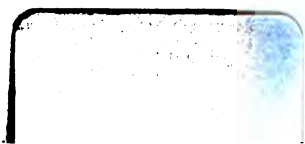
 INCERTAE SEDIS LOCI.

- Thuc. I. . . οὐδὲν ἔδει] Qu. οὐδὲν (ἄν) ἔδει.
 Thuc. II. . . κατεσκευάσαντο] κατεσκηνώσαντο (tentoria sibi fecerunt) malit Palmer. Exerc. p. 779.
 Thuc. III. . . τοὺς Πλαταιάς] Scr. τοὺς Πλαταιᾶς, ut Δωριᾶς I. 107. Cf. ad II. 76. Arist. Ran. 694.
 Thuc. IV. . . καὶ οἱ μὲν ὄχοντο φέροντες [οὐδ' ἀπέστειλε] τὰ γράμματα [καὶ ὅσα ἔδει αὐτοὺς εἰπεῖν], ὁ δὲ — Cobet.
 Thuc. VI. . . ὄσφ' καὶ λουδορῆσαι με Vauv. ad Soph. El. 830.
 Thuc. . . . παραλίπη [καὶ μὴ δηώσῃ] Cobet. ad Hyperid. p. 104. Ibid. [ὥσπερ καὶ τὰ ἀγῆ ἐλαύνειν προεῖπον ἔνεκα ἐκείνου] idem.
 Thuc. . . . τὴν αἰτίαν ἀπελύσαντο] Cf. VIII. 87. βουλόμενος ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς. 109. (corr.).
 Thuc. . . . ἅμα δὲ πρώτῃ] Cf. Matth. Ev. XX. 1. ἅμα πρώτῃ.
 Thuc. . . . Cf. Herod. IV. 118. 5. ἤκει γὰρ ὁ Πέρσης οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπὶ ὑμέας. V. 94. VII. 16.
 Thuc. . . . Cf. V. 15. τὴν ἐνιαύσιον (sic) ἐκεχειρίαν.
 Thuc. . . . Cf. I. 64. οἱ Ποιδιαῖται καὶ οἱ ξύμμαχοι.
 Thuc. . . . Cf. IV. 102. ἢ ἢ Βόλβη λίμνη ἐξέλιπον ἐς θάλασσαν.
 Thuc. . . . Cf. I. 2. 2. ἀστασίαστον οὖσαν (τὴν Ἑλλάδα).
 Thuc. . . . Cf. I. 13. κατὰ γῆν τὰ πλείω ἢ κατὰ θάλασσαν.
 Thuc. . . . Cf. I. 23. θνοῖν ναυμαχίαι.

- Thuc. Cf. V. 13. *τεθνεῶτος* (non *τεθνηκότος*). VI. 103.
 Thuc. Cf. I. 143. *πλευσοῦμεθα* (sic codd.).
 Thuc. Cf. I. 126. *ἐν Δελφοῖς*. V. 16.
 Thuc. Cf. Trag. adesp. 62. *καὶ τὴν μὲν ἐξαντιλοῦμεν,*
ἢ δ' ἐπεισορέει.
 Thuc. Cf. I. 11. *τὸ γὰρ ἔργον τῷ στρατοπέδῳ οὐκ ἂν*
ἐτειχίσαντο.
 Thuc. Cf. VII. 19. *τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως.*
 Thuc. Cf. IV. 29. *ἄρμηγγο διακινδυνεύσαι.*
 Thuc. Cf. VIII. 66. *ὑποπιτεύοντο* (*ὑποιοπεύοντο* E. corr.).
 Thuc. *διὰ ταχέων*] Cf. Dem. p. 531, 19. (in oraculo
 Dodonaeo).
-

GI 55.447

Adversaria in Thucydidem,

Widener Library

004467456

3 2044 085 173 714

